

Alyson uchun

—RL

Biz ushbu kitobni va filmni barcha bemorlarga, oilalarga, qarshi kurashda jasorat bilan kurashadigan tibbiyot xodimlari va yaqinlaringiz kist fibrozisi har kuni. Umid qilamizki, Stella va Uillning hikoyasi yordam beradi ushbu kasallik haqida xabardorlikni va bir kun kelib davolanishni olib keling.

—MD va TI

1-BOB

STELLA

Men opamning dengiz chizig'idan o'pkalari chizilgan rasmini kuzataman gullar. Egizak ovalning har bir chetidan gulbarglar muloyim pushti rangda yorilib chiqdi oq tanlilar, hattoki hezer-blyuz, ammo qandaydir tarzda har birining o'ziga xosligi, jo'shqinligi bor u abadiy gullab-yashnashi kabi his qiladi. Ba'zi gullar hali ochilmagan va Men hayotning va'dasini faqat ostidagi mayda kurtaklardan ochilishini kutayotganimni his etaman barmog'imning og'irligi. Bu mening sevimlilarim.

Ko'pincha o'pkaning sog'lig'i qanday bo'lishini hayron qilaman. Bu tirik. Havo tanamga kirib, tashqariga chiqayotganini sezib, chuqur nafas olaman.

Oxirgi gulning so'nggi bargini siljitish, qo'lim cho'kib ketmoqda, barmoqlarim sudrab yuribdi yulduzlar fonida, Ebbi chizgan har bir aniq nuqta cheksizlikni qo'lga kiritishga alohida urinish. Men tomog'imni qirib, qo'limni tortib oldim, va mening karavotimdan bizning rasmimizni olish uchun engash. Bir xil tabassumlar tashqariga qaraydi qalin jun sharflar ostidagi bog'dagi bayram chiroqlari uning rasmidagi yulduzlar singari boshimizdan ko'cha miltillaydi.

Bu erda sehrli narsa bor edi. Chiroq ustunlarining yumshoq nurlari park, daraxtlarning shoxlariga yopishgan oppoq qor, sokin sukunat hammasi. O'tgan yili biz ushbu rasm uchun butlarimizni muzlatib qo'ygandik, ammo bu bizniki edi an'ana. Men va Ebi, dam olish chiroqlarini birgalikda tomosha qilish uchun sovuqqa jur'at etamiz.

Ushbu fotosurat meni doim shu tuyg'uni eslashga majbur qiladi. Davom etish hissi singlim bilan bo'lgan sarguzasht, faqat ikkimiz, dunyo an kabi kengaymoqda ochiq kitob.

Men o'pishdan oldin thumbtack olib, rasmni rasm yoniga osib qo'yaman karavotimga yastanib yotgan joyimdan cho'ntak daftarimni va qalamimni tortib oldim stol. Ko'zlarim bugun ertalab o'zim uchun tuzgan uzoq ishlar ro'yxatiga kirib boradi,

"# 1: Vazifalar ro'yxati" dan boshlab, men allaqachon qoniqarli qatorni qo'rganman orqali "# 22: oxirat haqida o'ylang."

22 raqami, ehtimol juma kuni tushdan keyin biroz shijoatli bo'lgan, ammo kamida hozircha men 17-raqamni kesib o'taman, "Devorlarni bezat". Men atrofqa qarayman ilgari zo'r xonada, men ertalabning eng yaxshi vaqtini o'zimning uyim bilan o'tkazdim, yana bir bor devorlar endi Abbi tomonidan menga berilgan san'at asarlari bilan to'ldirildi yillar, rang va hayotning bir qismi klinik oq devorlardan sakrab chiqmoqda, ularning har biri a kasalxonaga boshqa sayohat mahsuloti.

Men qo'limda IV tomchi bilan, sumkada turli xil kapalaklar yorilib ketdi shakllar va ranglar va o'lchamlar. Men burun kanulini kiyib olganman, simi burama cheksiz belgini hosil qiladi. Men nebulizerim bilan, undan chiqayotgan bug 'hosil bo'layapti bulutli halo. U erda eng nozik, yulduzlarning so'ngan bo'roni bor u birinchi marta mening rasmimni shu erga jalb qildi.

Bu uning keyingi buyumlari singari jilolangan emas, lekin menga qandaydir ma'noda yoqadi Ko'proq.

Va shu jonli narsalarning ostida. . . mening tibbiy asbob-uskunalarim, kelayotgan jirkanch yashil soxta teri kasalxonasi stulining yonida o'tiribdi Saint Grace's-dagi har bir xona uchun standart. Men bo'sh IV ustunga ehtiyotkorlik bilan qarayman, keyingi oyda antibiotiklarning ko'plab turlaridan birini bilishim aniq bir soat to'qqiz daqqa uzoqlikda. Menga omad.

"Mana!" xonamning tashqarisidan ovozli qo'ng'iroq. Men eshikka qarayman sekin ochilib, kichkina yoriqda ikkita tanish yuz paydo bo'ladi eshik. O'tmishda Camila va Mya menga million marta tashrif buyurishdi o'n yil, va ular hali ham qabulxonadan mening xonamga har bir narsadan so'ramasdan bora olmaydilar yo'nalish bo'yicha binoda odam.

"Noto'g'ri xona," deyman, ularning ustiga toza relyef yuvilib turganday jilmayib qo'yaman.

Mya kuladi, eshikni itarib, qolgan qismini ochdi. "Rostini aytsam edi bo'ldi. Bu joy hali ham hayratlanarli labirint".

"Bolalar hayajonlandingizmi?" Men ikkalasini ham quchoqlash uchun sakrab turibman.

To'q jigarrang sochlarini deyarli ko'mib tashlaganicha, Camila menga qaradi u bilan birga cho'kdi. "Sizsiz ketma-ket ikkinchi sayohat".

Bu to'g'ri. Mening kist fibrozim meni birinchi marta chiqarib tashlamayapti sinf safari yoki quyoshli ta'til yoki maktab tadbirlari uchun yugurish. Taxminan 70 foiz vaqt, narsalar men uchun juda oddiy. Men maktabga boraman, suhbatlashaman

Camila va Mya, men o'z dasturimda ishlayman. Men shunchaki kam ishlaydigan o'pka bilan qilaman. Ammo qolgan 30 foiz vaqtim davomida CF hayotimni boshqaradi. Qachon degani Kasalxonaga kelish uchun qaytib kelishim kerak, darsga o'xshash narsalarni sog'inaman san'at muzeyiga sayohat yoki endi bizning Kaboga katta sayohatimiz.

Ushbu maxsus sozlash faqatgina men ekanligimga bog'liq nihoyat tomoq va isitmadan xalos bo'lish uchun antibiotiklar bilan pompalanish kerak bu yo'qolmaydi.

Bu mening o'pkamning ishi susaymoqda.

Mya mening karavotimga cho'zilib, yotganicha keskin xo'rsindi. "Bu faqat ikki hafta. Siz kela olmasligingizga aminmisiz? Bu bizning katta sayohatimiz, Stella! "

"Ishonchim komil," men qat'iyat bilan aytaman va ular buni nazarda tutayotganimni bilishadi. O'shandan beri biz do'stmiz o'rta maktab, va ular hozirga qadar rejalar haqida gap ketganda, mening CF olishimni bilishadi yakuniy so'z.

Men borishni istamasligimga o'xshamaydi. Bu shunchaki, to'liq ma'noda, hayot masalasi yoki o'lim. Men Kaboga yoki boshqa joyga borolmayman va kelmaslik xavfi bor orqaga. Men buni ota-onamga qilolmayman. Xozir emas.

«Siz bu yil rejalashtirish qo'mitasining rahbari edingiz! Siz qila olmaysiz ularni muolajangizni ko'chirishga majbur qilasizmi? Biz sizni bu erda tiqilib qolishingizni istamaymiz », - dedi Kamila - dedi shifoxona xonasiga imo qilib, men juda ehtiyotkorlik bilan bezatdim.

Men boshimni silkitaman. "Bizda hali ham bahorgi ta'til bor! Va men sog'indim sakkizinchi sinfdan beri men sovuqqon bo'lganimdan beri "Besties Weekend" bahorgi ta'til! " Men aytaman, umid bilan jilmayib, Camila va Mya o'rtasida oldinga va orqaga qarab. Ham

ularning ikkalasi ham mening tabassumimni qaytaradi va ikkalasi ham men o'ldirganga o'xshab ko'rinishni davom ettirishni afzal k ularning oilaviy uy hayvonlari.

Men ularning ikkalasi ham aytgan cho'milish kostyumlari sumkalarini ushlab turganlarini payqadim, shuning uchun Men mavzuni o'zgartirmoqchi bo'lgan Camilaning qo'lidan ushlab oldim.

"Ooh, kostyum variantlari! Eng yaxshilarini tanlab olishimiz kerak! " Men bo'lmayman Men tanlagan cho'milish kostyumida iliq Kabo quyoshida cho'milay, men bunga qodirman hech bo'lmaganda ular bilan do'stlarini tanlab, do'stlarim orqali ozgina vicariously yashang.

Bu ikkalasini ham qiziqtiradi. Biz sumkalarini to'shagimga tashladik, gullar va polka nuqtalari va lyuminestsentlarning mishmashini yaratish.

Men Camilaning cho'milish kostyumlarini skanerdan o'tkazyapman, biron bir joyga tushgan qizil rangni ushlayman bikini tagida va bitta ipning o'rtasida, men buni bilaman shubha katta singlisi Meganning qo'lidan tushgan gap.

Men unga tashlayman. "Bunisi. Aynan sen " .

Uning ko'zlari kattalashib, simli ko'zoynagini mahkamlab, beliga ushladi ajablanib. "Aytmoqchimanki, sarg'ish chiziqlar juda yaxshi bo'lardi ..."

"Kamila", deyman, men aytadigan oq-ko'k chizikli bikinini ushlab unga qo'lqop singari o'tirish. "Hazillashyapman. Bu mukammal ».

U mendan bikinini ushlab yengil tortganga o'xshaydi. Men diqqatimni Myanikiga qarataman qoziq, lekin u burchakdagi kasalxonaning yashil stulidan uzoqda SMS yuborish bilan band, a - uning yuziga katta tabassum yopishdi.

Oltinchi sinfdan suzish mashg'ulotidan buyon qo'lida bo'lgan bir parchasini qazib olaman jilmayib unga. - Bu qanday, Mya?

"Yoqdi! Ajoyib! " - deydi u g'azab bilan terib.

Camila kostyumlarini sumkaga qaytarib, menga hiyla-nayrang bilan tabassum qildi. "Meyson va Bruk buni bekor qilishdi", deydi u tushuntirishda.

"Voy Xudoyim. Ular qilmadilar! " Men aytaman. Bu yangilik. Ajablanarli yangiliklar.

Bruk uchun emas. Ammo Mya Meysonni xonimdan beri ezmoqda. Uilsonning ingliz tili sinfining ikkinchi kursi, shuning uchun bu sayohat uning uchun imkoniyat harakat.

Menga qotilni o'n pog'onali qilishga yordam berish uchun u erda bo'lmayman "Whirlwind Cabo Romance with Mason" rejasi.

Mya telefonini joyiga qo'yib, beparvolik bilan yelkasini qisib turdi va o'zini qiyofada ko'rsatdi devorlardagi ba'zi bir san'at asarlariga qarang. "Katta ish yo'q. Biz u bilan uchrashamiz va Teylor ertaga ertalab aeroportda. "

Men unga nigoh tashlayman va u katta tabassum bilan ajralib turadi. "Yaxshi, bu biroz katta shartnoma! "

Hammamiz hayajondan baqiramiz va men juda yoqimli polka-nuqta ushlab turaman - juda qadimiy va uning xiyobonida joylashgan parcha. U boshini ushladi va uni ushladi uni tanasiga qadar ushlab turing. "Men seni tanlaysan deb umid qilgandim".

Kamilaning asabiy ravishda soatiga qarab qo'yayotganini ko'rish uchun yonimga qarayman, yo'q ajablanib. U chempionni kechiktiruvchi va ehtimol bitta narsasini yig'magan hali Kabo uchun narsa.

Bikinidan tashqari, albatta.

U soatini tekshirayotganini payqaganimni ko'radi va jimgina jilmaydi. «Menga hali ham kerak ertaga plyaj sochiqni sotib olish uchun. "

Klassik Camila.

O'rnimdan turaman, ularning ketishini o'ylab yuragim ko'kragimga botdi, lekin men ularni ushlab turishni xohlamang. "Bolalar, siz borishingiz kerak! Sizning samolyotingiz, ertaga eshakning yorilishi kabi".

Mya xona ichiga achinib qarab turibdi, Camila kostyum sumkasini aylantirib hafsa bilan uning qo'li atrofida. Ikkalasi buni mendan ham qiyinlashtirmoqda shunday bo'ladi deb o'yladim. Puflab kelgan ayb va g'azabni yutaman. Kaboga bo'lgan katta sayohatini ular etishmayotganlar kabi emas. Hech bo'lmaganda ular bo'ladi birgalikda.

Men ikkalasiga ham katta tabassumlarni beraman, ularni deyarli o'zim bilan eshik tomon tortaman. Mening yonoqlarning barchasi bu soxta ijobiy narsalardan zarar ko'rди, lekin men ularni buzishni xohlamayman.

"Biz sizga bir nechta rasmlarni yuboramiz, yaxshimi?" - dedi Kamila meni quchoqlab.

"Yaxshisi! Meni bir nechta fotoshop qiling, - dedim sehergar bo'lgan Myaga Adobe. "Siz mening yo'qligimni ham bilmaysiz!"

Ular eshik oldida uzoqroq turishadi, men esa ularga o'ynoqchanlik bilan bo'rttirilgan ko'z pardasini beraman ularni koridorga chiqarib yuborish. "Bu erdan chiqib ket. Boringlar, ajoyib sayohatingiz bor."

"Sevaman, Stella!" ular dahlizdan o'tayotganda qo'ng'iroq qilishadi. Men ularning ketishini kuzataman, Mya ning sakrab turadigan bukleleri umuman ko'zdan g'oyib bo'lguncha silkitib, to'satdan xohlaydilar ochish o'rniga narsalarni yig'ishtirish uchun ular bilan birga yurishdan boshqa narsa yo'q.

Eshikni yopganimda va eski oilaviy rasmning mahkamlanganini ko'rganimda, mening tabassumim o'chadi ehtiyotkorlik bilan eshigimning orqa tomoniga.

Bu bir necha yoz oldin a paytida uyimizning old darvozasida olingan To'rtinchi iyul barbekyu. Men, Ebbi, Onam va Dadam, bizning yuzimizda jilmayib kulishadi chunki kamera lahzani aks ettiradi. Eshitganimdan vatan sog'inching shishishini his qilaman ostimizdagi g'ichirlagan o'sha oldingi pog'onaning eskirgan, chirigan yog'och ovozi biz kulamiz va rasmga yaqinlashamiz. Men bu tuyg'uni sog'indim. Barchamiz birgalikda, baxtli va sog'lom. Aksariyat hollarda.

Bu yordam bermayapti. Xo'rsinib, o'zimni tortib olaman, doriga qarab arava.

To'g'risini aytganda, menga bu erda yoqadi. Bu mening uyimdan beri mening uyim edi oltita, shuning uchun odatda kelishga qarshi emasman. Men muolajalarimni olaman, dorilarimni ichaman, men tana vaznimni sut chayqashlarida ichish, Barb va Juli bilan ko'rishish, o'zimgacha ketaman

keyingi alanganish. Bu kabi oddiy. Ammo bu safar men tashvishlanaman, hatto bezovtalanaman. Chunki shunchaki sog'lom bo'lishni xohlash o'rniga, sog'lom bo'lishim kerak. Ota-onam uchun.

Chunki ular borib, ajrashish bilan hamma narsani aralashtirib yuborishgan. Va bir-birlarini yo'qotib bo'lgandan so'ng, ular meni yo'qotish bilan ham kurashishga qodir emaslar. Men buni bilaman.

Agar yaxshilab olsam, ehtimol. . .

Birma-bir qadam. Ikki marta tekshirib, devorga kislorod tomon boraman oqim o'lchagich to'g'ri o'rnatilgan va chiqayotgan kislorodning doimiy xirillashini tinglang naychani qulog'imdan tortib olishdan oldin va kanulaning uchlarini siljitishdan oldin mening burnimga. Xo'rsinib, tanish bo'lgan noqulay kasalxonaga cho'kdim to'shakni yoping va chuqur nafas oling.

Vazifalar ro'yxatidagi keyingi narsani o'qish uchun cho'ntak daftariga qo'l uzataman o'zimni ovora qilmoq - "# 18: video yozib oling."

Yozgan so'zlarimga tikilib turib, qalamimni ushlab, o'ychan tishlayman oldinroq. G'alati, narigi dunyo haqida o'ylash hozir osonroq ko'rinadi.

Ammo bu ro'yxat - bu ro'yxat, shuning uchun nafas chiqarib, o'zimning oldimga borish uchun yotoqxona stoliga yaqinlashaman kecha men tanlagan yangi guldastani yupatgichda oyoqlari bilan o'tirgan noutbuk Kamila va Mya Kaboga kiyim sotib olayotganda maqsad. Hatto menga kerak emas edi yupatuvchi, lekin ular menga biron bir narsani tanlashga yordam berish uchun juda g'ayratli edilar kasalxonaga borgan sayohatim uchun, o'zimni yomon his qildim. Hech bo'lmaganda bu mos keladigan narsalar mening devorlarim endi yorqin va jo'shqin va rang-barang.

Men barmoqlarimni xavotir bilan klaviaturada silkitib, o'zimning aksimga qarab qisilib qoldim kompyuterim ishga tushganda ekran. Uzoq jigarrang sochlarning chalkashligidan qoshimni chimirib oldim va barmoqlarimni qayta-qayta yurgizib, uni yumshatishga harakat qiling. Xafa bo'lib, sochlarimni bilagimdan uzaytiraman va anjomda tartibsiz bulochkaga murojaat qilaman *ushbu video uchun yarim munosib ko'rinishga harakat qiling. Java kodlash nusxasini qo'lga kiritaman* Android telefonlari yotoqxonamdan o'tirdi va tizza kompyuterimni ustiga qo'ydi, shuning uchun unday emas

jag'ning ostidagi jiddiy narsalarni ko'rsating va masofadan turib xushomad qiladigan zarbaga ega bo'lishi mumkin.

YouTube Live hisobimga kirib, veb-kamerani sozlayman, bunga ishonch hosil qilaman to'g'ridan-to'g'ri orqamdan Ebbi o'pkasini chizayotganini ko'rishingiz mumkin.

Bu ajoyib fon.

Mening tanish xirillashimni eshitib, ko'zlarimni yumib, chuqur nafas olaman shilimshiq dengizidan havo bilan to'ldirishga astoydil urinayotgan o'pka. Nafas chiqarish asta-sekin, men tabassumni tabriklash uchun tabassumni tabassum bilan ochdim jonli efirga chiqish uchun "Enter" tugmachasini bosib.

"Ey yigitlar. Hamma qora juma kunini yaxshi o'tkazayptimi? Men qor yog'ishini kutdim hech qachon kelmagan! "

Kamerani kasalxonaga burayotganimda ekranimning bir burchagiga nazar tashlayman deraza, osmon bulutli kulrang, stakanning narigi tomonidagi daraxtlar bepusht. Mening jonli efirdagi sonim 1K dan oshib ketayotganida, men tabassum qilaman, bu qismning bir qismi 23.940 YouTube-ning obunachilari, mening kistik bilan qanday kurashayotganimni ko'rish uchun fibroz ketmoqda.

"Shunday qilib, men maktabimning kattasi uchun Kaboga samolyotda borishga tayyorlanayotgan bo'lardim sayohat, lekin buning o'rniga men ushbu ta'tilni uydan uzoqda bo'lgan uyimda o'tkazaman, engil tomoq og'rig'i tufayli ».

Bundan tashqari, g'azablangan isitma. Men haroratni ko'targanimda eslayman bugun ertalab qabul qiling, termometrda miltillovchi raqamlar a kuchli 102. Men buni videoda aytib o'tishni istamayman, chunki ota-onam buni albatta keyinroq kuzatib boradi.

Ular bilganidek, menda shunchaki achchiq sovuq bor.

"Ikki hafta davomida quyosh nuri va ko'k osmon va plyajlar qachon kimga kerak bo'ladi o'zingizning hovlisingizda bir oylik hashamatli kunni o'tkazishingiz mumkinmi? "

Men qulayliklarni barmoqlarim bilan sanab chiqaman. "Ko'raylikchi. Menda bor kunduzgi konsiyerj, cheksiz shokoladli puding va kir yuvish xizmati. Oh, va Barb Doktor Hamid bilan suhbatlashib, barcha davolanish va davolanish usullarini o'zimiznikida saqlashga ijozat berdi bu safar xona! Tekshirib ko'r!"

Men veb-kamerani yig'ilgan tibbiy asbob-uskunalarga, so'ngra dori-darmonlarga qarataman *Men allaqachon alifbo tartibida mukammal tartibga solgan aravam* rejalashtirilgan dozalash bo'yicha xronologik tartibni men yaratgan dasturga uladim. Nihoyat sinov sinoviga tayyor!

Bu bugungi ishlar ro'yxatida 14-raqam edi va men bu bilan juda faxrlanaman chiqdi.

Fikrlar aylana boshlagach, mening kompyuterim chayqaladi. Men eslatib o'tilganlarni ko'rmoqdaman Barbning ismi ba'zi yurak emojilari bilan. U o'zi kabi olomonning sevimlisi mening sevimli. O'n yildan ko'proq vaqt oldin kasalxonaga kelganimdan beri u shunday bu erda nafas olish terapevti bo'lib, menga va boshqa CFersga konfetni surib qo'ydi, jinoyatchilikdagi sherigim Po kabi. U bizning qo'limizni hatto suyaklardan ushlab turadi - hech narsa kabi og'riq tutqichlarini ezish.

Men shu vaqtning yarmidan ko'proq vaqt davomida YouTube-da videofilmlar tayyorladim kistik fibroz haqida. Yillar davomida men hech qachon qila olmaydigan ko'p odamlar Mening operatsiyalarim va davolanishim va tashriflarimdan keyin xayol surdi Avliyo Greys, mening noqulay braketlarim bosqichida men bilan birga hamma narsa.

"Mening o'pkamning ishi o'ttiz besh foizga tushib qolgan", - deyman kamerani burish paytida menga qaytib. "Doktor Hamidning aytishicha, men transplantatsiya cho'qqisiga ko'tarilaman

hozir ro'yxatlang, shuning uchun men bir oy davomida antibiotiklarni qabul qilib, o'zimga yopishib olaman rejim. . . . " Ko'zlarim orqamdagi chizilgan rasmga, sog'lom o'pkaga qarab boradi Mening boshim tepasida, faqat qo'l yetmaydigan joyda.

Men boshimni silkitib tabassumdan shishani olish uchun engashib jilmayaman arava. "Bu mening dorilarimni o'z vaqtida qabul qilishni, AffloVest-ni kiyishni anglatadi bu shilimshiqni sindirib tashla va "- men shishani ushlab turibman -" bu suyuqlik juda ko'p har kuni mening G-trubam orqali ovqatlanish. Agar u erda biron bir ayol xohlasa ular kuniga besh ming kaloriya iste'mol qilishlari mumkin va hanuzgacha Kaboda tayyor plyaj bor tana, men savdo-sotiq uchun kelganman ".

Kompyuterim chayqalmoqda, xabarlar birin ketin to'karmoqda. O'qish a ozgina, pozitivlik bunga kirgan barcha salbiy tomonlarni chetga surishiga yo'l qo'ydim.

U erda tur, Stella! Biz sizni sevamiz.

Menga turmushga chiq!

"Yangi o'pka har qanday vaqtda kirishi mumkin, shuning uchun men tayyor bo'lishim kerak!" Men aytaman men kabi so'zlar ularga chin yurakdan ishonaman. Shuncha yildan so'ng men umidlarimni haddan tashqari ko'tarmaslikni o'rgandim.

DING! Boshqa xabar.

Menda CF bor va siz doimo ijobiy bo'lishimni eslatib turasiz. XOXO.

Mening yuragim isiydi va men o'sha odam uchun kamera uchun so'nggi tabassumni beraman men bilan bir xil kurash olib borish. Bu safar u asl. "Yaxshi, bolalar, rahmat tomosha qilgani uchun! Kunduzi va kechqurun tibbiyot xodimlarini ikki marta tekshirib ko'ring. Siz mening qanchalik anal ekanligimni biling. Umid qilamanki, barchani yaxshi hafta o'tkazadi. Xayr! "

Jonli videoni tugataman va jilmayayotganini ko'rish uchun brauzerni yopib, asta-sekin nafas chiqaraman, ish stoli fonida qish-rasmiy tayyor yuzlar. Men, Camila va Mya, qo'lda, hammasi biz tanlagan bir xil qizil-qizil lab bo'yog'ida Sephora. Camila yorqin pushti rangni xohlagan edi, lekin Mya bizni bu qizil rangga ishontirdi hayotimizga KERAKLI rang edi. Men hali ham bu haqiqat ekanligiga amin emasman.

Yotganimda, yostiqlarimga suyangan eskirgan pandani olib, o'rab qo'yaman uning qo'llarini mahkam bog'lab qo'ying. Yamalar, mening singlim Abbi unga ism qo'ydi. Va nima munosib ism bo'ldi. Bilan kasalxonaga kelgan va chiqqan yillar Men, albatta, unga zarar etkazdim. Ko'p rangli yamaqlar tikilgan Men uni qattiq siqib olganimda, u tiqilib qolgan narsalar, u yirtilib ketgan joylar Mening davolanishimning eng og'riqlisi paytida.

Eshigim taqilladi, u Barb kabi bir soniyadan keyin ham ochiladi mening dori-darmonlarni qabul qilishim uchun puding stakanlarini ushlab turgan büstlar. "Men qaytdim! Yetkazib berish! "

Barb haqida gap ketganda, o'tgan olti oy ichida juda ko'p narsa o'zgarmadi yoki o'tgan o'n yil davomida; u hali ham eng zo'r. Xuddi shu kalta, jingalak sochlar. The bir xil rangli skrablari. Butun xonani yoritib turadigan bir xil tabassum.

Ammo keyin o'ta homilador Julie orqada IV tomchilatib yubordi.

Endi bu olti oy oldingi holatdan katta o'zgarish.

Men hayratimni yutib, Barbni pudingni chetiga qo'yayotganda jilmayaman Mening to'shagimni dori-darmonli aravamga ajratishim kerak, so'ngra ro'yxatni ikki baravar ko'paytirish uchun aravada menga kerak bo'lgan hamma narsalar borligini tekshiring.

"Sensiz nima qilardim?" Men so'rayman.

U ko'z qisib qo'ydi. "Siz o'lasiz"

Julie antibiotiklarning IV sumkasini mening yonimga osib qo'ydi, uning qornini tarashadi mening qo'lim. Nega u menga homiladorligini aytmadi? Ko'zlarim singari ingichka jilmayib qattiq turaman uning bolasi qoqilib, undan nozik tarzda uzoqlashishga harakat qiling. "O'tmishda ko'p narsa o'zgargan olti oy! "

U menga katta tabassum bag'ishlaganda qornini, moviy ko'zlarini chaqnab porladi. "Siz uning tepishini his qilmoqchimisiz? "deb so'radi.

"Yo'q," deyman, biroz tezroq. U biroz hayratda qolganga o'xshasa, o'zimni yomon his qilaman mening dadilligimdan, uning sariq qoshlari ajablanib kamarga burishdi. Lekin men hech birini xohlamayman o'sha mukammal, sog'lom bola yonidagi mening yomon jujum.

Yaxshiyamki, uning ko'zlari mening ish stoli fonimga qarab boradi. «Bu sizning qishingizmi? rasmiy rasmlarmi? Insta-da bir dasta ko'rdim!» - deydi u hayajonlanib. Qanday o'ldi, qanday bo'ldi?"

"Juda qiziqarli!" Noqulaylik eriydi, men bir tonna g'ayrat bilan aytaman. Men ish stolimda rasmlar bilan to'ldirilgan papkani oching. "Raqs maydonchasida uni ezdi qattiq uchta qo'shiq uchun. Limuzinda yurishim kerak. Ovqat so'rilmadi. Bundan tashqari, men qildim

charchashimdan o'n o'ttizgacha, bu kutilganidan ham yaxshiroq edi! JSSV tanangiz buni amalga oshirganda, komendantlik soati kerak, to'g'rimi? »

Men unga va Barbga Mayya uyidan oldin hammamiz tushgan ba'zi rasmlarni ko'rsataman u meni tomchilatib yuboradigan tomirga ulab, qon bosimimni va O ni siz ko'rganda raqsga tushing o'qish. Esimda, ilgari ignalardan qo'rqardim, lekin har bir qon olish paytida va IV tomchilatib yubordi, bu qo'rquv asta-sekin uzoqlashdi. Endi men chayqamayman ham. Bu meni qiladi Men har doim poking yoki prodded olganimda o'zimni kuchli his qilaman. Huddi men hamma narsani yengishim mumkin.

"Yaxshi," deydi Barb, mening barcha hayotiy narsalarimni olib, oohingni tugatgandan so'ng A-line kumush xalatim va oq atirgul korsajim ustidan aahing. Camila, Mya va men rasmiyga tanovul qilganimizda korsajlarni almashtirishga qaror qildik. Men qilmadim biron bir kishini mendan so'raganini emas, balki tarixni olishni istayman. Bu juda mumkin edi kunni garovga qo'yishim kerak yoki yarim yil davomida o'zimni yaxshi his qilmayman raqsga tushing, bu men kim bilan birga bo'lishim mumkin edi. The Ulardan ikkitasi meni o'zimni chetda qolgan deb bilishni istamadi, shuning uchun ularning sanalarini olish o'rniga o'zlari, ular hammamiz birga borishga qaror qildik. Mason rivojlanishi tufayli, ammo, bu balo uchun juda ehtimol emas.

Barb qo'lini beliga qo'yib, to'ldirilgan dori aravasiga bosh irg'aydi. "Men hali ham sizni kuzatib turing, lekin siz borishingiz juda yaxshi ». U hap shishasini ushlab turadi. "Unutmang, buni ovqat bilan birga olib ketishingiz kerak", deydi u ehtiyotkorlik bilan qo'yib orqaga va boshqasini ushlab turing. "Va buni qilmasligingizga ishonch hosil qiling ..."

"Men buni tushundim, Barb," deyman. U shunchaki odatiy onalik nigohi, ammo u o'zini tutadi uning qo'llari taslim. Chuqurlikda u mening juda yaxshi bo'lishimni biladi.

Ikkalasi ham yonidagi masofadan boshqarish pultidan foydalanib eshik tomon qarab ketayotganlarida xayrlashdim yana bir oz o'tirish uchun mening to'shagim.

"Aytgancha," deydi Juli asta-sekin xonadan o'rdak chiqayotganda. Uning ko'zlari menga tor va u menga yumshoq ogohlantiruvchi ko'rinish beradi. «Men sizning ishingizni tugatishingizni istayman Avvaliga tomchilatib yuboring, ammo Po hozirgina 310-xonaga tashrif buyurdi. "

"Nima? Haqiqatan ham? " Men aytmoqchimanki, o'zimni tashqariga chiqarib yuborish uchun harakatlanayotganda ko'zlarim kat uni topish uchun to'shak. Uning bu erda bo'lishini aytmaganiga ishonmayman!

Barb oldinga qadam tashlab, yelkamdan ushlab, meni muloyimlik bilan orqaga tortdi To'liq turishimdan oldin karavotga. "Men sizning IV-ni tugatishingizni istayman avval tomchilatib yuboring 'olmadingizmi? »

Men unga jirkanch jilmayaman, lekin u meni qanday ayblashi mumkin? Po birinchi bo'ldi kasalxonaga kelganimda qilgan do'stim. Haqiqatan ham uni faqatgina u oladi.

O'n yil davomida biz CF bilan birgalikda kurashdik. Xo'sh, seyfdan birga masofa, baribir.

Biz bir-birimizga juda yaqinlasha olmaymiz. Kistik fibroz bilan kasallangan bemorlar uchun ba'zi bakteriyalar shtammlaridan yuqtirish katta xavf tug'diradi. Ikki marta bitta teginish CFers so'zma-so'z ikkalasini ham o'ldirishi mumkin.

Uning jiddiy qoshlari muloyim tabassumga yo'l ochib beradi. "Joylang. Dam oling. Sovuqni oling hap ". U hazil tariqasida dori aravasiga qaraydi. "So'zma-so'z emas".

Men bosh irg'ab qo'yaman, haqiqiy kulgi to'kilgan, chunki bu yangilik meni yangi yengillik to'lqini bilan to'ldiradi Po bu erda ham.

"Men sizning Affloventida sizga yordam berish uchun keyinroq to'xtayman", dedi Barb uning ustidan u ketayotganda ekas. Telefonimni ushlab, tezkor SMS xabariga qaror qildim.

Shu yerdamisiz? Men ham. Tuzatish.

Hatto bir soniya ham o'tmay, ekranim uning javobi bilan yonadi: Bronxit.
Faqat sodir bo'ldi. Men yashayman Yuring va keyin menga qo'l silkit. Endi halokatga uchrayman.

Uzoq va sekin nafas chiqarib, karavotga suyanaman.

Haqiqatan ham, men bu tashrifdan asabiylashdim.

Mening o'pkamning faoliyati shunchalik tez pasayib ketdi: 35 foiz. Va endi, hatto undan ham ko'proq isitma va tomoq og'rig'i, bu erda keyingi oy kasalxonada bo'lish
Do'stlarim uzoqda bo'lganlarida, oqimni to'xtatish uchun davolanishdan keyin davolanish meni bezovta qilmoqda. Ko'p. O'ttiz besh foiz - bu onamni ushlab turadigan raqam tunda. U buni aytmaydi, lekin uning kompyuteri aytadi. Qidirishdan keyin qidirish o'pka transplantatsiyasi va o'pkaning funktsional foizlari, yangi kombinatsiyalar va iboralar lekin har doim bir xil fikr. Qanday qilib ko'proq vaqt olishim mumkin. Bu meni ko'proq qo'rqitadi ilgari bo'lmaganimdan. Lekin men uchun emas. Sizda CF bo'lsa, siz bir xil narsalarni olasiz yosh o'lish g'oyasiga odatlangan. Yo'q, men ota-onamdan qo'rqaman. Va nima bo'ladi eng yomon narsa yuz bersa, ulardan bo'ling, endi ular bir-biriga ega emaslar.

Ammo bu erda Po bilan, tushunadigan kishi, men buni hal qila olaman. Bir marta men aslida uni ko'rishga ruxsat berilgan.

* * *

Tushning qolgan qismi asta-sekin davom etadi.

Dasturlashda xatolik yuz berganligini ikki marta tekshirib, o'zimning ilovamda ishlayman Men uni telefonimga ishlatmoqchi bo'lganimda ko'tarila boshladi. Men Fucidin kiyib oldim G-naycham atrofidagi og'riqli teri, uni kamroq olovli dvigatelni qizil qilish uchun

va yoz-quyosh botishi pushti rang. Men "Yotish vaqtida" filmimni tekshirib ko'raman uyma shisha va haplar. Men ota-onamning har soatda soatiga yozadigan matnlariga javob beraman. Men tushdan keyin derazaga qarang va mening yoshimdagi juftlikni ko'ring, ular kasalxonaga kirib ketayotganda kulish va o'pish. Siz har kuni a ko'rmaysiz baxtli juftlik kasalxonaga kirib kelishmoqda. Ularni qo'l ushlagan holda tomosha qilish va Sog'inch nigohlarni almashib, birovga ega bo'lish qanday bo'lishini bilaman menga shunday qarab tur. Odamlar doimo mening kanulamga, yaralarimga, mening G- ga qarashadi *naycha, menga emas.*

Bu yigitlar mening shkafcham bilan saf tortishni xohlamaydilar.

Men Tayler Pol bilan o'rta maktabning birinchi yilida "uchrashdim", ammo bu hammasi davom etdi oy, infeksiyani yuqtirganim va kasalxonaga borishim kerak bo'lgan paytgacha bir necha hafta. Bir necha kundan keyin ham uning matnlari borgan sari uzoqlasha boshladi bir-biridan ajratdim va men u bilan aloqani uzishga qaror qildim. Bundan tashqari, bu hech narsa emas edi er-xotin hovlida. Biz qo'l ushlaganimizda Taylarning kaftlari terlab ketdi va u Balta korpusiga purkagichni juda ko'p kiygan edi, men har safar biz yo'talayotgan narsalarga borardim quchoqladi.

Ushbu fikrlash jarayoni chalg'itadigan foydali narsa emas, shuning uchun ham beraman 22-raqam, "Keyingi hayot haqida o'ylab ko'ring", vazifalar ro'yxatida sinab ko'ring va ba'zilarini o'qing *Hayot, o'lim va o'lmaslik: Ruh sayohati.*

Ammo, yaqin orada, men to'shagimda yotib, shiftga qarab yotishni afzal ko'raman nafas olishimning xirillash ovozini tinglash. Eshitishimcha, havoning qiynalayotgani o'pkamda joy egallagan shilimshiqdan o'ting. Dumalab yuguraman, a o'pkamga yordam berish uchun Flovent shishasi. Men suyuqlikni nebulizerga quyaman mening karavotim yonida, bug 'chiqqandan keyin kichkina mashina gumburlayapti og'iz.

Nafas olayotganda va o'pkaning chizilgan rasmiga tikilib o'tiraman.

Va ichkarida va tashqarida.

Va va. . . chiqib.

Umid qilamanki, keyingi bir necha kun ichida ota-onam mehmonga kelganda, mening nafasim yaxshi bo'ladi biroz kamroq ishlagan. Ikkalasiga ikkinchisi meni olib borishini aytdim bugun ertalab kasalxonada, lekin men aslida Uberni bu erdan burchakdan oldim onamning yangi joyidan narida. Men ularning ikkalasi ham yuzma-yuz bo'lishlarini istamayman hech bo'lmaganda yaxshiroq ko'rinishga qadar meni yana shu erda ko'rish.

Men qo'yishim kerak bo'lganida, onam allaqachon menga muammoli ko'rinish berib turardi ko'chma kislorod faqat qadoqlash uchun.

Eshikim taqilladi, men qarab turgan devorga qarayman, Menga ishora qilish uchun Poning to'xtab qolishidan umidvor. Og'zini Barb deb tortib olaman U boshini ichkariga kiritdi. U stol ustiga jarrohlik niqob va lateks qo'lqoplarni tushirdi mening eshigim yonida.

"Yangisi tepada. O'n beshdan keyin tanishasizmi?" Deb so'radi.

Mening yuragim otilib chiqadi.

Men bosh iring'ab qo'ydim, u xonadan chiqib ketishdan oldin u menga katta tabassum qildi. Men og'zini yoping va Floventni yana bir marta urib oling, bug 'to'ldirishga imkon beradi Men o'tirishimdan va harakatlanishimdan oldin qo'limdan kelganicha o'pka. Nebulizerni o'chirib qo'yaman, men tanlayman portativ kislorod konsentratorini yonimdagi quvvat olayotgan joyimdan ko'taring to'shak, uni yoqish uchun markazdagi dumaloq tugmachani bosib va kamarni torting mening yelkam. Kanulani ichkariga qo'ygandan so'ng, eshikni tortib, eshik tomon burildim ko'k lateks qo'lqoplar va yuz niqobining iplarini qulog'imga o'rash.

Oq konversiyamga kirib, eshikni itarib ochdim, keyin siqib chiqdim oq yo'lak, men Poning oldidan o'tib ketishim uchun uzoq yo'lni bosib o'tishga qaror qildim xona.

Men qavat markazidagi hamshiralar stantsiyasidan o'tib, yosh bolaga salom beraman hamshiraning Sara ismli yordamchisi, yangi tepasida jilmayib turadigan, oqlangan metall kubik.

Olti oy oldin oxirgi tashrifimdan oldin ular buni almashtirishdi. Bu bir xil balandlikda, lekin ilgari bu eskirgan yog'ochdan yasalgan bo'lishi mumkin edi shifoxona oltmish bir necha yil oldin tashkil etilgan. Men kichkina bo'lganimni eslayman Poning qaysi xonasiga kirmasin, mening boshim juda yaxshi dyuym stolni tozalashdan.

Endi bu mening tirsagimga to'g'ri keladi.

Yo'lakdan pastga qarab, yopishtirilgan kichik Kolumbiya bayrog'ini ko'rib, kulimsirayman yarim ochiq eshikning tashqi tomoni, ag'darilgan skeytbord uni ushlab turdi biroz ochiq.

Men o'zimning karavotimda uxlab yotgan Poni hayratlanarli darajada mayda narsaga o'ralgan holda ko'rish uchun ichkariga qarab To'rtburchak uning yupatuvchisi ostida joylashgan Gordon Ramsayning afishasi to'g'ridan-to'g'ri to'shagida, uni kuzatib turing.

Men u eshigining tashqi tomoniga yopishib olgan quruq o'chirish taxtasida yurak chizaman yo'lakdan pastga qarab harakatlanmasdan oldin, u erda ekanligimni unga xabar bering meni kasalxonaning asosiy qismiga olib boradigan yog'och ikki qavatli eshiklar, yuqoriga ko'tarilish

Lift, pastga C Wing, ko'prik bo'ylab 2-binoga va to'g'ridan-to'g'ri Neonatal intensiv terapiya bo'limi.

O'n yildan ko'proq vaqt davomida bu erga kelishning imtiyozlaridan biri bu men bilaman men kasalxonada o'tirgan uyimni bilganim kabi har qanday o'ralgan koridor yoki yashirin zinapoya yoki maxfiy yorliq, qayta-qayta o'rganib chiqildi.

Ammo ikkita eshikni ochishdan oldin, xona eshigi yonimda ochiladi, va men hech qachon ko'rmagan uzun bo'lyi, ingichka bolakayning profilini ko'rish uchun hayron bo'lib boshimni o'giramani oldin. U 315-xonaning eshigi oldida turgan, birida eskizlar daftarini ushlab olgan qo'l va ikkinchisida ko'mirdan yasalgan qalam, men kabi oq shifoxona bilaguzuk bilagiga o'ralgan.

Men o'likdan to'xtayman.

Uning to'qilgan, qora shokolad-jigarrang sochlari xuddi o'ziga o'xshab bema'ni Teen Vogue-dan chiqib, Sent-Greysning o'rtasiga kelib tushdi

Kasalxona. Uning ko'zlari quyuq moviy rangda, u gapirayotganda burchaklari jingillaydi.
Ammo hamma narsadan ko'ra uning jilmayishi mening ko'zimni o'ziga tortadi. Bu teskari, va maftunkor, va u uchun magnit iliqlik bor.

U juda yoqimtoy, o'pkam faoliyati yana 10 foizga tushib ketganga o'xshaydi.

Bu niqob yuzimning yarmini yopishi yaxshi narsa, chunki men uni rejalashtirmagan edim mening kasalxonamda yotadigan qavatda yoqimli bolalar.

"Men ularning jadvallarini sinab ko'rdim," deydi u qalamni bermalol orqasiga qo'yarkan quloq. Men biroz chap tomonga o'girilib qarasam, u men ko'rgan juftlikda jilmayib turibdi kasalxonaga oldinroq kelish. "Shunday qilib, agar siz eshakni qo'ng'iroqqa ekmasangiz tugmasi, hech kim sizni kamida bir soat bezovta qilmaydi. Va unutmang. Men u karavotda uxlashim kerak, dugonam".

"Sizdan oldinda". Men qiz qo'lida ushlab turgan sumkasini echayotganini kuzataman unga adyolni ko'rsating.

Kutmoq. Nima?

Yoqimli yigit hushtak chaladi. "Buni qarang. Oddiy skaut".

"Biz hayvon emasmiz, yigit", - deydi yigiti unga katta, dugonasini berib. do'stimning tabassumi.

Voy Xudoyim. Yalpi. U do'stlariga buni motel singari xonasida qilishiga ruxsat beradi.

Men jilmayib, yo'lak bo'ylab chiqish eshiklari tomon yurishni davom ettiraman men bilan u erda qanday sxema mavjud bo'lsa, iloji boricha ko'proq joy.

Yoqimli uchun juda ko'p narsa.

2-BOB

BO'LADI

"Yaxshi, yigitlar bilan keyinroq uchrashamiz", - deyman Jeysonga ko'z qisib, eshikni yopib ularga maxfiylik berish uchun xonamga eshik. Bo'sh narsalar bilan yuzma-yuz kelaman eshigimga chizilgan bosh suyagining rozetkalarida niqob osilgan, bilan ostiga yozilgan "bu erga kirganlar, umidingizni qoldiringlar".

Ushbu shifoxona uchun shior bo'lishi kerak. Yoki men bo'lgan boshqa elliktadan biri hayotimning o'tgan sakkiz oyi davomida.

Men ko'rgan qizning orqasida eshik ochilib turganini ko'rish uchun yo'lakdan ko'z qisib qo'ydim bugun ertalab koridor bo'ylab bir xonaga ko'chib o'tdi, uning oppoq oq Converse boshqa tomonga g'oyib bo'lmoqda. U o'z-o'zidan katta sumkasini yuklab olgan edi ettita kattalar uchun etarli, ammo u aslida juda issiq ko'rindi.

Va bu erda halol bo'laylik. Siz har kuni uzoqdan jozibali qizni ko'rmaysiz shifoxona atrofida osilgan, sizning eshigingizdan beshta eshik pastga tushmagan.

Men eskiz daftaringa qarab, yelkamni silkitib, dumalab, ichiga solaman uning orqasidan yo'lakka tushishdan oldin orqa cho'ntak. Bu men kabi emas yaxshiroq qilish kerak bo'lgan narsa, va men, albatta, bu erda qolish uchun harakat qilmayapman keyingi soat.

Eshiklardan itarayotganimda, uning kulrang kafeldan o'tib ketayotganini ko'raman u, xuddi u qo'ygan kabi, borayotganda deyarli hamma bilan qo'l silkitib, suhbatlashmoqda o'zining shaxsiy minnatdorchilik kuni paradida. U katta stakanga qadam qo'ydi lift, sharqiy qabulxonaga qaragan, katta, archa bilan ishlangan Rojdestvo daraxti yonidan o'tib ketgan ular bugun erta tongda, minnatdorchilik kuni qoldiqlaridan ancha oldin yotgan bo'lishsa kerak hatto egan.

Osmon ularni ulkan kurka displeyini bir daqiqaga ham tark etishlarini taqiqlaydi uzoqroq.

Men u egilib turgan paytda yuz niqobini tuzatish uchun qo'llari yuqoriga ko'tarilganini kuzataman tugmachani bosib, eshiklar asta-sekin yopiladi.

Hech kimga duch kelmaslikka urinib, lift yonidagi ochiq zinadan ko'tarila boshlayman men uni beshinchi qavatga qarab chug'lashayotganini kuzatayotganimda. Albatta. Men zinadan yuqoriga tezroq yuguraman chunki o'pkam meni ko'tarib, beshinchi qavatga etarlicha vaqt sarflashga muvaffaq bo'ldi jiddiy yo'talga o'ting va u liftdan chiqmasdan oldin tiklaning va burchak atrofida yo'qoladi. Tomog'imni tozalab, uning orqasidan yurib, ko'kragimni silayman bir-ikki koridordan pastga va shisha bilan o'ralgan keng ko'priikka keyingi bino.

U bugun ertalab bu erga kelgan bo'lsa ham, u qaerdaligini aniq biladi ketmoqda. Uning sur'ati va haqiqatan ham u har kimni bilishiga qarab binodagi odam, agar u aslida shahar hokimi bo'lsa ajablanmasdim bu joy. Men bu erda ikki hafta bo'lganman va buni aniqlash uchun kechagacha vaqtim kerak edi qanday qilib o'zimning xonamdan 2-binoda joylashgan choyxonaga xavfsiz tarzda yashirinish kerak va men shundayman hech qanday yo'nalish bo'yicha da'vo qilinmaydi. Men ko'plab kasalxonalarda bo'lganman yillar, ularni qanday aylanib o'tishni o'ylab topish, hozir men uchun sevimli mashg'ulot sifatida qabul qilinadi.

U EAST ENTRANCE yozuvini o'qiydigan ikki eshikli eshik oldida to'xtadi: Neonatal intensiv parvarishlash birligi va ularni ochishdan oldin ichkariga qaraydi.

NICU.

G'alati.

Agar sizda CF bo'lsa, farzand ko'rish juda qiyin toifaga kiradi. menda bor KF kasalligi bo'lgan qizlarning qattiq bumming qilayotgani, lekin u go'daklariga qarab o'tirgani haqida eshitdim hech qachon bo'lmasligi mumkin, umuman boshqa daraja.

Bu shunchaki tushkunlikka tushish.

CF haqida meni xafa qiladigan narsalar juda ko'p, ammo bu ulardan biri emas ularni. CF bilan og'rigan bolalarning deyarli barchasi bepisht, bu hech bo'lmaganda menda yo'qligini anglatadi har qanday odamni homilador qilish va o'zimning shou-shouimni boshlash haqida tashvishlanishim kerak oila.

Bet Jeyson unga shu narsani xohlasa, uni hoziroq istaydi.

Ikkala tomonga qarab, men va eshiklar orasidagi bo'shliqni yopaman, ichkariga nazar tashlayman uning deraza oynasi uning ko'zlarini ko'rish oynasi oldida turganini ko'rish uchun boshqa tarafdagi inkubator ichidagi kichkintoy chaqaloqqa qaratilgan. Uning mo'rt qo'llari va oyoqlari uning o'lchamidan o'n baravar katta bo'lgan dastgohlarga bog'langan.

Eshikni itarib, xira yoritilgan yo'lak ichkarisiga kirib, men o'zim kabi jilmayaman Converse qizini bir soniya tomosha qiling. Men uning aksiga tikilmasdan ilojim yo'q, unga qarasam, oynadan tashqari hamma narsa xiralashadi. U juda chiroyli, yaqinroq uning uzun kipriklari va to'la qoshlari. U hatto yuz niqobini yaxshi ko'rinishga olib keladi. Uning to'lqinli, qumli-jigarrang sochlarini ko'zlariga tikkancha qarab turganini kuzataman aniq bir diqqat bilan stakan orqali chaqaloq.

Men uning e'tiborini jalb qilib, tomog'imni tozalayman. "Va bu erda men buni gonna deb o'yladim cho'loq kasalliklar bilan to'ldirilgan yana bir cho'loq kasalxonasi bo'ling. Ammo keyin siz paydo bo'lasiz. Baxtli men".

Uning ko'zlari stakan aksi bilan mening ko'zlarimga to'g'ri keladi, avval ularni hayratga soladi, va keyin deyarli darhol nafratga o'xshash narsaga o'girildi. U jim turar ekan, orqaga qarab, go'dakka qaraydi.

Xo'sh, bu har doim istiqbolli belgidir. Hech narsa boshlash uchun haqiqiy jirkanchga o'xshamaydi o'ng oyoqda.

«Men sizning xonangizga o'tayotganingizni ko'rdim. Yaqinda bo'lasizmi?» Deb so'radi.

U hech narsa demaydi. Agar jirkanchlik bo'lmasa, menimcha, u ham qilmagan meni tingla.

"Oh, tushunaman. Men juda yaxshi ko'rinayapmanki, siz hatto jumlani birlashtira olmaysiz".

Bu uning javobini olish uchun etarlicha bezovta qiladi.

"Siz" mehmonlaringiz "uchun xonalar sotib olmaysizmi?" u o'girilib, o'girildi u jahl bilan yuz niqobini tortib olayotganda menga yuz tuting.

U meni bir soniya qorovuldan olib qo'ydi va men qanday qilib old tomondan hayron bo'lib kulaman u.

Bu, albatta, uni xafa qiladi.

"Siz soatlab ijaraga olasizmi yoki nima?" - so'raydi u qora ko'zlari qisilib.

"Ha! Siz zalda yashiringan edingiz".

"Men yashirmayman", deb u orqaga qaytadi. - Siz bu erga ergashdingiz.

Bu to'g'ri nuqta. Lekin u shubhasiz birinchi bo'lib yashirib qoldi. Men hayratga tushgandekman va mag'lubiyat bilan qo'llarimni ushlab turing. "O'zimni tanishtirish niyatida, ammo shu munosabat bilan ..."

"Taxmin qilayin," deydi u meni kesib tashladi. «Siz o'zingizni isyonkor deb bilasiz. Qoidalarni e'tiborsiz qoldirish, chunki bu sizni qandaydir tarzda o'zingizni nazorat qilishni his qiladi. Mening gapim to'g'rimi?» Deb s

"Siz xato qilmaysiz", deb beparvolik bilan devorga suyanmasdan orqaga qaytaman.

"Siz uni yoqimli deb o'ylaysizmi?"

Men unga qarab jilmayaman. "Aytmoqchimanki, bu juda yoqimli deb o'ylashingiz kerak. Siz turdingiz dahliz juda uzoq vaqt tikilib turibdi. "

U ko'zlarini aylantiradi, aniq men bilan ko'ngil ochmaydi. "Siz do'stlaringizga ruxsat berasiz jinsiy aloqa qilish uchun xonangizni qarzga oling, yoqimli emas".

Eh, demak u haqiqiy gudoy ikkita poyabzal.

"Jinsiy aloqa? Oh, osmon yo'q. Ular menga bir oz pog'ona tutishlarini aytishdi bir soat davomida u erda kitob klubi yig'ilishi. "

U menga tikilib qaraydi, shubhasiz mening kinoyamdan xursand emas.

"Ah. Demak, gap shu haqida, - deyman qo'llarimni ko'kragimga tirab qo'ygan holda. "Siz jinsiy aloqaga qarshi biron bir narsaga ega bo'ling".

"Albatta yo'q! Men jinsiy aloqada bo'ldim », - deydi u so'zlar dumalab tushganda ko'zlari katta-katta uning og'zidan. "Yaxshi ..."

Bu men butun yil davomida eshitgan eng katta yolg'onidir va deyarli meni o'rab olgan Meni o'layotganim to'g'risida shakarli odamlar.

Men kulaman. "" Yaxshi "bu aniq qo'ng'iroqni tasdiqlash emas, lekin men odatlanib qolaman uni olishim mumkin bo'lgan er ».

Uning qalin qoshlari qoshlarini burishtiradi. "Bizda umumiy narsa yo'q".

Ko'zni qisib qo'yaman, juda ham zavqlanib, uni siypalayman. "Sovuq. Menga yoqdi."

Eshik taqillab ochilib, Barbning büstlari ichkariga kirib ketishga majbur qilmoqda to'satdan shovqindan ajablanib. "Will Newman! Bu erda nima qilyapsiz? Oxirgi marta qilgan kaskadingizdan keyin uchinchi qavatdan chiqib ketishingiz shart emas hafta!"

Men orqaga qarab qizga qarayman. "U erga borasiz. Kichkina ruhshunosingiz bilan yuradigan ism profil. Siz esa?" Deb so'radi.

U menga porlaydi, tezda yuzidagi niqobni og'ziga qaytarib oldi Barb xabarnomalari. "Sizni mensimayapman".

Yaxshi. Goody Two Shoes xonimning bir nechta zarbasi bor.

"Va aniq o'qituvchining uy hayvonlari ham".

"Har doim olti metr! Ikkalangiz ham qoidalarni bilasiz!" Deb so'radi. Men juda yaqin ekanligimni tushunaman va Barb kosmosga va taranglikka kirib, bizga etib kelganida orqaga qadam qo'ying oramizda. U menga qarab, ko'zlarini qisib qo'ydi. "Siz nima deb o'ylaysiz shu yerda ishlayapsanmi?"

"Uh", deyman, ko'rish oynasiga ishora qilib. "Chaqaloqlarga qarab?"

U aniq xursand emas. "Xonangizga qayting. Yuzingiz niqobi qayerda?" Deb so'radi. Men niqobsiz yuzimga teginish uchun cho'zing. "Stella, niqobingizni saqlaganingiz uchun tashakkur yoqilgan. "

"U besh soniya oldin emas edi", - deb ming'irladim men. Stella Barbning boshida menga tikilib qaraydi, va men unga katta tabassumni qaytaraman.

Stella.

Uning ismi Stella.

Men Barbni haqiqatan ham meni olib ketmoqchi bo'lganini ko'ryapman, shuning uchun men chiqib ketishimga qaror qildim. mei Hozircha etarli ma'ruzalar o'qidi.

"Yengil bo'ling, Stella," deyman eshik oldida. "Bu shunchaki hayot. Hammasi tugaydi biz buni bilmasdan oldin. "

Men eshiklardan chiqib, ko'prikdan o'tib, C Wingdan pastga tushaman. Ning o'rniga uzoq yo'lni ortga qaytarib, men ancha soyali, stakanga tegishli bo'lmagan liftga o'tiraman ikki kun oldin topilgan. Bu meni qavatda joylashgan hamshiralar punkti yonidan tupuradi, bu erda Julie ba'zi hujjatlar ustida o'qiydi.

"Hey, Juli", deyman peshtaxtaga suyanib, qalamni olib.

Ko'zlari orqaga burilishidan oldin u menga tez nazar tashlab, menga tikildi uning qo'lidagi qog'ozlarga. "Siz nima bilan shug'ullangan edingiz?"

"Eh, kasalxonada kezib yuribsan. Barbni pissing, - derman yelkasini qisib va aylantirib barmoq uchida atrofida va atrofida qalam. "U juda qiyin eshak".

"Villi, u qattiq eshak emas, u shunchaki, bilasanmi. . . "

Men unga bir nazar tashlayman. "Qattiq eshak".

U o'ta homilador ayolga qo'l qo'yib hamshiralar stantsiyasiga suyanadi qorin. "Firma. Qoidalar muhim. Ayniqsa Barbga. U tavakkal qilmaydi".

Yo'lak oxiridagi eshiklar yana ochilib ochilayotganini ko'rish uchun bir qarab qo'ydim Barb va xayr-ehsonning o'zi chiqib ketganda.

Barbning ko'zlari menga qisilib, men aybsiz yelka qisaman. "Nima? Men Juli bilan gaplashayapman ».

U huffs qildi va ikkalasi yo'lakdan Stellani tomon yurishdi xona. Stella yuziga niqobini to'g'rilaydi, menga qarab, uning ko'zlari men uchun to'qnashdi soniyaning ulushi.

Men uning ketishini kuzatib, xo'rsinaman.

"U meni yomon ko'radi."

"Qaysi biri?" - so'radi Julie, mening nigohimga qarab yo'lakka qarab.

Ikkalasining orqasida Stella xonasining eshigi yopiladi va men orqaga qarayman Julie.

U menga bu erga kelganimdan beri millionga yaqin marta ko'rgan ko'rinish beradi. U ko'k ko'zlar orasini qorishtirib to'ldirishadi Siz aqldan ozganmisiz? va g'amxo'rlikka juda yaqin narsa.

Siz aqldan ozganmisiz? Garchi.

"Bu haqda o'ylamang ham, Villi."

Men uning oldida o'tirgan faylga bir qarab qo'yaman, bu nom menga sakrab tushmoqda yuqori chap burchakdan.

Stella Grant.

"Yaxshi", deyman bu unchalik katta ish emas. "Kecha".

Men 315-ga qaytib boraman, u erga etib borganimda yo'talaman, o'pkada balg'am qalin va tomoq, mening ekskursiyamdan ko'kragim og'riyapti. Agar men bo'lishimni bilsam edi butun kasalxonani yarim marafonida yugurib yurganimda, olib kelishga qiynalgan bo'lsam kerak mening ko'chma kislorodim.

E, men kimni hazillashyapman?

Men soatni tekshirib, soatni bosishdan bir soat oldin bo'lganiga ishonch hosil qildim eshik. Umid va Jeysonning buklangan yozuvini payqab, nur ustiga siltayman oqartirish-oq standart sonli shifoxona choyshablari.

Ular qanchalik romantik.

Ular allaqachon yo'q bo'lib ketganidan xafa bo'lmaslikka harakat qilaman. Onam meni tortib oldi Maktabni o'qib, meni xalqaro shifoxonaning yonida uyda o'qitishga topshirdi sakkiz oy oldin menga B. cepacia tashxisi qo'yilganida turizm. Go'yo mening hayotim span allaqachon kulgili darajada qisqartirilmas edi, B. cepacia boshqasini kesib tashlaydi mening o'pka funksiyasini undan ham tezroq susaytirib, uning katta qismi allaqachon mavjud. Antibiotik bo'lsa, ular sizga yangi o'pka bermaydilar. sizning ichingizda tarqaladigan chidamli bakteriyalar.

Ammo "davolab bo'lmaydigan" - bu onamga faqat bitta taklif va u bunga qaror qildi

hamonda igna bilan davolashni toping. Agar bu meni kesib tashlashni anglatsa ham

Hech bo'lmaganda ushbu shifoxona Umid va Jeysondan yarim soat uzoqlikda, shuning uchun ular buni qilishlari mumkin menga muntazam ravishda tashrif buyuring va men etishmayotgan hamma narsani to'ldiring maktab. Men B. cepacia kasalligiga chalinganimdan beri o'zimni hayotimda yagona ular kabi his qilyapman meni laboratoriya kalamushidek tutmang. Ular doimo shunday edilar; balki shuning uchun ular bir-biriga juda mos keladi.

Yurakni ko'rish uchun yozuvni ochdim va Umidning chiroyli so'zlari bilan: "Yaqinda ko'rishguncha! Katta 18-ga ikki hafta! Umid va Jeyson ". Va bu meni tabassum qiladi.

"Katta 18". Men mas'ul bo'lganimga qadar yana ikki hafta. Men ushbu so'nggi klinikadan voz kechaman giyohvand moddalarni sinovdan o'tkazish va ushbu shifoxonadan tashqarida va o'rniga hayotim bilan bog'liq bir narsa qilishim mu onamning uni behuda sarflashiga imkon berish.

Endi kasalxonalar yo'q. Endi oqlangan binolar ichida qolmaslik kerak Dunyo bo'ylab shifokorlar giyohvand moddalarni doridan keyin davolashni, davolanishdan keyin davolashni hech kim sinamaydilar ular ishlaydi.

Agar o'lmoqchi bo'lsam, avvalambor yashashni xohlayman.

Va keyin o'laman.

O'sha mash'um kun haqida o'ylab, yuragimni qisib qo'yaman. Biron joyda she'riy. Plyaj, ehtimol. Yoki Missisipidagi bir joyda qayiqda qayiq. Faqat devorlar yo'q. Imkonim bor edi landshaftning eskizini chizish, o'rta barmog'ini berib, mening so'nggi multfilmimni chizish koinot, keyin kattasini tishlang.

A yozuvini bermasdan oldin choyshabga qarab, yozuvni yana karavotga uloqtiraman xavfsiz bo'lish uchun tez urish. Kraxmal va oqartirish. Faqat odatdagi shifoxona odekolon. Yaxshi.

Deraza yonidagi gıcirtılı teri shifoxonasiga o'tirdim va itarib qo'ydim noutbukimni ostidan ushlab, rangli qalam va eskizlar to'plamini chetga surib qo'ying 1940-yillarning fotokopisi bo'lgan bir guruh siyosiy multfilmlarini men ilgari ko'rib chiqdim ma'lumotnoma. Men o'zimning brauzerimni ochaman va Google-ga Stella Grant-ni yozaman, kutmayapman ko'p. U Facebook-dagi eng shaxsiy sahifalariga ega bo'lganga o'xshaydi. Yoki u ahamiyati haqida memlarni retvit qiladigan oqsoq Twitter akkauntida qo'lni yuvish.

Birinci natija, YouTube-da Stella Grantning "Sir emas" deb nomlangan sahifasi CF Diary, olti yilga yaqin bo'lgan kamida yuzta video bilan to'ldirilgan. Men

ko'z qisib qo'ydi, chunki sahifa nomi g'alati tanish ko'rinadi. Ey xudo, bu shu oqsoq kanal mening onam miting uchun bir necha oy oldin menga havola yubordi muolajalarimga jiddiy yondashishimga.

Ehtimol, men uning shunday ko'rinishini bilganimda. . .

Men kichik yozuvli videoni bosgan holda birinchi yozuvga o'ting og'ziga temir va baland quyruq kiygan yosh Stella. Men kulmaslikka harakat qilaman. Uning jilmayishini hech qachon ko'rmaganimni hisobga olib, hozir uning tishlari qanday ko'rinishda ekaniga hayronman.

Ehtimol, juda yaxshi. U aslida uni kiyadigan tipga o'xshaydi hammom tokchasida chang to'plashiga imkon berish o'rniga kechasi ushlagich.

O'ylaymanki, men hatto ortodontistdan uyga borganman.

Men ovoz balandligi tugmachasini bosdim va uning ovozi karnaylarimdan chiqmoqda.

"Hamma CFers singari men ham dunyoga keldim. Bizning tanamiz juda ko'p shilimshiq hosil qiladi va shilimshiq o'pkamizga kirib, infektsiyalarni keltirib chiqarishni va o'pkamizni yaratishni yaxshi ko'radi de-teri-orate funksiyasi ». Yosh qiz avvalgi katta so'zdan qoqilib ketadi kamerani katta tabassum bilan miltillash. "Hozir men o'pkaning ellik foiz funksiyasidaman".

U erda yaramas kesik bor va u men tanigan zinapoyada o'girildi kasalxonaning asosiy kirish qismidan. Uning aylanib yurishini bilishi ajablanarli emas bu erda juda yaxshi. U bu erga abadiy keladi.

Men kichkina qizga qarab jilmayaman, garchi bu kesish men uchun eng yoqimli narsa bo'lsa ham hech ko'rilmagan. U chuqur nafas olib, zinapoyada o'tiradi. "Doktor Hamid aytadi O'rta maktabda o'qiyotganimda transplantatsiya kerak bo'ladi. A transplantatsiya davolash emas, lekin bu menga ko'proq vaqt beradi! Agar yana bir necha yil istardim Menga nasib qilish nasib etdi! "

Bu haqda menga ayting, Stella.
Hech bo'lmaganda unga zarba berildi.

3-BOB

STELLA

Men ko'k rangdagi AffloVest-ni tortib olaman, uni tanam atrofida o'rab olaman Barbning yordami. Bu uzoqdan kelishni hisobga olmaganda, hayot yelekiga o'xshagan dahshatli narsaga o'xshaydi undan. Eng qisqa vaqt ichida men uni hayot ko'ylagi deb qo'ydim va tashqariga qarayman deraza, o'zimni Kaboda qayiqda Mya va Camila bilan birga tasvirlab olayotganimda tushdan keyin quyosh ufqda porlaydi.

Chaqiriqlar shivirlaydilar, uzoqdagi qumli plyaj, ko'ylaksiz sörfchilar ... va keyin, o'zimga qaramay, Villi haqida o'ylayman. Men ko'z qisib qo'yaman, Kabo bepusht bo'lib ketmoqda derazam tashqarisidagi daraxtlar ko'zga tashlanmoqda.

"Shunday qilib, iroda. U CFermi? Men so'rayman, ammo bu aniq. Barb menga klip qilishga yordam beradi oxirgi tasma joyiga. Yelek yelkasidan tortib olaman, shunda u silinmaydi suyak suyagim.

"A CFer va keyin bir oz. B. cepacia. U yangi giyohvand moddalar bo'yicha sud jarayonining bir qismidir Cevaflomalin ". U mashinani miltillatib, menga bir ko'z tashlab, yoniga etib bordi.

Ko'zlarim kattalashib, mening ulkan qo'l yuvish vositamga qarayman. Men shunday edim unga yaqin va unda B. cepacia bormi? Bu odamlar uchun o'lim jazosi CF bilan. U buni yana bir necha yil qilish baxtiga muyassar bo'ladi.

Va agar u men kabi o'z rejimiga bag'ishlangan bo'lsa.

Yelek tebranishni boshlaydi. Qiyin. Men o'pkada shilimshiq boshlanganini sezmoqdaman sekin gevsetin.

"Siz shu bilan shartnoma tuzasiz va yangi o'pka bilan xayrlashishingiz mumkin" - deya qo'shimcha qildi u menga qarab. "Yiroq bo'ling."

Men bosh irg'ayman. Oh, men buni to'liq bajarishni niyat qilaman. Menga bu qo'shimcha vaqt kerak. Bundan tashqari, u O'zim uchun juda to'la edi. "Sud jarayoni", deb ayta boshlayman

Barbda va qo'limni ko'tarib suhbatni to'xtatib turishim uchun paxmoq bilan yo'talayapman mukus.

U ma'qullab bosh irg'adi va menga standart sonli och pushti choyshabni uzatdi. Men tupurdim ichiga kiriting va gapirishdan oldin og'zimni arting.

"Uning imkoniyatlari qanday?"
Barb mening nigohim bilan uchrashishdan oldin boshini chayqab, nafas chiqaradi. "Hech kim bilmaydi. The dori juda yangi ».

Uning qarashlari hammasini aytadi. Biz sukut saqlamaymiz yelek tebranadi.

"Siz tayyor. Yo'lga tushishdan oldin biron bir narsa kerakmi? »Deb so'radi.

Men unga yalinib-yolvorib nigoh tashlarkanman. "Sut kokteyli?"

U qo'llarini beliga qo'yib, ko'zlarini aylantiradi. "Nima, men xonada xizmat qilamanmi? endi? "deb so'radi

"Imtiyozlardan foydalanishim kerak, Barb!" Men aytaman, bu uning kulishiga sabab bo'ladi.

U ketib qoldi, men esa orqamga o'tiraman, AffloVest butun vujudimni xuddi shunday silkitib yuboradi ishlaydi. Mening xayolim adashadi va men oynadagi oynada Uillning aksini tasavvur qilaman NICU, yuzimda jasur tabassum bilan mening orqamdan turdi.

B. cepacia. Bu qo'pol.

Ammo shifoxona atrofida niqobsiz yurishmi? Buning ajablanarli joyi yo'q birinchi navbatda, shunga o'xshash stuntlarni tortib olish. Uning turini kasalxonada ko'proq ko'rganman hisoblashim mumkin bo'lgan vaqtdan ko'proq. Ehtiyotsiz, jasur yurak turi, umidsizlikda isyon ko'taradi hammasi tugashidan oldin ularning tashxisini rad etishga urinish. Bu hatto emas original.

"Yaxshi," deydi Barb, menga o'xshagan bir emas, balki ikkita sut kokteyli olib keldi u qirolicha "Bu sizni biroz ushlab turishi kerak".

U ularni yonimdagi stolga qo'ydi, men esa uning tanish qorong'iligida jilmayib qo'ydim - jigarrang ko'zlar. "Rahmat, Barb."

Eshikdan chiqishdan oldin u boshimga muloyimlik bilan tegib, bosh irg'adi. "Tun, bolam. Ertaga ko'rishguncha."

Men o'tiraman, derazaga tikilib, ko'proq shilimshiq bilan yo'talayapman yelek mening yo'llarimni tozalash uchun o'z vazifasini bajaradi. Ko'zlarim o'pkaning chizilgan rasmiga qarab boradi va uning yonida osilgan rasm. Ko'kragim shu tarzda og'riy boshlaydi

mening haqiqiy to'shagim haqida o'ylar ekan, davolanish bilan hech qanday aloqasi yo'q. Ota-onam. Ebbi. Men dadamdan kelgan matnni ko'rish uchun telefonimni ko'taring. Bu uning eski akustikasining surati gitara, yangi kvartirasida eskirgan komidga suyanib. U sarf qildi
Men uni olib borish o'rniga u buni amalga oshirishni talab qilganimdan keyin butun kunni sozlash kasalxona. U xuddi men onamni olib ketayotgandek, u o'zini yengil qilmaganday qildi u o'zini aybdor his qilmasligi uchun.

Hamma zamonlarning eng kulgili ajrashishidan beri o'zini juda ko'p yolg'on gapirishdi.

Olti oy bo'ldi va ular hanuzgacha bir-biriga qarashga qodir emaslar.

Negadir uning ovozini shu qadar yomon eshitishni istayman. Men unga tegaman aloqa ma'lumotlarini oling va telefonimdagi yashil qo'ng'iroq tugmachasini deyarli bosib, ammo qaror qilmang oxirgi soniyada. Men hech qachon birinchi kunni chaqirmayman, va yo'talning hammasini AffloVest meni shunday qiladi, uni asabiylashtirishi mumkin. U hanuzgacha menga har safar sms yozmoqda ro'yxatdan o'tish uchun soat

Men ota-onamni tashvishlantirmoqchi emasman. Men qila olmayman.

Ertalabgacha kutish yaxshiroqdir.

* * *

Ertasi kuni ertalab ko'zlarim otilib chiqadi va men nimani uyg'otganimni qidiraman telefon stolda shoshilinch ravishda qulab tushgan holda, shovqin bilan polda titrayapti. Men ko'z qisib qo'yaman quritilgan milkshake stakanlari va bo'sh shokoladli puding stakanlari deyarli butun maydonni egallaydi. Telefonning qulashi ajablanarli emas.

Agar biz 60 foiz suvga ega bo'lsak, qolgan 40 foizga yaqinlashaman puding.

Men ingrayapman, karavotga yaqinlashib telefonimni olmoqchiman, G-trubkasi yonib ketgan cho'zish. Men hayron bo'lib, trubkani echish uchun ko'ylagimni ko'tarib, yon tomonimga muloyimlik bilan tegaman uning atrofidagi teri avvalgidan ham qizargan va yallig'langanroq.

Bu yaxshi emas. Odatda tirnash xususiyati ozgina Fucidin bilan ketadi, ammo kecha mening arizam farq qilmaganday tuyuldi.

Men malhamni kattaroq globusini qo'ydim, umid qilamanki, uni tozalaydi va qo'shib qo'yadi mening xabarlarimni ko'rib chiqishdan oldin, uni kuzatib borish uchun ishlarim ro'yxatiga eslatma. Men Mya va Kamiladan uyqusirab, lekin baxtiyor ko'rinishda kutib turadigan bir nechta suratlarni kuting ular bugun ertalab samolyotga chiqishganida. Ikkala ota-onam ham menga xabar yuborishdi, tekshirib ko'rishdi qanday qilib uxlaganimni ko'rish uchun, agar men joylashsam va ularga etib kelganimda ularga qo'ng'iroq qiling yuqoriga.

Telefonim titragach, ikkalasiga ham javob bermoqchiman va siltab qo'ydim

Po-dan matnni ko'rish huquqi: Siz bilasizmi?

U odatdagi nonushta qilishni xohlayaptimi-yo'qligini bilib, tezkor xabarni qaytaraman telefonni qo'yishdan oldin va oyoqlarimni oyoqlarim ustiga silkitmasdan oldin, yigirma yoshda mening noutbukimni olish uchun yotoq.

Bir soniya o'tmay, mening telefonim uning javobi bilan jiringladi: Yes!

Men karavotim yonidagi hamshirani chaqirish tugmachasini bosib, jilmayaman. Julianing do'stona ovozi xirillaydi karnay orqali. "Tong, Stella! Siz yaxshi?"

"Ha. Endi nonushta qilsam bo'ladimi?" Deb so'radi. - so'rayman noutbukimni yoqib.

"Sizda bor!"

Laptopimda soat 9:00 o'qiladi va men med aravasini yaqinroq tortaman, kecha qo'ygan rang-barang to'plamlarga qarab. Men o'zimga jilmayaman, bu safar ertaga, ilovamning beta-versiyasini to'liq to'ldirgandan so'ng va yugurayotganimda, men o'zimning telefonimni olishimni bildirgan xabarni olaman ertalabki tabletkalar va har birining menga kerakli dozalari.

Deyarli bir yillik mashaqqatli mehnat nihoyat birlashmoqda. Barcha surunkali dastur kasalliklar jadvallari, jadvallari va dozalari to'g'risidagi ma'lumotlar bilan to'ldirilgan.

Men tabletkalarni olaman va Skype-ni ochaman, kontaktlar ro'yxatini skanerlayapmanmi yoki yo'qmi ota-onalar yoniq. Dadamning ismi yonida mayda yashil nuqta bor, men qo'ng'iroqni bosaman tugmachasini bosib, shovqinli qo'ng'iroq qilganda kuting.

Uning yuzi ekranda charchagan kishining ustiga qalin jantli ko'zoynagini qo'yayotganda paydo bo'ladi ko'zlar. Men u hanuzgacha pijamada, oqarib ketgan sochlari har birida yorilib ketganini payqadim yo'nalishi bo'yicha, uning orqasida to'plangan yostiq ko'tarildi. Ota har doim erta turadigan edi. Har kuni ertalab ettidan o'ttizgacha yotoqdan, hatto dam olish kunlari ham.

Xavotir asta-sekin o'zimning ichimga qattiqroq o'rala boshlaydi.

- Sizga tarash kerak, - deyman uning iyagini yopib turadigan g'ayrioddiy paxtani olib. U har doim toza soqolli edi, faqat bir qishda u soqol fazasini hisobga olmaganda boshlang'ich maktab paytida.

U jingalak iyagini ishqalab, kulib yubordi. "Sizga yangi o'pka kerak. Mikrofonni tashla! "

U o'z haziliga kulganida men ko'zlarimni aylantiraman. "Konsert qanday o'tdi?"

U yelka qisadi. "Eh, bilasizmi."

"Siz yana konsert berganingizdan xursandman!" Qarayman deb bor kuchimni sarflab quvnoqlik bilan aytaman u uchun ijobiy.

"Tomoq og'rig'i yaxshi emasmi?" - deb so'raydi u menga xavotirli nigoh tashlab.

Tomog'imdagi xomashyo boshlanganligini tasdiqlash uchun yutib yuboraman pasaytirish. "Million marta yaxshiroq!" Uning ko'zlari yengil bo'lib, men esa o'zgaraman Davolashga oid boshqa savollarni berishdan oldin tezda mavzuga murojaat qiling. "Qanday qilib yangi kvartirangizmi?" deb so'radi.

U menga haddan tashqari tabassum qiladi. "Juda zo'r! Yotoq va hammom bor! "

Uning tabassumi biroz pasayadi va u yelkasini qisadi. «Va boshqa ko'p narsa emas. Ishonchim komilki, sizning onangiznikidir joy yanada chiroyli. U har doim har qanday joyda o'zini uy kabi his qilishi mumkin edi.»

"Ehtimol, agar siz uni chaqirsangiz ..."

U menga boshini chayqab, so'zimni kesib tashladi. "Davom etmoq. Jiddiy, yaxshi, hun. Joy juda zo'r, men sizga va mening gitaramga ega bo'ldim! Menga yana nima kerak?" Deb so'radi.

Ichim siqilib qoldi, lekin eshigim taqilladi va Juli kirib keldi, quyruq-yashil tovoqni uyum ovqat bilan tutib.

Otam uni ko'radi va ravshanlashadi. "Julie! Qanday bo'ldingiz?" Deb so'radi.

Julie laganda qo'ydi va unga qornini taqdim etdi. Kimdir uchun so'nggi besh yil davomida u hech qachon farzand ko'rmasligini ta'kidladi, shekilli bolali bo'lishni juda kulgili.

"Juda bandman, ko'ryapman," deydi dadam keng jilmayib.

"Keyin gaplashamiz, ota," deyman va kursorni qo'ng'iroqni tugatish tugmachasiga o'tkazdim. "Seni sevaman."

U suhbat tugamasdan menga salom beradi. Tuxum va cho'chqa go'shti hidi likopchadan, uning yonidagi patnisda o'tirgan ulkan shokoladli sut kokteyli.

"Boshqa narsa kerakmi, Stell? Qandaydir kompaniya?"

Men hayratda qoldiradigan nafrat shishasi sifatida boshimni silkitib, uning chaqalog'iga qarayman ko'ksimni to'ldiradi. Men Julini yaxshi ko'raman, lekin haqiqatan ham u haqida gapirish kayfiyatim yo'q Mening qulashi paytida yangi kichik oila. "Po meni chaqirmoqchi".

O'z vaqtida mening noutbukim ping qiladi va Poning rasmi, yashil telefon paydo bo'ladi ekranimda paydo bo'lgan belgi. Julie menga g'alati ko'rinish berib, qornini ishqaladi meni jimirlatishdan oldin qattiq labda, chalkash tabassum. "Xop. Ikkalangiz zavqlaning!"

Qabul qilishni bosaman va Poning yuzi asta qora ko'zlari bilan ko'rinadi tanish iliq jigarrang ko'zlarga osilgan. So'nggi marotaba u sochini oldirgan Men uni ko'rdim. Qisqa. Tozalovchi. U menga quloqdan quloqqa katta tabassum qiladi va men bunga harakat qilaman orqaga qarab kuling, lekin u ko'proq kulgiga o'xshaydi.

Men otamning qiyofasini boshimdan chiqara olmayapman. Juda g'amgin va yolg'iz, yotoqda, lekin yuzining chiziqdari hali ham chuqur va charchoq bilan to'lgan.

Va men uni tekshirishga ham borolmayman.

"Hey, mami! YO'QNI ko'rayapsiz, - deydi u sutini pastga silkitib va menga ko'zlarini qisib qo'ydi. "Siz yana shokoladli puding benderlaringizdan biriga borasizmi?"

Men bu erda kulishim kerakligini bilaman, lekin men o'zimni ishlatganga o'xshayman kun uchun kvotani ko'rsatmoqdaman va bu hali to'qqiz o'ttiz emas.

Po qoshlarini chimirdi. "Uh-oh. Nima bo'ldi? Bu Kabo? Bilasizmi, quyosh yonishi hech narsa emas baribir o'ynash".

Men uni silkitib qo'yaman va buning o'rniga men o'yin-shou modeli kabi tepsisimni ushlab turaman ko'rsating Poe mening lumberjack nonushta. Tuxum, pastırma, kartoshka va sut kokteyli! The nonushta kunlari uchun odatiy.

Po menga qiyin ko'rinishni beradi, masalan, men bu mavzudan qochib qutulolmayapman o'zgartirish, lekin u menga bir xil ovqatni ko'rsatish uchun idish-tovoqni ko'tarib turishga qarshi tura olmaydi - faqat uning tuxumlari chivin, maydanoz va. . . Kutmoq.

Qo'rqinchli truffles!

"Po! Qaerda jahannamni tortib oldingiz?" Deb so'radi.

U jimirlab, qoshlarini ko'taradi. "Siz ularni olib kelishingiz kerak, mija!" u shunday deydi u menga juda yaxshi aylantirgan med aravasini ko'rsatish uchun veb-kamerani harakatga keltiradi tashkil etilgan ziravorlar tokchasi. Hap o'rniga bankalar va maxsus buyumlar bilan to'ldirilgan butilkalar, uning ma'badi ostida sevimli skeytbord Pol Rodrigezga o'tirgan va Kolumbiya milliy futbol jamoasi. Klassik Po. Ovqat, skeytbord va futbol FAR tomonidan uning eng sevimli uchta narsasidir.

Uning devorida har bir CFerni to'liq kiyintirish uchun etarlicha formalar tikilgan bu qavat yomon o'ynaydigan, yurak-qon tomir tizimiga ega bo'lmagan B guruhi uchun.

Kamera unga qaytib, men Gordon Ramsayning ko'kragiga qaraganini ko'raman

uning orqasidan. "Ammo birinchi navbatda - bizning appetiserlarimiz!" U bir hovuch Kreonni ushlab turadi planshetlar, bu tanamizga iste'mol qilmoqchi bo'lgan ovqatni hazm qilishga yordam beradi.

"Har bir taomning eng yaxshi qismi!" Men oq-qizil rangimni kavlab olsam, kinoya bilan aytaman mening patnisim yonidagi kichkina plastik stakan ichidagi planshetlar.

"Shunday qilib," deydi Po oxirgiini yutib bo'lgandan keyin. "Axir siz to'kilmaysiz, keling men haqimda gaplash. Men bo'ydoqman! Tayyor ... "

"Siz Maykl bilan ajrashdingizmi?" Men so'rayman, g'azablandim. "Po!"

Po sut ichishidan uzoq qultum qiladi. - Balki u mendan ajrashgandir.

"U qildimi?"

"Ha! Xo'sh, bu o'zaro edi, - deydi u xo'rsinib va boshini chayqashdan oldin.

"Nima bo'lsa ham. Men u bilan aloqani uzdim ».

Men qoshimni burishtirdim. Ular bir-biriga juda mos edi. Maykl skeytbordni yoqdi va Po uch yil davomida diniy jihatdan kuzatib borgan juda mashhur oziq-ovqat blogiga ega edi ular uchrashishdan oldin. U Po bilan uchrashgan boshqa odamlardan farq qilardi. Yoshi kattaroq, qandaydir tarzda, u endigina o'n sakkiz yoshga to'lgan bo'lsa ham. Eng muhimi, Po shunday edi u bilan boshqacha. - Siz uni juda yaxshi ko'rdingiz, Po. Men u kishi bo'lishi mumkin deb o'yladim. "

Ammo men yaxshiroq bilishim kerak; Po majburiyat masalalari bo'yicha kitob yozishi mumkin edi. Shunday bo'lsa-da, bu uni yana bir ajoyib romantikani izlashda to'xtata olmadi. Oldin Maykl bu Tim edi, bundan bir hafta o'tib, Dovud bo'lishi mumkin. Va, rostini aytsam, men uning yovvoyi romantikalari bilan unga biroz hasad qiling.

Men ilgari hech qachon sevmaganman. Tayler Pol aniq hisoblamadi. Ammo men bo'lsa ham imkoniyat bor edi, Tanishuv - bu men hozirda bajara olmaydigan xavf. Men qolishim kerak yo'naltirilgan. O'zimni tirik saqlang. Transplantatsiyamni oling. Ota-onalarning azoblanishini kamaytiring. Bu deyarli to'liq kunlik ish. Va, albatta, shahvoniy emas.

"Xo'sh, u emas", deydi Po, bu unchalik katta ish emasligini ko'rsatib. "Baribir uni vidalang, to'g'rimi? "

"Hey, hech bo'lmaganda buni qilishing kerak edi", - deyman men yelkamni qisib, tuxumlarimni terayotganimda. qo'limdan keladi ko'ring, Men oldin jinsiy aloqa qilganimni aytganimda, Uill kecha kulganini biladi. Tentak.

Po sutni silkitayotgani bilan o'rtada kuladi, lekin u tupurib, bo'g'ishni boshlaydi. Uning hayotiy monitorlar u harakat qilayotganda noutbukning boshqa tomonida signal berishni boshlaydi nafas.

Voy Xudoyim. Yo'q, yo'q, yo'q. Men sakrayman. "Po!"

Men noutbukni chetga surib, dahlizga yuguraman, chunki signal eshitilganda hamshiralar stantsiyasi, tanamning har bir teshikchasida qo'rquv. Qaerdadir bir ovoz qichqiradi,

"310-xona! Qonda kislorod darajasi erkin pasayishda. U desattatsiya qilmoqda! "

Desatting. U nafas ololmaydi, nafas ololmaydi. "U bo'g'moqda! Poni bo'g'ib qo'ydi! " Men - deb baqiravering, men Julianning orqasida yo'lakdan uchib o'tayotib, ko'zlarimni yosh bilan to'ldirdim Men borganimda yuz niqobi. U mendan oldin eshikdan yorilib, tekshiruvga boradi signal beruvchi monitor. Men qarashga qo'rqaman. Poning azob chekayotganini ko'rishdan qo'rqaman. Men Poeni ko'rishdan qo'rqib ketdi. . .

Yaxshi.

U yaxshi, hech narsa bo'lmaganday stulda o'tirdi.

Yengilliklar ichimdan toshib ketadi va u menga qaragancha sovuq terga botaman Juliga, barmoq uchi sezgichini ko'targanida yuzidagi qo'yning ifodasi.

"Kechirasiz! U elektrdan uzildi. Dushdan keyin men uni orqaga lenta qilmadim ".

Butun vaqt dayomida nafasimni ushlab turganimni anglab, sekin nafas chiqaraman. Qaysi deyarli ishlamaydigan o'pkangiz bo'lsa, buni qilish juda qiyin.

Julie xuddi men kabi hayratga tushgan holda devorga suyanmoqda. "Po. Jiz. Qachon sizning boshingizga o'xshash 2 tomchi. . ." U boshini chayqadi. "Shunchaki uni qaytarib qo'ying."

- Endi menga kerak emas, Jyul, - dedi u unga qarab. "Ruxsat olay yopiq".

"Albatta yo'q. Sizning o'pkangizning ishi hozirda yomonlashadi. Ko'zdan kechirishimiz kerak senga, demak sen o'sha la'hatni ushlab turishing kerak ». U chuqur nafas oladi, lentani uzatib, u datchikni orqaga qaytarib olishi uchun. "Iltimos."

U qattiq xo'rsaydi, lekin barmoq uchi sezgichini qon-kislorodga qayta ulaydi bilagiga taqilgan sensor.

Men boshimni qimirlatib, nihoyat nafasimni olaman. "Qabul qilaman, Po. Davom eting".

U datchikni ushlaganicha, o'rta barmog'iga yopishganda u menga qarab qo'ydi menga qadar va jilmayib.

Men unga nigohlarimni qaratib, eshak eshigi yo'lagiga qarab: 315. Eshik shov-shuvga qaramay, mahkam yopiq, yorug'lik chiqadi uning ostida. U hammaga ishonch hosil qilish uchun boshini chiqarib tashlamaydi xop? Bu deyarli hamma polga qo'ng'iroq qilish edi, chunki hamma eshiklarini ochdi hamma narsa yaxshi bo'lganligini ikki marta tekshiring. Men sochlarimni silkitib, silamoqdaman, vaqtida Poga qarab, menga qoshlarini ko'targanini ko'rish uchun.

"Nima, sen kimgadir yarashishga harakat qilyapsanmi?"

"Kulgili bo'lmang." Men unga va Juliga qiziquvchan qarashlar bilan qarashar ekanman mening yo'nalishim. Men uning ovqatiga ishora qilaman. "Sizlar biron bir yaxshilikni behuda sarflamoqchisiz bir guruh sovuq tuxum ustiga truffles, - deyman koridorga shoshilmasdan nonushta suhbatimizni tugating. 315-xona va men orasidagi bo'shliq qanchalik yaxshi bo'lsa.

4-BOB

BO'LADI

Men uyqusirab ko'zlarimni silamoqdaman, boshqa yarim videoni, yarim chalingan laganimni bosaman mening yonimda stolda sovuq o'tirgan tuxum va pastirma. Men tun bo'yi yotdim uning videolarini birin ketin tomosha qilmoqda. Bu hatto Stella Grant marafoni bo'ldi oqsoq CF tarkibi bilan.

Yon panelni skanerdan o'tkazib, keyingisini bosaman.

Bu o'tgan yilgi yorug'lik, yorug' tashqari, kulgili qorong'i uning telefoni kamerasining miltillashi. Bu xiralashgan joyda o'tkaziladigan mablag' yig'ish tadbiriga o'xshaydi bar. Sahnani o'qigan ulkan banner osilgan: Sayyorani qutqaring - Er kunini qo'llab-quvvatlash.

Kamera akustik gitara chalayotgan, beparvo o'tirgan odamga qaratilgan yog'och najas, jingalak jigarrang sochli qiz esa qo'shiq aytmoqda. Men ikkalasini ham taniyman men ko'rgan barcha videolar.

Stellaning otasi va uning singlisi Abbi.

Bu ko'rinish Stellaning yuziga burishdi, uning yuzida katta tabassum, tishlari oppoq va hatto men bashorat qilganimdek. U bo'yanish kiygan, men qanday qilib hayron bo'lib yo'talayapman u boshqacha ko'rinishga ega. Bu makiyaj emas. U baxtliroq. Tinchroq. Yoqmaydi u shaxsan o'zi bo'lgan.

U shunday jilmayganda, hatto burun kanülü ham unga yaxshi ko'rinadi.

"Ota va Ebbi! Ko'rsatuvni o'g'irlash! Agar men yigirma bir yoshga to'lmasdan o'lsam, hech bo'lmaganda men o'lganman barda edi ". U xuddi shunday keksa ayolni ko'rsatish uchun kamerani silkitadi yonida och qizil stendda o'tirgan uzun jigarrang sochlar. "Salom, onajon!"

Ayol to'lqinlanib, kamerani katta tirjaytirib yubordi.

Ofitsiant ularning stoli yonidan o'tadi va Stella uni pastga silkitadi. "Ha, ha. Men olaman burbon, iltimos. Pokiza."

Onasining ovozi: "Yo'q, u bo'lmaydi!"

"Ahh, yaxshi ko'ring, Stella," deyman, yorqin chiroq yonayotganida kulib, yoritib turaman ularning yuzlari.

Orqa fonda qo'shiq tugaydi va Stella qo'l bilan qarsak chalishni boshlaydi, kamerani burab, sahnadan unga qarab jilmayib turgan singlisi Ebbi.

"Shunday qilib, mening singlim Stella bugun oqshomda," deydi u to'g'ridan-to'g'ri ishora qilib Stella. "O'z hayoti uchun kurashish etarli emasdek, u sayyorani qutqaradi, ham! Nima borligini ko'rsating, Stella!"

Stellaning ovozi karnaylarimdan hayratda va hayratda. "Uh, qildingizmi bolalar buni rejalashtirishadimi?"

Kamera jilmaygan onasiga qaytadi. Ha.

"Davom eting, bolam. Men buni suratga olaman!" - deydi onasi va hamma narsa diqqat markazidan tashqarida

Stella telefonni uzatadi.

U portativ kislorod konsentratorini tortayotganida xonadagilar xursand bo'lishadi sahnada uning singlisi Abbi unga zinapoyada ko'tarilishda va zinapoyada yurishda yordam berdi diqqat markazida. U otasini mikrofon uzatayotganda u kanulasini asabiylashtirmoqda, u olomonga o'girilib gapirishidan oldin. "Bu men uchun birinchi. Oldida a olomon, baribir. Kulmang! "Deb yozdi.

Shunday qilib, tabiiyki, hamma kuladi, shu jumladan Stella. Faqat, uning kulgisi to'ldi asab.

U opasiga ehtiyotkorlik bilan qaraydi. Ebbi unga shunday degan narsani aytadi mikrofon deyarli ko'tarilmaydi.

"Bushel va pek".

U nimani anglatadi?

Ammo u ishlaydi va sehr kabi, asabiylashish Stellanikidan ajralib ketadi yuz.

Uning otasi gitara chalg'itishni boshlaydi va men miyam oldida gumburlayman hatto qo'shiq aytayotgan narsalarini ongli ravishda ro'yxatdan o'tkazadi. Tomoshabinlarning barchasi ham chayqalib, boshlar chapga va o'ngga siljiydi, oyoqlar urish bilan urishadi.

"Endi yashirin akkord borligini eshitdim. . . "

Qoyil. Ularning ikkalasi ham qo'shiq aytishlari mumkin.

Uning singlisi bu aniq va kuchli va qudratli ovozni silkitmoqda, Stellaning ovozi esa nafas va yumshoq, barcha to'g'ri yo'llar bilan silliq.

Kamera Stellaning yuziga yopilganda, uning barcha xususiyatlari paydo bo'lishi bilan pauza qildim yorug'lik nurida tirik. U erda beparvo va jilmaygan va baxtli sahnada singlisi va otasining yonida. Qiziq, uni nimaga unday qildi? . . qattiq kecha.

Men uning sochlarini, uning soyasini olib, sochlarimdan barmoqlarim bilan yuguraman bo'yin suyagi, jilmayganda uning jigarrang ko'zlari porlashi. Uning adrenalini beradi uning yuzi rang-barang rangga, yonoqlari yorqin, quvnoq pushti rangga bo'yalgan.

Yolg'on gapirmayman. U chiroyli.

Haqiqatan ham chiroyli.

Men chetga qarayman va - bir soniya kutib turing. Iloji yo'q. Men raqamni ta'kidlayman mening kursorim.

"Yuz ming marta ko'rilganmi? Hazillashyapsanmi?"

Bu qiz kim?

* * *

Hatto bir soatdan keyin ham, kechqurundan keyin birinchi tushim a tomonidan to'xtatildi dahlizda signal beruvchi signal, keyin mening ikkinchi urinishim keyinroq bajarilmadi onam va doktor Hamid kechqurun tashrif buyurish uchun xonamga kirib ketishdi. Zerikib, bo'g'ib qo'yaman a bo'sh hovliga, sovuq shamollarga va prognoziga qarab esnang va qarab turing ichkaridagi barchani qor haydash.

Qor. Hech bo'lmaganda buni kutish kerak.

Tashqaridagi dunyo bo'lishini istab, salqin oynaga boshimni qo'yaman oq adyol bilan qoplangan. Men birinchi marta qorga tegmaganman onam meni dengiz cho'chqasi bo'lish uchun eng zamonaviy davolash muassasasiga jo'natdi B. cepacia bilan kurashish uchun eksperimental dori. Bu Shvetsiyada edi va ular bo'lishgan bu narsani yarim o'n yil davomida takomillashtirish.

Shubhasiz, u etarli darajada "takomillashtirmagan" edi, chunki men u erdan chiqib ketgan edim taxminan ikki hafta ichida uy.

Ayni paytda men o'sha turar joy haqida ko'p narsani eslay olmayman. Faqat kasalxonalarimdagi ko'p sayohatlarimdan esimda qolgan narsa oq rangda. Oq shifoxona choyshablari, oq devorlar, oq laboratoriya paltolari, hammasi birgalikda ishlaydi. Ammo eslayman

men u erda bo'lganimda tushgan tog'lar va qor tog'lari, xuddi shu oppoq, faqat chiroyli, kamroq steril. Haqiqiy. Men Alp tog'larida chang'ida uchishni orzu qilardim, o'pkaning ishi la'natlansin. Ammo men tegadigan yagona qor tomda edi onamning Mercedes ijarasi.

"Iroda", - deydi onamning ovozi qattiq, mening kunduzgi xayolimni kesib o'tdi yangi kukun. "Tinglayapsizmi?"

U hazillashyaptimi?

Men unga va doktor Hamidga qarash uchun boshimni o'giranman va hatto bobblehead kabi bosh irg'ayman garchi men butun vaqt davomida bitta so'zni eshitmagan bo'lsam ham. Ular mening birinchi narsamdan o'tmoqdalar Sinovni bir hafta yoki undan oldin boshlaganimdan beri test natijalari va odatdagidek hech narsa yo'q o'zgargan.

"Biz sabr qilishimiz kerak", deydi doktor Hamid. "Klinik sinovlarning birinchi bosqichi odamlar atigi o'n sakkiz oy oldin boshladilar." Men onamga qarab, uning bosh irg'ashini kuzataman uning qizg'ish sarg'ish bobsi shifokorning so'zlaridan yuqoriga va pastga qarab harakat qilmoqda.

Qizig'i shundaki, u qancha ipni tortishi kerak edi va qancha pul kerak edi meni bunga jalb qilish uchun tashla.

«Biz uni kuzatyapmiz, ammo Will bizga yordam berishi kerak. U saqlashi kerak uning hayotidagi o'zgaruvchilar minimal darajaga ko'tarildi." Uning ko'zlari menga qaraydi, uning ingichka yuzi jiddiy. "Iroda. Xoch infeksiyasining xavfi hozir juda yuqori - "

Men uni kesib tashladim. "Boshqa CFers bilan yo'talmang. Tushundim."

Qoshlarini burishtirganda qora qoshlari yiqilib tushadi. "Qo'l tegizadigan darajada yaqinlashmang ularni. Ularning va sizlarning xavfsizligingiz uchun".

Men CF bo'lishi mumkin bo'lgan narsani aytib, soxta va'dada qo'limni ko'taraman shiori - "Har doim olti oyoq".

U bosh irg'adi. "Sizda bor."

"Menda mavjud bo'lgan narsa - B. cepacia, bu suhbatni bekorga o'tkazmoqda." Bu shunday yaqin orada o'zgarmasligimiz kerak.

"Hech narsa imkonsiz emas!" Doktor Hamid jo'shqinlik bilan aytadi. Onam buni yeydi qatorga turish. "Ishonamanki. Siz ham bunga ishonishingiz kerak. "

Yuqoriga ko'tarilgan tabassumni bosh barmog'i bilan bog'lab qo'yaman bosh barmog'imni pastga qaratib, boshimni silkitganimda, tabassum yuzimdan sirg'alib tushdi. Bu shunday axmoq.

Doktor Hamid onamga qarab, tomog'ini tozalaydi. "To'g'ri. Men buni qoldiraman sen".

"Rahmat, doktor Hamid," deydi onam, xuddi unga o'xshab qo'lini chayqab faqat eng og'ir mijozi uchun shartnoma imzolashga muvaffaq bo'ldi.

Doktor Hamid ketishdan oldin menga so'nggi ingichka lablar tabassumini beradi. Onam aylanadi menga qarash uchun, uning ko'k ko'zlari teshib, ovozi tishlab. «Buning uchun ko'p kuch sarflandi sizni ushbu dasturga jalb qilish uchun, Villi. "

Agar "kuch" bilan u kichik bir qishloqni yuborishi mumkin bo'lgan chek yozishni anglatadi kollej, keyin u albatta men inson bo'lishim uchun ozgina kuch sarfladi Petri idishi.

"Nima xohlaysiz? Meni boshqa kasalxonada isrof qilganingiz uchun tashakkur ko'proq vaqtimmi?" Men uning oldiga qarab yurib, o'rnimdan turaman. "Ikki hafta ichida men bo'laman o'n sakkiz. Voyaga etgan qonuniy shaxs. Siz endi jilovni ushlab turmaysiz. "

Bir soniya u hayratga tushganga o'xshaydi, keyin ko'zlari menga qisilib qoldi. U ushlaydi uning so'nggi Prada palto eshigi yonidagi stuldan tortib, unga qarab qo'ydi menga qarash uchun orqaga. - Tug'ilgan kuningizda ko'rishamiz.

Men uning ketishini tomosha qilib, poshnalari pastga tushayotganini kuzatib, eshikka egildim yo'lak. U Barbni ko'rib chiqayotgan hamshiralari stantsiyasida to'xtaydi hujjatlar.

“Barb, to'g'rimi? Mening uyamni beray, - deb aytganini eshitaman, u sumkasini ochayotganda, uning hamyonini ichkaridan ushlab oldi. “Agar Cevaflomalin ishlamasa, Will mumkin. . . bir hovuch bo'ling”.

Barb hech narsa demaganida, hamyonidan tashrif qog'ozini chiqaradi. «U allaqachon ko'p marta hafsalasi pir bo'lgan va shunday bo'lishini kutgan yana hafsalasi pir bo'ldi. Agar u javob bermasa, menga qo'ng'iroq qilasizmi? ”Deb so'radi.

U yuztasini tepaga tashlamasdan oldin u kartochkani peshtaxtaga uradi shunga o'xshash ba'zi bir chiroyli restoran va men stolni ochishim kerak ustida. Qoyil. Bu juda yaxshi.

Barb pulga tikilib, qoshlarini onamga tikdi.

“Bu noo'rin edi, shunday emasmi? Uzr so'rayman. Biz shuncha odamda bo'lganmiz. . . ”

Uning ovozi ketmoqda, men Barbning tashrif qog'ozini va kartani olib ketayotganini tomosha qilaman peshtaxtadan pul, xuddi shu ko'rinish bilan onamning nigohi bilan uchrashdi u menga biron bir dori ichishga majbur qilayotganda beradi. “Yo'q

tashvishlaning. U yaxshi qo'llarda ». U yuzni onamnikiga qaytarib bosadi qo'l, tashrif qog'ozini cho'ntakka solib, onamning yonidan o'tib, ko'zlarimni ko'rish uchun.

Men o'zimning xonamga qaytib o'rdakni yopdim va eshikni tortib oldim mening futbolkamning bo'yni. Men derazaga yaqinlashaman va orqaga o'tirish uchun orqaga qaytaman mening ko'rpa-to'shagimda, keyin esa derazaga qaytib, ko'rlarni orqaga qaytarib qo'ydim devorlar menga yopila boshlaydi.

Men tashqariga chiqishim kerak. Menga antiseptik bilan to'ldirilmagan havo kerak.

Kapüşonni olish uchun shkafim eshigini ochaman, uni tortib tashqariga qarayman sohil toza yoki yo'qligini bilish uchun hamshiralalar stantsiyasida.

Endi Barb va onamdan hech qanday alomat yo'q, lekin Julie telefon orqasida meni va to'g'ridan-to'g'ri yolg'iz olib boradigan chiqish eshigi o'rtasida, stol tomga olib boradigan ushbu binoda zinapoya.

Men eshikni jimgina yopib qo'ydim, yo'lak bo'ylab yuribman. Men pastga tushishga harakat qilaman hamshiralalar stantsiyasidan ko'ra, lekin olti metrli do'st pastda qolishga va yashirinishga urinmoqda atrofida ko'zlari bog'langan fil kabi nozik. Julie menga va men tomonga qarab turadi o'zimni kamuflyaj qilganday qilib, orqamni devorga bosib turing. Uning ko'zlari u telefonni og'zidan uzoqlashtirganda menga tor. “Siz qayerdasiz? ketyapman deb o'ylaysizmi? ”deb so'radi.

Men barmoqlarim bilan yurishni mim qilyapman.

U meni uchinchi qavatga qamab qo'yganimni bilib, boshini chayqadi chunki men o'tgan hafta 2-binoda joylashgan savdo avtomatlari yonida uxlab qolganman kasalxonada odam oviga sabab bo'ldi. Iltimos qilib, qo'llarimni birlashtirdim harakat va qalbidan tushayotgan umidsizlik uni ishontiradi aks holda.

Avvaliga hech narsa yo'q. Uning yuzi qat'iy bo'lib qoladi, qarashlari o'zgarmasdir. Keyin u aylanadi uning ko'zlari, meni erkinlik tomon silkitmasdan oldin menga yuz niqobini tashladi.

Hudoga shukur. Bu oqlangan do'zaxdan kerakligimdan ko'proq chiqib ketishim kerak har qanday narsa.

Men unga ko'z qisib qo'yaman. Hech bo'lmaganda u aslida inson.

Men CF qanotidan chiqaman, og'ir eshikni zinapoyaga ochib, oldim ikkitadan aniq qadamlar, hatto bitta o'pkadan keyin yonayotgan bo'lsa ham zamin. Yutalib, to'rtinchi qavat va beshinchisidan o'tib, temir panjarani tortaman. so'ng oltinchisi, nihoyat ulkan xabarnoma muhrlangan katta qizil eshik oldiga keldi u: Favqulodda vaziyatdan chiqish. ESHIK OCHILADIGAN BOLMATOR Ovoz beradi.

Men orqa cho'ntagimdan hamyonimni olib, mahkam yopilgan dollarni olib chiqdim Men u erda shunday lahzalarni ushlab turaman. Men qo'limni cho'zaman va hisob-kitob qog'oziga tortib qo'yaman ramkaning signal tugmasi, budilnik o'chmaydi, shunda men eshikni ochaman faqat a yorilib, tomning ustiga o'ting.

Keyin men hamyonimni eshik va jamb o'rtasida qo'yish uchun egildim, shunday qilib orqamdan yopilmaydi. Men bu saboqni oldin ham qiyin yo'l bilan o'rgandim.

Mening Louis Vuittondan foydalanayotganimni ko'rganida, onam yurak xurujiga duchor bo'lardi hamyon u meni bir necha oy oldin eshik oldida oldi, lekin bu berish ahmoqona sovg'a edi kasalxona kafeteryalaridan boshqa hech qachon hech kimga bormaydigan kishi.

Hech bo'lmaganda eshik oldida u foydalanadi.

Men o'rnimdan turib, chuqur nafas olaman va sovuq kabi avtomatik ravishda yo'talayapman, qishning qattiq havosi o'pkamni hayratga soladi. Tashqarida bo'lish yaxshi bo'lsa ham. Bo'lmaslik monoxrom devorlar ichida qolib ketgan.

Men cho'zilaman, oppoq kulrang osmonga qarab, nihoyat bashorat qilingan qor parchalari havoda asta-sekin suzib yurib, yonoqlarimga va sochlarimga tushdi. Men sekin yuraman tomning chetiga borib, oyoqlarimni yon tomonga osiltirib muzli toshga o'tir. Men ikki hafta oldin bu erga kelganimdan beri o'zimni tutib turgandek bir nafasni chiqaring.

Bu yerdan hammasi chiroyli.

Qaysi kasalxonaga murojaat qilsam ham, har doim borishga yo'l topishni maqsad qilib qo'yaman tomga.

Men Braziliyadagi paradlarni ko'rdim, odamlar yorqin ko'rinishga ega yovvoyi va erkin ko'chalarda raqs tushayotganlarida rangli chumolilar. Men Frantsiyani ko'rdim uxlang, Eyfel minorasi uzoqdan porlab turadi, chiroqlar jimgina o'chadi Uchinchi qavatdagi kvartiralarda, oy dangasa ko'rinishga qarab siljiydi. Men ko'rdim Kaliforniyadagi plyajlar, millar va chaqirimlarga boradigan suv, odamlar suv ichishadi ertalab birinchi narsa mukammal to'lqinlar.

Hamma joy har xil. Har bir joy o'ziga xosdir. Bu men ko'rayotgan kasalxonalar ular bir xil.

Bu shahar ziyofatning hayoti emas, lekin u uyning orqa qismida o'zini his qiladi. Ehtimol, bu menga o'zimni yanada qulay his qilishi kerak, ammo bu meni faqat qiladi yanada notinch. Ehtimol, sakkiz oy ichida birinchi marta men mashinada yurganim uchundir uydan uzoqda. Uy. Umid va Jeyson qaerda. Qadimgi sinfdoshlarim qaerda Ivy League maktabini o'qqa tutish uchun asta-sekin finalga yo'l olishmoqda

ular uchun tanlangan ota-onalari. Mening yotoqxonam, g'alati hayotim haqiqatan ham qaerda o'tiradi bo'sh va yashamagan.

Men yonidagi yo'lda o'tayotgan mashinalarning faralarini tomosha qilaman shifoxona, uzoqdan miltillovchi bayram chiroqlari, kulayotgan bolalar sirpanishmoqda kichik bog'ning yonidagi muzli suv havzasida.

Bunda oddiy narsa bor. Barmoqlarim uchini qichitadigan erkinlik.

Esimda, qachonlardir men va Jeyson muz ustida sirpanib yurgan edik uning uyidan ko'chada ko'lmak, sovuq biz kabi suyaklarimizga singib ketgan o'ynadi. Biz u erda bir necha soatlab kimning sirg'alib ketishini ko'rish uchun musobaqalar o'tkazdik yiqilmasdan uzoqroqda, qor faralarini bir-biriga urib, qor farishtalarini yasash.

Onam muqarrar ravishda paydo bo'lguncha va biz har bir daqiqadan unumli foydalandik meni orqaga sudrab kirdi.

Kasalxona hovlisida chiroqlar yonib turadi, men bir qizni ko'rish uchun pastga qarayman uning xonasida, uchinchi qavatda o'tirgan, noutbukda yozgan, bir juft u qulog'iga o'tirgan minigarniturani ekranga jamlaganida.

Bir soniya kuting.

Men ko'z qisib qo'yaman. Stella.

Sovuq shamol sochlarimni silab tortdi va men uning yuzini kuzatib kapotimni qo'ydim u teradi.

U, ehtimol, nima ustida ishlashi mumkin edi? Bu shanba oqshomi.

U men ko'rgan videolarda juda boshqacha edi. Nima o'zgarganiga hayronman. Hammasi

bu? Shifoxonadagi barcha narsalar? Tabletkalar va davolash usullari va boshqalar kundan-kunga sizni bosib turadigan va asta-sekin bog'ib qoyadigan oqartirilgan devorlar.

Men tomning chetida muvozanatlashib, turaman va ettita hovliga qarayman hikoyalar pastga, faqat bir lahzaga vaznsizlik, mutlaq tasavvur qilashni tark etish. Men Stellaning ko'zoynagiga qaraganini ko'raman va biz ko'zimizni tikamiz xuddi shiddatli shamol mendan havoni urib yuborgani kabi, aloqa qiling. Men olishga harakat qilaman uni qaytarib olish uchun bir nafas, lekin mening axlat o'pkam zo'rg'a kislorod oladi.

Tomog'imga qanday havo tushadi va men yo'talishni boshlayman. Qiyin.

Har bir yo'tal o'pkadan tobora ko'proq havo tortayotganida, mening qovurg'am qichqiradi, mening ko'zlarim suv bosa boshladi.

Va nihoyat, men uni boshqarishni boshladim, ammo ...

Boshim suzadi, tuyulganimning qirralari qora rangga aylanadi.

Men qoqilib, g'azablandim, boshimni qamchilab, diqqatni shu narsaga qaratishga harakat qildim qizil chiqish eshigi yoki yer yoki boshqa narsalar. Men qora tomonga tayyor bo'lib, qo'llarimga qarayman ochiq havoni bilgan holda, dunyoni qayta ko'rib chiqing tomning chetidan hali ham bir dyuym narida.

STELLA

Men zinapoyani zaxiraga olayotganimda ko'ylagi tugmachasini bosib, eshikni qattiq ochdim tomga qadamlar. Yuragim qulog'imga shunchalik qattiq uriladiki, men zo'rg'a eshitaman zinapoyadan yugurayotganimda ostimdagi qadamlarim.

U aqldan ozgan bo'lishi kerak.

Men uni tomning chetida, yaqinlashib kelayotgan paytda suratda saqlayman o'limiga qadar etti hikoyani tushirib yubordi, qo'rquv uning yuzining har bir xususiyatiga bo'yalgan. Uning avvalgi ishonchli kulgisiga o'xshamaydi.

Xirillash, men beshinchi qavatdan o'tib ketdim, bir lahzani to'xtatish uchun to'xtadim nafas, terli kaftlarim salqin metall panjarani ushlayapti. Men zinapoyadan yuqori qavatga, boshim aylanib, tomoq og'rig'im yonib ketdi. Men qilmadim hatto ko'chma kislorodimni olishga ham ulgur. Yana ikkita hikoya. Yana ikkitasi. Men toqqa chiqishga majbur qil, oyoqlarim buyruq bo'yicha harakatlanmoqda: o'ng, chap, o'ng, chap, o'ng, chap.

Nihoyat, tomning eshigi ko'rinib turibdi, qizil rangli qizil signal ostida yorilib ochildi faqat ketishga tayyor.

Men ikkilanib, budilnikdan eshikka va yana orqaga qarab. Lekin nima uchun bunday qilmadi Will uni ochganida o'chadi? Buzilganmi?

Keyin men buni ko'raman. Kalitni ushlab turgan buklangan dollar kupyurasi chinqirib yuborish va kasalxonada yotganlarning hammasiga aqldan ozgan yigitni tanishtirishga ruxsat berishdan signal kistik fibroz va o'z-o'zini yo'q qilish tendentsiyalari bilan tomga osilgan.

Men boshimni silkitaman. U aqldan ozgan bo'lishi mumkin, ammo bu aqlli.

Eshik hamyon bilan ochilgan, men ham o'zim singari uni bosib o'taman mumkin, dollar kassasi kalit ustida ishonchli joyda turishiga ishonch hosil qiling. Men to'xtayman o'lik, qirq sakkizta zinapoyada birinchi marta haqiqiy nafasni ushlab turdi. Qarayapman

tomning narigi tomonida, uning chetidan xavfsiz masofaga ko'chirilganini ko'rib, ko'nglim taskin topdi va o'limiga tushmadi. Men hayratlanib xirillaganimda, u menga qarab qo'ydi uning yuzidagi ifoda. Sovuq havo yuzimni tishlaganida qizil sharfimni yaqinroq tortaman va bo'yni, uning hamyoni hali ham eshikka bog'langanligini ko'rish uchun pastga qarab unga hujum qilishdan oldin.

"Sizda o'lim istagi bormi?" Men baqiraman, xavfsizroq bo'lgan sakkiz metrni to'xtatib undan uzoqroq. Unda bo'lishi mumkin, ammo menda yo'q.

Yonoqlari va burni sovuqdan qizarib, qorning ingichka qatlami bor uning to'lqinli jigarrang sochlari va bordo futbolkasining kapotida yig'ilgan. U shunday ko'rinishda bo'lsa, men uni deyarli bunday ahmoq emas deb ko'rsatishim mumkin.

Ammo keyin u yana gapira boshlaydi.

U tomning chetidan erga ishora qilib, beparvolik bilan menga yelka qisadi quyida. "Mening o'pkalarim tushdi. Shunday qilib, imkonim bor ekan, bu manzaradan zavqlanaman ».

Qanday she'riy.

Nega men boshqacha narsani kutdim?

Yaltiroq shahar manzarasini uzoqdan ko'rish uchun uning yonidan o'tdim har bir daraxtning har dyuymini qoplaydigan bayram chiroqlari, hozir men ko'rganimdan ham yorqinroq ular quyidagi parkni hayotga qaytarishda. Ba'zilar hatto bo'ylab kesib o'tilgan daraxtlar, bu sehrli yo'lni yaratib, ostiga, orqasiga, og'ziga borishingiz mumkin agape.

Bu erda bo'lgan barcha yillar davomida men hech qachon tomga chiqmaganman. Qaltirab, ko'ylagimni tortib olaman yanada qattiqroq, ko'zlarimni unga qaratganimda tanamni o'rab olaman.

"Yaxshi ko'rinish yoki yo'q, nima uchun kimdir ettita qavat tushib qolish xavfi tug'diradi?" Men Undan so'rang, o'pkasi nuqsoni bo'lgan odamga nima ega bo'lishini chin dildan o'ylab qishda qishda tomga sayohat qilish.

Uning ko'k ko'zlari mening oshqozonimni aylantirib yuboradigan tarzda yonadi. "Siz hech qachon Parijni tomondan ko'rasizmi, Stella? Yoki Rimmi? Yoki bu erda, hatto? Bu yagona narsa bu muolajalarning hammasini mayda ko'rinishga olib keladi".

"Davolash axlati?" - so'rayman unga qarab ikki qadam tashlab. Olti metr masofada. The chegara. "Bu davolanish axlati bizni tirik qiladi".

U ko'zlarini olib qochib, xo'rsindi. "Ushbu davolanish axlati bizni to'xtatishga xalaqit beradi u erda va aslida yashaydi".

Qonim qaynay boshlaydi. «Hatto siz bundan baxtli ekaningizni bilasizmi? giyohvand moddalarni sudlashmi? Ammo siz buni shunchaki oddiy deb qabul qilasiz. Buzilgan, imtiyozli brat".

"Kutib turing, sud jarayoni haqida qayerdan bilasiz? Siz men haqimda so'rayapsizmi?" Deb so'radi.

Men uning savollariga e'tibor bermayman, oldinga suraman. "Agar sizga g'amxo'rlik qilmasangiz, u holda keting" deb javob bera "Sud jarayonida sizning o'rningizni boshqa biron egallab olsin. Yashashni istagan kishi".

Men unga qarayapman, o'rtamizdagi bo'shliqqa qarab yog'ayotganini tomosha qilaman, yo'q bo'lib ketmoqda, chunki u bizning oyoqlarimiz ostidagi changga tushadi. Biz bir-birimizga qarab turamiz sukunat, keyin esa uning qiyofasini o'qib bo'lmaydigan darajada yelkasini qisdi. U orqaga qadam tashlaydi, yana chekka tomon. "Sen haqsan. Demak, baribir o'layapman».

Men unga ko'zlarimni qisib qo'yaman. U qilmasdi. To'g'ri?

Yana bir qadam orqaga. Va yana biri, uning qadamlari yangi yiqilib tushayotganida siqilib qor. Uning ko'zlari menikida qulflangan, menga biron narsa deyishga, uni to'xtatishga jur'at etdi. Meni uni chaqirishga chaqirish.

Yaqinroq. Deyarli chetiga.

Men keskin nafas olaman, o'pkaning ichki qismidagi sovuq qirib tashlash.

U bir oyog'ini uchidan osilib oladi va ochiq havo tomog'imni siqib chiqaradi yuqoriga. U qila olmaydi - "Iroda! Yo'q! To'xta!" Men baqiraman, unga bir qadam yaqinroq yuragim qulog'imga urish.

U to'xtab, oyog'i chetidan suzib yuribdi. Yana bir qadam va u yiqilgan bo'lar edi. Yana bir qadam va unga kerak bo'ladi. . .

Biz bir-birimizga indamay qarab turamiz, uning moviy ko'zlari qiziquvchan, qiziqqan. Undan keyin u baland ovozda va chuqur va vahshiyona kulishni boshlaydi, xuddi shunday tanish, xuddi shunday tuyuladi ko'kargan joyni bosish.

"Voy Xudoyim. Yuzingdagi ko'rinish bebaho edi». U mening ovozimni taqlid qilib, "Villi! Yo'q! To'xta!"

"Meni hazillashyapsizmi? Nega bunday qilasiz? O'limga qulash hazil emas!" Butun vujudimning titrayotganini his qilaman. Tirnoqlarimni tirnoqlarimga kavlab olaman xurmo, men undan yuz o'girganimda titroqni to'xtatish uchun.

"Oh, keling, Stella!" u mening orqamdan qo'ng'iroq qiladi. "Men faqat aldangan edim".

Men tomning eshigini ochib, hamyonni bosmoqchiman, shuncha narsani qo'yishni xohlayman oramizda imkon qadar bo'sh joy. Nima uchun hatto bezovta qildim? Nega to'rttaga ko'tarildim u yaxshi yoki yo'qligini ko'rish uchun hikoyalarmi? Men birinchi qadamlardan yugurishni boshlayman amalga oshirish uchun. . . Men yuzimga niqob kiyishni unutganman.

Men yuz niqobimni hech qachon unutmayman.

G'oya miyamga tushganda men sekinlashaman va keyin butunlay to'xtayman. Eshikka ko'tarilgach, men signalizatsiya tugmachasidan sekin dollar pulini tortib oldim, kasalxonaning uchinchi qavatiga uchib tushayotganimda uni cho'ntakka qo'shdim.

G'isht devoriga suyanib, ko'ylagi echimidan oldin nafasimni olaman va sharf, eshikni ochib, xuddi hozirgina men borgandek, xonamga qarab yurar edim NICU. Qaerdadir narida, Will eshikni ochganda tomning signalizatsiyasi eshitiladi

ichkariga kirish eshigi, narivoqda, ammo narvon zinapoyasida aks sado berar ekan, dahlizda yangrayotgan

Men jilmayishdan boshqa ilojim yo'q.

Julie hamshiralar stantsiyasi ortidagi stol ustiga ko'k rangli papkani tashladi, boshini chayqab, o'z-o'ziga ming'irlagancha: «Tom, Xo'sh? Haqiqatan ham? »

U meni aqldan ozdirayotgan yagona men emasligimni bilish yaxshi.

* * *

Men lyuminestsent nurida qor yog'ayotganini tomosha qilib, derazaga qarayman hovli chiroqlari, yo'lak nihoyat o'lik jim bo'lib qoldi tanbeh. Soat tomonga qarab, qaragam, kechqurun soat sakkizda, nima beradi Vazifalar ro'yxatidagi 14-raqamda ishlashga ko'p vaqt ajratdim, "Ilovani beta-versiyaga tayyorlang yotishdan oldin "va diabetning to'liq dozalari jadvali" 15 raqami bugun tunda.

Ishga kirishishdan oldin Facebook-ni tezda tekshiraman, qizil xabarnoma bu juma kuni kechqurun Kaboda paydo bo'ladigan katta sayohatlardagi plyajdagi portlashga taklif qiling. Men bosaman sahifada va ular men ilgari tuzgan tavsifimdan foydalanganliklarini ko'ring hanuzgacha buni uyushtirmoqdaman va bu meni yaxshi yoki yomon his qilishimga olib keladimi yoki yo'qmi, amin emasman. Men Kamila va Myaning rasmlarini ko'rib, boradiganlar ro'yxati bo'ylab o'ting va Meyson (hozirda Brukni sans qiladi), so'ngra yarim o'nlab odamlarning rasmlari allaqachon "ha" deb javob bergan maktabimdan.

Mening iPadim jiringlay boshlaydi va men Camiladan FaceTime qo'ng'iroqini ko'rayapman. Bu ular ular haqida o'ylayotganimni bilishganidek. Men tabassum qilaman va qabul qilish uchun o'ngga suring har qanday toza plyajning yorqin quyoshi bo'lganda, deyarli ko'r bo'lib qoling ular mening iPad ekranim orqali portlashlarda o'tirishadi.

"Yaxshi, men rasman rashk qilaman!" Kamilaning quyoshda kuygan yuzi ko'zga tashlanarkan, deyman.

Mya yuzini Camilaning yelkasiga yopishtirishga urinib ko'rdi, jingalak sochlari sakrab tushdi ramkaga. U polka-nuqta kiygan, men unga yordam berishda yordam berdim, lekin

uning yoqimli narsalarga vaqti yo'qligi aniq. "U erda yoqimli bolalar bormi? Va aytishga jur'at etma ... »

"Faqat Po", deymiz bir vaqtning o'zida.

Camila ko'zoynagini tuzatib, yelka qisadi. "Po hisoblaydi. U YAXSHI! "

Mya Kamilani titrab, xo'rsindi. «Po ming foizga qiziqmaydi sen, Kamila. "

Camila uning o'ynoqi bilan qo'lini mushtlaydi, so'ng menga qarab qo'ygancha qotib qoladi. "Voy Xudoyim. Bormi? Stella, u erda yoqimli yigit bormi? "Deb so'radi.

Men ko'zlarimni aylantiraman. "U yoqimtoy emas".

"U!" Ikkalasi zavqlanib qichqiradi, men esa palapartishlikni sezaman Meni ustiga quymoqchi bo'lgan savollar.

"Men ketishim kerak! Ertaga gaplashamiz!" Men ular norozilik bildirayotgan paytda aytaman va telefonni o'chirib qo'yaman. Tomdagi lahza hali gapirish uchun biroz yangi va g'alati. The Kabo plyajidagi ziyofat sahifasi yana ko'rinishga qaytadi. Men "Yo'q" lekin men uni bosish uchun hozircha o'zimni topa olmayapman, shuning uchun men shunchaki sahifani yopaman va Visual Studio-ni torting.

Men ishlagan loyihani ochaman va qatorlarni saralashga kirishaman va kodlar satrlari, xuddi men kabi mushaklarim bo'shashganligini his qilyapman. Men xato topdim satr 27, bu erda men o'zgarmaydigan uchun x o'rniga c qo'ydim va yo'qolgan teng belgi qator 182, ammo bundan tashqari, dastur nihoyat beta-versiyaga o'tishga tayyor ko'rinadi. Men deyarli ishonolmayman. Keyinchalik puding kosasi bilan nishonlayman.

Men diabet kasalligi uchun dozalar jadvalini to'ldirishga harakat qilaman eng keng tarqalgan surunkali holatlar jadvalini, turlicha saralash yosh va vazn va dorilar. Ammo tez orada o'zimni bo'sh joyga qarab turganimni sezaman ustunlar, mening barmoq uchlari noutbukning chetiga tegib o'rniga, mening fikrimcha million mil uzoqlikda.

Fokus.

Men 14-raqamli raqamni kesib o'tib, cho'ntagimdagi daftarni olish uchun yaqinlashaman

o'ldiraman. U odatdagi o'zini o'zi ekanligini bilaman, lekin men buni tasavvur qilmaganman yot' tal va tetering. Yoki qo'rquv.

Tugallanmagan. Uf.

Daftarni karavotga qo'ydim, bezovtalanib, bezovtalanib, o'zimni to'ldiraman oshqozon. O'rnimdan turib, qo'limni orqaga surib, deraza tomon yuraman ko'rlar.

Ko'zlarim tomga, Uill oldinroq turgan joyga qarab boraman. Men u erga kelganimda u odatdagi o'zini o'zi ekanligini bilaman, lekin men buni tasavvur qilmaganman yot' tal va tetering. Yoki qo'rquv.

Janob "O'lim hammamiz uchun keladi" o'lishni xohlamadi.

Tinib-tinchimas, tibbiyot aravamning oldiga boraman, umid qilamanki, "Yotishdan oldin Vazifalar ro'yxatidagi meds »meni tinchlantirishga yordam beradi. Mening barmoqlarim tegib turadi Men shisha dengizga qaraganimda aravaning metallini, keyin yana derazadan tomga, keyin yana butikalarga.

U hatto muolajalarini qilyaptimi?

Barb, ehtimol uni medining ko'pini olishga majbur qilishi mumkin, ammo u u erda bo'lishi mumkin emas har bir doz uchun. U uni AffloVest-ga bog'lab qo'yishi mumkin, ammo ta'minlay olmaydi u yarim soat davomida ushlab turadi.

Ehtimol u barcha muolajalarini bajarmayapti.

Medlarni olib ketayotganimda, ularni aylanib o'tib, navbat bilan o'tishga harakat qilaman aravada nomlarning hammasi xiralashgan. O'zimni xotirjam his qilish o'rniga, o'zimni ko'proq his qilaman va ko'proq umidsizlik, g'azab boshimning yon tomonlariga ko'tariladi.

Men shilimshiqni yupqalashtiradigan qopqoq bilan kurashaman, uni bor kuchim bilan bosib turaman kuch va uni burilishga urinish.

Men uning o'lishini xohlamayman.

Fikr tog 'cho'qqisiga chiqib, bayroq tikadi, aniq va baland va men uchun shunchalik ajablantiradiki, men buni tushunmayapman. Men shunchaki ko'ryapman u yana shu tomning chetiga qarab yurdi. Va u haqiqiy bo'lsa ham eng yomon. . .

Men uning o'lishini xohlamayman.

Men qopqog'ini keskin burab qo'yaman, u menga uchib ketadi, haplar menga tushadi med aravasi. G'azablanib shishani pastga urdim, tabletkalar yana kuch bilan sakrab tushdi mening qo'lim. "Jin ursin!"

6-bob

BO'LADI

Men xonamga eshikni ochdim. Stellaning zaxira nusxasini qo'llab turganini ko'rib hayron qoldim yolakning narigi tomonidagi devor. Kecha kaskadyorlikdan song men u bir haftada KEYIN mendan uzoqlashadi deb o'yladi. U to'rtta kiygan yuz niqoblari va ikki juft qo'lqop, uning barmoqlari atrofiga mahkam o'ralgan devordagi plastik tutqich. U harakatlanayotganda men lavanta hidini ushlayman.

Yoqimli hid. Bu mening burunim sayqallashni istamaydigan har qanday narsani xohlaydi.

Men jilmayaman. "Siz mening proktologimisiz?"

U menga muzli ko'rinishdagi yuzimni ko'rgan narsamdan beradi, yonimdan o'tib, xonamga nazar tashladim. Uning nima ekanligini bilish uchun orqamga nazar tashlayman ga qarash. Badiiy kitoblar, AffloVest karavot chetiga osilgan Barb ketishi bilan uni yelkasidan ushlab olganimda, stol ustidagi ochiq eskizlar kitobi. Bu haqida.

"Men buni bilar edim," deydi u nihoyat, ba'zi bir buyuklarga javobni tasdiqlaganidek Sherlock Xolms sir. U ikki qo'lqopli qo'lini uzatdi. "Qani ko'raychi sizning rejimingiz".

- Hazillashyapsizmi, to'g'rimi?

Uning jigarrang ko'zlari men orqali xanjar otib, bir-birimizga qarab turamiz Men unga bir xil darajada qo'rqinchli nigoh berishga harakat qilaman. Ammo men o'zimning axlatim kabi zerikib qoldim qiziqish men uchun yaxshiroq bo'ladi. Men ko'zlarimni aylanib, xonamni yorib o'tish uchun burildim ehtimol biron bir joyda axlatxonada bo'lgan bir varaqni qidiraysiz.

Ba'zi jurnallarni chetga surib, karavot ostidan tekshiraman. Men a orqali chayqalaman mening eskizlar daftarimning ikkitasi, va hattoki ko'rgazma uchun yostig'im ostiga nazar tashlasam ham bo'ladi hech qaerda topilmadi.

Men qaddimni rostlab, unga boshimni silkitaman. "Uni topolmayapman. Kechirasiz. Keyinroq ko'rishguncha."

Ammo u qimirlamaydi va ketishdan bosh tortib, bo'ysundirib qo'llarini kesib tashlaydi.

Shunday qilib, men qarashda davom etaman, Stella oyog'iga urgancha, ko'zlarim xonani ko'zdan kechirmoqda yolak sabrsizlik bilan. Bu foydasiz. Gap shundaki, kuting.

Men cho'ntagimdagi eskiz daftarimni kiyinish stolida, rejimda yotganiga e'tibor beraman uning orqa tomoniga mahkam o'rnashgan, chiroyli qilib buklangan va deyarli o'tmishdan tashqariga chiqib ketgan kitobning kichik sahifalari.

Onam u erda yashirgan bo'lishi kerak, axir u axlat qutisiga tushmasligi uchun.

Men uni ushlab, eshikka qaytib, unga qog'ozni uzatdim. "Yo'q bu sizning har qanday ishingiz. . ."

U narigi devorga bosishdan oldin u mendan qog'ozni tortib oldi. Men uning g'azab bilan men qilgan a ustunlar va qatorlarga qarab turganini ko'raman Donkey Kong darajasiga taqlid qilgan juda kasal multfilm, onam va doktor esa. Hamid suhbatlashdi. Zinapoyalar mening dozalarim to'g'risidagi ma'lumotlarning ustiga o'ralgan bochkalarda o'tirishadi Mening davolanish nomlarim atrofida sakrab chiqing, qiynalغان qiz "Yordam bering!" yilda mening ismim yonidagi chap burchak. Aqlli, to'g'rimi?

"Nimasi bor edi - qanday qilib sen qodir eding - nega?"

Shubhasiz, u bunday deb o'ylamaydi.

"Anevrizma shunga o'xshashmi? Juliga qo'ng'iroq qilsam bo'ladimi?" Deb so'radi.

U yuzini momaqaldiroqday qaytarib, qog'ozni menga qaratadi.

"Hey", deyman qo'llarimni ko'tarib. «Menimcha, sizda biron bir tejamkor dunyo bor qahramon majmuasi davom etmoqda, lekin meni tark eting».

U menga boshini chayqadi. "Iroda. Ushbu muolajalar ixtiyoriy emas. Bular medlar ixtiyoriy emas."

"Aynan shuning uchun ham ularni bo'g'zimga tiqishtirishda davom etishyapti". Adolat uchun, ammo, agar siz etarli darajada ijodiy bo'lsangiz, har bir narsa ixtiyoriy bo'lishi mumkin.

Stella qo'llarini yuqoriga uloqtirgancha boshini silkitib pastga tushdi yolak. "Siz meni aqldan ozdiraysiz!"

Doktor Hamidning ilgari aytgan so'zlari boshim bilan o'ynab meni hayratda qoldirdi. Ularga tegadigan darajada yaqinlashmang. Ularning va sizning xavfsizligingiz uchun. Men yuz niqobini olaman Julianing eshigi yoniga qo'ygan ochilmagan qutisidan, uni cho'ntagiga soling va yuguring undan keyin.

Men yon tomonga qarasam, kalta, jigarrang sochli, burni o'tkir bola va hatto o'tkirroq yonoq suyaklari, 310-xonadan tashqariga qarab, qoshlari qiziquvchan bo'lib ko'tarildi Stellaning yo'lagidan liftga qarab yurganimda menga. U liftga etib boradi birinchidan, ichkariga kirib, polning tugmachasini bosganicha menga yuzlandi. Men harakat qilaman uning orqasidan kirish uchun, lekin u qo'lini ko'taradi.

"Olti fut".

Bok.

Eshiklar siljiydi va men yuqoriga ko'tarish tugmachasini bosib, sabrsizlik bilan oyog'imga tegaman Liftning to yuqoriga ko'tarilishining tobora ko'tarilishini tomosha qilayotganimda, qayta-qayta beshinchi qavat va keyin sekin menga qaytib tushing. Bo'sh joyga asabiy nazar tashlayman orqamdagi hamshiralalar stantsiyasi liftga tez surilib, siqilishdan oldin eshikni yopish tugmasi. Men o'z qarashlarimni liftning loyqa metallida uchrataman, cho'ntagimdagi yuz niqobini eslayman va minib yurganimda uni sling bilan bog'layman beshinchi qavat. Bu ahmoqdir. Nima uchun men hatto kichik Barbni kuzatyapman?

Ding bilan eshik asta-sekin ochiladi va men kuch bilan koridor bo'ylab yuraman va NICU ning sharqiy kirish qismidagi ko'prik bo'ylab, bir nechta shifokorlardan qochib o'tdi yo'l. Ularning barchasi aniq qaerdadir ketayotganliklari sababli hech kim meni to'xtatmaydi. Yumshoq eshikni itarib, Stellani bir zum tomosha qilaman. Men so'rash uchun og'zimni ochaman nima bo'lgan jahannam, lekin keyin uning qiyofasi qorong'i ekanligini ko'raman. Jiddiy. Men undan uzoqroq masofada to'xtab, uning ko'zlarini chaqaloqqa kuzataman, oyoq-qollariga qaraganda ko'proq naychalar va simlar.

Ko'tarilish va yiqilish uchun kurashayotgan, davom ettirishga intilayotgan mayda ko'krak qafasini ko'raman nafas olish. Men o'zimning yurak urishimni ko'kragimda his qilaman, o'zimning zaif o'pkamni to'ldirishga harakat qilaman shifoxona orqali mening aqldan ozganimdan havo bilan.

"U hayoti uchun kurashmoqda", dedi u nihoyat ko'zoynaklarimni ko'zoynaklar bilan to'qnashib. "U oldinda nima borligini yoki nima uchun kurashayotganini bilmaydi. Bu shunchaki. . . instinkt, iroda. Uning instinkti jang qilishdir. Yashamoq."

Instinkt.

Men bu instinktni anchadan beri yo'qotdim. Ehtimol, mening ellikinchi kasalxonamda, Berlinda. Ehtimol, taxminan sakkiz oy oldin men B. cepacia bilan kasallanganimda va ular meni yirtib tashlashgan transplantatsiya ro'yxatidan o'chirib qo'ying. Imkoniyatlar juda ko'p.

Mening jagim siqiladi. "Eshiting, ilhomlantiruvchi kichik narsa uchun siz noto'g'ri yigitni topdingiz nutq ... "

"Iltimos." U meni ajablantiradigan narsa bilan yuzma-yuz aylanib, meni kesib tashladi uning ifodasida umidsizlik miqdori. «Menga sizning rejimingizga rioya qilishingiz kerak. Qat'iy va to'liq ».

«Men buni to'g'ri eshitganman deb o'ylamayman. Siz aytdingizmi? . . . Iltimos?" Men aytmoqchiman ushbu suhbatning jiddiyligidan qochish. Uning ifodasi o'zgarmaydi, Garchi. Men unga yaqinlashib, lekin unchalik ham yaqinlashmay boshimni silkitaman. Biror narsa yuqoriga.

"Xop. Bu erda aslida nima bo'layapti? Men kulmayman.

U oldinga qadam qo'yganimga ikki qadam orqaga chekinib, chuqur nafas oladi. "Men bor. . . nazorat qilish masalalari. Ishlar tartibda ekanligini bilishim kerak ».

"Xo'sh? Buning menga nima aloqasi bor?" Deb so'radi.

"Bilaman, siz muolajalaringiz bilan shug'ullanmaysiz". U stakanga suyanadi, menga qarab. "Va bu meni buzmoqda. Yomon ».

Men uning yonidan, ikkinchisida kichkina, nochor go'dakka qarab, tomog'imni qirib tashlayman stakan tomoni. Men o'zimni aybdor his qilaman, garchi bu mantiqsiz bo'lsa ham.

"Ha, men sizga yordam berishni juda xohlardim. Lekin siz nima so'rayapsiz. . ." Men silkitaman yelka qisib. - E, qanday qilib bilmayman.

"Bullshit, Will", deydi u oyog'ini qoqib. "Barcha CFers buni qanday qilishni biladi o'zlarining davolash usullarini boshqarish. Vaqtimizga qadar biz deyarli shifokormiz o'n ikki."

"Hatto biz buzilgan, imtiyozli bratsmisiz?" Men yuz niqobini echib tashlayman. U mening sharhimdan xursand emas va uning yuzi hali ham hafsalasi pir, g'amgin. Men qilmayman asl muammo nima ekanligini biling, ammo bu aniq uni yutib yuboradi. Bu ko'proq nazorat masalalaridan ko'ra. Chuqur nafas olgach, aylanib yurishni to'xtataman. "Siz jiddiymi? Sizni chalkashtirayapmanmi?"

U javob bermaydi va biz u erda bir-birimizga jim qarab turamiz, oramizdan o'tadigan tushunish bilan chegaradosh narsa. Nihoyat, men bir qadam tashlayman suyanmasdan oldin, tinchlik qurbonligi sifatida yana yuz niqobini qo'ying devor. "Xop. Yaxshi, - dedim unga qarab. "Shunday qilib, agar men bunga rozi bo'lsam, unda nima kerak? menmi?"

Ko'zlari torayib, qizg'ish kulrang kukuletani o'ziga yaqinlashtiradi. Men tomosha qilaman uning sochlari yelkasiga tushishi, ko'zlari har bir kichkintoyini ko'rsatishi u his qilayotgan narsa.

"Men sizni jalb qilmoqchiman", deyman o'zimni to'xtatishdan oldin.

"Nima?" - deydi u boshini qat'iyat bilan silkitib. "Yo'q"

"Nimaga?" Men so'rayman. "Siz go'zalsiz."

Bok. Bu chiqib ketdi. U hayron bo'lib, menga qarab turibdi, agar men tasavvur qilmasam bu ozgina mamnun. "Rahmat, lekin iloji yo'q".

Men yelkamni silkitib, eshik tomon yura boshladim. "O'ylaymanki, bizda kelishuv yo'q".

"Siz ozgina intizom bilan shug'ullana olmaysizmi? Sizning rejimingizga rioya qilasizmi? Hatto tejash uchun o'z hayotingmi?" deb so'radi.

Men orqaga qarab, qisqa to'xtayman. U buni tushunmaydi. "Hech narsa meni qutqara olmaydi hayot, Stella. Yoki seniki ». Men koridorda davom etaman, elkamni chaqirib, "Bu dunyoda hamma qarz olgan havodan nafas olayapti".

Men eshikni itarib ochaman va ketmoqchi edim, uning ovozi jiringlab qoldi orqamda.

"Uf, yaxshi!"

Men atrofni aylantirdim, hayratda qoldim, eshik yopildi.

"Ammo yalang'ochlar yo'q", deya qo'shimcha qiladi u. U yuz niqobini olib tashladi, men uning lablarini ko'ryapman tabassumga tebranish. Birinchisi, u menga berdi. U hazil qilyapti.

Stella Grant hazil qilyapti.

Men boshimni silkitib kulaman. "Eh, men hammangizni so'rib olishning yo'lini topishingizni bilsam kerak edi bundan zavq ».

"Yo'q, soatlab suratga tushish kerak emas", - deydi u, oldinga qarab, yuziga qarab to'satdan jiddiy. "Va sizning rejimingiz. Biz buni mening xohishim bilan qilaman".

"Bitim", deb aytaman, u nima demoqchi bo'lganligi a bo'lishini bilaman eshakdagi ulkan og'riq. "Kelinglar, bunga tebranaylik, deyman, lekin. . ."

"Qiziq", deydi u menga qarab, keyin eshik tomon bosh irg'adi. "The birinchi navbatda xonangizga med aravasini olib kelish kerak. "

Salom aytaman. "Ustida. Mening xonamdagi tibbiyot aravasi".

Men eshikni itarib ochdim, unga katta tabassum bilan qaytarib beraman lift. Telefonimni chiqarib, Jeysonga tezkor xabar yuboram: Buni oling, do'stim: a men aytgan o'sha qiz bilan sulh tuzish.

U men unga aytib bergan hikoyalarimdan chinakamiga zarba olmoqda. U kecha eshikni ogohlantiruvchi voqea ustidan kulganidan yig'ladi.

Lift uchinchisida to'xtab turganda, mening telefonim uning javobidan shov-shuv qilmoqda qavat: Sizning tashqi ko'rinishingiz yaxshi bo'lishi kerak. Shubhasiz, sizning maftunkorligingiz tufayli emas.

Telefonimni cho'ntakka solib, hamshiralarnikini tekshirish uchun burchak atrofida qarayman Lift dan siljishdan oldin stantsiya hali ham bo'sh. Qattiq qulab tushganda sakrayman ochiq eshikdan yangraydi.

"Ow. Bok, - dedi ichkaridan bir ovoz.

Oldinroq bir juft flanel kiyib olgan qora sochli dugonani ko'rmoqchiman pijama shimlari va oziq-ovqat tarmog'ining futbol kasi. U anning yonida polda o'tiribdi skeytbordni tirsagini silagancha ag'darib tashladi.

"Oh, hey," deydi u va skeytbordni ko'tarib. "Siz shunchaki namoyishni o'tkazib yubordi".

"Siz bu erda kaskadyorlik qilyapsizmi?"

U yelka qisadi. "Oyoq sindirish uchun xavfsizroq joy yo'q. Bundan tashqari, Barb ishdan bo'shatilgan."

Yaroqli nuqta. "Mantiq bilan bahslasha olmayman". Men kichkina ishni bajarish uchun qo'limni ko'tarib kulaman to'lqin. "Men xohlayman".

"Po", - deydi u menga qaytib tirjayib.

Biz xonalarimizdan stullarni olib, tegishli eshiklarimizda o'tiramiz. Bu yaxshi atrofimdagi mendan doim g'azablanmaydigan odam bilan gaplashish.

- Xo'sh, sizni Seynt Greysga nima olib keladi? Sizni ilgari bu erda ko'rmagan edim. Stell va Men u orqali kelganlarning barchasini yaxshi bilaman".

Stell. Xo'sh, ular yaqinmi?

Men stulni eshik ramkasida turishiga imkon berib, orqamga suyanaman va tushmoqchi bo'ldim B. cepacia bomba iloji boricha tasodifan. "B. cepacia uchun eksperimental sinov."

Men odatda CFers-ga gapirishdan qochaman, chunki ular mendan qochishni maqsad qilib qo'yishadi vabo.

Ko'zlari kattaroq, lekin u uzoqroqqa bormaydi. U shunchaki skeytbord oyoqlari ostida oldinga va orqaga. "B. cepacia? Bu qo'pol. Qancha vaqt oldin shartnoma tuzdingizmi?" deb so'radi.

"Taxminan sakkiz oy oldin," deyman. Bir kuni ertalab uyg'onganimni eslayman nafas olishda odatdagidan ko'proq muammo bor edi, keyin yo'talishni to'xtata olmadim. Onam, Men butun hayotimni olib borgan har bir nafas bilan ovora bo'lib, meni to'g'ri tomonga olib bordim

ba'zi sinovlarni o'tkazish uchun shifoxona. Uning poshnalari orqasidan baland ovoz bilan chertgani hanuzgacha qulog'im ostida gurney, u xuddi jarrohlik boshlig'i kabi atrof dagi odamlarga buyruq berdi.

Natijalar kelguniga qadar uni obsesif deb o'ylardim. U har doim har bir baland yo'talga yoki nafas olishimga haddan tashqari ta'sir qilib, meni maktabdan chetlashtirdi yoki meni vrach tayinlanish yoki kasalxonaga borish rejalarini bekor qilishga majbur qilmoqda sabab yo'q.

Uchinchi sinfda va majburiy xor ijroini eslayman bizning "Bu kichkina nur."

Meniki". U tom ma'noda konsert o'rtasini to'xtatdi va meni sahnadan tashqariga sudrab ketdi tekshiruvdan o'ting.

Ammo men buni qanchalik yaxshi bilganimni bilmasdim. Hozir ishlar yomonroq ular o'shanda edi. Kasalxonadan keyingi kasalxonada, eksperimental sinovdan so'ng eksperimental sinov sud jarayoni. Har hafta bu muammoni hal qilish, davolanmaydigan holatni davolash uchun yana bir urinishdir. A Bir daqiqa IV o'tkazilmasdan yoki keyingi qadam haqida gapirmaslikdan bir daqiqa behuda o'tdi.

Ammo meni o'pka transplantatsiyasi ro'yxatiga qaytaradigan narsa yo'q. Va har hafta biz isrof qilamiz, o'pkamning ko'proq funksiyasi ham yo'q bo'lib ketadi.

"Bu juda tez g'alati kolonizatsiyaga aylandi", - deb men Poga o'rindig'imning old oyoqlarini qo'ydim

yana erga "Bir daqiqa men transplantatsiya ro'yxatining yuqori qismida edim va keyin bitta tomoq madaniyati. . ." Bunga yo'l qoymaslikka urnib, tomoq imni tozalayman umidsizlik namoyishi va yelkasini qisish. "Nima bo'lsa ham."

Nima bo'lishi mumkinligi haqida o'ylashning ma'nosi yo'q.

Po xo'rsindi. "Xo'sh, men bunga ishonaman" - u mening yelkamni silkitib, sochlarimning siljishini taqlid qiladi - "Stellani aqldan ozdiradigan narsa shu".

«Siz uni yaxshi bilasiz shekilli. Baribir nima haqida? U shunday dedi faqat nazorat g'alati, lekin. . . »

"Istagan narsangga qo'ng'iroq qil, lekin Stella axmoqni birlashtirdi". U to'xtaydi skeytbordni aylantirib, menga katta tabassum bag'ishladi. "U meni albatta safda ushlab turadi."

"U xo'jayin."

"Yo'q, u xo'jayin," deydi Po va men uning yuzidagi ifodadan bilib olaman u buni anglatadi. - U meni qalin va ingichka qilib ko'rди, odam.

Endi men qiziqaman. Men ko'zlarimni qisaman. "Yigitlar, hech qachon bo'lmaysizmi. . . ? "

"Bog'langanmi?" - deydi Po, kulish uchun boshini orqaga burib. "Oh, odam. Bo'lishi mumkin emas! Yo'q Yo'q. Yo'q. "

Men unga bir nazar tashlayman. U yoqimli. Va u aniq unga g'amxo'rlik qiladi. Ko'p. Men buni topaman u hech qachon harakat qilmoqchi bo'lmaganiga ishonish qiyin.

"Aytmoqchimanki, biz ikkalamiz ham CFersmiz. Qo'l tegmaydi ", deydi u. Bu safar u menga hisoblangan ko'rinish berib. "Agar so'rasangiz, jinsiy aloqa o'lishga arzimaydi".

Men xo'rsindim, boshimni chayqab. Shubhasiz, ushbu qanotda bo'lganlarning barchasi shunchaki "yaxshi" bo'lishgan. jinsiy aloqa. Negadir hamma sizda kasallik yoki buzulqik bo'lsa yoki kasal bo'lsangiz, siz avliyo bo'lasiz.

Bu qani axlat.

Agar biror narsa bo'lsa, CF mening jinsiy hayotimni yaxshilagan bo'lishi mumkin. Bundan tashqari, bitta shunchalik ko'p harakatlanish kerakki, men uzoqroq joyda qolmayman hissiyotlarni ushlab. Jeyson umidvor bo'lganidan beri juda baxtli ko'rinadi, lekin men Haqiqatan ham mening hayotimda bundan ham jiddiyroq axlat kerak emas.

"Ikkinchidan, u mening deyarli butun hayotimdagi eng yaqin do'stim edi", deydi u. meni hozirgi kunga qaytarish. Qasam ichamanki, uning ko'zlari bir oz yoshlanib qoladi.

"O'ylaymanki, siz uni yaxshi ko'rasiz", - deyman uni mazax qilib.

"Oh, jahannam ha. Men uni juda yaxshi ko'raman », - deydi Po bu bejizga emas. "Yolg'on gapiradi uning uchun issiq ko'mirni yoqing. Agar u pulga arzigulik bo'lsa, men unga o'pkamni beraman ».

Jin ursin. Ko'kragimga suzib kirgan hasadga e'tibor bermaslikka harakat qilaman.

"Keyin tushunmayapman. Nima uchun ... "

"U u emas", deydi Po, meni kesib tashladi.

Bir tiyin tushishi uchun bir soniya kerak bo'ladi, lekin keyin boshimni chayqab kulaman. "Qo'rg'oshinni ko'mish usuli, do'stim."

Nega bunchalik yengil tortganimga amin emasman, lekin ko'nglim taskin topdi. Men quruq o'chirish taxtasiga qarayman to'g'ridan-to'g'ri boshi ustida eshikka osilib, unga chizilgan katta yurakka e'tibor qaratdi.

Agar Stella ham meni tirik qoldirmoqchi bo'lsa, u meni butunlay yomon ko'rmasligi kerak, to'g'rimi?

7-BOB

STELLA

"Shunchaki menga o'n daqiqa bering", deyman eshikni yopib, Villi va Poe koridorda.

Yozuvni ko'rib, mening ilovam telefoniga yuklanayotganda uning xonasini tomosha qilaman Bugun ertalab karavotining tepasida o'tirgancha uning eshigi ostiga tushdim.

"Med aravachasi bo'lganida menga SMS yuboring. (718) 555 3295. Men bu bilan tugayman tushdan keyin hamma narsani o'rnatish uchun."

Men buni hiyla-nayrang bo'lishini bilardim, ayniqsa Villi va Barb aniq eng yaxshi sharoitda emas, shuning uchun u uni himoya qilmasligi kerak edi, lekin u yuqoriga ko'tarildi uning boshi doktor Hamidni maftun etishga muvaffaq bo'ldi. U ekanligini payqab, yozuvni olaman uning bo'yida g'azablangan Barbning bo'yida kichkina multfilm chizilgan skrblar, med aravasini itarib, qichqiriq bilan: "MENGA O'G'LANMANG BU!"

Men boshimni silkitib qo'ydim, tabassum lablarimga sirg'alib, yozuvni orqaga qo'yganimda va haqiqiy med aravasiga boring. Ishonch hosil qilib, bir nechta hap shishalarini qayta joylashtiraman yana bir bor hamma narsa mennikiga o'xshash xronologik tartibda uning eshak Kong-o'zaro bog'liq murojaat so'ng dastur ichiga dasturlashtirilgan rejim.

Yuklab olish uchun qancha vaqt kerakligini ko'rish uchun uning noutbukini ikki marta tekshirib ko'raman men yuborgan havoladan to'liq, kerak bo'lganidan ko'proq nafas olmaslikka harakat qilaman bu B. cepacia bilan to'ldirilgan xona.

Sakkiz sakkiz foizga bajarildi.

Eshik eshigi tashqarisidagi shovqinni eshitganimda yuragim sakrab tushadi va men qo'limni siqib qo'yaman *bizni tutib qolishimizdan xavotirda, klaviaturadan uzoqda. Iltimos, Barb bo'lmang. Iltimos*

Barb bo'lma. U tushlik tanaffusida bo'lishi kerak, lekin agar u allaqachon qaytib kelgan bo'lsa dushanba-reshindan keyin sakrashda, u meni o'ldiradi.

Willning qadamlari oldinga va orqaga, eshik oldida eshitishadi, va men oyoq uchida eshikka yaqinlashdim, deyarli qulog'imni unga bosdim. Ammo ko'nglim taskin topdi faqat ikkitasining ovozi eshiting.

"Siz hamma narsani o'chirdingiz, to'g'rimi?" Po deydi.

"Albatta qildim. Xavfsiz bo'lish uchun ikki marta, - Uill o'q otadi. "Demoqchimanki, aniq, bilasizmi, bu mening fikrim emas edi".

Izolyatsiya xalatini bir martalik skrblarimning ustki qismiga o'rnataman va yank ko'zoynaklarim orqali ularga qarab, eshikni oching.

Po o'z skeytbordida aylanib, menga yuzlandi. "Erkak, Stella. Sizga aytdimmi bugun qanday qiyofadasiz?" deb so'radi.

U va Uill mening vaqtinchalik ishim tufayli uchinchi marta kulishdi hazmat kostyumi. Yo'lakka ko'z yugurtirishdan oldin ularga qarayman.

"Hali ham aniqmi?"

U skeytborddan itarib, sekin hamshiralar stantsiyasi yonidan o'tib ketdi, stol ustiga qarab.

U men tomonga bosh barmog'ini o'qqa tutadi. "Faqat shoshiling."

"Men deyarli tugatdim!" Men aytmoqchimanki, xonaga qaytib, eshikni yopib qo'ydim.

Med meditsinasini ko'rib turibman, qanchalar sinchkovlik bilan mamnuniyat bilan nafas olaman uyushtirilgan. Ammo keyin men uning noutbukida o'tirgan stolni ko'rmoqdaman, demak. . . emas. Men yurib, bir hovuch rangli qalamni xavfsiz qo'yib olaman yana ular tegishli bo'lgan qalam ushlagichga. Men jurnallarni to'g'rilayman va eskiz daftarlari, ularning o'lchamlari bo'yicha tartibda ekanligiga ishonch hosil qiling va men kabi qog'oz parchasi tushadi.

U multfilm bolasiga o'xshaydi, u qo'lida sharni ushlab turgan va yuzini bu harakatdan qizarib qizarib ketgan ko'rinadigan o'pkaga majbur qildi. Men kulayapman, ostidagi yozuvni o'qib: "Faqat nafas oling".

Bu juda yaxshi.

Qo'l cho'zib, Men Ebbi chizgan rasmga o'xshab, Villi o'pkasini muloyimlik bilan kuzataman. Mening qo'lqopli barmoq uchlari Uillning kichik multfilmiga, uning o'tkir jag'iga va o'ziga bo'ysunmaydigan narsaga tushadi sochlari, moviy ko'zlari va xuddi o'sha burgundiya futbolkasida kiygan edi tom.

Faqatgina tabassum etishmayapti.

Uning tepasida faqat eski multfilm osilganligini payqab, devorga qarayman uning karavoti. Kichkina kavanozdan tayoqchani ushlab, uning multfilmini pastdagi devorga osib qo'yaman u.

Noutbuk jiringlaydi va men ko'zimni qisib qo'ydim, tezda qo'limni tortib oldim. Yuklash to'liq. Men atrofida aylanib, uning stoliga borib, telefonini o'chirib qo'ydim. Hamma narsani yig'ib, eshikni ochib, telefonni uzaytirdim karikatura bo'lmagan Will.

U mendan olish uchun cho'zilib, boshqa qo'li bilan yuz niqobini tuzatdi.

"Men surunkali kasalliklar uchun dastur yaratdim. Med jadvallari, jadvallari. " Men beparvo yelka qisaman. "Bu sizga tabletkalarni ichish yoki davolanish kerak bo'lganda ogohlantiradi ..."

"Siz dastur yaratdingizmi? Qurdingizmi, qurdingizmi? u meni kesib tashladi ko'k ko'zlarini katta-katta ochib menga ajablanib telefon.

"Newsflash. Qizlar kod yozishlari mumkin".

Uning telefoni jiringlaydi va men uning ekranida animatsion tabletka shishasi paydo bo'lishini ko'raman. "Ivakaftor. Yuz ellik milligramm, - deyman unga. Jin ursin, men allaqachon his qilyapman yaxshiroq.

Menga masxara qilmaydigan ko'rinish beradigan Uillga qoshlarimni ko'taraman bir marta. U taassurot qoldirdi. Yaxshi. "Mening ilovam juda sodda, hatto o'g'il bolalar ham buni tushunishadi."

Yo'qolgan yonboshlarimni ishonch bilan silkitib, yonoqlarim menga o'xshab iliqlik bilan chayqalaman to'g'ridan-to'g'ri polning narigi tomonidagi jamoat hammomiga boring, hech kim yo'q foydalanadi.

Eshikni orqamdan qulflaganimda chiroq miltillaydi. Men qo'lqopimni yulib tashlayman va Eshik yonidagi yumaloq axlat qutisidan dezinfektsiyalovchi salfetakalarni oling, qo'llarimni tozalab tashlayman uch marta pastga. Nafas chiqarib, men kiyib yurgan narsamni yirtib tashlayman; o'lja qalpoq, yuz niqobi, skrablari va xalat. Men ularning barchasini itarib yubordim lavaboya yugurishdan oldin ularni pastga itarib, qopqog'ini yoping.

Terim emaklayapti, xuddi B. cepacia siljish yo'lini izlayotganini sezgandek ichimda va meni yeb qo'y.

Men lavaboya borib, dastani burab qo'yaman, issiq suv jo'mrakdan baland ovoz bilan oqib chiqmoqda. Men silliq chinni ushlayman, oynada o'zimga qarab, shu erda turibman mening sutyenim va ichki kiyimim. Ko'krak va oshqozonni qoplagan bir hovuch ko'tarilgan chandiqlar operatsiyadan keyingi operatsiyadan, nafas olayotganda qovurg'alarim terimdan itarish, mening suyagimning keskin burchagi hammomning xira yoritilishi bilan keskinlashdi.

Mening naycham atrofida qizarish kuchaymoqda, infeksiya aniq boshlanadi shakl.

Men ham juda oriqman, juda yaralanganman. . . Men o'zimni yong'oq ko'zlarim bilan oynada uchrataman.

Nima uchun meni chizishni xohlaysiz?

Uning ovozi miyamga yangrab, meni go'zal deb ataydi. Chiroyli. Bu mening qiladi Yurak kerak bo'lmaydigan tarzda aylantiriladi.

Bug 'tasvirni xiralashtirib, oynani bulutga aylantira boshlaydi. Men pompalanib, boshqa tomonga qarayman sovun mening qo'limda toshib ketguncha. Men qo'llarimni va qo'llarimni tozalayman u bilan yuzma-yuz, hamma narsani yuvib yuvib tashlang. Keyin men bir qismini qo'llayman yaxshi o'lchov uchun qo'lni tozalash vositasi.

Men quriyman, ikkinchi axlat qutisining qopqog'ini ochaman va bir qopni tortib olaman bir soat oldin Uill xonasiga borishda ehtiyotkorlik bilan qo'ygan kiyimlar. Bir marta Men kiyinganman, ehtiyotkorlik bilan chiqishdan oldin oynaga yana bir bor nazar tashlayman hammom, mening chiqishimni hech kim ko'rmasligiga ishonch hosil qilish. Yangi kabi yaxshi.

* * *

To'shagimda yotib, dushanba kuni qilinadigan ishlar ro'yxatini ehtiyotkorlik bilan ko'rib chiqaman, lekin aylantirishni davom ettiram: o'rniga telefonimga ijtimoiy tarmoqlar orqali. Men Camilaning Instagram hikoyasini bosdim, u a-dan kameraga quvonch bilan to'lqin qilayotganida millioninchi marta tomosha qilmoqda qayiqda, Mya g'azablanib orqada eshkak eshib yurishini ko'rsatish uchun telefonni boshiga qo'ydi uni.

Mening maxfiy hazmat operatsiyasidan keyingi vaqtimning ko'p qismi beparvolik bilan o'tdi sinfdoshlarimning Instagram Stories orqali Kaboni o'zlashtirmoqda. Men snorkelga bordim Melissa bilan kristal-ko'k suvlar. Kabo San kamarini ko'rish uchun Yahudo bilan suzib ketmoqda Lukas. Ko'rinishidan achinarli ko'rinmaydigan Bruk bilan plyajda yurishdi.

Men yana yangilanishni urmoqchi bo'lganimda, eshigim taqilladi va Barb boshini ichkariga kiritadi. U mening med aravamga bir soniya ko'z tashlaydi va men bunga aminman nima kelishini biling. "Siz Villi xonasida bo'lganmisiz? Uning o'rnatilishi ko'rinadi. . . dahshatli tanish".

Men boshimni silkitaman, yo'q. Men emas edim. Yaxshi ikkita poyafzal bo'lishning afzalligi bu Barb menga ishonsa kerak.

Noutbukim FaceTime xabarnomasi bilan raqsga tushganda, ko'nglim taskin topadi, Po ekranda paydo bo'ladigan rasm. Javob berishdan oldin men muzlatib qo'yaman, jimgina tayyor u noutbukni aylanib yurganimda Uill haqida hech narsa demasligi kerak.

"Qani, tushlik tanaffusidan kim qaytib kelgan!"

Yaxshiyamki, uning ko'zlari darhol eshik oldida turgan Barbni ko'rish uchun o'tib ketdi, va u aytmoqchi bo'lgan har qanday izohni ushlab turadi.

"Oh. Hey, Barb." U tomog'ini tozalaydi. U boshlayotganda Barb unga qarab jilmaydi armutni yoqib yuborish, qandaydir pasayish bilan. Men u kabi tomosha qilaman eshikni sekin yopadi, muloyimlik bilan chertishni eshitgunimcha yuragim qulog'imga urilib ketdi joyiga siljigan mandal.

Po menga ko'rinish berayotganda men sekin nafas chiqaraman.

"Tinglang. Siz nima qilayotganingizni tushunaman. Bu yaxshi." U mening xayolimga to'g'ri qaraydi odatdagidek jon. "Ammo bu narsa Villi bilan. Bu haqiqatan ham eng yaxshi g'oyami? Demoqchimanki, siz hamma yaxshi biladi".

Men yelkamni silkitaman, chunki u haq. Men yaxshiroq bilaman, shunday emasmi? Ammo men bundan ham ko'proq narsani bil har kimga qaraganda qanday ehtiyot bo'lish kerak. "Bu atigi ikki hafta, keyin men bu erdan ketdim. U mening davolanishim uchun davolanishni tark etishi mumkin ».

U menga qoshlarini ko'tarib, jilmayib qo'ydi. "Senat darajasidagi qochish. Yaxshi tugadi".

U meni Villi bilan ezishyapti deb o'ylaydi. Eng istehzoli va bezovta qiluvchi bilan maydalash, yuqumli kasallik haqida gapirmasa ham bo'ladi, men hech qachon uchrashmaganman.

Mavzuni o'zgartirish vaqti keldi.

"Men hech narsadan qochmayman!" Men aytaman. "Bu sizning harakatingiz".

"Bu nimani anglatishi kerak?" - deb so'raydi u menga qarab ko'zlarini qisib yaxshi biladi.

"Maykldan so'rang," men orqaga qaytaman.

U meni mensimaydi va mavzuni darhol o'zgartiradi. "Iltimos, menga buni aytmang siz bir marta nihoyat bir yigitga qiziqsangiz, u CFer ».

«Men unga shunchaki med aravasida yordam berdim, Po! Birovning yashashini xohlash bu emas ularni istash bilan bir xil narsa, - deyman men g'azablanib.

Menga Villi qiziqmaydi. Menda o'lim istagi yo'q. Va agar men uchrashishni xohlasam eshak, tanlash uchun CF holda ko'p bor. Bu kulgili.

Shunday emasmi?

«Men sizni taniyman, Stella. Med aravasini tashkil qilish - bu oldingi o'yinlarga o'xshaydi ».

U mening yolg'on gapirayotganimni bilishga urinib, yuzimni o'rganadi. Men ko'zlarimni ag'darib tashlayman ikkalamiz ham men emasligimni aniqlay olmasdan oldin yopilgan noutbuk.

"Ularni odob deb atashadi!" Koridorda Poning g'azablangan ovozi eshitaman menga, keyin bir necha soniyadan so'ng uning eshigining qattiq yopilgan ovozi eshitildi.

Mening telefonim tebranadi va men uni Will-dan matnni ko'rish uchun olaman.

Sevuvchilarning tupurishi?

Mening oshqozonim yana aylanadi, lekin men xabarni o'chirib tashlamoqchi bo'lgan burunni burishtiraman, va keyin AffloVest uchun soat to'rtga oid eslatmalar mening ekranimga chiqadi, juda kichik animatsion hap shishasi raqsi. Men ham xuddi shunday bo'lishini bilib, labimni tishlayman xabarnoma. Ammo u unga amal qiladimi?

BO'LADI

Men chizgan chizilgan rasmga qarab, orqa tomon egilib, Barbning sochlarini ehtiyotkorlik bilan soya qilaman uning qo'lida pitchfork. Mamnunlik bilan bosh irg'aganimda, telefonim boshlanadi stolim ustida shovqinli tebranish, rangli qalamlarni raqsga tushirish. Bu Stella. Yoqilgan FaceTime.

Ajablanib, Pink Floyd qo'shig'ini kompyuterimda pauza qilish uchun etib oldim, qo'ng'iroqqa javob berish uchun o'ngga suring.

"Buni bilgandim!" - dedi u katta ko'zlari ko'zga tushganda. "Qayerda seniki AffloVest? Siz uni yana o'n besh daqiqa davomida olib ketishingiz kerak emas edi. Va Creon-ni oldingizmi? Men bu "yo'q" deb o'ylayman. "

Men avtomatlashtirilgan ovozni soxtalashtiraman. "Kechirasiz, siz yo'q raqamiga erishdingiz xizmat muddati uzoqroq. Agar siz ushbu yozuvga xatolik bilan etib kelganingizni his qilsangiz - "

"Sizga ishonib bo'lmaydi", - deydi u mening qotilim haqidagi taassurotimni o'zgartirib. "Mana, mana bu qanday ishlaydi. Muolajalarimizni birgalikda qilamiz, shunda siz ekanligingizni bilaman ularni haqiqatan ham bajarayapti. "

Men foydalanayotgan qalamni salqin o'ynab, qulog'im orqasiga tiqdim. "Har doim qarab turaman men bilan ko'proq vaqt o'tkazish uchun. "

U telefonni o'chiradi, lekin bir soniya ichida uning tabassumini ko'rganimga qasam ichaman. Qiziqarli.

* * *

Keyingi ikki kunning ko'pida biz Skype-da qolamiz va ajablanarlisi shundaki, hammasi emas hurish buyruqlari. U menga shokoladli tabletkalarni ichish texnikasini namoyish etadi puding. Qanday dahshatli narsa. Va mazali. Biz nebulizerlarimiz bilan nafas olamiz, bizning tomchilatib yuboradigan tomchilarimizni bajaring va davolanish va davolash vositalarini birgalikda uning dasturida belgila Bir necha kun oldin Stella haq edi. Negadir men muolajalarimni qilyapman unga dam olishga yordam beradi. Asta-sekin u tobora pasayib bormoqda.

Men yolg'on gapirmayman, hatto ikki kundan keyin ham yotoqdan turish osonroq ertalab Ishonchim komilki, yaxshiroq nafas olaman.

Ikkinchi kunning ikkinchi yarmida men sakrab sakrab AffloVest-ni kiyishni boshlayman Barb odatdagi soat to'rtga tayyor bo'lgan eshikdan eshikni hayratda qoldirganda biz ustidan bo'lgan kurash. U har doim janjalni yutib olish uchun g'olib chiqadi meni izolyatsiyada cheklash bilan tahdid qilmoqda, ammo bu meni urinishga xalaqit bermaydi undan chiqib ket.

Men noutbukimni qoqib qo'ydim, to'satdan Stella bilan Barb kabi Skype qo'ng'irog'imni tugatdim va men eski G'arbning klassik to'qnashuvida bir-birimga tikilib turaman. U qaraydi AffloVest menga, uning yuzidagi po'lat eritilib, hayratga tushgan ifoda bo'lib qoldi.

"Men ko'zlarimga ishonmayman. Siz AffloVest-ni joylashtiryapsiz. "

Men buni ikki karra tekshirish uchun kompressorga nazar tashlab, unchalik katta ish emasdek yelka qisaman hamma narsa to'g'ri bog'langan. Menga yaxshi ko'rinadi, lekin bu biroz vaqt bo'lganligi aniq chunki men buni o'zim qildim. - Soat to'rt bo'ldi, shunday emasmi?

U ko'zlarini yumshatib, menga bir qarash bilan qadadi.

"Buni butun vaqtga qoldiring", deydi u eshikdan chiqishdan oldin.

Men noutbukni ochib, Stellani chaqirguncha eshik zo'rg'a yopildi Men to'shagimdan teskari yotganimda skayp, shilimshiq uchun bir qo'li pushti choyshab yo'q qilish.

"Hey, bu uchun uzr. Barb. . . , "Men u ovozini olganida aytishni boshlayman uning yuzidagi xiralashgan ifodani, to'la lablarini ko'rganimda orqamdan ketmoqdaman telefoniga tikilgan qoshlarini burishtirib qo'ydi. "Siz yaxshisiz?"

"Ha", deydi u menga qarab, chuqur nafas oldi. "Mening butun sinfim bizning maktabimizning katta safari uchun Kaboda. " U menga ko'rsatish uchun telefonini aylantiradi cho'milish kostyumlari va quyoshdan saqlovchi ko'zoynak taqqan bir guruh odamlarning Instagramdagi surati, va shlyapalar, qumli plyajda baxtiyorlik bilan suratga tushishdi.

U telefonini qo'yib, yelka qisadi. Uning yeleklari titrab turganini eshitaman

kompyuter, o'zim bilan doimiy ravishda g'uvullash. "Men o'zimni biroz dovdiratdim u erda emas".

"Men bunga tushundim", deyman Jeyson va Hope va men o'tkazib yuborgan barcha narsalar haqida o'ylayman so'nggi bir necha oy ichida o'zlarining matnlari va ijtimoiy tarmoqlari orqali vicariously yashash ozuqalar.

"Men bu yil ham hamma narsani rejalashtirgandim", deydi u, bu meni hayron qoldirmaydi. Ehtimol, u har qadamni rejalashtirgan.

"Va sizning ota-onangiz? Sizni qo'yib yuborishganmidi?" Deb so'radi. Men qiziqaman, so'rayman. B.dan oldin ham. cepacia, onam bu fikrga qarshi chiqqan bo'lar edi. Maktabdan ta'til har doim bo'lgan men uchun igna marta bo'lgan.

U mening savolimga qiziqish bilan to'lgan holda bosh irg'adi. "Albatta. Agar men sog'lom bo'lsam edi yetarli. Siznikimi?" Deb so'radi.

"Ha, albatta, u erda kasalxonada yangi sehr bor deb da'vo qilinmasa B. cepacia davolash uchun ildiz hujayralari terapiyasi." Men o'tiraman va shilimshiqning bir guruhini yo'talaman mening yotgan joyimga. Grimacing, men qaytib yotaman. Men nima uchun buni qabul qilganimni eslayman haqiqatan ham davom etmasdan oldin o'chirib qo'ying. "Bundan tashqari, men allaqachon bo'lganman. Bu juda chiroyli Mana."

"Siz edingizmi? Bu qanday edi?" Deb so'radi. - u noutbukni o'ziga tortib, ishtiyoq bilan so'raydi.

Xiralashgan xotira fokusga aylanadi va men uning yonida turgan otamni ko'ryapman men sohilda, oqim bizning oyoqlarimizdan tortib, barmoqlarimiz qumga singib ketmoqda. "Ha, men otamni ketishimdan oldin u bilan kichikligimda birga edim." Men ham tutib qoldim aytayotganlarimni qayta ishlash uchun xotira, lekin "dad" so'zi men uchun g'alati tuyuladi til.

Nega men unga buni aytdim? Men buni hech qachon hech kimga aytmayman. Hatto qilmaganman deb o'ylayman yillar davomida otamni eslatib o'tdi.

U nimadir deyish uchun og'zini ochdi, lekin men tezda mavzuni o'zgartirib yubordim Kaboning manzaralariga. Bu u haqida emas. "Plyajlar yaxshi. Suv toza tiniq. Bundan tashqari, hamma super, o'ta samimiy va sovuq ».

Ko'zlarimdagi xursandchilik mening hayajonli sharhimdan o'sib borayotganini ko'rmoqdaman, shuning uchun tashladim Sayohat kanalida eshitgan tasodifiy haqiqat. "Eh, odam, lekin oqimlar shunday u erda kuchli! Siz deyarli hech qachon suzishga imkoniyat ololmaysiz, faqat, masalan, an kabi har kuni bir-ikki soat. Siz ko'pincha plyajda broil qilasiz, chunki siz suvga kira olmayman" deb javob berdi.

"Haqiqatan ham?" - so'raydi u shubhali ko'rinishda, lekin mening urinishimdan minnatdor.

Men uning yuzidan qandaydir g'amgin sirg'alishini tomosha qilib, ishtiyoq bilan bosh irg'adim.

Biz tebranamiz, atrofimizdagi qulay sukunat. Albatta, bundan mustasno vaqti-vaqti bilan o'pkaning buzilishi.

AffloVests-dan foydalanishni tugatgandan so'ng, Stella onasiga qo'ng'iroq qilish uchun telefonni to'xtatdi Kabodagi do'stlari bilan uchrashish va biznikiga vaqtida qo'ng'iroq qilishga va'da berishdi tungi dorilar. Soatlar asta-sekin uning boshqa tomonida uning jilmaygan yuzisiz o'tadi mening kompyuterim ekrani. Men shunchaki kechki ovqatni yeyman, YouTube videolarini chizaman va tomosha qilaman

ilgari Stellaning aralashuvini o'ldirish uchun qilgan edim, ammo barchasi ortiqcha tuyuladi hozir zerikarli. Nima qilishimdan qat'iy nazar, o'zimning kompyuterimga qarab qo'yganimni sezaman Skype qo'ng'irog'i kelishini kutib turgan ekran muzliklarda soniya o'tishi bilan kutilmoqda sur'at.

Yonimda telefonim shovqinli tebranadi va men atrofqa qarayman, lekin bu shunchaki a tungi tibbiyot vositalarini qabul qilish vaqti kelganligini aytib, uning dasturidan xabarnoma mening G-naychamni oziqlantirish. Men orqamdan allaqachon yotgan stulga qarayman olish uchun tayyor shokoladli puding kosasini va mening dorilarimni yotqizdi.

Soat kabi, mening kompyuterim ekrani yonadi, Stellaning uzoq kutilgan qo'ng'irog'i

kirib keladi.

Men bir necha soniya kutib turganimda tabassumimni bo'g'ib, qabul qilish tugmasi ustiga boraman barmoqlarim trackpad-ga tegib keting. Qabul qilaman va katta raqamni soxtalashtiraman uning yuzi ekranimga chiqqanda esnab, beparvolik bilan telefonimga qarab qo'ydi.

"Tungi medslar vaqti allaqachonmi?"

U menga katta tabassum qiladi. "Buni menga bermang. Sizning dorilaringizni orqangizda ko'rayapman yonboshingizdagi stolingiz. "

Xijolat bo'lib, bir narsa deyish uchun og'zimni ochaman, lekin ruxsat berib, boshimni silkitaman unda aynan shu narsa bor.

Medlarimizni birlashtiramiz, so'ngra trubka bilan oziqlanadigan sumkalarni o'rnatamiz tun. Formulalarni quyganimizdan so'ng, biz sumkalarni osib qo'yamiz, quvurlarni biriktiramiz, va qancha vaqt uxlab qolishimiz uchun nasos tezligini sozlang. Men o'zim bilan xato qilaman va buni to'g'ri bajarayotganimga ishonch hosil qilish uchun Stella-ga bir qarab qo'ying. Mendan beri bir daqiqa o'tdi buni o'zim qildim. Shundan so'ng biz barcha havoni chiqarish uchun nasosni ishga tushiramiz, ko'zlarimiz naychadan pastga tushadigan formulani kutib turganimizda yig'ilish.

Men Xavfni hushtak chalishni boshlayman! kutayotganimizda mavzuni qo'shiq, uni qiladi kulmoq.

"Qaramang!" - deydi u naycha oxiriga yetganda. U ko'taradi uning ko'ylagi G trubkasini biriktiradigan darajada baland.

Men jilmayganimni yashirib, boshqa tomonga qarayman va qo'limdan kelganicha engashib, keskin nafas olaman mening ko'ylagimni ko'taring va trubkani qornimdan chiqib turgan tugmachaga ulang.

Bir qarashga qarab, video suhbat orqali uning e'tiborini tortaman.

"Rasmga tushiring, u uzoqroq davom etadi", - deya men uni siljiyotganicha ko'ylagimni tushirdim ko'zlar. Uning yonoqlari eng kichkina qizil rangga o'xshaydi.

Noutbukimni o'zimga tortib, karavotimga o'tiraman.

U uzun jigarrang sochlari muloyimlik bilan pastga tushgan holda, bulochkasini olib chiqib esnaydi uning elkalari. Qaramaslikka harakat qilaman, lekin u yaxshi ko'rinishga ega. Uning videolariga ko'proq o'xshash. Rahat. Baxtli

"Siz ozgina uxlashingiz kerak", deb aytaman u uyqusirab ko'zlarini ishqalab. "Sizda bor edi meni bir necha kun boshqarib turdi ».

U bosh irg'ab kuladi.

"Xayrli tun, Villi".

"Kecha, Stella," deyman, qo'ng'iroqni tugatish tugmachasini bosishdan oldin ikkilanib va mening noutbukimni yopish.

Men orqamga yotaman, qo'llarimni boshim orqasiga qo'ydim, xona tuyuldi bu erda faqat men bo'lsa ham, noqulay jim. Lekin men ag'darilganimda va chiroqni o'chiring, men uzoq vaqtdan beri birinchi marta tushunaman, o'zimni his qilmayman yolg'iz.

9-bob

STELLA

Qora qoshlari to'qilgan holda ko'ylakni ko'targanimda doktor Hamid qoshlarini chimirdi u mening G-naycham atrofidagi yuqtirilgan teriga qarab turib. Men u kabi xafa bo'ldim yallig'langan qizil teriga muloyimlik bilan tegsa va u mendan uzr so'raydi reaksiya.

Bugun ertalab uyg'onganimga, infeksiya kuchayganini payqadim. Teshik atrofida oqayotgan suvni ko'rganimga, darhol uni chaqirdim.

Bir daqiqali tekshiruvdan so'ng u nihoyat nafas chiqaradi. "Keling, Bactrobanni sinab ko'raylik va bir-ikki kun ichida qanday ko'rinishini ko'ring. Balki biz buni tozalay olamiz, ha? »Deb so'radi.

Men unga shubhali nigoh tashlab, ko'ylagimni pastga tortaman. Men allaqachon bo'lganman bir hafta kasalxonada, isitmam tushganda va tomog'im og'riyotgan bo'lsa, shunday bo'ldi faqat yomonlashdi. U qo'l uzatib, mening qo'limga taskin beruvchi siqishni beradi. Men umid qilamanki, u to'g'ri. Chunki u bo'lmasa, bu operatsiya deganidir. Va shunday bo'ladi onam va dadamni tashvishga solmaslikning mutlaqo teskarisi.

Telefonim jiringlay boshlaydi va men Villi bo'lishini kutib, atrofga qarayman, lekin men onamning xabarini ko'ring.

Tushlik uchun choyxonami? Men bilan 15 yoshda tanishasizmi?

"O'n besh" degani, u allaqachon yo'lda. Men uni butun hafta davomida kechiktiraman, unga aytadigan narsalari shunchalik muntazamki, u zerikib ketar edi, lekin u buni qabul qilmayapti bu safar javob bering. Men "ha" ni qaytaraman va o'zgarish uchun turish uchun xo'rsinaman. - Rahmat, doktor Hamid.

U ketayotganda menga qarab jilmaydi. "Meni yangilab turing, Stella. Barb'll ko'zni ushlab turadi unga ham".

Men toza leggini va sviterni tortaman, qo'shib qo'yish uchun yozuv yozaman Mening ilovamdagi jadvalga muvofiq Bactroban, keyin liftga ko'tariling va bo'ylab harakatlaning

Bino 2. Men borganimga onam allaqachon choyxonaning oldida turgan, sochlari chalkash quyruqda, ko'zlari ostida osilib turgan qora doiralar.

U mendan ko'ra ingichka ko'rinadi.

Men uni G-trubamga ishqalashganda siqilmaslikka harakat qilib, uni qattiq quchoqlayman. "Hammasi joyidami?" - deb so'raydi u ko'zlari meni baholab.

Men bosh irg'ayman. "Ajoyib! Muolajalar shabada. Nafas olish allaqachon yaxshi. Hammasi yaxshimisiz?" deb so'radi. - so'rayman uning yuzini o'rganib.

U menga ko'zlariga unchalik etib bormaydigan katta tabassum bilan bosh irg'adi. "Ha, hammasi yaxshi!"

Biz uzoq safda turib, odatdagilarni, unga Qaysar salatini, burgerni olamiz va men uchun sut kokteyli va biz bilan bo'lishish uchun bir qavatli kartoshka kartoshkalari.

Biz keng oynali derazalardan burchakdagi o'rindiqli egallab olamiz, a hamma uchun qulay masofa. Ko'rish uchun ovqatlanayotganda tashqariga qarayman qor hanuzgacha muloyimlik bilan yomg'ir yog'ayotgani, oq rangli adyol doimiy ravishda to'planib qolgani zamin. Umid qilamanki, onam u erda yomonlashmasdan oldin ketadi.

Men burgerimni va kartoshkaning 75 foizini shu vaqt ichida tugatdim onamni salatidan taxminan uch luqma yeyishga olib boradi. Men uning tanlaganini kuzataman ovqat, yuz charchagan. U yana Googling-ga o'xshaydi, avvalgacha ertalab soat, o'pkada sahifani, maqolani maqolani o'qish transplantatsiya.

Ilgari dadam uni tortib, o'zini tinchlantira olardi Xavotir spiralidan shunchaki qarash bilan uzoqlashib, uni hech qanday yo'l bilan tasalli bermang boshqasi mumkin.

"Ajrashish dietasi sizga yaxshi ko'rinmaydi, onajon."

U hayron bo'lib, menga qarab turadi. "Nima haqida gapiryapsiz?"

"Siz juda noziksiz. Dadam hammomga muhtoj. Yigitlar mening qarashimni o'g'irayapsizlar!" Dedi.

Siz bir-biringizga muhtojligingizni ko'rmayapsizmi? Men aytmoqchiman

U mening kokteylimni ushlab, kuladi.

"Yo'q!" U baqirib yuboraman, u dramatik nafas olayotganida. Men harakat qilib, stol bo'ylab sho'ng'iyman uni qaytarib oling, lekin qopqog'i uchib ketadi, shokoladli sut kokteylini mutlaqo qoplaydi har ikkalamiz. Bir muncha vaqtdan beri birinchi marta biz butunlay yorilib ketamiz.

Onam salfetkalar uyumini olib, yuzimdagi silkitishni, ko'zlarini muloyimlik bilan artdi birdan ko'z yoshlari bilan to'lib toshdi. Men qoshimni chimirib uning qo'lidan ushlayman.

"Onam. Nima?"

"Men senga qarab o'ylayman. . . ular siz qilmaysiz deyishdi. . ." U xuddi boshini chayqadi u mening yuzimni ikki qo'lida ushlab turar, ko'zlaridan yosh to'kilgan. "Ammo mana sen bor. Va siz katta bo'ldingiz. Va chiroyli. Siz ularning noto'g'riligini isbotlayapsiz".

U ko'z yoshlarini artib, peçete tutadi. "Men nima qilmasligimni bilmayman sen".

Ichim soviydi. Sensiz nima qilishimni bilmayman.

Men qattiq yutaman va uning qo'lini tasalli beruvchi siqishni beraman, lekin mening fikrim *bir zumda G naychasiga boradi. Elektron jadvallar. Ilova. Katta 35 foiz* amalda ko'kragimda o'tirib. Transplantatsiya qilinmaguncha, bu raqam emas orqaga qaytish. Shu paytgacha meni tiriklay oladigan yagona menman. Va menda bor ga. Men tirik qolishim kerak.

Chunki meni tirik saqlash ota-onamni ushlab turadigan yagona narsa ekanligiga aminman ketmoqda.

* * *

Onam ketganidan so'ng, men xohlagan holda to'g'ridan-to'g'ri Villi bilan sport zaliga boraman kuchsiz o'pkamni iloji boricha kuchaytiring. Men unga deyarli aytmang hamma narsani yaxshilab o'ylab ko'rishim uchun keling, lekin men uning oyoq bosmaganligini bilaman yoshdagi sport zali.

Bundan tashqari, ota-onamning tashvishi va bu fikr juda ko'p bo'ladi menga boshqa narsaga e'tiborimni qaratishimga imkon berishim uchun. Hech bo'lmaganda Will sport zali - bu darhol hal qilishim mumkin bo'lgan muammo.

Men harakatsiz velosipedda pedallashtirishni boshlayman. Men tushdan keyin xayolimga kelmadim Sport zali butun dunyodagi eng yaxshi joylardan biriga aylanganidan buyon mashq qilish kasalxona. Ular uch yil oldin uni ta'mirladilar va uning hajmini deyarli to'rt baravar oshirdilar, basketbol maydonchalarini, sho'r suv havzasini, yangi kardiojarrohlik uskunalarini va boshqalarni qo'yish qatorlar va erkin og'irliklar qatorlari. Hatto yoga uchun alohida alohida xona mavjud va derazalari keng hovliga qaragan holda. Undan oldin bu erdagi sport zali eski, qorong'i xona bo'lib, bir nechta mos kelmagan taxminan bir yil davomida ishlab chiqarilganga o'xshash dumbbelllar va chirigan uskunalar g'ildirak ixtiro qilingandan keyin.

Men Uillni aziz hayot uchun yugurish yo'lagini ushlab turganini ko'rmoqchiman u yurganida nafas. Uning ko'chma kislorodi yelkasiga osilgan klassik, zamonaviy CFer-mashq uslubi.

Men uni deyarli bu erga sudrab bordim va tan olishim kerak, uni ko'rish men uchun qiziq shafqatsiz bo'lish uchun juda qattiq konsentratsiya qilish. U hatto taqiqlanganidan foydalana olmadi uchinchi qavatni tark etish "degan bahona, chunki Barb bugun tungi smenada va Juli aslida amalga oshiradigan ishni amalga oshirishni xohlaganidan ko'proq g'ayratli edi uning o'pka faoliyatini va umuman sog'lig'ini yaxshilash.

"Xo'sh, bizning bu kichik kelishuvimiz qachon o'zaro manfaatli bo'ladi?" u chiqib ketishga muvaffaq bo'ldi, men pedalni bosib o'tayotganimda butun xonani menga qarab. U tezlikni pasaytiradi, nafaslar orasidagi so'zlarni yutib yuboradi. "Men hamma narsani qildim Mening sarmoyamdan foyda yo'qlig'ini so'radingiz. "

"Men qo'polman. Juda terlab ketdim, - deyman yuzimdan ter munchoq tomchilari.

U yugurish yo'lakchasidagi to'xtash tugmachasini qoqib qo'ydi, mashina xuddi to'satdan to'xtab qoldi u men bilan yuzma-yuz aylanib, burnini ushlab uchun kurashayotganda burun kanulünü tuzatdi nafas. "Va mening sochlarim iflos, men juda charchadim va mening tibbiy aravam ..."

"Siz meni terga tortmoqchimisiz? Yaxshi! Men qattiqroq terlayman!" Men o'zim kabi pedal bosa boshlayman hayot bunga bog'liq, mening RPM to'rt baravar ko'paymoqda. O'pkam kuyishni boshlaydi va men boshlayman yo'tal, havo uchun kurashayotganda mening kanulamdan kislorod shitirlashi. Mening oyoqlarim sekin nihoyat nafas olishimdan oldin, yo'talga o'tirganimda.

U boshini chayqadi. Men zudlik bilan orqaga qarab, miltillovchi raqamli raqamga qarayman velosipedda raqamlar, mening yuzimdan asta sekin sudralayotgan qizil rangga e'tibor bermaslikka harakat qilmoqdalar.

Keyin ikkimiz ham charchaganicha bo'sh yoga xonasiga boramiz, men olti metr oldinda yurish. Men keng derazalarga o'tiraman, stakan soviydi boshqa tomonda oppoq adyol, ko'zga ko'rinadigan hamma narsani qoplaydi.

"Menga rasm qo'yish kerakmi yoki boshqa narsa kerakmi?" Men so'rayman, sochlarimni tuzatayotganda qo'lim yuqoriga ko'tarilib uni kulib yuboradigan dramatik pozni urish.

U eskiz daftarini va ko'mir qalamchasini chiqarib, meni qo'yayotganda hayratda qoldirdi ko'k rangli lateks qo'lqopda. "Yo'q, shunchaki tabiiy harakat qiling."

Oh, yaxshi, ha. Bu oson bo'ladi.

Men uni tomosha qilaman, uning moviy moviy ko'zlari qog'ozga qaragan, qora qoshlari u diqqatini jamlayotganda burishgan. U meni o'rganayotganda ko'zlarimni uchratib, yuqoriga qaraydi yana. Men cho'ntagimdagi daftarni tortib olib, chap tomonga o'girilib, tezda boshqa tomonga qarayman bugungi sahifa.

"Nima u?" - deb so'raydi u qalam bilan daftarga ishora qilib.

"Mening ishlarim ro'yxati", deb tushuntiraman, 12-raqamni kesib o'tib, "Ishlab chiqing" va unga boraman "I will will Draw" deb yozish uchun ro'yxatimning pastki qismida.

"Vazifalar ro'yxati?" u so'raydi. "Ilovalarni ishlab chiqaradigan kishi uchun juda eski maktab".

"Ha, ilova menga buni amalga oshirishdan mamnuniyat baxsh etmaydi." Men olaman qalam va "Iroda chizish" orqali chizish.

U g'amgin yuzni soxtalashtiradi. "Endi bu mening his-tuyg'ularimni chindan ham azoblaydi".

Men boshimni o'rgandim, lekin u yashirmoqchi bo'lgan tabassumimni ko'radi.

"Xo'sh, ro'yxatda yana nima bor?" - deb so'raydi u orqaga qarab rasmga va keyin biron bir narsani soya qilishni boshlashdan oldin menga zaxira qiling.

"Qaysi ro'yxat?" Men so'rayman. "Mening asosiy ro'yxatimmi yoki kunlik ro'yxatimmi?"

U boshini chayqab, iliq kuladi. "Albatta sizda ikkita ro'yxat bor."

"Tez va uzoq muddatli! Bu mantiqan, - men orqaga otaman, bu faqat foyda keltiradi u jilmayib qo'ydi.

"Asosiy ro'yxat bilan meni ur. Bu katta narsalar".

Men asosiy ro'yxatga kirib, sahifalarni varaqlayman. Men bunga qaramadim birozdan keyin sahifa. U turli rangdagi siyohlar, qizil va ko'k, qora ranglar bilan to'ldirilgan, va jel qalam to'plamidan bir nechta porloq lyuminescent ranglarni oltinchi o'ringa qaytarib oldim sinf.

"Keling, bu erda ko'raylik". Mening barmog'im tepada. "Muhimi uchun ko'ngilli siyosiy sabab." Bajarildi.

Men u orqali chiziq chizaman.

"Uilyam Shekspirning barcha asarlarini o'rganing." Bajarildi.

Men shu chiziq orqali chiziq chizaman.

"CF haqida bilganlarimni boshqalarga aytib bering." Menda bu bor, uh, YouTube sahifa. . . ."

Men u orqali chiziq chizib, Villiga ajablanmasligini ko'rish uchun unga qarayman. Kimdir meni tekshiryapti.

"Shunday qilib, siz o'lishni rejalashtirganingiz haqiqatan ham aqlli, shuning uchun siz munozara guruhiga qo'shilishingiz mumkin o'likmi?" deb so'radi. U qalam bilan derazani ko'rsatmoqda. "Siz hech qachon o'ylamaysiz, men bilmayman. . . dunyo bo'ylab sayohat qilyapsizmi yoki boshqa bir narsami?"

Men 27-raqamni ko'rish uchun orqaga qarayman, "Ebba bilan Sistin cherkovi". Chiziq yo'q u orqali.

Tomog'imni tozalayman, oldinga boraman. "Pianino chalishni o'rganing." Bajarildi! "Ravon gapiring Fransuzcha ... »

Mening so'zlarimni kesadi. "Jiddiy, siz hech qachon ro'yxatdan tashqari biror narsa qilasizmi? Hech qanday ayb yo'q, lekin bularning hech biri kulgili emas". Daftarni yopaman, u davom ettiradi. "Siz xoxlaysizmi mening ro'yxatimni eshitasizmi? Bob Ross bilan rasm darsida qatnashing. Ko'plab baxtli kichik daraxtlar va kadmiy sarig'i, siz o'ylamaysiz, lekin u ishlamaydi. . . "

"U o'ldi", deb aytaman unga.

U menga allanechuk tirjayish beradi. "Eh, keyin menimcha, shunchaki hal qilishim kerak bo'ladi Vatikandagi jinsiy aloqa!"

Men ko'zlarimni unga qarataman. "O'ylaymanki, siz Bob Ross bilan uchrashishda yaxshiroq zarbangiz bor".

U ko'z qisib qo'ydi, lekin keyin yuzi jiddiylashdi. Men ko'rganimdan jiddiyroq. "Yaxshi, yaxshi. Dunyo bo'ylab sayohat qilib, haqiqatan ham uni ko'rishni istayman, bilasizmi? Yo'q faqat shifoxonalarning ichki qismi". U orqaga qarab, eskiz chizishda davom etmoqda. "Ular barchasi bir xil. Xuddi shu umumiy xonalar. Xuddi shu plitka pollari. Xuddi shu steril hid. Hech narsa ko'rmasdan hamma joyda bo'ldim".

Men unga qarayman, chindan ham qarayman, qachon sochlari ko'zlariga tushishini kuzataman u chizadi, yuzidagi kontsentratsiya ko'rinishi, endi kulgili ifoda yo'q. Men butun dunyo bo'ylab sayohat qilish qanday bo'lishini, ammo hech qachon ololmasligimni hayron qilaman kasalxona devorlari tashqarisida. Men kasalxonada bo'lishga qarshi emasman. Men o'zimni xavfsiz his qilyapman Bu yerga. Qulay. Ammo men xuddi shu narsaga deyarli butun boraman hayot. Bu uy.

Agar men o'tgan hafta Kaboda bo'lganimda, lekin kasalxonada yotganimda, shunchaki bo'lmasdim bummed. Men baxtsiz bo'lardim.

"Rahmat", deyman.

"Nima uchun?" - deb so'raydi u mening ko'zlarimni ko'rish uchun tepaga qarab.

"Haqiqiy narsani aytgani uchun".

Barmoqlarini sochlari orasidan o'tkazmasdan oldin u meni bir soniya kuzatadi. U o'zgarish uchun noqulay bo'lgan kishi. "Ko'zlaring yong'oqdir", deydi u ishora qilib atrofimdagi stakan orqali oqayotgan quyosh nuri. "Men buni bilmasdim ularni quyosh nuri ostida ko'rgunimcha. Men ularni jigarrang deb o'yladim ».

Uning so'zlaridan va uning iliq yo'lidan yuragim baland ovozda ko'kragimga urilib tushadi menga qarab.

"Ular chindan ham yaxshi ko'zlar", dedi u bir soniyadan so'ng, ko'ziga xira qizil rang singib ketdi yonoqlari. U pastga qarab, varaqlagancha va tomog'ini tozalagan. "Men shuni aytmoqchiman: chizish".

Men tabassumimni yashirish uchun pastki labimni tishlayman.

Men birinchi marta har bir dyuym, har millimetrning vaznini his qilyapman oramizdagi olti metr. Men kozokni boshqa tomonga qarab tanamga yaqinlashtiraman burchakdagi yoga to'shaklari uyumi, ochilgan narsaga e'tibor bermaslikka harakat qilmoqda bo'sh joymi? Har doim u erda bo'ladi.

* * *

O'sha kuni kechqurun men Facebook-da kun bo'yi birinchi marta aylanib chiqdim do'stlarim Kabodan joylashtirayotgan rasmlar. Men Camilaning yuragiga yurak tashlayman yangi profil rasmi. U so'rf taxtasida chiziqli bikinida turibdi, katta uning yuzida kulgili tabassum, yelkalari kuyib ketgan, mening SPF bo'yicha barcha ogohlantirishlarim umuman e'tiborsiz qoldirildi. Ammo Mya menga avvalroq kadr ortidagi Snap videosini yubordi peshindan keyin, ushbu rasmdan bir necha soniya o'tgach, Camilaning hanuzgacha borligini aniqladi qanday qilib bemaqsad qilish haqida hech qanday ma'lumot yo'q. U taxminan uch yarim soniya davomida muvozanatli bo'lishi mu bir soniyadan so'ng so'rf taxtasidan uchib ketishdan oldin kamerani katta tabassum bilan suratga olish.

Men Meyson tanlagan sarg'ish rasmga o'tirganimda ozgina g'alaba raqsini qilaman qo'l Mya yelkasiga osilgan. Men ko'rganimda deyarli stuldan yiqilib tushaman sarlavha. "Kabo Cutie". Men jilmayib, dasturni yopishdan oldin uni tezda beraman unga matn yuboring.

Ketishim kerak, Mya !!! Bir necha kun davomida yurak ko'zlari bilan emojilar bilan.

Cho'ntak daftarim hali ham ustalarim ro'yxatida ochiqligini ko'rish uchun bir qarab qo'ydim. Mening ko'zlarim 27-raqamga qaytarilgan, "Ebbi bilan Sistin cherkovi". Men noutbukimni ochaman va sichqoncham "Abs" yorlig'i bilan ko'k rangli papka ustida harakat qiladi.

Men uni bosishdan oldin bir soniya ikkilanaman, rasmlar va videolar dengizini va Mening ekranimni to'ldiradigan opamning badiiy asarlari. U menga yuborgan GoPro videosini bosaman ikki yil oldin, u baland, qaqshatqich ko'prik ustida muvozanatlashdi. Ekran to'ldirildi u o'tirgan joyidan daryoga qadar bo'lgan masofani bosh aylantiruvchi tasvir bilan pastda, uning ostidagi suv o'z yo'lida har qanday narsani bosib o'tishga etarlicha kuchli.

"Juda aqldan ozganmi, ha, Stella?" - dedi u kamera orqaga burilganida va u uning jabduqlarini yana bir marta sozlaydi. «Sizga buni qanday ko'rishni xohlashingiz mumkin deb o'yladim

his qilmoqda! "

U dubulg'asini joyiga bosadi, GoPro ko'rinishi qirrasini ko'rsatish uchun orqaga qarab siljiydi ko'prik va uzoq, uzoq yo'l pastga. "Va men sakrab yurgan do'stimni olib keldim!" U mening yonimda joylashgan to'ldirilgan pandamni ushlab turibdi va unga katta pul beradi siqish.

"Men uni mahkam ushlayman, xavotir olmang!" Keyin, bir soniya ham o'ylamasdan, u o'zini ko'prikdan tashlaydi. U bilan xursand bo'lib, men u bilan birga havoda uchaman karnaylar orqali baland ovozda aks-sado.

Keyin pog'ona keladi. Biz orqaga uchib ketamiz, pandaning yuzi yon tomonga kelmoqda ekran, Ebbi pandani mahkam ushlaganча, nafasi bo'sh va xushchaqchaq, "Tug'ilgan kuningiz bilan, Stella!"

Qattiq yutib yubordim-da, bir stakan sodali suvni ag'darib tashladim yon stol. Ko'piklangan kola butun stol va polga to'kiladi. Ajoyib.

Men ko'lmakni sakrab sakrab, qutichani olish uchun pastga etib boraman va uni ichiga tashlayman zalga chiqayotganimda axlat qutisi. Hamshiralalar punkti atrofida aylanib yurganimda, men Barbning stulda uxlab yotganiga e'tibor bering, uning boshi bir tomonga og'zini silkitib, og'zi bir oz ochiq. Ehtiyotkorlik bilan qog'ozni ushlab farroshning shkafi eshigini ochaman tozalovchi buyumlarning qadoqlangan javonidagi sochiqlar va uni uyg'otmaslikka harakat qilmoqda.

U meni eshitadi va ko'zlari uyqusirab yuqoriga qaraydi.

"Siz juda ko'p ishlaysiz", deyman u meni ko'rganda.

U jilmayib, yoshligimdagidek qo'llarini ochadi kasalxonada qo'pol kunni o'tkazish.

Men uning tizzasiga, xuddi boladay ko'tarilib, bo'yniga qo'llarimni o'rab olaman, atirining tanish, xavfsiz, vanil hidini hidlaydi. Mening boshimni unga tikib yelka, men ko'zlarimni yumib, o'zimni go'yo ko'rsataman.

10-BOB

BO'LADI

"Cevaflomalini vaqti!" Julie qo'shiq aytadi, keyingi eshigimni ochib ertalab, qo'lida bir qop dori-darmon.

Men bosh iring'ayman. Men allaqachon Stellaning ilovasidan bildirishnoma oldim va uning tovonini kutib turgan to'shakka, IV tokcha joylashgan joyga.

Men Julie sumkani osgancha, IV chiziqni olib, menga qarab o'tirganini kuzataman. U ko'zlar men yonida osilib turgan yoga xonasida Stella tomonidan chizilgan rasmga boradi Stella labimning burchagi yuqoriga qarab o'girilib, stolim ustiga qo'ydi u unga qarab.

"Men seni bunday ko'rishni yaxshi ko'raman," deydi u ko'zlari mening ko'zlarim bilan to'qnashib.

"Qanday qilib?" - so'rayman ko'ylagimning bo'ynidan pastga tortib.

U IV qatorni ko'kragimdagi portga kiritadi. "Umid qilaman."

Mening ko'zlarim Cevaflomalinning IV sumkasiga sayohat qilgan Stella haqida o'ylayman. Men etib boraman mening kaftimdagi sumkaning og'irligini sezib, unga muloyimlik bilan tegizish uchun chiqaring. Sud jarayoni shunday yangi. Buning qanday bo'lishini bilish uchun hali juda yangi.

Hatto birinchi marta o'zimni bu haqda o'ylashga imkon beryapman. . . bo'lishi mumkin xavfli. Yoki hatto ahmoq.

Bilmadim. Shifoxona aralashganida umidimni uzish tuyulmaydi menga yaxshi fikr kabi.

"Agar bu ishlamasa nima bo'ladi?" Men so'rayman.

Men boshqacha his qilmayman. Hali emas, hech bo'lmaganda.

Men IV sumkani tomosha qilaman, unga ta'sir etadigan dorining doimiy tomchisi, tomchisi, tomchisi tanamga kirib borish. Men Juliega qarayman, ikkalamiz ham bir zum jim turdik.

"Ammo shunday bo'lsa nima bo'ladi?" - deb so'raydi u mening yelkamga tegib. Men uning ketishini kuzataman.

Ammo shunday bo'lsa nima bo'ladi.

* * *

IV tomchilatib yuborilgandan so'ng, men diqqat bilan bir juft ko'k-ko'k qo'lqopda siljiyman mening B. cepacia mikroblarimni Stella tegadigan narsalardan uzoqroq tuting.

Men avvalroq yoga xonasidan rasmimni diqqat bilan ko'rib chiqaman men uni devordan tushirayotganda baholayapman.

Bu multfilm, ammo bu albatta Stella. U oq shifokorning paltosida, a stetoskop uning bo'yniga osilgan, kichkina multfilm qo'llari jahl bilan suyangan holda uning kestirib. Chizilgan rasmga ko'z qisib qo'yganimda, nimadir etishmayotganini tushunaman.

Aha.

Men qizil, to'q sariq va sariq rangli qalamlarni olib, uning og'zidan chiqayotgan olovni chizaman. Keyinchalik aniqroq. O'zimga kulib, men o'g'irlagan manila konvertini olaman hamshiralar stantsiyasidan, chizilgan rasmni ichkariga siljiting va tashqi tomondan tarang: "Ichkarida siz mening yuragimni va qalbimni topasiz. Mehribon bo'l."

Men uning konvertini ochayotganini tasvirlab, uning xonasiga boraman. chuqur va chuqur bir narsani kutish. Uni siljitishdan oldin ikkala tomonga qarayman eshik tagida va devorga suyanib tinglang.

Eshikning narigi tomonida uning yumshoq qadamlarini, uning ovozi eshitaman qo'lqop kiyib, keyin konvertni olish uchun egilib. Sukunat bor. Yana sukunat. Va nihoyat - kulgi! Haqiqiy, samimiy, iliq kulish.

G'alaba! Men hushtak chalib, karavotga sirg'alib qaytib yo'lakdan yuraman mening telefonimni FaceTime pinglari sifatida ushlab qolish, xuddi Steladan menga o'xshagan qo'ng'iroq umid qildi.

Men unga javob beraman, uning yuzi ko'rinib turibdi, pushti lablari burchaklarga burilib. "A ajdaho xonimmi? Shunday qilib, seksist! "

"Hey, sen yalang'och bo'lmasligingni aytganing uchun baxtlisan!"

U yana kuladi, rasmga qarab, keyin menga qarab. "Nega multfilmlarmi?"

"Ular buzg'unchi, bilasizmi? Ular tashqi tomondan engil va qiziqarli ko'rinishi mumkin, ammo ularda musht bor ". Bu haqda kun bo'yi gaplashishim mumkin edi. Agar menda biron bir narsa bo'lsa haqida ehtirosli, bu shunday bo'lar edi. Men tungi shkafda turgan bir kitobni ushlayman Nyu-York Taymsning eng yaxshi siyosiy multfilmlariga ega. "Siyosat, din,

jamiyat. O'ylaymanki, yaxshi chizilgan multfilm so'zlardan ko'ra ko'proq narsani aytishi mumkin, siz bilasizmi? Bu fikrni o'zgartirishi mumkin ".

U menga hech narsa demay, hayron bo'lib qaraydi.

Men shunchaki boshimni qotirganimni anglab, yelka qisdim. "Demoqchimanki, men shunchaki vannam karikaturachi. Men nimani bilaman? "Deb javob berdi.

Men uning orqasidagi rasmga, o'pkaning, gullarning chiroyli rasmiga ishora qilaman ichkaridan to'kilib, orqasida yulduzlar fonida. "Endi bu san'at". Men bu nimani anglatishini tushunib, noutbukimni o'ziga torting. "Sog'lom o'pka! Bu shunday yorqin. Kim qildi? "Deb so'radi.

U biroz to'xtab, orqasiga qaraydi. "Katta opam. Ebbi. "

"Bu ba'zi bir iste'dod. Men uning boshqa ishlarini ko'rib chiqishni istardim! "

Uning yuziga g'alati ko'rinish keladi va ovozi sovuq bo'lib chiqadi. "Mana. Bizmiz do'stlar emas. Biz o'z hikoyalarimizni baham ko'rmayapmiz. Bu faqat bizning ishimiz haqida muolajalar, yaxshimi? "

Qo'ng'iroq to'satdan tugaydi, o'zimning chalkash yuzim ko'rinishga burildi. Nima jahannam shu edimi? Men g'azablanib sakrab turaman va xonamning eshigini ochaman. Bo'ron yo'lakda, men uning eshigi uchun beeline tayyorlayman, unga mening narsamni berishga tayyorman aql. U mening o'pishim mumkin ...

"Hey! Vasiyat! " orqamdan bir ovoz chiqadi.

Umid va Jeysonning menga qarab yurganini ko'rib hayron bo'lib atrofga aylanaman. Men edim bir soat oldin Jeysonga SMS yuborgan edim va men ular bugun kelishini umuman unutgan edim, har doim juma kunlari kabi. Jeyson menga o'xshab jilmayib, bir sumka ovqatni ko'tarib chiqdi

bizning sevimli oshxonamizdagi kartoshkaning hidi bizning maktabimizdan bir oz narida meni dahshatga solishga urinib, koridorda.

Men qotib qoldim, Stellaning eshigi va mehmonlarim orasiga qarab.

Va o'sha paytda u meni uradi.

Men uning ota-onasining ikkalasi ham kelgan-ketganini ko'rganman. Do'stlari unga tashrif buyurganlarini ko'rdim birinchi kuni u bu erga keldi.

Ammo Ebi? U hatto Ebbi haqida ham gapirmagan.

Ebi qaerda edi?

Men Umid va Jeysonning oldiga boraman, ular uchun sumkani olib bosh irg'adim meni xonamga kuzatib boring. "Men bilan yur!"

Men tizza kompyuterimni ochib tashladim, ikkalasi yuk ko'tarayotganda orqamda turishdi, ularning yuzlaridagi hayratlanarli iboralar.

"Seni ham ko'rganimdan xursandman, do'stim," deydi Jeyson yelkamga boqib.

"Shunday qilib, men bir qiz bilan tanishdim", deyman ikkalasiga qarab. Umid bo'lganda boshimni silkitaman menga shunday tabassumlardan birini beradi, uning ko'zlari hayajonlangan. Jeyson butunlay dolzarb hamma narsa Stella, lekin men hali umidni to'ldirmadim. Men buni bilganim uchun shunday munosabatda bo'ling. "Bunday emas! Xop. Balki shunday bo'lishi mumkin. Ammo bunday bo'lishi mumkin emas. Nima bo'lsa ham."

Men kompyuterimga qaytib, Stellaning YouTube-dagi sahifasidagi yorliqni ochib, o'tgan yilgi "Polipektomiya partiyasi!" deb nomlangan videoga o'tish. Men uni bosaman, videoni to'xtatib turish uchun bo'sh joyimni urishdan oldin va to'ldirish uchun aylanaman ularni ichida.

"Unda CF bor. Va u, xuddi aqldan ozgan narsalarga o'xshaydi. U meni ishni boshlashga majbur qildi mening muolajalarim va hamma narsaga. "

Umidning ko'zi yengil bo'lib, Jeyson ijobiy nur sochmoqda. "Siz qila boshladingiz yana muolajaringizmi? Iroda. Bu juda zo'r ", deb umid qilmoqda.

Men uning maqtovini silkitaman, garchi bu juda katta bo'lganiga hayron bo'lsam ham reaksiya. Umid meni bu haqda bir muncha vaqt bezovta qildi, ammo men ularni tark etishni buyurganimda yolg'iz, ular bu haqda katta kelishuvga erishmadilar. Men hammamiz shunday deb o'ylardim bir xil sahifa.

Ammo endi ikkalasi ham juda yengil ko'rinishga ega. Men qoshimni burishtirdim. Men ularning umidlarini olishni xohlamayman yuqoriga.

"Ha ha. Nima bo'lganda ham. Buni oling. Uning Ebbi ismli singlisi bor ". Men oldinga tez yuraman bir necha daqiqadan so'ng, ikkalasi ham tomosha qilishi uchun o'yinni bosib.

Stella va Ebbi kasalxonada o'tirishibdi, xuddi devorlarga o'ralgan asarlar hozir uning xonasida. Doktor Hamid o'sha erda, stetoskop Stellaning ko'krigiga bosilgan u o'pkasini tinglaydi. Orasiga qarab turgan Stellaning oyoqlari xavotir bilan titraydi Doktor Hamid va kamera.

"Xop. Shunday qilib, menda burun burunli polietilen bor. . . ? "

"Polipektomiya," deydi doktor Hamid, o'zini tiklab. "Biz poliplarni olib tashlaymiz burun yo'llaridan ".

Stella kameraga qarab jilmaydi. "Men hujjatni burun burun bilan gaplashishga harakat qilyapman u o'sha yerda ».

Ebi uni qattiq siqib, katta quchoq ochadi. "Stella asabiylashmoqda. Lekin men bo'laman u erda uni har doimgidek uxlash uchun kuylash! " U qo'shiq aytishni boshlaydi, uning ovozi yumshoq va shirin, "" Men seni yaxshi ko'raman, bir tup va pek ... ""

"To'xta!" - deydi Stella, singlisining og'ziga qo'lini qisib. "Siz qilasiz jinx it!" deb yozdi.

Do'stlarim bilan yuzma-yuz aylanib videodagi pauzani urdim.

Ularning ikkalasi ham chalkashib ketgan ko'rinadi, aniqrog'i endi paydo bo'lgan narsani anglamaydilar men. Ular bir-biriga qarashadi, qoshlari ko'tarilgan, keyin umid menga katta narsani beradi jilmayib, yon panelga ko'z qisish uchun engashdi.

"Siz uning barcha videolarini ko'rganmisiz?"

Men unga e'tibor bermayman.

"Xo'sh, u bundan besh daqiqa avval men ko'proq narsani ko'rishni so'raganimda g'azablandi singlisining san'ati. O'sha video o'tgan yil edi », - deya tushuntirmoqchiman men.

"Yaxshi, va?" Jeyson qoshlarini chimirib so'raydi.

"Bundan keyin Ebbi hech qanday videoda yo'q".

Ular asta-sekin tutib, bosh iring'adilar. Umid telefonni chertayotganida qoshlarini chimirib, telefonini olib chiqadi uzoqda. "Men Ebbi Grantning Instagram-ni topdim. Bu asosan san'at va u va Stella ». U boshini silkitib menga qaraydi. "Ammo siz haqsiz. U bir yildan beri xabar bermadi".

Men Jeysondan Umidga qarab, keyin yana qaytib kelaman. «Menimcha, nimadir bo'ldi Ebbi. »

* * *

Ertasi kuni tushdan keyin mening telefonim shovqin bilan jiringlaydi va menga mashqni eslatadi Stella sessiyasi mening rejimimga kiritilgan. O'ylaganimdan beri uni ko'rmadim Ebbi bilan nimadir yuz berdi va uni bir necha kundan keyin ko'rish fikri paydo bo'ldi daqiqalar meni g'alati asabiylashtirmoqda. Qolgan tashrifdan haqiqatan ham zavqlana olmadim Umid va Jeyson bilan, hatto biz kartoshka yeyib, eng so'nggi postlar haqida suhbatlashsak ham Westworld-ning yangi epizodi orqali minnatdorchilik kuni uchun maktab dramasi. Biz har doim kutamiz umuman boshqa qit'ada bo'lsam ham yangi bo'limlarni birgalikda tomosha qilish boshqa vaqt zonasi va ularni skype qilish kerak.

Chuqur nafas olib, stellani ochib Stella bilan uchrashish uchun sport zaliga boryapman yugurish yo'lakchalari va elliptik va statsionar velosipedlar qatoridan o'tib, yurish.

Yoga xonasiga ko'z yugurtirib, uni meditatsiya bilan o'tirgan yashil gilamchada o'tirganini ko'raman oyoqlari xochga chalingan, ko'zlari yumilgan.

Sekin-asta eshikni itarib ochdim, iloji boricha jimgina yurib, to'shakka to'siq qo'ydim undan xona.

Olti metr narida.

Men o'tirib, uning tinch, yuzi yumshoq va xotirjam ko'rinishini tomosha qilaman. Ammo u mening ko'zimni kutib olish uchun ko'zlar asta ochiladi va u qotib qoladi.

- Barb sizni ko'rmadi, to'g'rimi?

- Ebbi o'lgan, shunday emasmi? To'g'ridan-to'g'ri nuqtani kesib tashlayman. U qarab turadi men, hech narsa demay.

Nihoyat u boshini chayqab yutadi. "Haqiqatan ham yaxshi, iroda. Taxminan nozik kabi jakammer".

"Nozik taomga kimning vaqti bor, Stella? Biz aniq emas ..."

"To'xta!" - deydi u meni kesib. "Meni o'layotganimni eslatishni bas qiling. Bilaman. Men bilingki, men o'layapman ».

U boshini chayqadi, yuzi jiddiy. "Ammo men qila olmayman, Will. Xozir emas. Men .. Kerak buni amalga oshiring. "

Boshim qotib qoldi. "Men kam emasman ..."

"Men butun hayotim davomida o'layapman. Har bir tug'ilgan kunimizda biz kabi nishonladik oxirgisi." U boshini chayqadi, uning ko'zlari yosh bilan porlab turardi. "Ammo keyin Ebbi vafot etdi. Bu men, Villi bo'lishi kerak edi. Hamma bunga tayyor edi".

U chuqur nafas oladi, dunyoning og'irligi yelkasida. "Bu o'ldiradi agar men ham o'lsam, ota-onam ».

Bu menga bir tonna g'isht singari uriladi. Men doim yanglishganman.

"Rejim. Shu vaqt ichida men sizni o'limdan qo'rqasiz deb o'ylardim, ammo unday emas bu umuman ". Gapirishni davom ettirayotganimda uning yuzini kuzataman. "Siz tirik qolgan bilan o'layotgan qizsiz

ayb. Bu to'liq aql-idrok. Qanday yashaysiz ... »

"Yashash - bu men uchun yagona tanlov, Villi!" u tikka bilan tikilib qaradi menga pastga.

Men unga tikilib turaman. Yaqinlashishni va oradagi bo'shliqni yo'q qilishni xohlaysiz Biz. Uni ko'rishi uchun uni silkitmoqchi. - Ammo, Stella. Bu tirik emas ”.

U yuzidagi niqobni taqib, eshikni burab o'girildi.

“Stella, kuting! Qo'ysangchi; qani endi!" Men unga etib borishni istab, uning orqasidan bir necha qadam tashlayman chiqib, uning qo'lidan ushla, men uni tuzataman. "Bormang. Biz mashq qilishimiz kerak,

to'g'rimi? Yopaman, maylimi? "Deb so'radi.

Eshik uning orqasidan qoqilib ketadi. Bok. Men buni chindan ham buzdim.

Men u boshini burishtirgancha, u hozirgina o'tirgan gilamchaga qarab, qoshlarini burishtirdi u hozir bo'lgan bo'sh joy.

Va shuni angalaymanki, butun shu vaqt davomida o'zimga aytgan bir narsani qilaman qilmas edi. Men hech qachon bo'lmaydigan narsani xohlayman.

11-BOB

STELLA

Men xonamning eshigini qattiq ochdim, Ebbi chizgan rasmlar hammasi xiralashgan Mening oldimda hamma og'riq va ayb men borgan sari itarayotganim kabi tizzalarimni ostimga bog'lab qo'ygan holda, uning chirkin boshini o'rab oladi. Men egilib qoldim onamnikini eshitganimda, barmoqlarim sovuq linolyum polga yopishib olgan xuddi ertalab bo'lgani kabi miyamda qichqiriq yangradi.

Men u bilan Arizonada o'sha dam olish kunlari birga bo'lishim kerak edi, lekin men qiynaldim parvozimizdan bir kecha oldin nafas olish shunchalik qiyin ediki, orqada qolishim kerak edi. Men qayta-qayta kechirim so'radi. Bu uning tug'ilgan kuniga sovg'a bo'lishi kerak edi. Bizning birinchi sayohat, faqat ikkalamiz. Ammo Ebi meni mahkam quchoqlab, aytib berib, uni silkitdi u menga bir necha kun ichida yetarli darajada rasm va hikoyalar bilan qaytib kelishini men u bilan birga bo'lganimni his qilaman.

Ammo u hech qachon qaytib kelmagan.

Esimda, pastki qavatda telefon jiringlagani eshitildi. Onam yig'lab yubordi, otam eshigimni taqillatib, o'tirishimni aytdi. Biror narsa yuz berdi.

Men unga ishonmadim.

Men boshimni chayqab, kulib yubordim. Bu Ebbi hazil edi. Bu bo'lishi kerak edi. Bu mumkin emas edi. Bu mumkin emas edi. Men o'lishim kerak edi, ularning barchasidan ancha oldin. Ebbi deyarli tirikning ta'rifi edi.

Qayg'u meni urish uchun uch to'liq kun kerak bo'ldi. Bu bizning parvozimiz orqaga qaytganda edi tushishi kerak edi, men Ebbi haqiqatan ham uyga kelmasligini tushunib etdim. Keyin men ko'zi ojiz edi. AffloVest-ga e'tibor bermay, to'shakda ikki hafta yotdim mening rejimim, va o'rnimdan tursam, shunchaki o'pkam emas edi. Mening ota-onalar bir-biri bilan gaplasha olmadilar. Hatto bir-birimizga qaray olmadim.

Men buni sodir bo'lishidan ancha oldin ko'rgan edim. Men Ebbi nima qilishiga tayyor edim Men ketganimdan keyin ularni birga saqlash uchun. Ammo men shunday bo'lishini kutmagan edim buni qilish.

Men juda ko'p harakat qildim. Men oilaviy sayr qilishni rejalashtirgandim; Ular bo'lganda men ularga kechki ovqat tayyorladim kosmosga qarashdan boshqa hech narsa qila olmadi. Ammo barchasi bekorga edi. Agar Ebbi bo'lsa kelib chiqdi, har doim janjal kelib chiqdi. Agar u bunday qilmasa, uning borligi uni bo'g'ib qo'ygan sukunat. Uch oydan keyin ular ajralib ketishdi. Oltida ajrashgan. Sifatida qo'yish iloji boricha bir-birim orasidagi masofa o'rtasida.

Ammo bu yordam bermadi. O'shandan beri men xuddi tush kabi yashayapman, har biri kun ikkalasini ham ushlab turish uchun o'zimni tirik saqlashga qaratilgan. Vazifalar ro'yxatini tuzaman va ularni tekshirib ko'ring, o'zimni band qilishga urinib, qayg'u va azobimni yutib yubordim mening ota-onam ularning ota-onalari tomonidan iste'mol qilinmaydi.

Endi bularning hammasi ustiga, Will, hamma odamlar menga nima qilishim kerakligini aytishga harakat qilmoqda qilmoq Go'yo u aslida yashash degani haqida biron bir tushunchaga ega.

Va eng yomoni shundaki, men bu haqda gaplashmoqchi bo'lgan yagona odam - Ebbi.

Men jahlim bilan ko'z yoshlarimni qo'limning orqa tomoni bilan artib, telefonimni tortib oldim cho'ntagimdan va men tushunadigan yagona boshqa odamga SMS yuborish.

Ko'p maqsadli dam olish xonasi. Endi.

* * *

Men xonam atrofidagi barcha rasmlarni o'ylayman. Ularning har biri alohida sayohat Mening qo'limni ushlab turish uchun u erda Ebi bilan kasalxona. Va endi uchta sayohat bor. Uch ular bilan birga borish uchun rasmsiz butun sayohatlar.

Sent-Greysga kelgan birinchi kunimni eslayman. Agar men qo'rqmasam edi oldin, bu joyning kattaligi olti yoshli bolani his qilish uchun etarli edi g'amgin. Katta derazalar, texnika, baland tovushlar. Men sayr qildim qabulxona orqali, Ebbi qo'lini aziz hayot uchun ushlab, shunday bo'lish uchun juda ko'p harakat qilmoqda jasur.

Ota-onam Barb va doktor Hamid bilan suhbatlashdilar. Ular meni tanimasdan oldin ham, ular

Sent-Greys kasalxonasi mening ikkinchi kasalxonam ekanligimni his qilishimga yordam berish uchun qo'llaridan kelganicha harakat qilgan. Men u erda kelgan paytdan boshlab uyga.

Ammo, barchadan, albatta, buni Ebi qilgan. U menga uchta berdi o'sha kuni bebaho sovg'alar.

Birinchisi, qo'l bilan tanlab olingan yamoqchalarim kasalxonaning sovg'alar do'koni.

Ikkinchisi - mening birinchi rasmim, yulduzlar bo'roni. Birinchi men undan "devor qog'ozi" to'plamini olaman.

Va ota-onam Barb bilan zamonaviy bino - Ebbi haqida suhbatlashganda yugurib chiqib, o'sha kunning so'nggi sovg'asini topdi.

Men Seynt Greysda o'tgan yillar davomida olgan eng yaxshi narsam.

"Bu, albatta, juda ta'sirli", dedi onam, men Ebbining uzoqlashishini tomosha qilayotganimda bolalar bo'limining yorqin rangdagi yo'lagidan pastga, a atrofida g'oyib bo'lmoqda burchak.

"Stella bu erda uyda bo'ladi!" Barb menga iliq tabassum qildi. Men unga jilmayishga jur'at topishga urinib, yamoqlarni ushlaganingizni eslang.

Ebi burchakka yumaloq yugurayotganda hamshiraga urilib ketishga sal qoldi orqamizga, juda kichkina, juda ozg'in, jigarrang sochli, katta o'lchamli bola kiygan Uning ortida Kolumbiya terma jamoasi formasi bormoqda.

"Mana! Bu erda boshqa bolalar ham bor! "

Barb oramizga kirib ketguncha rang-barang skrablarni qo'yib, bolaga qo'l siltadim ikkalamizning o'rtamizda bir devor.

"Poe, sen yaxshiroq bilasan", dedi u va Abbi mening qo'limdan olgan kichkina bolani qoraladi uning qo'lida.

Ammo Ebi allaqachon uni harakatga keltirgan edi. Olti metr narida ham Po bo'ldi mening eng yaxshi do'stim. Shuning uchun u bu orqali men bilan gaplashadigan yagona odam.

Men oldinga va orqaga qadam tashlayman, zal oldimda xiralashgan. Men e'tiborimni shu narsaga qaratishga harakat qilaman baliq idishi yoki televizor yoki muzlatgich burchakda gumburlab turibdi, lekin men hali ham jonivorman mening irodam bilan jangim ustidan.

"Siz uning chegara masalalari borligini bilar edingiz," deydi Po meni orqamdan kuzatib diqqat bilan sevgi o'rindig'ining chetidan. "Buning qadr-qimmatini uchun, menimcha u o'ylamaydi sizga zarar etkazish uchun mo'ljallangan".

Men oshxonaning peshtaxtasidan mahkam ushlaganicha uning atrofida yuz o'girdim. "Qachon u "Ebbi" va "o'lik" dedi "- ovozim yorilib, men salqinlashda barmoqlarimni kavlayapman peshtaxta marmari - «bu shunchaki katta ahamiyatga ega bo'lmaganidek, men shunchaki. . . "

Po boshlarini chayqadi, ko'zlari g'amgin.

"Men u bilan birga bo'lishim kerak edi, Po", dedim bo'g'ilib, ko'zlarimni orqam bilan artib mening qo'lim. U doimo u erda edi. Menga kerak bo'lganda yonimda turish uchun. Va men u menga eng muhtoj bo'lganida yo'q edi.

"Yo'q. Yana emas. Bu sizning aybingiz emas. U sizga bu sizning aybingiz emasligini aytadi. "

"U og'riydimi? Agar u qo'rqib ketgan bo'lsa-chi? »Deb so'radi. Men nafas olyapman, havo o'zimga tushadi ko'krak qafasi. GoPro videodagi singari opamning pastga tushganini ko'rayapman va bundan oldin million marta, bungee sakrash va jarlikka sho'ng'ish tark etish.

Faqat, bu safar quvonch va hayajonning yovvoyi ulug'vorligi yo'q. U uradi suv va qayta tiklanmaydi.

U o'lishi kerak emas edi.

U yashashi kerak edi.

"Hey! To'xta. Menga qara."

Men unga tikilib qarayman, ko'zlarimdan yosh oqdi.

"Siz to'xtashingiz kerak," deydi u, barmoqlari divanning qo'ltig'ini ushlagan holda, uning tizzalar oqarib ketmoqda. "Siz bilolmaysiz. Siz shunchaki. . . qila olmaydi. Siz o'zingiz haydab ketasiz aqldan ozgan".

Men boshimni silkitib, chuqur nafas olaman. U o'rnidan turib, menga tomon qadam tashladi va ko'ngli qolgan ingrash. "Bu kasallik - bu lanet turma! Men seni quchoqlamoqchiman" dedi.

Men rozilik bildirganday bosh chayqab hidlayman.

"Men o'zimni go'yo qilayapmanmi, yaxshimi?" u aytdi. Qarasam, u ham ko'z yoshlarini miltillatmoqda. "Va biling seni sevaman deb. Ovqatdan ko'proq narsa! Kolumbiya terma jamoasidan ko'proq!"

Men jilmayib qo'yaman, bosh irg'ab. - Men ham seni yaxshi ko'raman, Po. U menga o'pishni puflamoqda, aslida mening yo'limni nafas holda.

Men Poning qarshisida bo'sh turgan yalpiz-yashil muhabbat o'rindig'iga tushdim, darhol ko'rishim ikki baravar ko'payganda og'riqdan nafas olaman. Men murvatini tik o'tiraman va debriyaj qilaman mening yonimda, mening mutlaq naycham kabi yonib turgan naycham.

Poning yuzi oqarib ketadi. "Stella! Hammasi joyidami?"

"Mening G-naycham," deyman, og'riq susayadi. Men boshimni silkitib, nafasimni qisib o'tiraman nafas uchun. "Men yaxshiman. Men yaxshiman."

Men chuqur nafas olaman va ko'ylagimni ko'tarib, infektsiyaning faqat yuqishini ko'rayapman Terining qizarishi va shishishi, G-trubkasi va uning atrofi yomonlashdi

oqish. Mening ko'zlarim hayratdan kattalashib ketdi. Bu erda atigi sakkiz kun bo'ldi. Qanday qilib menda yo'q qanday yomon bo'lganini payqadingizmi?

Po boshini chayqagancha g'azablendi. "Keling, sizni xonangizga qaytaramiz. Endi".

* * *

O'n besh daqiqadan so'ng doktor Hamid mening G- atrofimdagi yuqtirilgan teriga muloyimlik bilan tegadi. naycha, va men oshqozon va ko'krak qafasida og'riq tarqalganda jilmayaman. U uni oladi qo'lini olib, ehtiyotkorlik bilan qo'yayotganda boshini silkitib qo'ying eshik yonidagi axlat qutisida.

«Biz bu haqda g'amxo'rlik qilishimiz kerak. Bu juda uzoq. Biz terini yo'q qilishimiz kerak infektsiyani tozalash uchun G-naychangizni almashtiring. »

Men darhol ho'l bo'lib ketaman, ichim sovuqqa aylanadi. Bu men aytgan so'zlar u birinchi marta yuqtirgan ko'rinishni boshlaganidan qo'rqaman. Men urinib ko'ylagimni orqaga qo'ydim matoning maydonga ishqalanishiga yo'l qo'ymaslik.

"Ammo ..."

U mening gapimni kesadi. "Yo'q. Buni qilish kerak. Bu erda sepsis xavfini tug'diramiz. Agar bu yanada yomonlashadi, infektsiya sizning qoningizga tushishi mumkin ».

Bu erda xavf qanchalik katta ekanligini bilib, ikkalamiz ham jimmiz. Agar sepsis bilan kasallansam, olaman albatta o'l. Ammo operatsiya ostiga olinadigan bo'lsam, o'pkam kuchli bo'lmasligi mumkin meni narigi tomonga tortish uchun etarli.

U yelkamni qoqib, menga qarab jilmayib, yonimga o'tiradi. "Bo'ladi xop."

- Siz buni bilmayapsiz, - dedim asabiy yutinib.

U yuzini o'ychan qilib bosh irg'adi. "Sen haqsan. Men unday emasman." U chuqur nafas oladi, mening xavotirli nigohlarim bilan uchrashish. "Bu xavfli. Men bunday emas deb aytmayman. Ammo sepsis juda katta va ehtimol yirtqich hayvon ».

Qo'rquv mening bo'ynimni o'rab oladi va butun tanamni o'rab oladi. Ammo u shunday to'g'ri.

Doktor Hamid yonimda o'tirgan pandani ko'tarib, unga qarab jilmayib qo'ydi zaif. "Siz jangchisiz, Stella. Siz doim bo'lgansiz. "

Ayiqni menga uzatib, u mening ko'zlarimga qaraydi. "Ertaga ertalab, keyin?" deb so'radi.

Men pandani olib, bosh irg'ab, qo'l uzataman. "Ertaga ertalab."

"Men sizning ota-onangizga qo'ng'iroq qilib, ularga xabar beraman", deydi u va men qotib qoldim, a meni urish qo'rquvi to'lqini.

"Bir necha daqiqa bera olasizmi, men ularga yangiliklarni etkazishim mumkinmi? Bu osonroq bo'ladi mendan keladi".

U ketishdan oldin yelkamga qattiq siqib berib, bosh irg'adi. Men yotaman, Yamoqlarga yopishib olish, qo'ng'iroqlarni o'ylab, tashvish meni to'ldiradi. Men kafeteryada onamni tinglashda davom eting, uning ovozi mening atrofimda to'qilgan bosh.

Sensiz nima qilishimni bilmayman.

Sensiz nima qilishimni bilmayman.

Sensiz nima qilishimni bilmayman.

Men eshigim tashqarisida shovqin eshitaman va boshimni o'girib konvert siljiganini ko'raman ostida. Eshik ostidan kirib kelgan yorug'likni bir juft oyoq sifatida tomosha qilaman sekin burilib ketishdan oldin u erda bir lahza turing.

Men ehtiyotkorlik bilan turaman va konvertni olish uchun engashaman. Uni ochib, tortaman ranglari g'amgin va xira bo'lgan multfilm rasmini. Bu qoshlarini burishtirgan Villi rasmidir, qo'lida so'ngan guldasta, uning ostida pufakchali yozuv yozilgan "Kechirasiz."

Men chizilgan rasmni ko'kragimga tutib, to'shagimni yopib, karavotimga yotaman qattiq ko'zlar.

Doktor Hamid mening jangchi ekanligimni aytdi.

Ammo men haqiqatan ham endi ekanligimni bilmayman.

12-bob

BO'LADI

Men yomon aralashdim. Men buni bilaman.

Men qanotimizdan va kasalxonaning sharqiy qabulxonasi atrofida yashirincha yashiringanman *chizilgan rasmni tashlab, nimadir kutayotganimda telefonim qo'limga yopishdi. Matn, FaceTime qo'ng'irog'i va boshqa narsalar.*

U hozircha rasmni ko'rgan bo'lishi kerak, shunday emasmi? Uning chirog'i yonib turardi. Ammo shunday bo'ldi bizning jangimizdan beri radio sukunati.

Nima qilishim kerak? U hatto men bilan gaplashmaydi ham, men o'zimga qarab jilmayib, Jeysonga SMS yuboraman. qo'limdan u menga tepib yuborganini ko'ring, kimdir undan so'rashi uchun yetarlicha ilib qo'ydi maslahat.

Unga biroz vaqt bering, erkak, u javob beradi.

Men xafa bo'lib baland ovozda xo'rsindim. Vaqt. Bu kutishning barchasi azobdir.

Men skameykada yuguraman, o'tayotgan odamlarning o'tishini tomosha qilaman shifoxonaning toymas eshiklari. Asabiy ravishda qo'llarini mahkam ushlagan yosh bolalar ota-onalar. Hamshiralalar, nihoyat ketishga ketayotganlarida uyqusirab ko'zlarini ishqaladilar. Mehmonlar, tunda uyga ketayotganlarida ishtiyok bilan kurtkalarini kiyib olishdi. Birinchisi uchun bir necha kundan keyin vaqt men ulardan biri bo'lsam edi.

Mening oshqozonim shovqin-suron bilan uvillaydi va men chalg'itish uchun choyxonaga borishga qaror qildim ozgina ovqat bilan o'zimni. Lift tomon yurib, a ni eshitganimda qotib qolaman yaqin atrofdagi xonadan tanish ovoz eshitildi.

"Hech qanday hasad dinero, pueg pagarlo yo'q", deydi ovoz, g'amgin ohang ohangida. Dinero. Pul. Men o'rta maktabda ikki yillik ispan tilini olganman va bir nechtasini aytishim mumkin iboralar, lekin men bu so'zni taniyman. Men cherkovni ko'rish uchun boshimni ichkariga qarayman, katta vitraylar va klassik yog'och stullar bilan. Qadimgi, cherkov qiyofasi kasalxonaning zamonaviy, zamonaviy dizayni bilan ajralib turadi.

Ko'zlarim Poga tushdi, oldingi qatorda o'tirar, tirsaklari tizzalariga suyanardi u FaceTime orqali kimdir bilan suhbatlashayotganda.

"Yo también te extraño", deydi u. "Qarang. Te amo, Mama. "

U boshini qo'llariga qo'yganча telefonni qo'yadi. Men og'ir eshikni tortaman biroz kengroq oching, ilmoqlar men kabi baland ovoz bilan xirillayapti.

U ajablanib o'girilib qaraydi.

"Cherkov?" Men so'rayman, mening ovozim keng maydon devorlaridan juda baland ovozda yangraydi men unga qarab yo'lakdan tushayotganimda.

U hushsiz jilmayib atrofqa qaraydi. «Onam meni bu erda ko'rishni yaxshi ko'radi. Men Katolik, lekin u katolikdir ».

U boshini aravachaga suyanib xo'rsindi. "Men uni ikki yildan beri ko'rmayapman. U meni ziyorat qilishimni istaydi. "

Ajablanib ko'zlarim kattalashib, yo'lak bo'ylab, xavfsiz masofada o'tiraman uzoqda. Bu juda uzoq vaqt. "Ikki yildan beri onangizni ko'rmaysizmi? Nima u sizga qilganmi? »deb so'radi.

U boshini chayqadi, qora ko'zlari qayg'uga to'ldi. "Bu unday emas. Ular Kolumbiyaga qaytarib yuborildi. Ammo men bu erda tug'ilganman va ular buni xohlamadilar meni shifokorlarimdan olib qo'ying. Men o'n sakkiz yoshga qadar "davlat qo'riqchisiman".

Bok. Buning qanday ekanligini tasavvur ham qila olmayman. Qanday qilib ular deportatsiya qilishlari mumkin edi CF bilan kasallangan kishining ota-onasi? Birovning ota-onasi terminalda.

"Bu bechora," dedim men.

Po bosh irg'adi. "Men ularni sog'indim. Juda ko'p."

Barmoqlarimni sochlarim orasidan o'tkazib, qoshimni burishtirdim. "Po, sen borishing kerak! Sizda .. Bor ularni ziyorat qilish. "

U minbar ortida o'tirgan katta yog'och xochga ko'zlarini tikkanча xo'rsindi, va eshitganlarimni eslayman. Dinero. "Bu juda qimmat. U pul yubormoqchi, lekin u haqiqatan ham bunga qodir emas. Va men, albatta, undan ovqat olib ketmoqchi emasman stol ... "

"Eshiting, agar bu pul bo'lsa, men yordam bera olaman. Jiddiy. Men imtiyozga ega bo'lishga intilayotganim yo'q Dik, lekin bu muammo emas ... "Ammo men hali gapimni tugatmasimdanoq, bu mumkin emasligini bilaman.

"Qo'ysangchi; qani endi. To'xta." Yuzi yumshamasdan, u menga bir qarash uchun boshini buradi. "Men qilaman. . . Men buni tushunib olaman ", deb aytdi.

Bizning ustimizga sukunat tushadi, katta xonaning sokin va ochiq havosi quloqlarimni chalg'itadi uzuk. Bu faqat pul haqida emas. Bundan tashqari, men bu pulni hammadan ko'proq bilaman hamma narsani tuzata olmaydi. Balki qachondir onam tutib olgandir.

"Shunga qaramay, rahmat", deydi Po nihoyat menga qarab jilmayib. "Men uni nazarda tutyapman."

Biz yana jim turganimizda bosh irg'ayman. Onam mening ustimdan o'tirishi qanday adolatli, boshqa birov uni shunchaki yirtib tashlagan bo'lsa-da? Mana, men hisoblayman o'n sakkizgacha, Po esa vaqtni sekinlashtirmoqchi bo'lsa, ko'proq narsani xohlaydi.

Ko'proq vaqt.

Men uchun taslim bo'lish oson edi. Mening muolajalarim bilan kurashish va diqqatni jamlash oson edi bor vaqtimda. Yana bir necha soniya ishlashni to'xtating.

Ammo Stella va Po meni har soniyada ko'proq olishimni xohlashmoqda.

Va bu meni hamma narsadan ko'proq qo'rqitadi.

* * *

O'sha kuni kechqurun men nebulizerni qilayotgandek shiftga tikilib, karavotimga yotdim Stella'siz davolash.

Biron narsa bormi? Jeyson menga SMS yuboradi, bu yordam bermaydi, chunki javob juda yaxshi yo'q.

Hali ham undan hech narsa yo'q. Hatto eslatma ham yo'q. Ammo u haqida o'ylashni to'xtata olmayman. Va u qancha vaqt jim tursa, shunchalik yomonlashadi. Men nima haqida o'ylashni to'xtata olmayman unga yaqin bo'lishni, qo'lini cho'zishni va aslida unga tegishni, uni qilishni xohlar edi Men vidalagandan keyin o'zimni yaxshi his qilaman.

Men ko'kragimning tubidan, barmoqlarimning uchlaridan nimadir yetib kelayotganini sezmoqdaman va oshqozonimning chuqurligi. Uning qo'lining silliq terisini his qilish uchun qo'l uzatib, uning tanasida ekanligiga aminman.

Ammo men hech qachon bunga qodir emasman. Oramizdagi masofa hech qachon yo'qolmaydi yoki o'zgartirish.

Olti fut abadiy.

Telefonim ping qiladi va umid qilamanki, uni ushlayman, ammo bu shunchaki bildirishnoma Twitter. Xafa bo'lib, telefonimni karavotimga tashlayman.

Nima bo'ldi, Stella? U abadiy aqldan ozib turolmaydi.

U qila oladimi?

Men buni to'g'ri qilishim kerak.

Men nebulizerni o'chiraman va oyoqlarimni karavotga tashladim, o'zimga o'tirdim qirg'oq toza ekanligiga ishonch hosil qilish uchun poyabzal va koridorga qarab turish. Men Julini ko'raman koridordan narida joylashgan IV tomchilatib yuborilgan xonaga siljib tushdim va men tezda sirg'alib chiqib ketdim mening vaqtim borligini bilib, xonamdan. Yo'lakda jimgina yurib, o'tin oldidan o'taman hamshiralar stantsiyasini bo'shatib, uning eshigi oldida muzlaydi, ohista musiqa eshitadi boshqa tomonda o'ynash.

U u erda.

Chuqur nafas olib, taqillatdim, bo'g'implarning ovozi yangrab ketdi eskirgan yog'och.

U yaqinlashganda musiqa o'chirilganini va keyin uning qadamlarini eshitaman yaqinroq, ikkilanib, eshik oldida to'xtadi. Nihoyat, uning ochilgan ko'zlari ochiladi yuragimni ko'kragimga qattiq urib yubordi.

Uni ko'rish juda yaxshi.

- Siz shu yerdasiz, - dedim muloyimlik bilan.

- Men shu erdaman, - dedi u salqinlik bilan va eshik romiga suyanib, unga o'xshab harakat qildi meni kun bo'yi shunchaki e'tiborsiz qoldirmadi. "Men sizning multfilmingizni oldim. Siz kechirasiz. Zaxira nusxasini oling."

Men oltita umidsiz oyoqni qo'yib, tezda uzoq devorga qaytib boraman o'ramizda. Biz bir-birimizga qarab turamiz, u ko'zlarini pirpiratib, chetga qarab tekshiruvni o'tkazdi plitka tagiga qarashdan oldin hamshiralalar uchun zal.

"Siz bizning davolanishni sog'indingiz."

U aslida eslaganimdan taassurotga o'xshaydi, lekin indamay qoladi. Men unga e'tibor beraman ko'zlari qizargan, xuddi u yig'layotganga o'xshaydi. Va bu men aytgan narsadan emas deb o'ylayman.

"Nima gaplar?"

U chuqur nafas oladi va u gapirganda, men uning asabiylashishini eshitaman so'zlar. «Mening naycham atrofidagi teriga juda yomon yuqtirilgan. Doktor Hamidnikidir sepsidan xavotirda. U mening yuqtirilgan terimni tozalaydi va mening G- ni almashtiradi. ertalab naycha ».

Uning ko'zlariga qaragam, bu asabdan ko'ra ko'proq narsa. U qo'rqadi. Men xohlardimki qo'lini uzatish va qo'lini mening qo'limga olish. Men unga hamma narsa bo'lishini aytmoqchiman yaxshi va bu yomon bo'lmasligi kerak.

"Men generalga bo'ysunaman".

Nima? Umumiy behushlikmi? Uning o'pkasi 35 foizmi? Doktor Hamid tashqarida uning aqli?

O'zimni ushlab turish uchun devorga panjarani tutaman. "Bok. O'pkangiz ko'tariladimi? Buning uchun?" Biz bir-birimizga bir lahza tikilib turamiz, o'ramizdagi ochiq havo hissi mil va mil kabi.

U savolga e'tibor bermay, boshqa tomonga qaraydi. "Yotib ketishni unutmang med-ga o'ting va keyin kechasi uchun G-tube ovqatlanishingizni sozlang, maylimi? " Bermasdan Men javob berishga vaqt topdim, u eshikni yopadi.

Men unga qarab qo'limni tekkizish uchun cho'zilib, unga sekin boraman boshqa tomonda. Men boshimni eshikka tirab, ovozim bilan chuqur nafas olaman zo'rg'a pichirlash. - Yaxshi bo'ladi, Stella.

Barmoqlarim uning eshigida osilgan belgiga tushadi. Men o'qib, yuqoriga qarayman: Hech narsa
TUN TUNIDAN KEYINGI YEMAK VA ICHIMLIK. AMERGIYA 6

Men hamshiralardan biri tomonidan buzilib, pastga tushishdan oldin qo'limni tortib olaman to'shagimda yastanib, xonamga yo'lak. Stella odatda shunday boshqaruv. Nima uchun bu vaqt boshqacha? Bu uning ota-onasi tufaylimi? Tufayli uning o'pkasining funktsiyasi qanchalik past?

Men yon tomonga o'girilib, ko'zlarim o'zimning o'pka chizig'imga tushib, meni yaratdi uning xonasida chizilgan rasmni eslang.

Ebbi.

Albatta, shuning uchun u juda g'azablangan. Bu uning birinchi jarrohlik amaliyotisiz Ebbi.

Hali ham ishlarni to'g'rilashim kerak. Miyamga bir g'oya tushadi va men murvat bilan o'tiraman tik. Telefonimni cho'ntagimdan olib, soat 5:00 ga signal berdim birinchi marta, ehtimol hech qachon. Keyin men javonimdan badiiy buyumlar qutisini olaman va rejalashtirishni olish.

13-BOB

STELLA

Yamoqlarni ko'kragingga yaqin tutaman va onamdan otamga ular kabi qarayman mening ikki yonimda o'tir. Ikkalasi ham menga yoqmaydigan jilmaygan tabassumlarni otishadi bir-birining qarashlaridan qochib, ko'zlariga etib boring. Men barchaning rasmiga qarayman o'sha ota-onani qaytarib berishni xohlar ekanmiz, bizning eshigimning orqa tomoniga mahkamlashdi har doim menga hamma narsani aytadiganlar yaxshi bo'ladi.

Chuqur nafas olgach, yo'talni bosaman, otam esa bir oz yutmoqchi kichik munozarasi.

U barcha xonalarga yuborgan pushti taqvimni ushlab turadi choyxonada kundalik maxsus mahsulotlar. "Menimcha, brokkoli qaymog'i bo'ladi kechki ovqat uchun sho'rva. Sizning sevimli, Stell!"

"U operatsiyadan keyin darhol ovqat eyishi mumkin emas, Tom," onam unga qaradi, yuzi uning so'zlariga tushdi.

Men g'ayratli ovoz berishga harakat qilaman. "Agar men bu kecha bunga tayyor bo'lsam, albatta olaman!"

Eshik taqillayapti va jarrohlik kepkanini kiyib tartibli kirib kelishmoqda va ko'k rangli lateks qo'lqop. Ota-onam ikkalasi ham o'rnidan turishadi, otam qo'lini uzatmoqchi mening qo'limni olish.

Buni barqarorlashtirish uchun menda hamma narsa kerak.

"Bir necha bor ko'rishguncha, azizim," dedi onam, ikkalasi ham meni quchoqlashganda, biroz uzoqroq cho'zilib ketgan. Mening naycham ularga qarshi ishqalanayotganda men xafa bo'ldim, lekin men ularni qo'yib yuborishini istamay, mahkam ushlang.

Tartibli gurnimning yon tomonidagi to'siqlarni yopib qo'ydi chertish bilan joy. Ular meni sog'-salomat olib chiqib ketishayotganida, Ebbi chizgan rasmga qarayman meni chaqirmoqda. Hozir u men bilan birga bo'lganidan ham ko'proq tilayman, qo'limni ushlab, qo'shiqni kuylayapman.

Tartibli odamlar meni koridorga ag'darishdi, ota-onamning yuzlari borgan sari susayib qoldi uzoqroq va uzoqroqda, va biz zalning oxiridagi liftga tushamiz. Sifatida eshiklar siljiydi, tartibli menga qarab jilmaydi. Men orqamdan tabassum qilishga harakat qilaman, lekin og'zim shaklni yasashdan bosh tortadi. Men choyshabni ushlab turaman, barmoqlarim bilan bir-biriga bog'langanman mato.

Eshik ochiladi, tanish koridorlar vizillaydi, hammasi ko'rinib turibdi yorqin, o'ziga xos xususiyatlarni aniqlash uchun juda oqartirilgan.

Biz og'ir ikki qavatli eshiklar orqali oldindan tayyorlov maydoniga, so'ngra a ga o'tamiz yo'lakdan sal pastga tushadigan xona. Tartibli gurni joyiga itaradi. "Kerak chiqmasdan oldin biron bir narsa bormi?" deb so'radi. u so'raydi.

U xonadan chiqib ketayotganda men chuqur nafas olishga urinib, boshimni silkitaman Mening monitorlarimning doimiy signallari bundan mustasno.

Borayotgan vahimani yutib yubormoqchi bo'lib, shiftga qarayman mening ichim. Men hamma narsani to'g'ri qildim. Men ehtiyot bo'ldim va Fucidinni kiydim, oldim Belgilangan vaqtlarda mening dori-darmonlarim, va men hali ham shu erda yotmoqchiman baribir jarrohlik.

Mening rejimimni bekorga tutishim.

O'ylaymanki, men buni endi olaman. Nima uchun Will tomga ko'tariladi? Men olish uchun hamma narsani qilardim gurneydan yuqoriga ko'tarilib, uzoqqa yuguring. Kaboga. Vatikan shahriga ko'rish uchun Sistin cherkovi. Faqatgina kasal bo'lib qolishidan qo'rqib, hamma narsadan qochganman baribir o'zimni shu erda yotgan holda topish, boshqa operatsiyani boshlamoqchi bo'lganimda

tashqariga chiq.

Barmoqlarim panjara atrofimga o'ralgan holda o'ralgan, men bo'lishga tayyor bo'lib, ularni mahkam ushlaganimda bo'g'imlarim oqarib ketmoqda. Kecha doktor Hamid singari kurashchi. Agar men o'sha narsalarni qilishni istasam, menga ko'proq kerak vaqt. Buning uchun kurashishim kerak.

Eshik asta-sekin ochilib, baland bo'yli, ingichka odam ichkarida o'rdak. U kiygan xuddi shu yashil jarrohlar uchun skrablari, yuz maskasi va ko'k qo'lqoplar opa-singillargacha kiyib, lekin uning to'lqinli jigarrang sochlari aniq jarrohlik kepkasi ostidan qarab turibdi.

Uning ko'zlari menikini topadi va men hayron bo'lib panjaralarni qo'yib yubordim.

"Bu yerda nima qilyapsiz?" Men shivirlayman, Villi stulga o'tirganini tomosha qilaman yonimda, uni xavfsiz masofada ekanligiga ishonch hosil qilish uchun uni qaytarib oling.

"Bu sizning Ebbiysiz birinchi operatsiyangiz", - deydi u yangi izohda uning ko'k ko'zlarini to'ldirganini aniq bilmayman. Bu masxara yoki hazil emas,

u butunlay va to'liq ochiq. Deyarli jiddiy.

Ko'payib ketayotgan his-tuyg'ularni, ko'z yoshlarimni to'xtatish uchun qattiq yutaman ko'zlarimni xiralashtirmoq. "Siz buni qayerdan bildingiz?"

"Men sizning barcha filmlaringizni ko'rganman", deydi u, xuddi u kabi ko'zlari burchaklarga burishib menga qarab jilmaydi. "Siz meni muxlisman deyishingiz mumkin".

Ularning hammasi? Hatto o'n ikki yoshimdagi sharmandali odammi?

"Men buni chalkashtirib yuborishim mumkin", deydi u bir varaqni tortib olayotganda tomog'ini tozalab cho'ntagidan.

U ohista ohista qo'shiq aytishni boshlaydi.

"Men seni yaxshi ko'raman, buta va pek -"

"Yo'qol. Men ahmoqman, - dedim ko'z yoshlarimni orqam bilan artib boshimni silkitib, qo'limdan.

"Bushhel va pek va bo'yniga quchoq".

Ebbi qo'shig'i. U Ebbi qo'shig'ini kuylamoqda. Ko'z yoshlari yuzimga to'kila boshlaydi o'qishga qaratilgan uning moviy moviy ko'zlarini tomosha qilar ekanman, ularni ushlashimdan tezroq bu g'ijimlangan qog'oz parchasining har bir lirikasi.

Yuragim yorilib ketganday tuyuladi, bir vaqtning o'zida juda ko'p narsalarni his qilyapman. "Mening gran bizni o'sha qo'shiqni kuylar edi. Men buni hech qachon sevmaganman, lekin Ebbi uni yaxshi ko'rardi. "

U boshini chayqab kuladi. "Men buni Google-ga majbur qildim. Inson, u eski ».

Men u bilan birga bosh iring'ab kulaman. "Bilaman. Jahannam nima ... »

"Bochka va uyummi?" - deymiz bir vaqtning o'zida, ikkalamiz ham kulamiz, uning ko'zlari men bilan uchrashish va yuragimni ko'kragimga raqs tushirish, yurak monitor faqat uning yonida tezroq va tezroq bip signal beradi. U oldinga egilib, har doim shunday, shunchaki zo'rg'a xavfli zonada, ammo G-trubaning og'rig'ini itarish uchun etarli.

- Siz juda yaxshi bo'lasiz, Stella.

Uning ovozi chuqur. Yumshoq. Men o'sha daqiqada bilaman, garchi bunday bo'lishi mumkin bo'lmasa ham yanada kulgili, agar u erda o'lsam, sevib qolmasdan o'lmayman.

"Va'da berasizmi?" Men so'rayman.

U boshini silkitib qo'lini cho'zdi va qo'lqopli pushti rangni ko'tarib turardi masofa. Men buni qabul qilaman va biz pushti va'da beramiz. Eng kichik aloqa, lekin birinchi marta biz hech qachon tegmaganmiz.

Va hozir bu meni qo'rqitmaydi.

Qo'q tovushlari kelganda boshim eshik tomonga uriladi yaqinroq va yaqinroq. Doktor Hamid paydo bo'lib, eshikdan itarib kirayotgan jarrohlik hamshira paydo bo'ldi u bilan.

"Ushbu namoyishni yo'lga qo'yishga tayyormisiz?" - deydi u menga bosh barmog'imni qaratib.

Boshim qamchilashdan qo'rqib, Villi o'tirgan stulga qamchilaydi ko'krak qafasi.

Bu bo'sh.

Va keyin men uni ko'rayapman, kulrang parda ortida, orqa tomoni ustiga bosilgan devor. U barmog'ini og'ziga tutib, menga tabassum qilish uchun yuz niqobini tortib oladi.

Men orqamdan tabassum qilaman va unga qarab, uning gaplariga ishonishni boshlayman.

Men yaxshi bo'laman.

* * *

Bir necha daqiqadan so'ng men operatsiya stoliga yotdim, xona bundan mustasno to'g'ridan-to'g'ri boshim ustidagi ko'r-ko'rona nur.

"Xo'sh, Stella, sen nima qilishni bilasan", - degan ovoz a-da niqob ko'tarib ko'k qo'lqopli qo'l.

Yuragim asabiylashib ura boshlaydi va boshimni ularga qarataman, niqobni burnimga va og'zimga qo'yganlarida qora ko'zlari bilan to'qnash kelishdi. Men qachon uyg'oning, hammasi tugaydi.

"O'n", deyman anesteziologning yonidan operatsiya xonasi devoriga qarab, mening g'alati tanish shaklga tushayotgan ko'zlar.

Ebbi o'pkasini chizgan.

Qanday?

Lekin, albatta, bilaman. Iroda. U buni operatsiya xonasiga singirdi. Bitta ko'z yosh ko'zimdan yiqilib tushadi va men sanashda davom etaman.

"To'qqiz. Sakkiz." Gullarning barchasi birgalikda suzishni boshlaydi, ko'k va pushti ranglar oqlar esa hamma burishib, burilish va xiralashish bilan birga ranglar paydo bo'ladi sahifadan chiqib, menga qarab.

"Yetti. Olti. Besh". Tungi osmon to'satdan jonlanib, suzib o'tib suzadi gullar, yulduzlar atrofimni to'ldiradi. Ular miltillashadi va mening ustimdan raqsga tushishadi Menga etib borishim va ularga tegishim uchun etarlicha yaqin.

Men nariroqda qaerdandir g'ichirlagan ovozni eshitaman. "Bushel va Pek".

"To'rt. Uchtasi."

Vizyonimning qirralari qoray boshlaydi, dunyomim qorong'i va qorong'i bo'ladi. Men bitta yulduzga, bitta yorug'lik nuqtasiga e'tibor qarataman, yanada yorqinroq va iliqroq bo'laman va yanada ulkan.

Gumburlash to'xtaydi va men olis va aralash ovozni eshitaman. Ebbi. Oh mening xudo Bu Ebbi ovozi.

". . . orqaga. . . qilmang" deb yozdi.

"Ikki", deb pichirlayman, u miyamda yoki baland ovozda ekanligiga amin emasman. Va keyin men uni ko'raman. Men Mening oldimda turgan Ebbi ko'ring, avval xiralashgan, keyin esa kunduzgi kabi aniq. Mening dadamning jingalak sochlari va uning hayotdan kattaroq tabassumi va mening ko'zlarimga o'xshagan xira ko'zlari Shaxsiy.

". . . Ko'proq . . . vaqt. . ."

U meni nurdan uzoqlashtirmoqda.

"Bittasi".

Zulmat.

14-BOB

BO'LADI

Men yashirincha chiqib ketishdan oldin ikkala tomonga qarab, eshikni jimgina itarib ochaman opa-singilga murojaat qilish va deyarli hamshira bilan yugurish. Men tezda boshqa tomonga qarayman va u ichkariga kirayotganda o'zimni yashirish uchun yuzimdagi niqobni qo'ying.

Bir necha qadam tashlayman va zinapoya yonidagi devor orqasiga yashirinaman, bo'sh kutishning qarama-qarshi tomonlarida o'tirgan erkak va ayolni payqab qoldi xona.

Ko'z qisib, biridan ikkinchisiga qarayman.

Men ularni qayerdan bilaman.

"Sizdan bir savolni so`rasam maylimi?" - dedi erkak va ayol o'zini kutib olish uchun boshini ko'taradi ko'zlari, uning jag'i qisilmoqda.

U kekxa Stellanga o'xshaydi. Xuddi shu to'la lablar, xuddi o'sha qalin qoshlar, bir xil ifodali ko'zlar.

Stellaning ota-onasi.

U ehtiyotkorlik bilan bir marta bosh irg'adi. Siz keskinlikni a bilan kesishingiz mumkin pichoq. Men ketishim kerakligini bilaman. Men zinapoya eshigini ochib olishim kerakligini bilaman muammoga duch kelmasdan oldin, lekin bir narsa meni qolishimga majbur qiladi.

"Mening hammomimdagi kafel, uh, binafsha rangmi? Men qanday rangli hammom uchun to'shak yasayman ... »

"Qora", deydi u boshini orqaga qo'yib, qo'llariga qarab, unga sochlari uning yuziga tushmoqda.

Bir lahzalik sukut saqlanib qoldi va men koridor eshigini jimgina ochganini ko'raman, Barb o'tib ketmoqda. Ularning hech biri uning kirib kelganini payqamaydilar. Stellaning otasi uni tozalaydi tomoq. "Va sochiqlar?"

U g'azablanib, qo'llarini ko'taradi. - Bu muhim emas, Tom.

"Ofisni qachon bo'yaganimiz muhim edi. Siz gilamchani aytdingiz ... "

"Bizning qizimiz jarrohlik amaliyotida, siz sochiqlar haqida gapirishni xohlaysizmi?" u uzilib qoldi, uni yuzi jigar. Men Barbni bunday norozi ko'rinishini hech qachon ko'rmaganman. U tik turgan holda qo'llarini kesib tashlaydi u oldinga va orqaga qarab turganicha biroz to'g'rilandi.

"Men shunchaki gaplashmoqchiman," deydi dadasi muloyimlik bilan. "Hech narsa haqida".

"Voy Xudoyim. Siz meni o'ldiryapsiz. To'xta . . ." Ikkalasi ham uning ovozi ketmoqda uning yuzi tobora g'azablanib va tobora kuchayib borayotgan Barbni ko'rish uchun qarang muammoga duch kelganimizda, u bizga beradigan bir xil ko'rinish.

U xonadan butun havoni tortib, chuqur nafas oladi. "Men tasavvur qila olmayman Ebini yo'qotib, boshdan kechirgan narsalaring, - deydi u, ovozi o'likdek jiddiy. "Ammo Stella" - u opa-singillar oldidagi eshiklarni ko'rsatib turibdi, u erda nariroqda joylashgan Stella operatsiya qilinadigan stolda yotibdi - "Stella hayoti uchun kurashmoqda Mana. Va u buni siz uchun qilmoqda ».

Ikkalasi ham uyali boshqa tomonga qarashadi.

"Siz do'st bo'la olmaysizmi? Hech bo'lmaganda kattalar bo'linglar, - Barb ularga qarata o'q uzdi, uning ovozi to'ldirildi umidsizlik bilan.

Dang, Barb. Uni cherkovga olib boring.

Stellaning onasi boshini chayqadi. "Men uning yonida bo'la olmayman. Men uning yuziga va men qarayman Abbiga qarang."

Uning otasi yuzini zo'rg'a olguncha, tezda yuqoriga qaraydi, u chetga qaramasdan oldin yana. - Men sizga qaraganimda Stellani ko'raman.

"Siz ularning ota-onalarisiz. Shartnomaning ushbu qismini unutdingizmi? Bilasizmi u operatsiya haqida bilgach, u sizga o'zi aytishni talab qildi chunki u buni qanday qabul qilishingdan juda qo'rqardi? » Barb yuqoriga qarab turibdi.

Xudo, ajablanarli joyi yo'q, Stella tirik qolishga shunchalik ovora edi. Bu odamlar yutqazdilar ularning bolasi va keyin ular bir-birlarini yo'qotishdi. Agar u vafot etgan bo'lsa, ehtimol ular o'zlarini yo'qotishar edi aqllar.

Mening tobora kasal bo'lib qolishimdan oldin, CF zarar ko'rishi uchun otam ketib qoldi mening tanam. U kasal bolaga dosh berolmasdi. U, albatta, o'lik bilan ish tutolmasdi bitta. Ammo ikkita?

Men uning ota-onasi nihoyat bir-biriga qarashlarini, chindan ham bir-biriga qarashlarini kuzataman, a ularning ustiga ko'z yoshlari sukunati o'rnashdi.

Stella hammamizga g'amxo'rlik qilmoqda. Uning onasi, otasi, men. Men sanashda davom etaman o'n sakkizgacha, kattalar bo'lishga, jilovni ushlab turishga. Ehtimol, men allaqachon kelgan vaqt shunga o'xshash harakat qildi. Balki o'zimga g'amxo'rlik qilish vaqti keldi.

Men ko'zlarim bilan bir vaqtning o'zida kattalashib, Barbga qarab, ko'zimni qisaman.

Uh-oh. Men faralar bilan ushlangan kiyikka o'xshayman, men bolt qilishim kerakmi yoki shunchaki menga nima kelishini oling. Men juda uzoq vaqt ikkilanib turdim va u tutib olib, yugurib ketdi mening qo'lim va meni liftga tortib, yo'lakka tushirdi. "Oh, jahannam yo'q."

Lift eshiklari sirpanib ochilayotganda men jim turaman va u meni ichkariga sudrab kiradi.

U silkitib, uchinchi qavat tugmachasini qayta-qayta bosadi uning boshi. G'azab uni tom ma'noda tarqatayotganini his qilyapman.

"Mana, Barb. Siz aqldan ozganingizni bilaman, lekin u qo'rqib ketdi. Men uni ko'rishim kerak edi. . . ."

Eshiklar sirpanib yopildi va u menga o'xshab qarash uchun yuzini aylanib o'tirdi momaqaldiraq «Siz uni o'ldirishingiz mumkin, Uill. Siz u uchun yangi bo'lgan har qanday imkoniyatni buzishingiz mumkin o'pka."

"U men bilan bo'lganidan ko'ra, u behushlik ostida ko'proq xavf ostida", - deb javob qaytardim men.

"Noto'g'ri!" Eshiklar ochilib, lift to'xtab turganda Barb qichqiradi. U bo'ronlar chiqib ketdi va men uning orqasidan ergashaman, uni chaqiraman.

"Siz nima bilan shug'ullanasiz, Barb?"

"Trevor Von va Emi Presli. Siz va Stella singari yosh CFers, "Barb - deydi menga qarab tovonini o'girib. "Emi B. cepacia bilan birga kirib keldi."

Uning ko'zlari jiddiy, shuning uchun odatdagidan birini qilmasdan oldin og'zimni yopaman sharhlar va unga gaplashishda davom etsin. «Men yosh edim, taxminan Julining yoshida. Bunda yangi. Hayotda yangi".

U boshqa vaqtga tikilib, yonimdan o'tib ketadi.

"Trevor va Emi bir-birini sevishgan. Biz hammamiz qoidalarni bilardik. Kontakt yo'q, olti metr alohida. Va men »- u o'zini ko'rsatib beradi «- Men ularga qoidalarni buzishlariga yo'l qo'yaman, chunki men

ularning baxtli bo'lishlarini xohlagan. "

"Taxmin qilay, ikkalasi ham o'ldi?" - deb so'rayman, uning tugashidan ancha oldin buni menga aytadi.

"Ha," deydi u mening ko'zlarimga o'lik qarab, ko'z yoshlari bilan kurashib. "Trevor Emidan B. cepacia bilan kasallangan. Emi yana o'n yil yashadi. Ammo Trevor? U

transplantatsiya ro'yxatining yuqori qismidan yirtilib, yana ikki yil o'tib yashadi bakteriyalar uning o'pkasini ishdan bo'shatdi. "

Bok.

Men yutib yubordim, undan Stella xonasiga qarab, hamshiralar stantsiyasining yonidan o'tib ketdim. The biz bilan sodir bo'lishi mumkin bo'lgan narsalar ro'yxati, biz aytgan arvohtar haqidagi hikoyalar juda yoqimli juda cheksiz. Ammo Barbning Trevor va Emi haqidagi gaplarini eshitib, u kabi emas arvohtar hikoyasi umuman.

"Bu mening soatimda edi, Uill", deydi u o'zini ko'rsatib va boshini chayqab qat'iyon. "Agar bu yana takrorlanadigan bo'lsa, meni la'natlaydilar".

Shu bilan u o'girilib, meni so'zsiz qoldirib ketmoqda.

Men uning eshigi oldida turgan Poni yuzini o'qimagan holda ko'rish uchun qarayman. U hamma narsani eshitdi. U bir narsa deyish uchun og'zini ochadi, lekin men o'zimni ushlab turaman uni kesib tashladi. Eshikni baland berkitib yopib, xonamga beeline qilaman orqamda.

Men komidinimdan noutbukimni olib, karavotga o'tiraman. Mening barmoqlarim tugmachasini klaviatura ustiga qo'ying va keyin uni qidiraman. Men B. cepacia-ni qidiraman.

Menga so'zlar sakrab tushadi.

Kontaminatsiya.

Xavf.

Infektsiya.

Faqatgina yo'tal bilan, birgina teginish bilan men uning butun hayotini buzishim mumkin edi. Imkonim bor edi uning yangi o'pkada bo'lgan har qanday imkoniyatini buzish. Men Stellani jarohatlashim mumkin edi.

Men buni bilar edim, shekilli. Lekin men buni aslida ko'rmadim.

Bu fikr tanamdagi har bir suyakni og'ritadi. Bundan ham yomoni operatsiyalar yoki yuqumli kasalliklar, yoki yomon tongda uyg'onish zo'rg'a nafas olayotgan. Hatto u bilan bitta xonada bo'lish va unga qodir bo'lmaslik azobidan ham battar unga tegin.

O'lim.

Men shundayman. Men Stella bilan bo'lganman.

U bilan birga bo'lmaslik yoki uning yonida bo'lmaslikdan ham yomoni u umuman mavjud bo'lmagan dunyoda yashagan bo'lar edi. Ayniqsa, bu mening aybim bo'lsa.

15-BOB

STELLA

"Uyg'onish vaqti keldi, jonim", - degan ovoz uzoqdan bir joyda.

Bu mening onamning ovozi, yaqinroq. Mening yonimdan.

Men chuqur nafas olaman, dunyo fokusga burilib, boshim tumanga aylandi. Men ko'zni pirpirataman uning yuzi ko'z oldiga keladi, otam uning yonida turadi.

Men tirikman. Men buni qildim.

"U erda mening uxlab yotgan go'zalim bor", deydi u va men ko'zlarimni mamnuniyat bilan silayman. Men bilaman *faqat uyg'onib ketdim, lekin charchadim.*

"O'zingizni qanday his qilyapsiz?" - deb so'raydi otam, men esa uyqusiragan nola bilan jilmayib javob beraman ikkalasi ham.

Eshik taqilladi va Juli uni itarib ochdi, a bilan kirib keldi meni xonamga tushirish uchun nogironlar aravachasi. Va mening to'shagim. Xudoga shukur.

Men qo'limni havoga silkitaman, bosh barmog'im avtostop uslubini ko'tarib, va baqirib: "Men minib olsam bo'ladimi?"

Julie kuladi, otam menga gurneydan tushib, nogironlar aravachasiga tushishga yordam beradi. Hozir men qanday og'riqlar bilan og'riyapman, ular kuchli. U yoqda tursin, yuzimni sezmayapman mening naychamdagi og'riq.

"Biz sizni tekshirish uchun keyinroq to'xtab qolamiz!" dadam deydi, va men ikkalasini ham otaman a bosh barmoqni ko'tarish, muzlatish.

Kutmoq.

Biz qilamiz.

Sizni tekshirish uchun keyinroq to'xtab qolamizmi?

"Men muqobil koinotda uyg'onganmanmi?" Men ko'zimni ishqalab, g'ichirladim va ularga ko'z qisib.

Onam jilmayib, mening sochlarimga o'girilib, sochlarimni bemalol silab qo'ydi ota "Sen bizning qizimizsan, Stella. Har doim bo'lgan, har doim ham shunday bo'ladi. "

Ushbu og'riqli dorilar kuchli.

Biror narsa deyish uchun og'zimni ochaman, lekin juda hayratdan charchadim jumlaning biriktiring. Men shunchaki boshimni silkitaman, boshim yuqoriga va pastga vahshiyona tebranadi.

"Boring uxlang, shirinlik", deydi onam peshonamga o'pib.

Julie meni koridordan pastga va liftga olib boradi. Bu deyarli imkonsiz ko'zlarimni oching, qovoqlarim bir qop kartoshkadan og'irroq tuyuladi.

"Pyu, Jyul, meni xafa qildim", - deb qichqiraman va yon ko'zini otib, uni ko'rdim mening elkamning ustida faqat ko'z darajasida homilador qorin.

Lift eshiklari ochilib, u meni g'ildiraklarini shinalarini qulflab, xonamga olib kirdi nogironlar kolyaskasida. "Teri va naycha juda yaxshi ko'rinishga ega. Siz turasiz va bugun tushdan keyin. Hech qanday siqilish yo'q. "

U menga sekin turishimga va oyoqlarim va qo'llarim bilan to'shakka yotishga yordam berishida qiynalaman qo'rg'oshin og'irliklari kabi his qilish. U mening yostiqlarimni tuzatib, meni tortib, muloyimlik bilan ichkariga tiqdi mening tanamni yopadi.

"Siz o'z chaqalog'ingizni ushlab turasiz," deyman, uyqusirab xo'rsinib, afsus bilan.

Julie mening nigohimni uchratadi. U mening karavotimning chetiga o'tirib, uzoq vaqt qo'yib yubordi xo'rsin. "Menga yordam kerak bo'ladi, Stella. Bu faqat men ". U ko'k ko'zlari bilan menga qarab jilmaydi iliq. "Men ko'proq ishonadigan hech kim haqida o'ylay olmayman".

Men charchagan qo'lim iloji boricha muloyim bo'lishga intilib, unga qo'l uraman oshqozon bir, ikki marta.

Tavsiya qilmoq.

Men unga katta tabassum qilaman. "Men hozirgi eng yaxshi xola bo'laman".

Stella xola. Men. Xola? Men uyqusirab, jarrohlik va og'riqdan yiqilib tushaman medslar nihoyat meni quvib etishdi. U peshonamdan o'pib, eshikni tark etadi uning orqasidan muloyimlik bilan yopilmoqda. Yostig'imga cho'kdim, bukchayib, tortib oldim

Men o'tiraman, menda yon stolimga qarab yon ko'zlarimda yumilib kuting. Men

Men tasmani tortaman, quti esa qo'lda ishlangan, rang-barang, ochilgan oynaga ochiladi guldasta, bir xil binafsha lilacs va pushti gortenziya va oq Ebbi chizganidek yovvoyi gullar to'satdan jonlandi.

Iroda.

Men telefonimni qidirib topganimda, uni muloyimlik bilan orqaga qo'yib jilmayaman. Men ushlayman u, va men o'tish paytida ekranga e'tibor berish uchun menda hamma narsani talab qiladi Vasiyatning raqami. Men qo'ng'iroqni eshitib, qo'ng'iroqni eshitganimda, ko'zlarim yumilib, terishga urildim pochta. Gapira boshlaganimda ovozim xiralashgan ovozli signalga sakrab tushaman. "Bu menman! Stella. Menga qo'ng'iroq qilma, maylimi? - Negaki, men operatsiya oldim va juda charchadim, lekin qachon qo'ng'iroq qiling siz buni tushunasiz. Ammo yo'q, yo'q. Xop? - Agar sizning shahvoniy ovozingizni eshitsam, eshitmayman uxlashga qodir. Ha. Xo'sh, menga qo'ng'iroq qiling, maylimi? "

Men tugatish tugmachasini bosib, telefon bilan gaplashaman. Men o'zimni tortib olaman vujudimga yaqinroq adyol va yana pandamni ushlab olishdi. Men hali ham nihoyat uxlab yotganimda gullar.

* * *

Telefonim jiringlay boshlaydi va meni operatsiyadan keyingi chuqur uyqu holatidan chiqaradi. Men aylanaman tugadi, mening ko'zlarim ochilayotganda unchalik og'ir emas va Po meni chaqirayotganini ko'rdi FaceTime. Ekran bilan hayratlanib, nihoyat yashil tugmani bosdim va uning yuz paydo bo'ladi.

"Siz tiriksiz!"

Men ko'zlarimni ishqalab o'tirgancha jilmayaman. Men hali ham uxlayman, ammo giyohvand moddalar bor etarlicha eskirgan, shuning uchun boshim qog'oz vazniga o'xshamaydi.

"Hey. Men tirikman, - deyman go'zalga qo'ng'animgandan ko'zlarim kattalashib hali ham yon stolimda turgan guldasta. "Naycha yaxshi ko'rinishga ega"

Iroda. Guldastani ochganimni noaniq eslayman.

Men matnli xabarlarni tezda ikki marta tekshiraman. Onamdan ikkitasi. Uchtasi Camila. Mya'dan biri. Otamdan to'rttasi. Hammasi mening ahvolimni ko'rish uchun tekshirilmoqda tuyg'u.

Will-dan hech kim yo'q.

Yuragim yigirmaga yaqin hikoyaga tushadi.

"Villi bilan gaplashdingizmi?" Qoshlarini chimirib so'rayman.

"Yo'q," deydi Po, boshini chayqab. U nimadir demoqchi bo'lganga o'xshaydi boshqa, lekin u buni qilmaydi.

Teri infektsiyasi bo'lgan joyda chuqur nafas olaman, yo'talayapman, yonim og'riyapti. Ow. Men cho'zaman. Og'riq, albatta, mavjud. Lekin boshqarish mumkin.

Instagramda mening xabarim bor va men uni javob ekanligini ko'rish uchun suring Maykl men uxlab yotganimda qo'lga kiritdim. U kecha qanday qilib ko'rish uchun menga xabar yubordi Po bronxit haqida so'rab, shunday qilar edi. Va, eng ajablanarlisi, agar u shunday bo'lsa Kolumbiyadagi ota-onasiga tashrif buyurish. Men u hatto buni ko'rib chiqayotganini bilmaganman.

U bundan qanchalik xursand ekanligi haqida bir soatga yaqin oldinga va orqaga gaplashdik Men Po bilan kasalxonada, Po qanday buyuk ekanligi haqida.

Qanday qilib u noto'g'ri ketganini tushunmaydi.

U haqiqatan ham unga g'amxo'rlik qiladi.

"Maykl DM menga ma'qul ko'rdi", - deyman men va mening so'zlarimga Poning munosabatini ko'rish uchun yuqoriga qarab

FaceTime-ga o'ting.
"Nima?" - ajablanib so'raydi u. "Nega?"

"Yaxshi-yo'qligingizni so'rash". Poning ifodasi o'qilmaydi, qora ko'zlari jiddiy.
"U shirin. Haqiqatan ham seni sevganday tuyuladi."

U ko'zlarini yumadi. "Mening biznesimda yana. Shubhasiz, siz butunlay tuzalib ketdingiz".

Po muhabbatni sog'inmoqda. Chunki u qo'rqadi. Masofani bosib o'tishdan qo'rqing.
Birovni biz yashashi kerak bo'lgan barcha axlatlarga to'liq yo'l qo'yishdan qo'rqing. Men nima bilaman xuddi shunday qo'rquv bor. Ammo bu qo'rquv dahshatli bokning yuz berishiga to'sqinlik qilmadi.

Men buni endi xohlamayman.

"Men shunchaki aytayapman," deyman, garchi so'zlarim jiddiy bo'lsa ham, beparvolik bilan yelka qisaman.
"U sizning kasal ekanligingizga ahamiyat bermaydi".

Maykl Poning CF-ga ega ekanligiga ahamiyat bermaydi. U Po uchun u erda bo'la olmasligidan xavotirda.

CF bo'lganingizda, qancha vaqt qolganingizni bilmayapsiz. Ammo, rostini aytsam, sevganlaringiz ham qancha vaqt qolganini bilmayapsiz. Mening qarash pop-up guldastasiga sayohat qiladi.

"Va oilangizga tashrif buyurish nimani anglatadi, albatta ketasiz, to'g'rimi?"

"Giyohvandlikdan tashqarida bo'lganingizda menga qo'ng'iroq qiling", dedi u menga tikilib, go'shakni qo'yib.

Ikkala ota-onamga ham uyga boringlar va yetib olinglar, deb tezkor matn yuboraman
biroz dam oling, chunki kech tushdan keyin va yana bir oz uxlashim kerak.
Ular bu erda soatlab tiqilib qolishgan va men ularni kutishlarini istamayman
o'zlariga g'amxo'rlik qilishlari kerak bo'lganda uyg'onish.

Ammo ikkalasi ham e'tiroz bildirishdi va bir necha daqiqadan so'ng mening eshigim taqilladi
Eshik, ikkalasi birgalikda, menga qarash uchun boshlarini olib kirishdi.

Men birinchi marta uyg'onganimdan beri "biz" ni noaniq eslayman, ikkalasi a
Ebbi vafotidan beri birinchi marta birlashgan front.

"Ahvolingiz yaxshimi?" - so'raydi onam, menga qarab jilmayib, peshonamdan o'pib.

Men boshimni silkitib o'tiraman. "Eshiting, siz ikkalangiz haqiqatan ham borishingiz kerak, bu erda bo'lgansiz
- "

"Biz sizning ota-onangizmiz, Stell. Biz birga bo'lmasak ham, biz hali ham shu erda
sen uchun, - deydi dadam mening qo'limni ushlab siqib. "Siz har doim birinchi bo'lib turasiz.
Va o'tgan bir necha oy ichida. . . biz buni aniq ko'rsatmadik. "

"So'nggi bir necha oy barchamizga qiyin bo'ldi," deydi onam
u bilan tushunishning ko'rinishi. "Ammo bizni yaxshi kayfiyatda qoldirish sizning zimmangizda emas,
xop? Biz sizning ota-onangizmiz, jonim. Hammadan ham ko'proq, biz sizning baxtli bo'lishingizni istaymiz,
Stella".

Men bosh iring'ayman. Hech qachon million yil ichida buni kutmagan bo'lardim.

"Aytgancha," deydi otam karavotim yonidagi stulga cho'kib. "The
shor'va juda yaxshi edi. Kafeterya taomlari haqida nimani xohlashingizni ayting, ammo ular o'rtacha qiymatga ega
brokkoli kedri" deb nomlangan.

Onam va men bir-birimizga qarab turamiz, jilmayib chuqur qoringa yo'l beramiz, deb kuladi
Yangi G-trubam zarar qilmasligi uchun bostirishim kerak. Xafagarchilik to'xtamaydi, lekin men
yelkamdagi og'irlikning bir unsiyasi asta-sekin uzoqlashayotganini his qilaman va nafas olaman,
uzoq vaqtdan beri bir oz osonroq nafas olish. Ehtimol, bu operatsiya bunday bo'lmagan
eng yomon narsa.

* * *

Ota-onam ketganidan keyin men yana bir oz cho'zilib ketaman, oxirgi marta uxlab qolaman
tuman va bir soatdan keyin uyg'onganimda, behushlik tumanidan butunlay chiqib ketdim.
Men asta-sekin cho'zilib o'tiraman, jarrohlik operatsiyasidan kelib chiqqan og'riqni yon tomonga tortaman va
ko'krak qafasi. Og'riqli dorilar ham eskirgan.

Bir qarash uchun ko'ylagimni ko'taraman. Mening terim hali ham xom va jarrohlik operatsiyasidan og'riqli,
ammo mening G-trubam atrofim allaqachon million barobar yaxshiroq ko'rinishga ega.

Ko'zlarim pop-up guldastasiga tushadi va men hayajonlanib, ehtiyotkorlik bilan tikilib turaman
yuqoriga va chuqur nafas ol. Havo o'pkamga kirib, tashqariga chiqadi va men olaman
Ko'chma kislorodni yotoqxona stoliga tashlab, burun kanülünü va
ularga qo'l berish uchun uni yoqing.

Men Mya va Kamilaga uyg'oc ekanligimni bildirish va xavotirga tushmaslik uchun javob beraman. Men yangi kabi yaxshi. Yoki, hech bo'lmaganda 35 foizga.

Men hali ham ota-onam bilan sodir bo'lgan narsalar haqida ularga gapirib berishim kerak, ammo ular qayiqqa chiqishmoqda, menda ham bo'lishi kerak bo'lgan bir joy bor.

O'zgarib, men asta va ehtiyotkorlik bilan harakat qilaman, bir juft legginni tortaman va Buyuk Kanyonga borganida Ebbi menga olgan galstukli futbolka. Men ko'zgu ostidagi qora doiralarga qarab, o'zimni oynaga qarang ular bir necha oydan beri chuqurroq. Men sochlarimni tezda tarab, a-ga qo'yaman chiroyli ponytail, men umid qilgandek yaxshi ko'rinmasa, qoshlarini burishtiradi.

Sochlarim tushganida aks etganimdan mamnunlik bilan bosh irg'ab, uni orqaga qo'ydim muloyimlik bilan yelkam atrofida. Pardozi sumkamni pastki qismidan ushlab olaman tortma, men Villi ko'rish fikridan jilmayib, bir oz maskara va labda porlashni kiydim Men nafaqat tirik, balki bo'yanish bilan, uning moviy ko'zlari yaltiroq pardamga tikilib turardi lablar. U meni o'pishni xohlaydimi?

Aytmoqchimanki, biz hech qachon qila olmasdik, lekin u buni xohlaydimi?

Unga tezkor matn yuborib, men bilan uchrashishingizni aytib, boshimni chayqab, qizarib ketaman o'n daqiqada atriumda.

Ko'chma kislorodimning kamarini yelkamga yuqoriroq tortib olaman tezkor yo'l, lift bilan ko'prik bo'ylab 2-binoga, keyin zinapoyadan pastga qarab atriumga tushing, bu butun orqa yarmini oladi bino. Men o'rindiqlar o'tiraman, hamma daraxtlar va o'simliklarga, toshga qarayman favvora ohista orqamdan oqdi.

Uni bir necha qisqa vaqt ichida ko'rishni o'ylab, yuragim ishtiyoq bilan pompalanadi daqiqa.

Hayajonlanib va xavotirlanib, vaqtni tekshirib, telefonimni tortib oldim. O'n bo'ldi mening irodamga yozganimdan bir necha daqiqa o'tgach, u hali ham yo'q.

Men unga yana bitta matn yuboraman: men shu erdaman. Mening xabarimni oldingizmi? Qayerdasiz?

Yana o'n daqiqa ketadi. Va keyin boshqasi.

Balki u uyqusirab yotgandir? Yoki uning do'stlari mehmonga kelishgan va u kelmagan bo'lishi mumkin telefonini tekshirishga imkoniyat topdingizmi?

Eshik orqamdan ochilganini eshitib, jilmayib, hayajonlanib atrofni aylanaman nihoyat ko'ring - Po. Po bu erda nima qilmoqda?

U yuziga jiddiy qarab, menga qaraydi. "Villi kelmaydi".

"Nima?" Men chiqib ketishga muvaffaq bo'ldim. "Nega u kelmaydi?"

"U seni ko'rishni istamaydi. U kelmayapti" dedi.

U meni ko'rishni xohlamaydimi? Nima? Po to'qima to'plamini uzatadi va men sarosimada qoshlarini chimirib, ularni ushlab uchun cho'zing.

"U menga aytdiki, ikkovingizning o'rtangizdagi bu kichik narsa tugadi".

Shok va jarohat g'azabga aylanib, chuqur va haqiqiy bo'lib, oshqozonimni changallaydi. Nega u operatsiyadan oldin menga Ebbi qo'shig'ini aytadi? Nega u yashirincha kirishi kerak edi oldindan operatsiya va xavfga tushib qolishmi? Nega u menga qo'lda ishlangan guldasta yasaydi agar oramizdagi ushbu "kichik narsa" tugagan bo'lsa, gullarmi?

Yuzimdan tushkunlikka tushgan ko'z yoshlar to'kiladi va men to'qimalar to'plamini yirtib tashlayman. "Men undan nafratlan, - deyman jahlim bilan ko'zlarimni artib.

"Yo'q, unday emas," deydi Po devorga suyanib menga qarab. Uning ovoz yumshoq, lekin aslida muhim.

Men boshimni silkitib kulaman. «Ehtimol, u aqldan ozganlar haqida kulgan 302 yilda g'alati boshqaruv, ha? U menga bularning hammasini o'zi aytib berishni xohlamadi, shuning uchun u mumkin edi

yuzimda kulasizmi? Undan qanchalar farq qiladi ”.

Men hidlayman va pauza qilaman, chunki g'azablansam ham, bu o'zimni noto'g'ri his qiladi. Bu mantiqiy emas. "U yaxshi emasmi? Biror narsa bo'ldimi? "Deb so'radi.

Po boshini chayqadi. - Yo'q, hech narsa bo'lmadi. U to'xtab, ko'zlari sayohat qilmoqda orqamga, chayqalayotgan favvoraga qara. - Mayli, buni qayta ko'rib chiqishga ijozat bering.

U mening ko'zlarimga duch keladi. "Barb sodir bo'ldi."

U menga dahlizda eshitganlari, Barbning qanday duch kelgani haqida gapirib berdi Biz bilan bog'liq iroda, qanday qilib birga bo'lish ikkovimizni ham o'ldiradi.

Men uni tugatishga ham ruxsat bermayman. Qachongacha hayotimda nima bo'lishidan qo'rqaman? Mening hayot obsesif rejim va foizlar atrofida aylanadi va men ekanligimni hisobga olsak faqat jarrohlik amaliyotida xavf hech qachon pasaymaydiganga o'xshaydi. Hayotimning har bir daqiqasi - agar, va bu Will bilan farq qilmaydi.

Ammo men allaqachon bir narsani ayta olaman. Usiz boshqacha bo'ladi.

Men og'ir eshiklardan o'tib, zinadan yuqoriga ko'tarilib, Poning oldidan o'tib ketaman ko'prik orqali liftlarga.

"Stella, kuting!" u mening orqamdan qo'ng'iroq qiladi, lekin men Villi bilan uchrashishim kerak. U menga aytishi kerak bu uning xohlagan narsasi.

Lift tugmachasini qayta-qayta bosaman, lekin bu juda uzoq davom etmoqda. Men Mening orqamdan Po kelayotganini ko'rish uchun ikkala tomonga ham qarang, yuzi aralash. Men ko'chib o'tishda davom etaman yo'talayotgan va yonimda ushlagan zinapoyalar, operatsiyadan og'riq boshimni aylantirmoq. Eshikni itarib ochib, zinapoyadan pastga tushaman.

Ikki qavatli eshiklarni uloqtirgancha urib, polimizga qaytdim 315-xonaning eshigi. Men hamshiralalar stantsiyasiga boqqanimni ko'rib, yengil tortdim.

- Iroda, - dedim ko'ksim ko'tarilib. - Siz men bilan gaplashmaguningizcha ketmayman.

Sukunat bor. Ammo men u erda ekanligini bilaman.

Poning qadamlari yo'lak polida mendan olti metr narida to'xtab turibdi.

- Stella, - u nafas ololmay, boshini chayqadi, orqasidan yuragi ko'tarilib mendan keyin.

Men unga ahamiyat bermayman va bu safar balandroq ovoz bilan yana taqillatdim. "Villi!"

"Ket, Stella," uning ovozi eshikdan chiqadi. Bir oz pauza bor, keyin, "Iltimos."

Iltimos. Uning gapirish uslubida bir narsa bor. Sog'inch, chuqur va kuchli.

Haqiqatan ham yashashsiz yashashdan charchadim. Biror narsani xohlashdan charchadim. Biz qila olmaymiz juda ko'p narsalar bor. Ammo bizda bu bo'lishi mumkin edi.

Men buni bilaman.

"Mayli, shunchaki eshikni oching, shunda biz gaplashamiz."

To'liq bir daqiqa o'tdi, lekin keyin eshik yorilib ochildi, shunchaki men uning soyasini plitka polida ko'rish mumkin. U chiqmasa, men qadam bosa boshlayman har doimgidek uzoq devorga suyanib.

"Men zaxira nusxasini olaman, yaxshimi? Devorga qadar. Men etarlicha uzoqroq bo'laman ". Ko'z yoshlar yana ko'zlarimni to'ldirishni boshlang va men ularni qaytarib majburlab yutaman.

- Men qila olmayman, Stella, - dedi u muloyimlik bilan va uning qo'lini eshik ramkasidan ushlab turganini ko'raman yoriq.

"Nimaga? Mayli, kel ... "

U ovozimni qat'iyat bilan to'xtatib qo'ydi. «Bilasizmi, men xohlayman. Ammo qila olmayman ". Uning ovozi uning tomog'iga tutadi va men bilaman.

Men o'sha lahzada bilamizki, oramizdagi "kichik narsa" tugamagan. Bu shunchaki boshlanish.

Hozir uni xohlaganimdan ko'ra ko'proq ko'rishni istab, eshikka qadam qo'yaman hatto nafas oling. "Iroda. . ."

Eshik mening yuzimda yopiladi, mandal joyiga bosiladi. Men hayron bo'lib, unga qarayman butun shamol mendan chiqib ketishini his qilyapman.

"Balki shu yo'l bilan yaxshiroqdir", degan ovoz eshitildi orqamdan.

Men o'girilib qarayman, Po hali ham o'sha erda turibdi, ko'zlari g'amgin, ammo ovozi qat'iyatli.

"Yo'q" Men boshimni silkitaman. "Yo'q. Men buni aniqlay olaman. Men. . . buni aniqlash kerak, Po. Men faqat . . ."

Ovozim buzilib, pastga qarayman. Yo'l bo'lishi kerak.

"Biz odatiy emasmiz, Stell," deydi yumshoq ohangda Po. "Biz bunday turlarni qabul qila olmaymiz imkoniyat".

Men unga tikilib, boshimni qamchilayman. Bizga qarshi bo'lgan barcha odamlardan. "Oh, qo'ysangchi; qani endi! Siz ham emas".

"Faqat bu erda nima sodir bo'layotganini tan oling", - deya u menga javoban o'q otdi o'zidan umidsizlik. Biz bir-birimizga qarab turamiz va u boshini chayqadi. "Vasiyatnoma a isyonchi. U xuddi Ebbi singari tavakkal qiladigan kishi ».

Ichim muzga aylanadi. "Siz menga hayotimni nima qilishimni aytmoqchimisiz?" Men baqiraman orqaga. "Sizniki-chi? Siz va Tim. Siz va Rik. Markus. Maykl".

Uning jag'i qattiqlashadi. "U erga bormang, Stella!"

"Oh, men u erga borishni davom ettira olaman!" Men qarsak chalaman. «Ularning barchasi sizning kasal ekanligingizni va ular baribir sizni yaxshi ko'rishardi. Ammo siz yugurdingiz, Po. Ular emas. Siz. Har safar." Men tushiraman - ovozim, boshimni silkitib, unga qarshi chiqdim. "Siz nimadan qo'rqasiz, Poe?"

"Siz nima deyayotganingizni bilmayapsiz!" u menga ovozini qaytarib baqirdi g'azab bilan bog'lab qo'ydim va men akkordni urganimni bilaman.

Men uning ko'ziga tik qarab, bir necha qadam yaqinlashaman. "Siz har birini buzdingiz hech qachon paydo bo'lgan sevgi uchun imkoniyat. Shunday qilib, iltimos, maslahatingizni o'zingizga saqlang ».

Men aylanib yurib, o'z xonamga qarab boryapman, havo hamon g'azabdan gumburlab turibdi. Men uning eshigi orqamdan yopilganini, baland ovozda va atrofda aks etganini eshiting yo'lak. Men xonamga kirib, shu miqdordagi pul bilan eshikni yopib qo'yaman kuch.

Men yopiq eshikka qarab turaman, qiynalayotganimda o'pkam yuqoriga va pastga ko'tariladi nafasimni ushlab turing, hamma narsa jim, mening kislorodim va shitirlashimdan tashqari yuragimning urishi. Mening oyoqlarim bo'shashdi va men erga pastga siljiyman, har biri tanamning tolasi to'satdan jarrohlikdan va irodadan va undan ajralib chiqadi Po.

Yo'l bo'lishi kerak. Yo'l bor. Men buni aniqlab olishim kerak.

. . .

Keyingi bir necha kun birgalikda xiralashadi. Ota-onam, alohida-alohida, keyin tashrif buyurishadi chorshanba kuni tushdan keyin yana birga, va ular do'stona emas, agar da bir-biringizga eng samimiy. Men Mya va Camila bilan yuzma-yuz turaman, ammo qisqasi ularning Kabo-ing o'rtasida vaqt portlashlari. Men kasalxonani kezib chiqayapman mening ilovamdagi muolajalar chin dildan va mening harakatlarimdan o'tib rejim, xuddi menga kerak bo'lganidek, lekin u qoniqarli emas.

Men hech qachon yolg'izlikni ko'proq his qilmaganman.

Men Poga e'tibor bermayman. Will meni e'tiborsiz qoldiradi. Va men buni tuzatish yo'lini o'ylashga urinaman, lekin hech narsa kelmaydi.

Payshanba kuni kechqurun men o'z yotog'imda o'tiraman, millioninchi marta Googling B. cepacia, va keyin mening eshigimga qarsillash paydo bo'ldi. Qoshlarimni burishtirib o'tiraman. Bu nima bo'lishi mumkin? Men yurib, eshikni asta ochib, eshik ramkasida turgan bankani ko'rmoqdaman

qo'lda yozilgan ajoyib yorliq bilan: QORA QISH QUVOQLARI. Men uni terib, egilib goldim ustiga o'tirgan pushti post-it yozuvini ko'rish uchun yuqoriga. O'qib tashlayman: "Siz haqsiz. Bir marta" Deb yozdi.

Po. Men orqali yordam toshqini.

To'rt kundan keyin birinchi haqiqiy tabassumimni boshlayman. Yo'lakdan ko'z yugurtirib, men uning eshigi yopilganini ko'ring. Men uning raqamini terib telefonimni olaman.

U yarim halqada javob beradi.

"Sizga donut sotib olasizmi?" Men so'rayman.

Biz ko'p maqsadli zalda uchrashamiz va men unga eng sevimli to'plamini olib beraman savdo avtomatidan shokoladli minidonuts, ularni o'ziga tashlab yubordi sevgi o'rindig'i.

U ularni ushlaydi, men o'zim uchun paket sotib olayotganimda menga ko'rinish berdi. "Rahmat"

"Xush kelibsiz", deyman, uning ko'zlari xanjar kabi qarama-qarshi o'tirib.

U "orqaga", deb orqaga qaytadi.

"Tentak."

Biz bir-birimizga jilmayamiz, jangimiz rasman tugaydi.

U donutni tortib, tishlab olib, paketni ochadi. "Men qo'rqaman", dedi u tan olaman, mening ko'zlarimga duch kelaman. "Bilasizmi, kimdir meni sevgani uchun nima oladi? Ular olishadi mening barcha parvarishim uchun to'lashimga yordam berish uchun, keyin ular mening o'limimni ko'rishadi. Bu qanday adolatli kimdir?" deb so'radi.

Qayerdan kelayotganini tushunib, uni tinglayman. Menimcha ko'pchilik odamlar bu kasallik bilan kurashgan. Yuk kabi his qilish bilan. Men bilingki, men buni ota-onam bilan hisoblashishdan ko'ra ko'proq his qildim, ayniqsa so'nggi bir necha oy ichida.

"Cheklanadigan. Medlar. Kasalxona yotadi. Jarrohlik. Men o'n sakkiz yoshga to'lganimda, endi yo'q to'liq qamrov ».

U chuqur nafas oladi, ovozi jozibali. "Mayklinikimi? muammo bormi? Yoki mening oilamnikimi? Bu mening kasalligim, Stella. Bu mening muammom ».

Yonoqdan dumalab tushgan ko'z yosh uni tezda artib tashlaydi. Oldinga egildim, unga tasalli bermoqchi edim, lekin har doimgidek olti metr uzoqda edim.

"Hey", deyman unga katta tabassum bilan. «Balki sen Willni senga uylantirishi mumkin. U yuklandi ».

Po xo'rsindi, uning ovozi masxara qildi. "U sinchkov emas. U sizga yoqadi".

Men unga bir donut tashlayman, ko'kragiga to'rtburchaklar bilan uraman.

U yuzi yana jiddiylashmasdan kuladi. "Meni kechiring. Siz haqingizda va iroda haqida" deb yozgan.

"Men ham."

Men yutib yubordim, ko'zlarim to'la boshidan o'tib ketgan e'lon taxtasiga qaratildi qog'ozlar va bildirishnomalar va gigiena to'g'risida ogohlantirish. Bu murakkab multfilmdan iborat rasmlar, ularning har biri odamlarga qo'l yuvish yoki to'g'ri yuvish usullarini o'rgatadi omma oldida yo'talishning to'g'ri usuli.

G'oya shakllana boshlagach, sakrayman.

Vazifalarim ro'yxati bittaga o'sdi.

BO'LADI

Men oyoqlarimni tomning chetidan osib qo'yaman va uning ovozli pochta-sini tinglayman va qayta-qayta, shunchaki boshqa tomondan uning ovozini eshitish uchun. Uning xonasi qorong'i, ish stolidagi yorug'likdan tashqari, men uni g'azab bilan yozayotganini ko'raman kompyuter, uning uzun jigarrang sochlari tartibsiz bulochkaga tortildi.

Tunda u nima bilan shug'ullanishi mumkin edi?

U hali ham men haqimda o'ylayaptimi?

Men tepaga qarayman, muloyim qor yog'ayotgani, menga tushayotganini tomosha qilaman yonoqlari va ko'z qovoqlari va peshonam.

Bu yillar davomida o'nlab kasalxonalarining tomida bo'ldim. Men qaradim Quyidagi dunyoda va har birida xuddi shu tuyg'uni boshdan kechirgan. Ko'chalarda yurishni yoki okeanda suzishni yoki yashashni orzu qilaman Hech qachon bunday imkoniyatga ega bo'lmaganimdek hayot.

Menda bo'lmagan narsani istash.

Ammo endi men xohlagan narsa tashqarida emas. Bu erda, teginish uchun etarlicha yaqin. Lekin men qila olmaydi. Siz sezadigan darajada yomon narsani istash mumkinligini bilmasdim qo'llaringiz va oyoqlaringiz va har bir nafasingizda.

Mening telefonim o'chib qoldi va men uning ilovasidan juda kichkina xabarnomani ko'rish uchun pastga qarayman raqsga tushayotgan tabletka shishasi emoji.

Yotishdan oldin tibbiyot xodimlari!

Hali ham nima uchun qilayotganimni tushuntirib berolmayman. Ammo men yana bir bor uzoqroq nazar tashlayman u va turing, zinapoya eshigi tomon yurib, oldin hamyonimni ushladim u yopiladi. Men asta-sekin zinapoyadan pastga tushib, uchinchi qavatga qaytib keldim ishonchim komilki, mening xonamga kirib, pastga tushishdan oldin koridorda hech kim yo'q.

Med aravasiga borib, yotishdan oldin dorilarimni shokoladli puding bilan olib ketaman, xuddi u menga o'rgatganidek. Men avvalroq Grim sifatida chizgan rasmimga qarayman O'roqchi, "SEVGI" ni o'qiydigan o'roqchimning pichog'i.

Hali ham yaxshimi? Umid qilamanki menga yozadi.

Xo'rsinib, qalpoqchamni echib, haqiqatni biroz titrab, matnni qaytarib yuboramani.
Ha, men yaxshiman.

G-trubkali ovqatlanishni o'rnatdim va yotoqqa yotdim. Noutbukni yotoqxonamdan ushlab olaman Stella-ning videofilmini tantanali ravishda bosib, YouTube-ni oching Men allaqachon ko'rganman, chunki men hozir ayanchli odamman.

Umid va Jeyson meni tanimaydilar ham.

Soqovni urib, uning sochlarini qulog'i orqasiga qanday qilib yopishganini kuzataman diqqatni jamlash va u kulganda boshini orqaga uloqtirish usuli va asabiylashganda yoki asabiylashganda u qo'llarini ko'kragi oldida kesib o'tishi. Men uning Ebbiyga, ota-onasiga va hatto hazillashishiga qanday qarashini kuzatib boring uning do'stlari bilan atrofida - lekin, eng muhimi, men odamlarning uni sevishini kuzataman. Men buni nafaqat uning oilasida ko'ring. Men buni Barbning ko'zlarida, Poning ko'zlarida va Julianing ko'zlarida. Men buni har bir shifokor va har bir hamshira va har bir kelgan odamda ko'raman uning yo'lida.

Jahannam, hatto sharhlar ham YouTube videolarining aksariyati chiqadigan axlat emas.

Yaqinda men endi tomosha qila olmayman. Men noutbukni yopaman va chiroqni o'chiraman va yolg'on gapiraman u erda qorong'ilikda, ko'kragimdagi har bir yurak urishini baland va qat'iyatli his qilaman.

Ertasi kuni men tushdan keyin qishning quyoshini sekin tomosha qilib, derazaga qarayman ufqqa yaqin, chunki mening AffloVest tebranishlarimning barqaror tebranishi mening oldimga ko'krak qafasi. Men onamdan kelgan yozuvni ko'rib hayron bo'lib, telefonimni tekshiraman Men, mening shifokorlarim o'rniga, deyarli ikki hafta davomida tashrif buyurganidan beri birinchi marta oldin: muolajalaringizni qilayotganingizni eshitgan. Atrofga kelganingizni ko'rganimdan xursandman.

Ko'zlarimni yumalab, bir karra shilimshiq yo'talib, telefonimni karavotga tashladim men ushlab turgan choyshab. Men konvert sirpalaganday eshikka qarayman uning ostida, mening oldimda ismim yozilgan.

Men hayajonlanmasligim kerakligini bilaman, lekin baribir AffloVest-ni echib tashlayman uni poldan ushlab olish uchun. Konvertni ochib, ehtiyotkorlik bilan tortib olaman buklangan qog'oz parchasi, uni chizilgan multfilmni ochish uchun oxirigacha oching butunlay qalamda.

Sochlari to'lqinlangan, uzun bo'lyi bola, bo'yi past qizga qarab turibdi, ularga qora rangli qalam kabi yozib qo'yan Will va Stella. Men ularning ustida suzib yurgan mayda pushti yuraklarni ko'rib tabassum qilaman boshlar, ulkan o'qni miyig'lab, "Besh oyoq umuman ZAMONLARI "deb katta, och qizil rangdagi harflar bilan.

U Ebbi singari san'at mahoratiga ega emasligi aniq, ammo u yoqimli. Nima aynan u aytmoqchi? Va besh metrmi? Olti yoshda va u buni biladi.

Mening noutbukim orqamdan sho'ng'iydi va men barmoqlarimni siljitib, unga yaqinlashaman yangi matnni ko'rish uchun mening trackpad. Stelladan.

U erda YouTube video ssilkasidan boshqa hech narsa yo'q. Men uni bosganimda, u meni Stellaning roppa-rosa uch daqiqa oldin joylashtirilgan eng yangi videosiga olib boradi.

"B. cepacia - gipotetik ».

Men sarlavhadan ehtiyotkorlik bilan jilmayaman, Stella kameraga sochlari kirib to'lqinlanganini tomosha qilaman kecha tomdan ko'rgan tartibsiz bulochka, ehtiyotkorlik bilan yotqizilgan buyumlar to'plami uning oldidagi to'shak.

"Hammaga salom! Shunday qilib, men siz bilan gaplashmoqchi bo'lgan biroz boshqacha narsa bor bugun haqida. Burkholderia cepacia. Xatarlar, cheklovlar, qoidalari ishtirok etish va buni qanday qilib o'n baravar tez aytish kerak! Aytmoqchimanki, keling, bu juda ko'p ism ".

Men sarosimaga tushib, tomosha qilaman. "Yaxshi, demak, B. cepacia - bu bardoshli bakteriya. Bu shunday u penitsillin bilan hujum qilish o'rniga uni iste'mol qilishi uchun moslashuvchan. Shunday qilib bizning birinchi himoya chizig'imiz. . . " U to'xtab, cho'ntagini olish uchun pastga cho'zdi - suyuqlik shishasi va uni kameraga ushlab turing. "Kal Stat! Bu seniki emas o'rtacha Purell. Bu kasalxonada ishlatiladigan qo'llarni tozalash vositasi. Ko'p miqdorda murojaat qiling va tez-tez! "

U ularni olish uchun barmoqlarini silkitib, ko'k rangli lateks qo'lqopni kiyib oldi uning qo'llariga bemalol. "Keyingi - yaxshi eskirgan lateks qo'lqoplar. Sinab ko'rildi va to'g'ri va himoya qilish uchun ishlatiladi "- u tomog'ini tozalab, pastga qaraydi uning to'shagidagi uyumlarni ko'rib chiqish - "har xil ishlarni".

Faoliyatning barcha turlari? Men boshimni silkitaman, tabassum yuzimga o'ralgan. Nima u qilyaptimi?

Keyingi, men uning muallaq turgan bir nechta jarrohlik yuz niqoblarini chiqarib olishini kuzataman uning bo'yniga. "B. cepacia tupurik yoki balg'amda eng yaxshi rivojlanadi. Yutalish yurishi mumkin olti metr. Bir hapşırma soatiga ikki yuz milya yurishi mumkin, shuning uchun bitta uchishiga yo'l qo'ymang aralash kompaniyada ».

Soatiga ikki yuz mil. Qoyil. Yaxshi narsa, menda allergiya yo'q, aks holda barchasi amalga oshiriladi.

"Hech qanday tupurik o'pishni ham anglatmaydi". U o'ng tomonga qarab, chuqur nafas oladi

meni kamera orqali. "Har doim".

Men nafasimni chiqarib, tantanali ravishda bosh irg'adim. Bu katta bummer. O'pish fikri Stella shunday. . . Men boshimni silkitaman.

O'ylash bilan yurak urish tezligim deyarli uch baravar ko'payadi.

«Bizning eng yaxshi himoyamiz bu masofa. Olti metr - bu oltin qoida, - deydi u oldin to'shagining yonidan basseynga ishora qilish uchun egilib. "Bu besh fut. Besh. Oyoqlar. »

Biz chizilgan multfilm chizig'iga qarayman, qizil pufakchali harflar sakrab chiqadi menga. "Besh oyoq har doim".

U jahannamni qaerdan basseynga olib keldi?

U ajoyib zo'ravonlik bilan unga tikilib, uni ushlab turadi. «Men juda ko'p narsalarni qildim oltinchi raqam haqida o'ylash. Va, rostini aytsam, aqldan ozdim ».

U kameraga qaraydi. «CFers sifatida bizdan shuncha narsa tortib olinadi. Biz har kuni muolajalar, dorilarga muvofiq yashang ».

Men uning so'zlarini tinglab, oldinga va orqaga qadam tashlayman.

"Ko'pchiligimiz farzand ko'rishimiz mumkin emas, ko'pchiligimiz hech qachon sinab ko'rish uchun etarlicha umr ko'rishmaydi. Fa boshqa CFers bu nimani his qilishini biladi, lekin biz sevib qolishimiz kerak emas bir-biriga, bir-birini, o'zaro." U qat'iy turib oldi. «Shunday qilib, CF mendan o'g'irlanganidan keyin - bizdan - men biron narsani o'g'irlayapman ».

U har birimiz uchun kurashib, hovuzga ishora qilmoqda. "Men o'g'irlik qilyapman uch yuz to'rt nuqta sakkiz millimetr. O'n ikki butun dyuym. Bittasi kosmosning masofasi, masofa, uzunlik ».

Men videoni butunlay hayratda qoldiraman.

"Kistik fibroz mendan boshqa narsani o'g'irlamaydi. Bundan buyon men o'g'iraman ", deb aytdi.

Qasam ichamanki, uzoqdan qayerdandir xursandchilikni eshitib, rozi bo'lib miting qilayapman uni. U to'g'ridan-to'g'ri kameraga qarab, to'xtab qoldi. To'g'ridan-to'g'ri menga qarab. Men turaman u erda, hayron bo'lib, sakrab sakrab turibdi, chunki mening eshigim uchta baland taqillagan.

Men eshikni ochdim, u erda u bor. Jonli.

Stella.

U hovuzga ishora qiladi, uning uchi ko'kragimga tegadi, to'liq qoshlari qiyinchilikda ko'tarilish. "Besh metr masofada. Kelishasizmi? "

Nafas chiqarib, men boshimni silkitaman, uning videodagi nutqi allaqachon meni yaratmoqda oramizdagi bo'shliqni yopib, uni o'pmoqchiman. "Bu men uchun qiyin bo'ladi, Men yolg'on gapirmayman ».

U ko'zlarini niyat qilib menga qaraydi. "Faqat menga ayt, Villi. Siz kirdingizmi? "Deb so'radi.

Men hatto ikkilanmayman. "Shunday qilib."

"Unda atriumda bo'ling. Soat to'qqiz. "

Va shu bilan u aylanib, orqaga qaytib, hovuzga ishora qilishni pasaytiradi uning xonasiga. Men uning ketishini kuzatib turaman, hayajonlanib o'tirgan shubhani engib o'tdim oshqozonim chuqurida og'ir.

U "Nonushta" ning oxiridagi kabi g'alaba qozonish uchun hovuzga ishora qilayotganida kulaman Klub, 302-xonaga kirishdan oldin menga qarab jilmayib qo'ydi.

Men boshimni silkitib, chuqur nafas olaman.

Kistik fibroz mendan boshqa narsani o'g'irlamaydi.

17-BOB

STELLA

"Nega men biron bir chiroyli narsani yuklamadim?" Men tayanib turgan Poga yig'layman menga yordam beradigan eshik. Men pijama va sport shimlari va sumkali futbolkalarni tashqariga chiqardim Bu kecha kiyadigan narsamni izlayotganimda, tortmachalarim.

U xo'rsindi. "To'g'ri. Odatda kasalxonadagi issiq romantikaga yig'ilasizmi? "

Yalang'och, ipakdek bokschilarning bir juftini chiqarib, ularga qarab turibman. Qilolmadim. Men qila olamanmi? Men Ya'ni, bu men uchun qo'lma-qo'l bo'lib olgan bu sumkali flanelli sport shim Abbidan.

- Yaxshi oyoqlarim bor, shunday emasmi?

"Bu haqda o'ylamang ham, xo!" - deydi u ikkalasining oldiga bir qarab - kulib yubordik biz.

Do'stlarimni Kabodagi so'nggi kechada va men bilan birinchi marta o'ylayman bu erga borganimni xohlamayman. Menga tayyor bo'lishimga yordam berib, shu erda bo'lishlarini istardim. Agar har qanday narsa, men hozircha mil uzoqlikda emasligimdan xursandman.

Men karavot stolidagi soatga qarayman. Soat besh. To'rt soatim bor bir narsani aniqlang. . . .

* * *

Men oq atirgullar bilan to'ldirilgan vazani payqab, atrium eshiklaridan o'taman. Men dastani uzilguncha egib, qulog'im orqasiga qo'ying. Qarash eshik stakanidagi aksim, men asabiylashib o'zimga tez berib jilmayaman bir martadan. Mening sochlarim pastga, old tomoni pop bilan lenta bilan bog'langan Men irodadan gullar ko'taraman, va men shinam ipak bokschilar va ustki kiyim kiyib yuraman, Poning kulishiga qaramay.

Men uni eng yomon kundan boshlab tortib olganimni hisobga olgan holda juda chiroyli ko'rinaman tarixdagi shkaf.

Will menga albatta menga yoqishini bilish juda yoqimli. Aytmoqchimanki, u chiroyli meni faqat pijamada yoki kasalxonada kiyingan holda ko'rgan, shuning uchun u kirmasligi aniq bu mening chiroyli qiyofam va beg'ubor kuz 2018 kasalxonasi kolleksiyasining shkafi uchun.

Cal Stat ekanligini ikki marta tekshirib, ko'k lateks qo'lqoplarni qo'llarimga tikaman hali ham ko'chma kislorodimning kamaridan osilgan.

Skameykaga o'tirib, bolalar tomon olib boradigan yon eshikdan qarayman o'yin xonasi, meni nostalji to'lqini urmoqda. Men bilan o'ynash uchun bu erga yashirincha kirib borardim o'smaydigan CFers. Xo'sh, va Po. Atrium deyarli o'zgarmadi yillar. Xuddi shu baland daraxtlar, bir xil yorqin rangdagi gullar, xuddi o'sha Tropik baliq tanki eshik oldida, biz va Pob Barb bilan muammoga duch keldik donut qoldiqlarini baliqqa tashlash uchun.

Sankt-Peterburgga kelganimdan beri atrium ko'p o'zgarmagan bo'lishi mumkin Greys kasalxonasi, lekin bunga aminman. Men ushbu shifoxonada juda ko'p birinchi bo'lganman, bu qiyin ularning hammasini hisoblash.

Mening birinchi operatsiyam. Mening eng yaxshi do'stim. Mening birinchi shokoladli sut kokteylim.

Va endi, mening birinchi haqiqiy uchrashuvim.

Eshikning asta-sekin ochilganini eshitaman va Uillni ko'rish uchun burchakka nazar tashlayman.

"Mana," deb pichirladim men unga basseynga ishora qilish uchun turib.

Yuzida ulkan tabassum paydo bo'lib, u hovuzning narigi uchini egallaydi qo'lqopli qo'lida, uning oldiga Cal Stat sayohat kattaligi shishasi urildi cho'ntak.

"Vau," deydi u, mening ko'zlarim iliq, u menga qarab, yuragimni qilyapti ko'kragimdagi saltolar U o'zining ingichkasini quchoqlagan ko'k plashli flanel kiyib olgan tanasi, uning ko'zlari yanada yorqinroq ko'k rangga o'xshaydi. Uning sochlari chiroyli. Yalang'och, ammo hali ham aql bovar qilmaydigan darajada issiq bo'lgan tartibsizlikni saqlamoqda.

"Bu ajoyib atirgul", deydi u, lekin uning ko'zlari hanuzgacha mening ochiq oyoqlarimda mening ipak tankimga botir.

Qulog'im orqasiga tiqilib qolgan atirgulni ko'rsatib, qizarib ketdim. "Oh, bu atirgulmi? Bunisi? Bu yerdami?" Deb so'radi.

U menga boshqa biron o'g'il bola bermagan ko'rinish berib, ko'zlarini tortib oladi oldin. "Bu bitta," deydi u bosh irg'ab.

Hovuzga ishora qilayapman va biz atrium orqali katta tomonga yuramiz lobbi. U yon tomonga qaraydi, yonida o'tirgan oq atirgullarga to'la guldastani payqab qoldi tabassum paytida ko'zlari jingalak qilib qo'ydi. - Siz atirgulni o'g'irlyapsizmi, Stella? Birinchidan, bir butun piyoda va endi bu? »deb so'radi.

Men kulaman, qulog'im orqasiga tiqilgan atirgulga teginish uchun cho'zdim. "Siz meni oldingiz. Men o'g'irlagan".

U boshini silkitib, hovuz nishonining boshqa uchidan tortib oladi. "Yo'q, sen berding yaxshiroq uy ».

18-bob

BO'LADI

Men undan ko'z uzolmayman.

Sochlaridagi qizil tasma. Atirgul uning qulog'iga yopishdi. U yo'l menga qarab turaveradi.

Men bularning birortasini haqiqiy deb o'ylamayman. Men hech qachon hech kimga nisbatan bunday his qilmaganman ilgari, asosan, mening barcha munosabatlarim tez yashashga qaratilganligi sababli vafot etayotgan va har doim yangi kasalxonaga ketayotgan. Men hech qaerda qolmadim yoki haqiqatan ham kimgadir tushishi mumkin bo'lgan har kim bilan.

Imkoniyat berib, men xohlaganim kabi emas. Ularning hech biri Stella emas edi.

Biz katta tropik baliq tankining oldida to'xtaymiz va bu menga hamma narsani talab qiladi stakan orqasidagi yorqin rangdagi baliqqa undan uzoqroq qarab tur. Mening ko'zlarim kuzatib boradi pastki qismida mercan atrofida va atrofida suzayotgan to'q sariq va oq baliq tankning

«Men haqiqatan ham kichkinaligimda, men bu baliqlarga nima deb hayron bo'lib qarab turardim ular singari suzish uchun nafasimni uzoq ushlab turishni istardim " - deydi u mening qarashlarimga ergashib.

Bu meni hayratda qoldiradi. Men uning Avliyo Greysnikiga bir muncha vaqt kelganini bilardim, lekin u kichkinaligida bu erda bo'lganligini bilmasdim.

"Qancha yosh?"

U baliq pastga qarab sho'ng'ishdan oldin yuqoriga qarab suzayotganini ko'rib turibdi pastki. "Doktor Hamid, Barb va Juli olti yoshimdan beri menga g'amxo'rlik qilishdi ».

Olti. Qoyil. Bir joyda shunchalik uzoq bo'lishimni tasavvur ham qila olmayman.

Eshiklar orqali katta qabulxonaga kiramiz, katta narvon bizning oldimizda. U menga qarab, hovuzga ishora qilib, bosh irg'adi

ularni. "Keling, zinapoyaga chiqamiz".

Zinapoyalarmi? Men unga aslida aqldan ozgandek qarayman. O'pka shunchaki yonib ketadi tomga ko'tarilgan sayohatlarimdan charchaganim esimda, bu haqda o'ylardim. Yo'q aynan seksual. Agar u ushbu sananing bir soatdan ko'proq davom etishini istasa, buning iloji yo'q biz o'sha zinadan ko'tarilamiz.

Uning yuzi tabassumga aylanadi. "Hazillashyapman."

Biz deyarli bo'sh kasalxonada aylanib yuramiz, yurish paytida soatlar xiralashgan, bizning oilamiz va do'stlarimiz va boshqa narsalar, hovuz haqida suhbatlashish oramizda oldinga va orqaga tebranish. Biz ochiq ko'prikka boramiz 1 va 2-binolar o'rtasida va qarash uchun bo'yinlarimizni silkitib, sekin yurib boring

borliqning to'ng'unchi esmonda oynali shift orqali qor doimiy ravishda yog'moqda

"Otangiz-chi?" u nihoyat so'raydi, men esa yelkamni qisaman.

«U kichkina bo'lganimda kesgan va yugurgan. Kasal bolaga ega bo'lish uning rejasida bo'lmagan ».

U bu so'zlarga munosabatimni ko'rishga urinib, yuzimni kuzatmoqda. "Bu sodir bo'ldi uzoq vaqt oldin, ba'zida men shunchaki bironing hikoyasini aytib berganday tuyuladi. Boshqa men yod olgan inson hayoti ».

Menga vaqting yo'q, senga vaqtim yo'q. Bu kabi oddiy.

Men aytmoqchi bo'lgan narsani ko'rganimdan keyin u davom etadi. "Va sizning onangiz?"

Men unga eshikni ochiq tutishga harakat qilmoqdaman, bu juda qiyin siz hovuzga ishora qilayotganingizda va har doim bir-biringizdan besh metr masofada bo'lishingiz kerak bo'lganda, lekin Men janobman, jinni.

Men unga qisqa, umumiy javob berib, xo'rsinaman. "Chiroyli. Aqli. Haydovchi. Va faqat menga va menga e'tibor qaratdi. "

U menga buni qisqartirmasligini aytgan ko'rinish beradi. "U ketganidan keyin xuddi shunday u ikki kishiga etarlicha g'amxo'rlik qilishga qaror qildi. Ba'zan u ko'rmaydiganga o'xshaydi men. Meni tanimaydi. U faqat CF-ni ko'radi. Yoki endi B. cepacia. "

"Siz u bilan bu haqda gaplashdingizmi?" u so'raydi.

Men mavzuni chetga surib, boshimni silkitaman. "U tinglash uchun etarli emas. U har doim diktatorlik qiladi, keyin eshikdan chiqib ketadi. Ammo ikki kundan keyin, men bo'lgandan keyin o'n sakkizta, men qaror qabul qilaman. "

U qisqa to'xtaydi va men hovuzga ishora qilayotganimda meni orqaga qaytarishdi uning yo'nalishi.

"Tutib turmoq. Tug'ilgan kuningiz ikki kundan keyinmi?" Deb so'radi.

Men unga qarab jilmayman, lekin u javob bermaydi. "Ha! O'n sakkizta omadli raqam ».

"Villi!" - deydi u oyog'ini qoqib, xafa bo'lib. - Sizga sovg'am yo'q!

U biron bir mayda pul oladimi?

Hovuzdagi ishora bilan men uning oyog'iga uraman, lekin bir marta hazillashmayman. Bor aslida men istagan narsa. "Unday bo'lsa va'da qanday? Uchun atrofida yopishish uchun keyingisidami?" deb so'radi.

U ajablanganga o'xshaydi, keyin bosh irg'adi. "Va'da beraman."

U meni sport zaliga olib boradi va u bilan harakatlanish chiroqlari yonib-o'chib turadi basseynning boshqa uchini mashqlar jihozidan o'tib, nariroqda joylashgan eshikka tortadi ilgari hech qachon bezovta qilmagan burchak.

Ikkala tomonga qarab, u klaviatura qopqog'ini ochdi va kodni urdi.

"Xo'sh, sizda bu joy juda yaxshi, ha?" Eshik ochilganda so'rayman chertish bilan klaviatura orqali yashil chiroq yonib turadi.

U qopqog'ini yopayotganda menga bir qarab, jilmayadi. "Borliqning afzalliklaridan biri o'qituvchining uy hayvonlari ».

Men kulaman. Zo'r o'yin bo'ldi.

Eshikni ochganimizda hovuz maydonchasining iliqligi meni uradi, mening kulgim aks-sado bermoqda ochiq maydon atrofida. Basseyndagi chiroqlardan tashqari xona xira, suv atrofida to'lqinlanib turganda yorqin porlaydi. Biz oyoq kiyimimizni echib, o'tiramiz chetida. Suv dastlab xonaning issiqligiga qaramay salqin, ammo sekin oyoqlarimizni oldinga va orqaga harakatlantirganda isiydi.

Bizning ustingizda qulay sukunat hukm surmoqda, men unga qarab basseynga ishora qilaman uzoqlikda.

"Xo'sh, sizningcha, biz o'lganimizda nima bo'ladi?"

U jilmayib, boshini chayqadi. "Bu birinchi sana nutqi unchalik yoqimli emas".

Men yelkamni qisib kulaman. "Hodiy, Stella. Biz terminalmiz. Sizda bo'lishi kerak bu haqda o'yladim. "

"Xo'sh, bu mening ishlar ro'yxatiga kiritilgan".

Albatta shunday.

U oyoqlarini aylanada aylantirib, suvga qaraydi. "Men bitta nazariya bor o'limni tushunish uchun biz tug'ilishga qarashimiz kerak".

U gaplashayotganda sochlaridagi lentani silkitib qo'yadi.

"Demak, biz bachadonda bo'lganimizda, shu mavjudot bilan yashayapmiz, shunday emasmi? Bizda yo'q bizning keyingi mavjudligimiz atigi bir dyuymga yaqin degan fikr."

U yelka qisib menga qaraydi. «Balki o'lim bir xil. Ehtimol, bu keyingi narsa hayot. Bir dyuym narida».

Bir dyuym narida keyingi hayot. Men qoshimni chimirib, hammasini o'ylayman. "Shunday qilib, agar boshlanish o'lim, o'lim ham oxir, keyin haqiqiy boshlanish nima?"

U mening jumboqimdan xursand bo'lmay, qalin qoshlarini menga qaratadi. "Yaxshi, keyin Doktor Seuss. Nega menga o'z fikringni aytaysan?" "Dedi.

Men yelkamni orqaga egaman. "Bu katta uyqu, bolam. Tinchlik. Yaltiroq. Bajarildi va bajarildi".

U boshini chayqadi. "Bo'lishi mumkin emas. Ebbi shunchaki "ko'zlarini pirpiratib qo'yishi" mumkin emas. Men bunga ishonishdan bosh tort».

Men jim, uni kuzatib turaman, o'zim tutib turgan savolni berishni xohlayman chunki men Ebbi vafot etganini angladim. "Nima bo'ldi?" Men so'rayman. "Ebbiyga?"

Hovuzda oyoqlari aylanib yurishni to'xtatadi, suv hali ham buzoqlari atrofida aylanmoqda, lekin u menga aytadi. "U Arizonada jarlik bilan sho'ng'idi va u notog'ri tushganida suvga urish. Bo'yinini sindirib, cho'kib ketdi. Ular uning og'rig'ini sezmaganligini aytishdi". U mening qarashimni uchratadi, uning qiyofasi bezovta edi. "Ular qayerdan bilsin, Villi? Qanday uning og'riq his qilayotganini bilishadimi? U men bo'lganimda u doim yonimda edi og'riq, va men ham xuddi shunday qilish uchun u erda bo'lmaganman».

Men boshimni silkitaman. Menga yordam berishni aytadigan barcha instinktlarim bilan kurashishim kerak va uning qo'lini ushlang. Men nima deyishni bilmayman. Bilishning iloji yo'q. U orqaga qarab suvga qaraydi, ko'zlari porlab, aqli uzoqroqda, a tepasida Arizonadagi jarlik.

«Men u erda bo'lishim kerak edi. Ammo men har doimgidek kasal bo'lib qoldim». U nafas chiqaradi asta-sekin, harakat bilan, ko'zlari ochilmay, pastki qismidagi nuqtaga e'tibor qaratdi basseyn «Men uni qayta-qayta tasavvur qilaman, u nimani his qilganini yoki nima ekanligini bilmoqchiman deb o'yladi. Men buni bilmasligim sababli, u men uchun o'lishni hech qachon to'xtatmaydi. Men buni ko'rib turibman va qayta-qayta».

Men basseynga ishora bilan uning oyog'iga tegib, boshimni silkitaman. U ko'zlarini pirpiratib qaradi menga, uning ko'zlari tiniqlashmoqda. - Stella, agar u erda bo'lganingda, hali bilmas eding.

"Ammo u yolg'iz vafot etdi, Uill", deydi u, buni men inkor etolmayman.

"Ammo biz hammamiz yolg'iz o'lamiz, shunday emasmi? Biz sevgan insonlar biz bilan bora olmaydi". o'ylaymanki Umid va Jeyson haqida. Keyin onam. U mag'lub bo'lgandan ko'proq xafa bo'ladimi deb o'ylayman men, yoki kasallikdan mahrum bo'lish uchun.

Stella oyoqlarini suvga aylantiradi. "Sizningcha, cho'kish azob beradi? Qo'rqinchimi?" "Deb so'radi.

Men yelkamni qisaman. "Mana shunday boramiz, shunday emasmi? Biz g'arq bo'ldik. Faqat suv. Nopok ishni o'z suyuqliklarimiz bajaradi".

Men uning titrayotganini ko'zimning burchagida ko'rib turibman va unga bir ko'z tashlayman. «Men o'yladim siz o'lishdan qo'rqmadingizmi?" deb so'radi.

U menga achchiqlanib qarab, qattiq xo'rsindi. «Men bo'lishdan qo'rqmayman o'lik. Ammo haqiqiy o'layotgan qism. Bilasizmi, u nimani his qiladi?" "Deb so'radi. Men qolganda jim, u gapirishni davom ettiradi. "Siz hech biridan qo'rqmaysizmi?"

Men iste'dodli bo'lish uchun odatiy instinktini yutaman. Men u bilan haqiqiy bo'lishni xohlayman. "O'ylaymanki

bu oxirgi nafas haqida. Havo uchun emish. Tortish va tortish va olish
hech narsa. Ko'krak mushaklari yirtilib, yonayotgani haqida o'ylayman, umuman foydasiz.
Havo yo'q. Hech narsa yo'q. Faqat qora ". Men oyoqlarim atrofida to'lqinlanib suvga qarayman
Mening boshimdagi batafsil tasvir, menga tanish va oshqozon chuquriga singib ketgan. Men
titrab, yelkasini qisib, unga qarab jilmayib qo'ydi. "Ammo, hey. Bu faqat dushanba kunlari.
Aks holda, men bu haqda to'xtamayman ».

U qo'lini uzatdi va men u mening qo'limni olishni xohlashini bilaman. Bilaman, chunki men
uni ham olmoqchi. Yuragim urishni sekinlashtiradi va men uning yarim qotib qolganini ko'raman,
barmoqlarini kaftiga burish va qo'lini tushirish.

Uning ko'zlari mening ko'zlarim bilan to'qnashadi va ular tushunishga to'la. U buni biladi
qo'rquv. Ammo keyin u menga bu kichkina tabassumni bag'ishlaydi va men hamma narsaga qaramay bu erda ekanligimizni tushu
bu.

U tufayli.

Hovuzning porlashiga qarab o'ynab turganini ko'rib, chuqur nafas olish uchun kurashaman
uning suyagi va bo'yni va elkalari.

"Xudo, sen chiroylisan. Va jasur », deyman. "Bu jinoyat, men sizga tegmayman".

Hovuzga ishora qilayotgan narsadan ko'proq narsani xohlayman, uni ko'taraman
uning terisi. Men muloyimlik bilan, uning uchini uning bilagiga, uning o'tkir burchagi ustiga qo'ydim
yelkam, asta uning bo'yniga boraman. U mening "teginishim" ostida titraydi,
uning ko'zlari menikiga qulflangan edi, hovuzga ishora qilayotganda yonoqlarida xira qizil rang porlab turardi
ko'tariladi.

"Sizning sochlaringiz", deyman, uning yelkasiga tushgan joyga tegib.

"Sizning bo'yingiz", deyman, hovuz nuri uning terisini yoritadi.

"Sizning lablaringiz," deyman, oramizdagi xavfli tortishish kuchini his qilib, menga jur'at etayapman
uni o'pish.

U to'satdan uyatchan bo'lib, chetga qaraydi. "Men yolg'on gapirdim, biz uchrashgan kun. Men jinsiy aloqada bo'lmaganman ». U
gapirayotganda yon tomoniga tegib, o'tkir nafas oladi. "Men hech kimni xohlamayman
meni ko'rish. Chandiqlar. Naycha. Jinsiy aloqada hech narsa yo'q ... "

"Siz haqingizda hamma narsa shahvoniy", deyman uni kesib tashladim. U menga va men tomonga qaraydi
uni mening yuzimda ko'rishini istayman. Aytmoqchimanki, unga qarang. "Siz mukammalsiz."

U titrab turganicha, hovuzga ishora qilayotganini kuzataman. U etib boradi
a ipak tanki, a-ni ochish uchun uni sekin tortayotganda ko'zlari menga tikildi
qora dantelli sutyen. U mening ustimdan tankning tepasini hovuz pastki qismiga tashladi
u bilan.

Keyin u shortilaridan pastga siljiydi, ulardan ehtiyotkorlik bilan chiqib, va
tiklanish. Meni qarashga taklif qilmoqda.

U mendan shamolni urib yubordi. Imkonim boricha olishga harakat qilaman,
uning oyoqlari va ko'kragiga boqib, ochlik bilan tanamdan yuqoriga va pastga qarab yo'l oldim
va uning kestirib. Ko'krak qafasidagi ko'tarilgan jangovar izlarga qarshi yorug'lik raqsga tushadi va
oshqozon.

"Aziz xudo", men tashqariga chiqishga muvaffaq bo'ldim. Hovuzga hasad qila olaman deb hech o'ylamaganman
ishora, lekin men uning terisini mennikiga qarshi his qilmoqchiman.

Hovuzga tushmasdan oldin u menga kulgili jilmayib qo'ydi, u butunlay ostiga tushdi
suv. U menga tikilib qaraydi, uzun sochlari xuddi u singari atrofiga taralgan
suv parisi. U havodek nafas olayotganida, men basseyndagi signalni mahkam ushlayman.

U kuladi. "U nima edi; Nima bo'lgandi? Besh soniya? O'ntami? "Deb yozdi.

Tomog'imni tozalab, og'zimni yopaman. Men bilgan narsalar uchun bir yil bo'lishi mumkin edi. "Men
hisoblash emas edi. Men qarab turgandim ».

"Xo'sh, men sizga o'zimni ko'rsatdim", deydi u menga jur'at etib.

Va men har doim jur'at qilaman.

Men ko'yilagimning tugmachasini ochib turaman. Endi u menga qarab turadigan kishi. Va u
hech narsa demaydi, lekin lablari taraladi, qoshlarini burishtirmaydi, achinishmaydi.

Men ishtonimdan toyib, hovuz zinalariga boraman va u erda turaman faqat mening bokschilarimda, suv va Stella meni chaqirishmoqda. Sekin kirib boraman hovuz, havo uchun kurashayotganda ko'zlarimiz bir-birimizga qulflangan.

Bir marta, bizning CF bilan hech qanday aloqasi yo'q.

Men suv ostiga cho'kib qoldim va u menga ergashdi, kichik pufakchalar suzib yuribdi ostidagi yuvilgan dunyo bo'ylab bir-birimizga qarab tursak suv, bizning sochlarimiz yuqoriga va atrofimizga suzib yurib, yuzaga, chiroqlarga qarab tortmoqda ingichka tanamizga soyalarni tashlash.

Biz bir-birimizga tabassum qilamiz va mening millionlab sabablarim bo'lsa ham kerak emas, unga hozir qarab, o'zimni sevib qolgandek his qila olmayman uni.

19-BOB

STELLA

Hovuzni tark etamiz, sochlarimiz asta-sekin quriydi, chunki tun erta tongga aylanadi ertalab Seynda o'tgan yillarimda million marta ko'rgan narsalarimning yonidan o'tamiz Greys. Dozing qo'riqchilari va jarrohlari g'azab bilan singanlarni silkitmoqdalar qabulxonaning yonida joylashgan avtomat, xuddi o'sha oq kafel pollar va bir xil xira yoritilgan yo'laklar, lekin hamma narsa boshqacha ko'rinadi yonimda Will. Bu xuddi ko'rishga o'xshaydi hamma narsa birinchi marta. Biror kishi buni amalga oshirishi mumkinligini bilmasdim eski narsalar yana yangi bo'lib qoladi.

Biz choyxonadan asta-sekin o'tib, ulkan shisha deraza oldida turamiz

osmonning asta-sekin yorishishini tomosha qilayotgan har qanday yo'lovchidan uzoqroq yon tomonga. Stakaning narigi tomonida hammasi tinch. Ko'zlarim chiroqlarga tushadi uzoqdagi parkda.

Men chuqur nafas olaman va ularga ishora qilaman. "O'sha chiroqlarni ko'rasizmi?"

Uill boshini silkitib, menga qarab, sochlari hovuz suvidan silkinib ketdi.

"Ha. Uyingizda o'tirganimda ularga doim qarab turaman ».

Orqaga qaraganimda u meni kuzatib turadi. "Har yili Ebbi bilan men borar edik Mana. U ularni yulduzlar deb atagan, chunki ular juda ko'p ». Men kulaman, kulaman. "Mening oilam meni" Kichik yulduz "deb chaqirishardi".

Ebbi mening taxallusimni aytgan ovozini eshitaman. Bu og'riyapti, lekin og'riq emas kabi o'tkir. "U istak bildirar edi va u menga nima ekanligini hech qachon, hech qachon aytmas edi. U foydalangan agar u baland ovoz bilan aytgan bo'lsa, bu hech qachon amalga oshmaydi deb hazillashish uchun. " Kichkina pinpoints uzoqdan yorug 'miltillab, meni chaqirdi, go'yo hozir Ebbi u erda. "Ammo men bilardim. U men uchun yangi o'pkalarni tilab qoldi ».

Men o'pkamning ko'tarilish va ko'tarilish uchun doimo kurashini his qilib, nafas olaman va chiqaraman yiqilib, yangi o'pkada qanday bo'lishini o'ylayman. Qisqacha o'pka esa, men bilganim kabi hayotni butunlay o'zgartiradi. Aslida o'pka

ish. Nafas olishga imkon beradigan va yugurishga imkon beradigan va ko'proq vaqt beradigan o'pka haqiqatan ham yashash.

"Umid qilamanki, uning istagi amalga oshadi", deydi Uill va men sovuq oynaga boshimni egaman, unga qarab qo'ydi.

"Umid qilamanki, mening hayotim bejiz bo'lmagan", - deyman o'zimning miltillaganlarimga bo'lgan xohishim chiroqlar.

U menga uzoq nigoh tashlaydi. - Sizning hayotingiz hamma narsa, Stella. Siz odamlarga ta'sir qilasiz bilganingizdan ko'proq ». U qo'lini yuragiga qo'yib, ko'kragiga tegadi. "Men tajribadan gapiring ".

Nafasim derazaning oynasini qoplaydi va men kattakon rasm chizib, qo'limni cho'zaman yurak. Biz stakan aksida bir-birimizga qaraymiz va tortishish kuchini his qilaman uni, ochiq maydon bo'ylab meni tortib. Bu mening har bir qismimni tortadi, mening ko'krak va qo'llarim va barmoq uchlari. Men uni xohlaganimdan ko'ra ko'proq o'pmoqchiman mutlaqo hamma narsa.

Aksincha, men uning stakanga aksini o'pib, egildim.

U barmoqlarini uchlari bilan og'ziga tegizib, sekin ko'tariladi, xuddi o'zi sezgandek, va biz bir-birimizga yuz o'giramiz. Quyosh asta-sekin jimirlab turganda men unga qarayman ufq, yuziga iliq nur sochib, ko'zlari porlagan va to'lgan yangi narsa, ammo qandaydir tanish.

Mening terim qichiy boshlaydi.

U menga tomon bir oz qadam tashladi, qo'lqopli qo'li uzunlik bo'ylab sekin siljiydi basseyniga ishora qilish, uning yuragi yugurishni boshlaganda uning ko'zlari ehtiyotkorlik bilan. Men qadam bosaman yaqinroq, yana bir necha dyuymni o'g'irlash, unga shunchalik yaqinroq bo'lish.

Ammo mening telefonim o'chib turadi, qayta-qayta chirillash va sehr-jodu lahza shar kabi suzib yuradi. Men orqa cho'ntagimdan telefonimni tortib olaman va Podan kelgan matnni ko'ring, qayg'u va yengillik aralashganini his qilib, Villi va men uzoqlashamiz bir-biridan.

SOS.

Barb sizlarni qidirmoqda !!!

YIGITLAR QAYERDA?

Voy Xudoyim. Mening har bir qismimni vahima bosadi va men ko'zlarimni katta ochib, Villiga qarayman. Agar u bizni birga topsa, biz hech qachon ikkinchi uchrashuvga duch kelmaymiz. "Oh yo'q. Iroda. Barbning bizni izlayapmiz! "

Biz nima qilamiz? Biz qanotimizdan uzoqroq bo'la olmadik.

U ham bir soniya ichida vahimaga tushganga o'xshaydi va keyin o'zini tortib oladi birgalikda, zararni nazorat qilish rejimiga o'tishda qoshlari burishgan.
"Stella, u seni avval qayerdan izlaydi?"

Mening xayolim tezlashadi. "NICU!"

G'arbiy kirish. Barb narigi tomondan kirib keladi. Agar men uni buyurtma qilsam, men balki vaqtida u erga etib borishi mumkin.

Boshim liftlarga qulab tushdi va men eshiklar asta-sekin yopilayotganini ko'raman. Grimacing, men hovuzga ishora qilib devorga suyanaman va zinapoyaga murvat bilan murvat beraman uni teskari yo'nalishda, bizning qavatga qaytarib kitob qiladi.

Bir oyog'imni ikkinchi oyoqqa qo'yib, qo'llarim va oyoqlarim bilan zinapoyadan yuqoriga ko'taraman tanamni beshinchi qavatga ko'targanimda kuyishni boshladim. Mening portativimni yanking kislorod yelkamga qancha uzoqlashsa, men bo'sh koridorga qarab boraman. Mening oyoqlarim shapaloq shovqin-suron bilan polga qarshi, mening nafas olishim g'azablangan nafas bilan keladi.

Bu juda yomon. Barb meni o'ldiradi. Xo'sh, avval Will, keyin aniq men.

Vujudimni eshikka a bilan urganimda o'pkam xuddi yonayotganga o'xshaydi ustiga katta qizil beshta bosilgan, NICU ga g'arbiy kirish joyi suzib yurgan. Men iloji boricha imkon qadar ko'proq havo so'rishga harakat qilaman, ochilganimda umidsiz yo'talayapman klaviatura, raqamlar yozish uchun qo'llarim juda silkidi.

Men ushlanib qolaman. Men kechikdim.

Men 6428 raqamini terish uchun etarlicha ushlab, chap qo'lim bilan o'ng qo'limni ushlab olaman. NICU. Eshik chertish bilan ochiladi va men o'zimni bo'sh divanga tashlayman, mening boshimni suzib o'tirganimda, uxlagandek bo'lib, ko'zlarimni yumganimda.

Bir soniyadan keyin ham sharqqa kirish eshigi yorilib ochildi va men eshitaman qadamlaringizni qo'ying, keyin Barbning atirini hidlang, u yonimda biroz to'xtab qoldi. Mening osoyishta ko'rinishga astoydil urinib, nafasimni boshqarishga harakat qilsam, ko'krak yonadi mening tanam havoni orzu qilar ekan.

Men ustimdan adyol fanatining chiqib ketayotganini sezaman, so'ng uning qadamlarini asta-sekin tark etishini eshitaman uning orqasida ochiladigan va yopiladigan sharqiy kirish eshigi.

Men boltni tik o'tiraman, yo'talayapman, ko'zlarim ko'r-ko'rona og'riq sifatida yoshga to'ladi ko'kragim bo'ylab va butun tanamdan o'q otadi. Og'riq asta-sekin yo'qoladi, mening ko'rishim tanam kerakli havoni olgandan keyin tozalash. Hozir men his qilayotgan yengillik miqdori mening tanamdan adrenalini miqdori bilan mos keladi.

Men Will-ga bosh barmoqli emoji yuborib, telefonimni tortib oldim. U yarim a javob beradi ikkinchisi keyinroq: BIZNING QABUL QILMAGANIMIZGA ISHONAMAYMAN.

Kecha kulgusi hali ham iliq divanga cho'kib kulaman yuragimni kasalxonadan bir necha mil balandlikda suzib yurish.

* * *

Eshigimni taqillatmoqda, meni uyqusirab uyqudan uyg'otmoqda deraza yonidagi jirkanch yashil kresloga yoyilib. Men ham uyqusirab ko'zlarimni silayman ekranimni qisib, telefonimni tekshiring.

Soat bir bo'ldi. Uch million matnni qaysi biri tushuntirishi mumkin Camila, Mya va Po o'tgan kecha qanday o'tganligi haqida so'rashmoqda.

Kecha tunda.

Baxt to'lqini meni bosib o'tayotganini sezib, shunchaki o'ylab tabassum qilaman. O'rnimdan turdim-da, eshikka aralashdim va u erda chalg'iganimda eshikni ochdim boshqa tomonda hech kim yo'q. Bu g'alati. Keyin choyxonani payqab, pastga qarayman polda o'tirgan sut kokteyli, uning ostiga yozuv qo'yilgan.

Egilib, o'qiyotganimda tabassum bilan uni oldim: «Po sizga shokoladni yoqtiradi dedi. Vanilya, albatta, eng yaxshi lazzatdir, lekin uni siljitishga ruxsat beraman, chunki menga yoqasan ».

U hatto vanil muzqaymoq bilan multfilm shohsupasini chizish uchun vaqt ajratdi birinchi o'rindagi medal uchun shokolad va qulupnayni mag'lub etgan konus.

Men kulayapman, dahlizga qarab, uning eshigi oldida, yuzini kiyib olgan Uillni ko'rish uchun niqob va qo'lqop. U yuz niqobini pastga tortadi va Barb yumaloqlashganda yuz yasaydi burchak. U menga ko'z qisib qo'ydi va tezda xonasining eshigini itarib yubordi

uni ko'rishdan oldin ichkarida g'oyib bo'ldi.

Men sut tebranishini yashiraman va katta tabassumga urib, orqamdan eslatib qo'yaman.

"Tong, Barb!"

U menga shubha bilan qarab, bemorlar jadvalidan yuqoriga qaraydi. - Kunning ikkinchi yarmi.

Men boshimni silkitib, sekin orqaga qaytdim. "Albatta, to'g'ri. Peshindan keyin. " Men bilan imo qilyapman erkin qo'l. «Bilasizmi, bu barcha qorlarni aytishga qiynaladi. . . kunning qaysi vaqti bor ".

Men bundan ham kulgiliroq gap aytishimdan oldin eshikni yopib, ko'zlarimni aylantiraman.

Barbni yanada shubhali qilmaslik uchun kun bo'yi pastroq yotamiz

Biz. Biz Skyping yoki SMS yozish uchun ham xavf tug'dirmaymiz. Men o'zimni qayta tashkil etishning katta namoyishini o'tkazama med aravasi, har safar dahlizga kirganimda yashirincha Villi eshigi ostiga sirg'alib o'tib ketayotgan yozuvlar ko'proq materiallar olish uchun.

Uill o'nlab marotaba savdo avtomatiga boradi, uning javoblari keladi har bir yangi sumka chiplari yoki shakarlamalar bilan.

"Ikkinchi sana qachon?" u yozadi, men esa daftaringa qarab jilmayaman aslida men kunimni ishlagan narsamda.

Ertaga uning tug'ilgan kuni uchun rejam.

BO'LADI

Men orqamdan tortishayotgan onamni karavot chetidan uyqusirab kuzataman va doktor Hamid bilan. Go'yo bu haqda qichqiriq, o'zgarishga yordam beradi mening statistik natijalarim. Cevaflomalindan hech qanday o'zgarish bo'lmadi.

Tug'ilgan kun uchun eng yaxshi sovg'a emas.

"Ehtimol, dori-darmonlarning salbiy ta'sir ko'rsatishi mumkin. Yangi preparatni ushlab turadigan narsa kerakligicha ishlashdan?" u orqasidan o'q uzmoqda, ko'zlari deyarli g'azablangan.

Doktor Hamid boshini chayqab chuqur nafas oladi. "Uillzdagi bakteriyalar o'pka chuqur kolonizatsiya qilinadi. Antibiotikning o'pka to'qimalariga kirib borishi vaqtni talab qiladi har qanday dori uchun." U mening kunlik IV Cevaflomalin-ga ishora qiladi. "Ushbu dori yo'q boshqacha".

Onam karavotimning chekkasidan ushlab, chuqur nafas oladi. "Ammo bunday bo'lmasa samarali ..."

Yana emas. Men boshqa ketmayman. Men uni kesib tashladim. "Yetarli! Bu tugadi, onajon. Hozir o'n sakkiz yoshdaman, esingizdami? Men boshqa kasalxonalariga bormayman".

U menga qarash uchun atrofnı aylantiradi va men bu lahzaga tayyorligini ayta olaman, uning ko'zlari g'azabga to'ldi. "Kechirasiz, men sizni saqlashga urinib, sizning zavqingizni buzayapman tirik, iroda! Yilning eng yomon onasi, shunday emasmi?"

Doktor Hamid bu uning ketishga ko'rsatma ekanligini bilib, asta eshikka qarab orqaga qaytdi. Ko'zlarim onamga qaytib, men unga tikilib qarayman. "Bilasizmi, men adashgan ishdaman, shunday emasmi? Siz buni faqat yomonlashtirmoqdasiz. Hech qanday davolanish meni qutqara olmaydi".

"Yaxshi!" u orqaga qaytadi. "Keling, muolajalarni to'xtataylik. Pulni sarflashni to'xtating. Sinashni to'xtating. Unda nima bo'ladi? U g'azablanib menga tikilib turibdi. "Siz yotibsiz a tropik plyaj va to'lqin sizni olib ketishiga ruxsat bering? Ahmoqona va she'riy bir narsa bormi?" Deb so'radi.

U boshini silkitib, qo'llarini beliga qo'ydi. "Kechirasiz, lekin men yashamayman ertak. Men odamlar o'zlari hal qiladigan haqiqiy dunyoda yashayman. . ."

Uning ovozi ketmoqda, men dadil yurib, qoshlarimni ko'tarib bir qadam oldinga qadam tashlayman uni aytish. "Muammolar. Davom et, onajon. Ayt buni."

Bu men uchun doimo bo'lgan narsaning xulosasi.

U sekin nafas chiqaradi, uzoq vaqtdan beri birinchi marta ko'zlari yumshayapti. "Siz muammo emas, Will. Sen mening o'g'limesan" deb javob berdi.

"Unda mening onam bo'ling!" Men baqiraman, mening tuyulganim qizilga aylanadi. «Oxirgi marta qachon bo'lgan sen shunday eding, ha?

"Iroda", deydi u menga bir qadam yaqinlashib. "Men sizga yordam berishga harakat qilaman. Harakat qilyapman to -"

"Hatto meni umuman taniysizmi? Mening bittamga qaradingizmi? chizmalarmi? Menga yoqadigan qiz borligini bilasizmi? Men siz aytmadingiz, deb o'ylayman." Men boshimni silkitaman, g'azab mendan oqib chiqmoqda. "Qanday qilib? Meni ko'rganlaring - mening sikishim kasallik!"

Stolimga jamlangan barcha badiiy kitoblar va jurnallarni ko'rsataman. "Kim mening sevimli rassom, onam? Sizda hech qanday tasavvur yo'q, shunday emasmi? Muammoni hal qilishni xohlaysizmi? Tuzatish menga qanday qaraysiz?"

Biz bir-birimizga qarab turamiz. U o'zini yig'ib, unga yaqinlashib, yutadi hamyonini karavotdan oling, ovozi yumshoq va barqaror. "Men sizni yaxshi ko'rayapman, Vasiyatnoma."

U eshikni jimgina orqasidan yopib chiqib ketadi. Albatta u ketdi. Men o'tiraman mening karavotimdan hafsalasi pir bo'lib, o'girilib o'ralgan, katta sovg'ani ko'rish uchun atrofiga ehtiyotkorlik bilan bog'langan qizil tasma. Men deyarli uloqtiraman, aksincha uni ushlayman,

u men xohlagan narsani o'ylashi mumkin bo'lgan narsani ko'rishga tayyor. Men tasmani yulib tashlayman va ramkani ochish uchun o'rash qog'ozi.

Men nima ko'rayotganimni tushuna olmayapman. Men buni tanimaganim uchun emas. Chunki men qil.

Bu 1940-yillardagi siyosiy multfilmlar to'plami. Fotokopiyaning asl nusxasi I mening xonamga ilib qo'yishdi.

Imzolangan va sana qilingan va hamma narsa. Juda kam, men hali ham mavjud deb o'ylamagan edim.

Bok.

Men karavotimga yotdim, yostig'imni ushlab yuzimga qo'ydim umidsizlikni uning o'zimga o'tishiga nisbatan sezgandim.

Men uning doim menga qarab turishiga shunchalik xafa bo'ldimki, o'zim ham sezmay qoldim Men aynan shu narsani qilardim.

Hozir u qayerga ketganini bilamanmi? U nima qilishni yaxshi ko'rishini bilamanmi? Men bo'ldim Shunday qilib, o'z hayotimni qanday o'tkazishni xohlayotganimga e'tibor berar ekanman, uning hayoti borligini umuman unutganmi:

Bu menman.

Mensiz onam yolg'iz. Bu vaqt davomida u faqat mening ko'radi deb o'yladim kasallik. Siz hal qiladigan muammo. Ammo, aksincha, u menga to'g'ri qarab, harakat qilar edi menga qarshi unga qarshi kurashishga majbur qil, qachonki men uning tishi bilan kurashgan edim mix U xohlagan yagona narsa men qolishim va kurashishim kerak edi ketishga tayyorlanmoqda.

Fotokopisini tushiraman va o'rniga hoshiyali, birinchisini qo'yaman. o'ziga xos asl nusxasi.

U Stella bilan bir xil narsani xohlaydi. Ko'proq vaqt.

U men bilan ko'proq vaqt o'tkazishni xohlaydi.

* * *

Men borayotganda quloqchinimni sug'urib, stolimdan orqaga qaytaman. Men o'tmishni o'tkazdim ikki soatlik rasm chizish, onam bilan to'qnashuvimni silkitishga urinish.

Men bir narsani aytishim kerakligini bilaman. Qo'ng'iroq yoki matn bilan murojaat qiling, lekin men qila olmayman yordam bering, lekin baribir ozgina achchiqlanasiz. Aytmoqchimanki, bu ikki tomonlama yo'l va u albatta uning uchida ham mukammal ish qilmagan. Agar u xohlasa u menga bir oz bo'lsa ham tinglayotganini ko'rsatdi. . .

Men shokoladli puding kosasini va tushlikdan keyingi dorilarimni olib, xo'rsindim med arabasi va ehtiyotkorlik bilan ularni olib. Telefonimni olib chiqib, men o'tiraman to'shagimning chekkasi va maqsadsiz Instagram-dagi xabarlarimni ko'rib o'ting mening eski sinfdoshlarimdan tug'ilgan kunga bag'ishlangan tilaklar.

Stelladan hali hech narsa yo'q. Kecha, men kelganimdan beri u menga hech narsa yubormadi ikkinchi uchrashuv haqida so'radi.

Men unga FaceTime-da qo'ng'iroq qilaman, u telefonni qabul qilganda jilmaydi. "Men bo'shman!"

"Nima?" u ko'zlarini katta ochib boshlaydi. "To'g'ri, tug'ilgan kuningiz bilan! Men qila olmayman ishonmadim ... »

Men uni kesib, qo'limni silkitaman. Katta gap yo'q. "Bandmisan? Yurish istaysizmi? Barb atrofida emas".

U telefonni oldida o'tirgan bir qator darsliklar ustiga qo'ydi. "Qilolmayman hoziroq. Men o'qiyapman".

Yuragim cho'kadi. Haqiqatan ham? "Ha, yaxshi. Men, ehtimol, deb o'yladim. . . "

"Qanday qilib keyinroq?" - deb so'raydi u, unga qarashli ko'rinish.

"Do'stlarim keyinroq tashrif buyurishadi", deyman afsus bilan yelka qisib. "Zo'r. Biz tushunamiz biron narsa chiqdi. " Men unga jirkanch qarayman. "Men shunchaki, bilasizmi, sizni sog'indim".

U menga tabassum qiladi, ko'zlari iliq, yuzi xursand.

"Men ko'rishni istaganim shu! O'sha tabassum. " Men barmoqlarimni sochlarimdan o'tkazaman. "Hammasi to'g'ri. Kitoblaringizga qaytishingizga ruxsat beraman".

Men yotoqxonamga yotib, telefonimni yostig'imga yopishtirib qo'ydim.

Zo'rg'a bir soniyadan so'ng u jiringlay boshlaydi. Men hattoki bo'lmasdan javob berib, uni ushlayman kim qo'ng'iroq qilayotganini ko'rish uchun ekranga qarab. "O'zingni o'zgartirishingni bilardim ..."

"Hey, bo'ladi!" - dedi boshqa tomonda bir ovoz. Bu Jeyson.

"Jeyson! Hey, - deyman, bu Stella emas, deb biroz dumalab, lekin baribir eshitganimdan xursandman undan. Stella bilan bo'lgan voqea shu qadar tez sodir bo'ladiki, menda bo'lmagan uni ushlab qolish uchun imkoniyat.

"Biror narsa paydo bo'ldi", deydi u, lekin u g'alati tuyuladi. "Kechirasiz, odam. Biz qila olmaymiz bugun u erga yetib kel ».

Jiddiyimi? Avval Stella va endi Jeyson va Umidmi? Tug'ilgan kunlar qisqacha men uchun ta'minot. Lekin men uni silkitaman. "Oh, ha, yaxshi. Men buni to'liq tushunaman ". U boshlaydi kechirim so'radi, lekin men uni kesib tashladim. "Jiddiy, do'stim, yaxshi! Katta ish emas".

Men baland ovoz bilan xo'rsinib qo'ydim va o'tirganimda, mening qarashim nebulizerga tushadi. Men albuterolni ushlayman va boshimni silkitib, "Menga tug'ilgan kuningiz muborak bo'lsin" deb ming'irlyapman.

* * *

Kechqurun uyqudan uyg'onib ketdim, telefonim jiringlayotganida, xabar kirib keldi. O'tiraman yuqoriga qarab, ko'zlarim ekranga qaratildi va Stellaning matnini o'qish uchun o'ngga suring.

BERKINMACHOQ. Siz shundaysiz. XOXO S.

Men karavotdan dovdirab qoldim, sarosimaga tushdim, lekin oppoq furgonlarimga o'tirganimda qiziquvchan edim eshikni oching. Yorqin-sariq pufak deyarli yuzimga uradi, uning

eshik tutqichiga bog'langan uzun ip. Biror narsa borligini anglab, ko'z qisib qo'yaman eng pastki qismida sharning ichida o'tirish.

Eslatma?

Balonnini pop qilish uchun oyoq osti qilishdan oldin qirg'oq toza ekanligini ikki marta tekshiraman u. Ochiq sumka bilan o'z xonasiga qaytib ketayotgan bola o'nga sakraydi shovqindan oyoqlar, sumkadan uchib chiqib, erga sochilib yotgan chiplar. Men "Post-it" yozuvini ichkaridan tezda oling, xabarni ochish uchun uni oching Stellaning toza qo'l yozuvi bilan yozilgan.

Birinchi uchrashgan joyimizdan boshlang.

NICU! Men koridorga qochib o'tirdim, uning ko'nglini ko'targan bola yonidan o'tib ketdim kartoshka chiplari va liftni beshinchi qavatga ko'taring. Men chopib o'tdim 2-binoga ko'prik, hamshiralalar va bemorlar va shifokorlardan qochib, bosh ikkita eshikdan NICU ning sharqiy kirish qismiga. Atrofga qarab, boshim har tomonga uchadi, boshqasini qidiradi - u erda! Bo'sh joyga bog'langan stakan ortidagi beshik - yana bir yorqin sariq shar. Men ehtiyotkorlik bilan oyoq uchida, sharni echish uchun ipdagi tugun bilan fumbling.

Iso, Stella. U g'alati dengizchi emasmi?

Oxir-oqibat men uni qaytarib oldim va yana ikkalasiga qarab yo'lakka chiqib ketdim oldingi usullar - POP.

Keyingi maslahatni o'qish uchun yozuvni ochaman.

Atirgullar qizil. Yoki ularmi?

Xabarga tikilib, qoshimni burishtirdim. "Yoki ular". . . Oh! Men uning yuzini tasavvur qilaman boshqa kecha oq atirgul qulog'ining orqasiga ehtiyotkorlik bilan tiqilib qoldi. Vazo. Men boshim to'g'ridan-to'g'ri atriumga qarab, asosiy qabulxonaning zinapoyalaridan pastga tushib, ichiga kirib boring shisha bilan yopilgan xona. Eshiklarni itarib, suzayotgan sariq sharni ko'rmoqdaman, uning ipi vazoga mahkam bog'langan.

Men sharni yirtib tashlaganimda menga shubhali qarab qo'yadigan qo'riqchiga qo'l siltayman

Yazodan nafas olishimga qiynalgancha, o'pkam bularning barchasiga norozilik bildirmoqda. Men unga qarab jimmayib qo'ydim, sharni baland ovoz bilan qo'ydim va men silmaganicha yetka qisdim tushuntirish. "Bu mening tug'ilgan kunim".

Xabarni ichkaridan olaman, o'qish uchun ochdim:

Qani endi shu qadar nafasimni tiya olsam. . .

Tropik baliq tankiga aylanishimdan oldin o'qishni arang tugatdim
Baliqning yorqin apelsinlari va sariqlari ko'zlarimni skanerlar ekan, menga qarab sakrab tushishdi
balon uchun idishni tashqi tomoni atrofida g'azab bilan.

Xato qildimmi?

Men yana o'ylayman. Hovuz.

Men xonadan shoshilib chiqaman, 1-binoda joylashgan sport zaliga, so'nggi eslatma
Men ketayotib qo'limda mahkam ushladim. Sport zali eshiklarini ochib, hammasidan o'tib ketaman
bo'sh jismoniy mashqlar va hovuz eshigini ko'rish umid baxsh etadi
stul bilan ochildi. Ichkariga qadam qo'yganimda, ko'rganimda yengil nafas olaman
suvning tepasida, chetidan bir necha metr narida suzib yurgan sariq shar.

Yon tomonga qarab, juma kunidan boshlab hovuzga ishora qilaman.

Balon ostidagi ishorani supurib, men ipni ushlayman va sharni tortaman
suvdan tashqarida, tagida biron bir narsa sifatida tugmachani payqab
basseyn uni og'irlashtiradi.

Uni tortib olib, Stella videodan Cal Stat shishasini tanib, kulaman.

Men balonni ochish uchun hovuz signalidan foydalanaman, o'lik qoldiqlarini saralab olaman
ichidagi xabarni oling.

Birinchi uchrashuvimizdan roppa-rosa qirq sakkiz soat ichida. . .

Qoshlarimni burishtirib, qog'ozni ag'darib tashlayman, ammo tamom. Men soatimni tekshiraman. Sakkiz ellik to'qqiz.
Birinchi vaqtimizdan qirq sakkiz soat o'tguncha yana bir daqiqa - Mening telefonim jiringlaydi.

Men oshpaz shlyapasida va xuddi do'zaxga o'xshab yoqimli ko'rinadigan Stellaning rasmini ko'rish uchun suring
sariq sharni ushlab, yuzida katta tabassum. Xabarda shunday deyilgan: . . . bizning ikkinchi
sana boshlanadi!

Men u qaerda bo'lishi mumkinligini bilish uchun kattalashtirib, rasmga qarab qoshimni burishtirdim. O'sha
temir eshiklar bu kasalxonaning deyarli hamma joylarida. Lekin kuting! Men tomon siljiyman
rasmning o'ng chekkasida sut chayqash mashinasining burchagini ko'rish uchun
kafeterya. Men kuch bilan liftga yuraman, uni beshinchi qavatga va pastga ko'taraman
zal va ko'priki bo'ylab Bino 2. Men boshqa liftga sakrab o'taman va
choyxonada joylashgan uchinchi qavatga qaytib, mening nafasimni ushlab turing
va cho'tka bilan zanglamaydigan po'latdan yasalgan devorlardagi ko'zguda sochlari silamoqchiman,
hovuzga oid signal hali ham qo'lida.

Men beparvo burchakka burilib, eshik oldida suyanib turgan Stellani ko'rdim
kafeterya, meni ko'rganida yuzini to'ldiradigan sof quvonch qiyofasi. U kiygan
bo'yanish, uning uzun sochlari yuzidan boshi bilan uzilgan.

U chiroyli ko'rinadi.

"Men sizni hech qachon topolmaysiz deb o'yladim."

Men hovuzga ishora qilayapman, u eshikni itarib boshqa uchini oladi
va meni qorong'u choyxonadan olib o'tdi.

"Kech bo'ldi, bilaman, lekin biz choyxona yopilguncha kutishimiz kerak edi".

Men qoshimni burishtirdim, atrofga qarab. "Biz?"

U muzli oynali eshik oldida to'xtaganicha, u menga qaradi
u klaviatura ichiga kodni urganligi sababli, uni o'qib bo'lmaydi. Bir marta bosish bilan

eshiklar ochilib, bir nechta ovozlari: "Ajablanib!"

Mening jagim tushadi. Umid va Jeyson, shuningdek Stellaning do'stlari Mya va Kamila ham shunchaki Kabodan qaytib, kasalxonada choyshab bilan o'ralgan, to'liq oqlangan stolga o'tir uning ikki uchida o'tirgan shamchalar to'ldirilgan savatga iliq nur sochmoqda yangi non va mukammal tug'ralgan salat. Hatto dori stakanlari ham bor stolda uchta o'rindiqli oldida o'rnatilgan qizil-oq Creon tabletkalari.

Men butunlay hayratda qoldim.

Men stoldan Stelga qarab turaman, indamay taqillatdim.

"Tug'ilgan kuningiz bilan, Villi," deydi u hovuzga ishora qilgan tomonim bilan ohista urib.

"U haqiqiy!" Camila (yoki bu Mya?) Deydi, va men umid menga yaqinlashganda kulaman, meni qattiq quchoqlab.

"Biz sizni qo'rqitayotganimizni juda dahshatli his qildik!" u aytadi.

Jeyson ham meni quchoqlaydi. Meni orqamdan shapatilayapti. «Ammo u erda sizning qiz do'stingiz Facebook-dagi sahifangiz orqali bizni kuzatdi va sizni hayratda qoldirishga ishontirdi. »

Mya va Camila o'z so'zlarini tanlashga ko'ra besh yoshga to'lgan va Stellani ularni o'qqa tutishga majbur qilishgan Menga nazar tashlamasdan oldin jimirlab turing. Biz bir qarashni baham ko'ramiz. Qiz do'sti. Bu dahshatli unga yaxshi uzuk.

"Bu, albatta, kutilmagan hodisadir", deyman ularning hammasiga, to'la-to'kis qarab minnatdorchilik.

Po paydo bo'lib, yuziga niqob, skrab kepkasi va qo'lqop kiyib, juftakni silkitadi havodagi qisqich. "Hey! Oziq-ovqat deyarli tayyor! "

Biz barcha CFers o'rtasida xavfsiz masofani ushlab, o'tiramiz. Stella bir uchida, men ikkinchisida va o'rtada Po va uning ikki tomonida Umid va Jeyson bor. Mya va Kamila stolning qarama-qarshi tomonida masofani ta'minlab o'tirishadi

Stella va mening o'rtamda. Men qazish paytida stol atrofiga hammaga qarab, tabassum qilaman salat va nonga. Yuragim shu qadar to'lganki, jirkanch.

Men Stella tomon jilmayganicha stol tomonga qarayman va og'zimga "rahmat" deyman. U bosh irg'adi, qizarib, pastga qarab.

Qiz do'sti.

...

Po men ko'rgan eng chiroyli lobster makaron taomiga xizmat qiladi, reyhan barglari va yangi Parmesan va hatto truffellar bilan bezatilgan! Hamma unga to'liq hayrat bilan tikilib turadi.

"Bularning barchasi qaerdan paydo bo'ldi?" Men undan so'rayman, mening oshqozonim shovqinli g'ichirlaganida.

"Mana shu yerda!" - dedi Po, orqasiga ishora qilib oshxonaga. "Har bir kasalxona VIP oshxonasi bor, u erda taniqli shaxslar, siyosatchilar uchun yaxshi narsalar saqlanadi ». U yelka qisadi. "Bilasizmi, muhim odamlar."

U stoldan yuqoriga ko'tarib, stakanni tortib oladi. "Bugun oqshom, tug'ilgan kungi bola, bu sizga! Salud!" Deb yozdi.

Hamma stakanni ko'taradi. "Salud!"

Stolga ko'z qisib, Stella tomon qarayman. "Mening chig'anoqlarga allergiyam juda yomon, Po".

Po o'lik midervervni to'xtatib, sekin menga qarab qo'ydi. Men titrab titrayapman mening boshim. "Hazil, hazil!"

"Men sizga omar tashlamoqchi edim," deydi Po, kulib.

Hamma biz bilan kuladi va biz hammamiz qazib olamiz. Bu men uchun eng yaxshi makaron hech qachon ovqatlanmagan va men Italiyada bo'lganman. "Po!" Men aytmoqchimanki, vilkani ushlab. "Bu aql bovar qilmaydigan!"

"Siz bir kun dunyodagi eng yaxshi oshpaz bo'lasiz", deydi Stella kelishuv, va Po unga katta jilmayib, uning yo'nalishi bo'yicha o'pishni puflaydi.

Yaqinda biz hammamiz hikoyalarni almashtiramiz. Jeyson biz qanday bo'lganimiz haqida hikoya qiladi bir kun oldin butun maktabimizni faqat ichki kiyimdan boshqa narsa kiyimaslikka ishontirdi ikki yil oldin yozgi ta'til. Bu ayniqsa ta'sirchan edi Agar galstukimiz to'g'ri bo'lmaganida, biz hibsga olinardik.

Maktabni sog'inmaydigan yagona narsa shu. Formalar.

Stella Po bilan bu erga kirib kelgan barcha yomonliklar haqida gapira boshlaydi shifoxonada, choyxonada sutni silkitadigan mashinani o'g'irlamoqchi bo'lgan bolalar bo'limida nogironlar aravachasi poygalarini o'tkazish.

Men Barbni deyarli muntazam ravishda o'ldiradigan yagona men emasligimga o'xshaydi.

"Voy, bolalar uchun bittasini oldimmi!" - dedi Pou, Stellaning ustiga qarab. "Halloween o'sha bir yilmi?" deb so'radi.

U allaqachon yorilib keta boshlaydi, unga qarab bosh silkitganda ko'zlari iliq.

"Biz nima edik, Stella? O'ntami?" Deb yozdi.

Stella hikoyani o'z zimmasiga olgan holda bosh irg'adi. "Shunday qilib, biz choyshab kiydik va. . ." Po boshlanadi hayajonli OOOHHH tovushlarini chiqarib, qo'llarini ushlab atrofda suzib yuribdi xona. "Biz demans palatasiga kirib qoldik."

Siz meni hazillashishingiz kerak.

Men qattiq kulganim sababli yo'tala boshlayman. Men stulni orqadan orqaga surib qo'ydim Nafas olishim paytida ular davom etishi uchun qo'limni silkitib stol.

"Yo'q!" Jeyson aytmoqda. - Yo'q, qilmadingiz.

"Oh, odam," deydi Po ko'z yoshlarini artib. «Bu mutlaqo pandemonium edi, ammo bu hozirgi kunga qadar eng yaxshi Halloween edi. Biz juda ko'p muammolarga duch keldik ».

"Bu bizning fikrimiz ham emas edi!" - deydi Stella. "Ebbi. . ."

Uning ovozi to'xtaydi va men Calga murojaat qilganimda uning gapirish uchun kurashini kuzataman Mening sayohat shishamdan stat. U mening ko'zlarimni stolning narigi tomonida uchratadi va men ko'ryapman unga qanchalik qiyin.

"Men uni sog'indim," deydi Camila. Mya rozilik berib, ko'zlari yosh bilan bosh irg'adi.

"Ebbi yovvoyi edi. Bepul, - deydi Po bosh irg'ab. «U har doim borishini aytgan ochiq yashang, chunki Stella bunga qodir emas edi ».

"Va u shunday qildi", deydi Stella. "Uni o'ldirmaguncha".

Xona butunlay tinchlanib qoladi. Men u Poning nigohi bilan uchrashganini kuzataman, ikkalasi ham ular g'amgin, lekin jilmayib, bir lahzani baham ko'rishganda, uni eslashadi.

Men u bilan uchrashgan bo'lsam edi.

"Ammo u katta edi. Biznikidan kattaroq, - deydi Po tabassum bilan. "U bo'lar edi bu kabi yashirin partiyani yaxshi ko'rardi. "

"Ha," deydi Stella nihoyat. "U haqiqatan ham bo'lar edi."

Men stakanimni ko'taraman. "Ebbiyga", deyman.

"Ebbiyga!" boshqalar ham ko'zoynagini ko'tarib chimes. Stella qaraydi Men stol atrofida, uning eng yaxshi tug'ilgan kunidagi sovg'asi - uning muborak ko'zlariga qarash hech qachon olishi mumkin edi.

21-bob

STELLA

Men yangi pishirilgan pirogni tortayotgan Poga qarab jilmayib, peshtaxtaga suyanaman butunlay uning elementida. U qalin qoshlari bilan menga qarab qo'ydi ko'tarilgan.

"Men ustani ishda ko'rishni xohlardim".

U menga pechkasini qo'litiqchasini echib, ko'z qisib qo'ydi va men uni ishonch bilan kuzataman oshpazining pichog'ini aylantirib, mohirlik bilan pirogni gullab-yashnashi bilan sakkizta bo'lakka bo'lakladi.

U yangi qulupnayni olib, ko'zlarini qisib turganida qarsak chalaman. U kesib tashlaydi bu erda, mutlaqo va jami konsentratsiyasida, u erda snipping. U buni o'zida saqlaydi bir necha soniyadan so'ng qo'lqopli qo'l, yuzida katta tabassum. Qulupnay u butunlay qo'yadigan murakkab, chiroyli rozetka aylandi pirogning yon tomoni.

Mening jag'im ochiladi. "Po! Bu aqlga sig'maydi."

U beparvolik bilan yelka qisadi. "Keyingi oy Maykl va men shug'ullanganman onamga tashrif buyuring, - deydi u menga bu katta emasligini aniq ko'rsatadigan ko'rinish berib bitim.

Shunday qilib, albatta, hayajondan qichqiraman. Nihoyat!

"Yep", deydi u quloqdan quloqqa tirjayib. "To'g'ri aytasan, Stella. U meni sevadi. Va u holda o'tgan bir necha hafta men uchun qiyin bo'lgan tasavvur qilingan. Men uni sevaman." U deyarli quvonchni tarqatmoqda. "U tushlikka keladi ertaga. Biz bunga boramiz ».

Men uni quchoqlash bilan deyarli kurashaman, lekin bo'shliqni yopishdan oldin o'zimni tutaman oramizda va buni bajaring. Men peshtaxtaga qarayman, oshxona qo'lqopini olib, qo'yaman Men qo'l uzatib, qo'limni ushlab olishim uchun.

Ko'zlarimni yosh bilan to'ldiradi va men boshimni silkitib hidlayman. "Po. Men shundayman ... "

U oshxona qo'lqopini qo'limdan uzib tashladi va ko'z yoshlarim to'lgancha boshimga urdi uning ko'zlari. "Dios mio! Menga hamma yoqimtoylik qilma, Stella! Bilasizmi, men qizning yig'lashiga yo'l qo'yolmayman yolg'iz ».

"Baxtli ko'z yoshlarim, Poe", deyman ikkalamiz u erda hidlanib. "Men juda ham baxtliman!" The narigi xonadan kulgi ovozi keladi va u ko'zlarini artdi.

"Qo'ysangchi; qani endi! Bizga barcha qiziqarli narsalar etishmayapti! "

Po chiroyli tarzda tayyorlangan pirogini dengiz shamlari bilan ehtiyotkorlik bilan bajaradi uning ustiga va biz hammamiz qo'shiq aytishni boshlaymiz. Men Willning porlashida jilmayib turganini tomosha qilaman sham nuri, stol atrofiga hammamizga qarab.

"Tug'ilgan kuningiz muborak bo'lsin. Tug'ilgan kuningiz muborak bo'lsin. Tug'ilgan kuningiz bilan, aziz Villi. Tug'ilgan kuningiz muborak bo'lsin!"

Va yana ko'p narsalar. Men unga so'zlarni og'zidan beraman. Ular hech qachon bundan ortiq his qilishmagan ularning ortida hozirgiga qaraganda.

"Kechirasiz, bu pirog!" - dedi Po unga qarab jilmayib. "Men yaxshiman, lekin pirojniyda pirojnoe pishiraman soat mening ligamdan tashqarida. "

"Ajablanarlisi, Po. Katta rahmat, - deydi Uill unga qarab jilmayib va keyin shamlarga ehtiyotkorlik bilan qarash. "Agar men ularni portlatib yuborsam, unda sizlar uni yeyolmaysizlar".

Uning ko'zlari Po bilan mening o'rtamda siljiydi va biz tantanali ravishda bosh egdik.

Umid egilib, shamlarni o'chirmoqda. U jilmayib, Uillning sochlarini silamoqda uni. "Men sizga tilak bildirdim!"

U ko'z qisib, unga qarab jilmayib qo'ydi. "Umid qilamanki, bu Stella ning a tug'ilgan kungi bikini! "

Hamma kuladi va Mya uni ushlab turgan telefoni va selfi tayog'ini tortib oladi guruh suratga tushirish uchun qo'l uzat. Biz birgalikda to'planamiz, qo'limizdan kelganicha eng yaxshi narsa xavfsiz CF masofasini saqlash. Kamera ikkinchisini bosadi - BOOM.

Bizning orqamizdagi muzli shisha eshik ochilib ochiladi, barchamiz shokdan sakrab tushdik va ko'rish uchun atrofida aylanmoqda. . . Barb. Uh-oh. U bizga tikilib turibdi, biz esa orqaga qaraymiz uni. Hamma biron narsa deyishga hayron bo'lib qoldi.

Po tomog'ini tozalaydi. "Salom, Barb. Bugun kechqurun ketdingiz deb o'yladik. Biz qila olamizmi? sizga plastinka qilasizmi? Stella ko'ngil ochishni endigina boshlamoqda ».

Barb bugun dubl qilgan bo'lsa kerak. Ishonchim komilki, u buni saqlab qolishi tasodif emas tinch. U meni taniydi. Va u bu Willning tug'ilgan kuni ekanligini bilar edi. Jin ursin.

U yuzimizdagi har qanday xususiyatdan to'lib toshgan jahl bilan bizga qarab turadi. U uchalamizga ishora qiladi, yuragim xayolga aylanadi.

"Yuqoriga. Endi ".

Biz sekin turib, uning yoniga boramiz. U atrofga qarab, boshini chayqadi biz, so'zlar uni muvaffaqiyatsiz.

"Orqamdan yuring; Meni kuzating; menga Obuna bo'ling." U eshikdan va orqadan siltab chiqib keta boshlaydi kafeterya bo'ylab.

Umid va Jeyson, Mya va Camilalar bilan xayrlashib, kichik to'lqinlarni suratga olamiz unga chiqishdan oldin yo'nalish. Bu yomon. Men Barbni g'azablangan yoki xafa bo'lganini ko'rdim ko'p holatlar. Ammo bu kabi emas. Bu yana bir xil qo'rqinchli narsa.

Biz uning orqasidan yo'lak bo'ylab boramiz. Men Villi tomon xavotirli nigoh tashlayman va u og'izlari, "Yaxshi bo'ladi". Ammo uning tabassumi uning ko'ziga etmaydi.

"Biz nafas olish madaniyatini olganimizda, barchangiz o'z xonalaringizda qolasiz", dedi u

- deydi Villi bilan yuzma-yuz aylanib. "Sizchi. Sizga ko'chiriladi tong ».

"Yo'q!" Men aytaman, va uning ko'zlari mening ko'zimni kutib olish uchun buriladi. "Yo'q, Barb, bu Villi emas edi aybdor ... "

U qo'limni ko'tarib, meni kesib tashladi. «Siz qimor o'ynashga tayyor bo'lishingiz mumkin sizning hayotingiz, lekin men emasman. "

Momaqaldiroqli sukunat, keyin Po kuladi. Biz hammamiz unga qaraymiz, va u butunlay hayajonlanmasdan boshini chayqadi. U mening ko'zlarimga duch keladi va menga beradi katta tabassum. "Xuddi bizning bolaligimizday ..."

"Siz endi bolalar emassiz, Po!" Barb qichqiradi, uning o'rtasini to'xtatdi.

"Biz ehtiyot bo'ldik, Barb," deydi u boshini chayqab, jiddiy ovozi bilan. "Biz edik xavfsiz. Xuddi siz bizga bo'lishni o'rgatganingiz kabi. " U biz tutayotgan masofaga ishora qiladi hozir ham bir-biridan.

U yo'taladi. Tez, qisqa yo'tal va keyin qo'shib qo'yadi: "Kechirasiz, Barb. Ammo shunday bo'ldi qiziqarli ".

U biron bir narsani aytish uchun og'zini ochadi va keyin tezda aylanib, uni yopadi bizni qavatimizgacha olib boradigan atrofga. Hech kim bir so'zni aytmaydi

sayohatning qolgan qismi. Men Villi tomonga qarayman. Men yaqinlashmoqchiman, lekin aynan shu narsa birinchi navbatda bizni nima muammoga duchor qildi.

Biz hammamiz o'z xonalarimizga boramiz, Po menga va Uillga ko'z qisib qo'rgan ichkarida o'rdak. Barb menga eshikni burishidan oldin umidsizlikni yakuniy ko'rinishini berdi yoping.

* * *

Soat yarim tunga yaqinlashganda, men qattiq uxlab yotgan Villi tomosha qilaman mening noutbuk ekranimning boshqa tomoni, uning yuzi tinch, osoyishta. Uyqusirab, ko'zlarimni silayman o'zining partiyasini rejalashtirish va Barb tomonidan ushlanishning uzoq kunidan boshlab. Biz telefoningizni o'chirmang, chunki biz uning yaqinda uzoqlikda bo'lishini bilamiz. Boshqa emas; boshqa ... bo'lmaydi; Endi yo'q yarim tunda yurish. Mashq qilish xonasi yo'q. Eshiklar tagida sirg'aladigan yozuvlar yo'q. Hech narsa yo'q.

Karnay ustidagi signal chayqab, silkitib yuborsa, mening qovoqlarim asta yopiladi men uyg'oqman.

"Kod ko'k. Barcha mavjud xodimlar ... "

Bu so'zlarni eshitishim uchun men eshikka yugurib sakrab turaman e'lon. Ey Xudo. Kod ko'k. Birovning yuragi ishlamay qoldi. Va hozirda bu qavatda biz unchalik ko'p emasmiz.

Eshikni ochganimda, e'lon yana takrorlandi, endi aniqroq men koridorda ekanligimni.

"Kod ko'k. 310 xonaga mavjud bo'lgan barcha xodimlar. Kod ko'k ".

310 xona.

Po. Iltimos, ayting-chi, u monitorni yana o'ngga qo'ymadi.

Men devorni mahkam ushlayman, xona tezkor javob guruhi a ni bosib turganda aylanmoqda mening yonimdan avtohalokat aravasi. Men Juli ularni o'z navbatida, Po xonasiga kuzatib borayotganini ko'raman boshlanish. Barbning ovozi, uzoqdan qaysidir bir joyda: «U nafas olmayapti! Nabz yo'q. Biz tez harakat qilishimiz kerak ".

Bunday bo'lishi mumkin emas.

Men uning xonasiga qoqilib yugurishni boshlayman. Men uning oyoqlarini erga, oyoqlariga tushayotganini ko'raman ikki xil yo'nalishda. Yo'q, yo'q, yo'q.

Barb vujudini qoplayapti, havoni o'pkasiga qop qopqoqli niqob bilan itarib yubormoqda. U nafas olmayapti. Po nafas olmayapti.

"Yuring, bolam, menga bunday qilma!" u yana bir ovoz baqirganda u qichqiradi: «Joy defibrilator kolodkalari!»

Shakl uning ustiga egilib, sevimli Kolumbiyadagi futbol formasini kesib tashladi, onasi uni tug'ilgan kuniga yuborgandi, ko'kragiga ikkita yostiqni urdi. Men nihoyat uning yuzini ko'r; uning ko'zlari orqaga burilgan, terisi ko'k rangda.

Qo'llarim va oyoqlarim karaxt bo'lib qolmoqda.

"Po!" Men baqiraman, unga borishni xohlayman, u yaxshi bo'lishini xohlayman.

Barbning ko'zi mening ko'zimga to'g'ri keladi va u qichqiradi: "Yo'q! Kimdir uni bu erdan olib qochadi ».

"Katta kuchlanishli pnevmotoraks. Uning o'pkasi qulab tushmoqda. Bizga kerak intubatsiya tepsisi!" - ovoz baqiradi va men bunga erishmoqchi bo'lib, uning qo'zg'almas ko'kragiga qarayman ko'tarmoq.

Nafas oling. U nafas olishi kerak.

Tanalar atrofimda va men ularning oldidan o'tishga harakat qilaman. Men unga borishim kerak. Men Poga borish kerak. Men qo'llar va elkalariga qarshi kurashaman, ularni itarishga harakat qilaman uzoqda.

"Eshikni yoping!" Barbning aytishicha, qo'llar meni koridorga qaytarib olib chiqishmoqda. Men Po bilan gaplashib, uning ovozini yana bir bor eshitim. "Urashing, bolam! Jang qiling, xudo!"

Men Juliani ko'raman, uning ko'zlari qorong'i.

Shunda eshik yuzimga yopiladi.

Orqamda turgan Uillni ko'rish uchun qaytib, qoqilib ketaman. Uning yuzi ham xuddi oqarib ketgan Po shunday edi. U menga qo'lini cho'zadi, so'ng qo'llarini mushtlar bilan yopadi, umidsizlik uning ko'zlarini to'ldirish. Men kasal bo'lib qolishimni his qilyapman. Men pastga siljib, devorga etib boraman u erga, mening nafasim qisilib qoladi. Will qarshi o'tiradi besh metr narida joylashgan devor. Men silkitib turgan qo'llarimni oyoqlarimga o'rab, boshimga suyanaman tizzalarim va ko'zlarimni mahkam siqib oldim. Men ko'rayotganim - o'sha erda yotgan Po.

Chiziqli paypoqlar.

Sariq futbol formasi.

Bu haqiqiy bo'lishi mumkin emas.

U keladi. U kelishi kerak. U o'tirib, ovqatlanish haqida hazil qiladi Anderson Kuper ustidan juda ko'p makaron yoki juda qattiq siqilib, xohlaysizmi, deb so'rang u bilan kechqurun sutni silkitib olish uchun borish. Xuddi shu sut bizni titraydi o'n yilga ega.

Yana bir o'n yil davomida birga bo'lishimiz kerak bo'lgan bir xil sut chayqaydi.

Men oyoq tovushlarini eshitaman va boshimni ko'tarib doktor Hamidning pastga tushayotganini ko'rmoqdaman yo'lak.

"Doktor Hamid ... - ovozimni qichqirgancha boshlayman.

"Hozir emas, Stella," dedi u qat'iyat bilan va eshikni ochib. U keng tebranadi va Men uni ko'raman. Yuzlari menga qarab, ko'zlari yumilgan.

U hali ham harakat qilmaydi.

Ammo bundan ham yomoni Barb. Barbning boshi uning qo'lida. U to'xtadi harakat qilmoqda. Yo'q

Undan hamma narsani tortib olishmoqda. Simlar. Entübasyon naychalari.

"Yo'q!" Mening ovozim qichqirayotganini eshitaman, u bilan butun vujudim qichqiradi. "Yo'q, yo'q, yo'q, yo'q!"

Men ko'tarilib, o'zimni oyoqqa tortaman va xonamga qaytib yugurishni boshlayman. U ketdi.

Po ketdi.

Men koridorda qoqilib, biz birinchi uchrashgan kunimizdagi ko'zlarini ko'rib, uni ko'rdim yotoqxonasi eshigidan menga qarab jilmaying, uning qo'lida mening qo'lim suyananini ko'ring

biqa, hamma narsa oshmasgani. Barmaqlarim eshikni yopdim, qo'limni tepdim, men qulab tushaman

Men Villi ortimdan ergashganini ko'rish uchun aylanayapman va hansiragancha qadam tashlayman tanamni tirgaklang, chunki qovurg'a qafasi og'riyapti, chunki u nafas ololmaydi. "U ketdi. Iroda, u ketdi! Maykl, uning ota-onasi, xudoyim ". Men boshimni silkitaman, mening yonimdan ushlayapti. "Iroda! U yaqinda edi. . . Ular uni hech qachon ko'rishmaydi yana ".

Tushunish meni tanqid qiladi. "Men uni boshqa ko'rmayman".

Men qadam tashlaganimda qo'llarimni mushtlar bilan tepaman. «Men uni hech qachon quchoqlamaganman. Hech qachon. Qili teginish! Juda yaqin turmang. Qilma, qilma! Men qichqiraman, histerik, yo'tal, bosh aylanishi "U mening eng yaqin do'stim edi va men uni hech qachon quchoqlamaganman".

Va men buni hech qachon qilmayman. Tuyg'u shu qadar dahshatli tanishki, men bunga chiday olmayman. "Men hammani yo'qotish », - deb jahlim chiqdi. Ebbi. Po. Hammasi ketdi.

"Siz meni yo'qotmayapsiz," deydi Uill ovozi yumshoq, ammo qat'iyatli. U yuradi men tomon cho'zilib, qo'llari deyarli meni o'rab oldi.

"Yo'q!" Men uni uzoqroqqa, orqaga chekinib, besh metrdan nariga surib qo'ydim. Men orqamni xonaning narigi devoriga bosaman. "Nima qilyapsiz?!"

Aniqlash uning ko'zlarini to'ldiradi va u dahshatli ko'rinishda eshikka qarab orqaga qaytdi. "Oh, lanet. Stella. Men o'ylamagan edim, shunchaki edim ... »

"Chiqib keting!" Men aytaman, lekin u allaqachon dahlizda, allaqachon o'z uyiga qaytib qochgan xona. Men g'azabdan boshimni urib eshikni yopdim. Qo'rquv bilan. Men atrofga qarayman xona, va men ko'rgan hamma narsa hamma joyda yo'qotish, devorlarni menga yaqinroq qilish va yaqinroq.

Bu yotoqxona emas.

Men devorga yuguraman, barmoqlarim afishaning chetlariga o'ralgan. Bu beradi yo'l, kasalxona devorini yiqitish.

Yostiqlarni xonaga uloqtirib, choyshabni yirtib tashlayman. Men yamoqlarni ushlayman, uni eshik oldida chinqirib yubordi. Men barcha kitoblar va qog'ozlar va ishlarning ro'yxatlarini o'zimdanda o'chirib tashlayman ish stoli, hamma baland ovoz bilan erga qarsillatmoqda. Men ko'r-ko'rona komidimni ushlayman, qo'llarimga olishim mumkin bo'lgan birinchi narsani ko'tarib, devorga uloqtirish.

Shisha idish parchalanmoqda, polda sochilib yotgan qora trüf dengizidir.

Ularning har tomonga siljishlarini kuzatib, qotib qoldim.

Poning trufflesi.

Ko'kragim ichkariga kirib-chiqib, tashqariga va tashqariga chiqayotganidan boshqa hamma narsa tinch. Men tizzamga cho'k, butun vujudimni chayqab yig'layapman, chunki men uni ko'tarib chiqishga astoydil harakat qilaman truffles, birma-bir. Men yamoqlarga qarayman, uning yon tomoniga ag'darilgan, yirtiq va eskirgan, uning yolg'iz trüfidan boshqa hamma narsa, uning tiralgan oyog'iga suyangan holda.

Uning g'amgin jigarrang ko'zlari menga tikilib qaraydi va men uni ko'tarib, qo'limni cho'zdim. Men quchoqlayman u ko'kragimga, mening ko'zlarim Ebbi chizgan rasmga, so'ngra rasmga qarab sayohat qilmoqda ikkalamiz.

Men titrab turaman va to'shakka qulab tushdim va kichkina to'pga burilib oldim yalang'och vinil to'shak, yolg'iz u erda yotganimda yuzimdan yosh oqardi.

* * *

Uyqu keladi va ketadi, mening yig'laganlarim meni qayta-qayta uyg'otmoqda haqiqat ishonish uchun juda og'riqli. Men tashlayman va aylanaman, mening orzularim tasvirlar bilan o'ralgan Po va Ebbi, erib ketayotganda azob-uqubatlarga burkangancha jilmayishadi yo'qlik. Barb va Julie ikkalasi ham kirib kelishadi, lekin men shu paytgacha ko'zimni yumib turaman ular yana ketishadi.

Yaqinda men uyg'og' yotaman, shiftga qarab, yorug'lik xonam bo'ylab siljiydi, hamma narsa uyqusizlikka yo'l ochib beradi, chunki ertalab tushdan keyin tushmoqda.

Telefonim polda shovqinli tebranadi, lekin men gaplashishni istamay, unga e'tibor bermayman har kim. Iroda. Ota-onam. Camila va Mya. Buning ma'nosi nima? Men o'laman yoki ular bo'ladi, va odamlarning o'lishi va qayg'u chekayotganlarning bu aylanishi davom etadi.

Agar bu yil menga biron bir narsani o'rgatgan bo'lsa, demak, qayg'u insonni yo'q qilishi mumkin. Bu ota-onamni yo'q qildi. Bu Poning ota-onasini yo'q qiladi. Maykl.

Va men.

Bir necha yillar davomida men o'lishdan juda yaxshi edim. Men har doim bu sodir bo'lishini bilar edim. Bu abadiy yashagan bu muqarrar narsa, men o'zim anglaganman Ebbi va mening ota-onamdan ancha oldin o'ladi.

Men hech qachon, hech qachon qayg'urishga tayyor emas edim.

Men zalda ovozlarni eshitaman va vayronalar orasida yurib, o'zimni yuqoriga ko'taraman xonam eshigiga, borganimda telefonimni ko'tarib, uning tebranishini sezdim mening kaftim Men dahlizga chiqdim, Po xonasi tomon yo'l oldim, kimdir quti bilan kirib ketayotganini tomosha qilish. Men nima uchun ekanligini bilmasdan ergashaman. Ichkariga nazar tashlaganimda, mening ba'zi bir qismim o'sha erda o'tirgan Poni ko'rishni kutadi Men o'tib ketayotganimda, bu dahshatli tush edi.

Uning ismimni aytishini eshitib turibman. Stella. U shunday dedi, xuddi shu qarash bilan uning ko'zlarida iliqlik, lablarida o'ynab turgan bu tabassum.

Buning o'rniga, bu kasalxonaning bo'sh xonasi, unga suyangan yolg'iz skeytbord karavot. Po, mening eng yaxshi do'stim Po, hatto bir nechta izlardan biri uni to'ldirdi. Va Maykl. U karavotda, boshini qo'llarida, bo'sh qutida o'tiradi *uning yonida. U Poning narsalari uchun kelgan. Gordon Ramsayning afishasi. Futbol formalar. Ziravorlar tokchasi.*

Vujudi yig'laganidan titrab turibdi. Men unga nimadir demoqchiman, unga tasalli bermoqchiman. Lekin men so'zlari yo'q. Ichimdagi chuqur chuqurning tashqarisiga chiqa olmayman.

Shunday qilib, men ko'zlarimni siqib, boshimni tortib, yurishni davom ettiraman.

Men o'tayotib, barmoq uchlari eshik bo'ylab sudralib Villi xonasiga bordi. Chiroq yonmoqda, pastki qismida porlab, meni taqillatishga jur'at etdi. Unga borish.

Shunga qaramay, men suzishni davom ettirmoqdaman. Oyoqlarim meni zinapoyalarga va pastga yo'laklarga olib boradi va Men yuqoriga qarab, bolalar o'yin xonasi uchun belgini ko'rgunimcha eshiklardan rang-barang harflarga tikilib qaragam, tomog'imga nafas tushadi. Bu erda edi

barchasi boshlandi. Men Po va Ebbi bilan o'ynagan joyda, uchalamiz bizni bilmaymiz bizni shunday kichik hayot kutgan edi.

Ushbu kasalxonada hayotning ko'p qismi.

Men Seynda bo'lgan yillarimda birinchi marta ko'ylagimning yoqasidan tortaman Greys menga oqartirilgan devorlar yopilib borayotganini his qilmoqda, ko'kragim siqilayapti.

Menga havo kerak.

Yo'lakdan uchib, yana liftni qoqib, 1-binoga qaytaman tugmachasi temir eshiklar ochilguncha va lift meni orqaga tortadi mening qavatim. Yankingni ochib, boshimni o'girgancha ehtiyotkorlik bilan qarashim kerak obsesif ravishda tashkil etilgan med savat. Mening eng uzoq vaqt davomida qilgan ishim faqat o'zimga kerak meds va mening ahmoq ishlar ro'yxatlarimdan o'ting, qancha vaqtgacha tirik qolishga harakat qiling mumkin.

Lekin nega?

Men Ebbi vafot etgan kuni yashashni to'xtatdim. Xo'sh, nima gap?

Po ularga zarar etkazmaslik uchun hammani itarib yubordi, ammo bu ozgina bo'lmadi farq. Maykl hali ham to'shagida o'tiribdi, ezilgan bir necha hafta Birgalikda uning boshi bilan aylanib yurishgan. Men hozir o'lamanmi yoki o'n yilmi bundan buyon ota-onam eziladi. Va men qiladigan narsa faqat o'zimni yaratishdir bir nechta qo'shimcha nafas olishga e'tiborni jalb qilish.

Palto va sharf va qo'lqoplarni olish uchun shkafimning eshigini qattiq yopib ochdim bularning barchasidan uzoqlashim. Men ko'chra o'tiribdi, yoki kichik xalta va eshik tomon bosh.

Yo'lakka ko'z yugurtirib qarasam, hamshiralar bekati bo'sh.

Men xaltamning kamarlaridan ushlayman, oxirida narvon tomon burilib zalning. Tez yurib, hech kim meni ko'rmasdan eshikni itarib ochaman, birinchi zinapoyalar to'plami bilan yuzma-yuz kelish. Har qadamda birma-bir ko'tarilaman meni erkinlikka yaqinlashtirmoqdaman, har biri nafas olamga da'vat qilmoqda. Men yugur, hayajon hamma narsani mening fikrimdan itarib yubordi.

Tez orada qizil chiqish eshigi oldimda. Men buklangan dollarni olib chiqaman Mana shuncha vaqtdan keyin hamon mening palto cho'ntagimda. Undan signalni ushlab turish uchun foydalanish tugmachani bosib, eshikni ochaman va devorga suyangan g'ishtdan foydalanaman ochiq tuting.

Men tomga chiqaman va pastdagi dunyoni ko'rish uchun chekka tomon harakat qilaman. Men olaman tishlagan havoning chuqur nafasi va uzoq qichqiriqni chiqarishi. Men ovozimga qadar qichqiraman

yo'talga yo'l beradi. Ammo bu o'zini yaxshi his qilmoqda. Pastga qarab, o'pkam ko'tarilib turibdi Quyida uning xonasida bo'ladi. U katta sumkachani yelkasiga tortdi, eshikka qarab.

U ketmoqda.

Iroda ketmoqda.

Men uzoqdan yulduzlarga o'xshab miltillab chaqirayotgan bayram chiroqlariga qarayman men.

Bu safar men javob beraman.

BO'LADI

Men o'zim kabi izolyatsiyaga olib borish uchun Barb kelishini kutib, stulimda o'tiraman loyiq. Ertalab peshindan keyin, peshindan keyin kechqurungacha, oqshomga aylandi tunda, va men hali ham undan hech narsa eshitmaganman, u bergan tahdid kecha sodir bo'lgan narsalar ostida ko'milgan.

Yana bir daqiqa o'tishi bilan ko'zlarim tungi stenddagi soatga qarab harakatlanadi. Kechagi qizil raqamlarning har bir o'zgarishi o'tmishda davom etmoqda.

O'tmishda Po qo'yish.

Po mening tug'ilgan kunimda vafot etdi.

Kechki ovqatda kulganini eslab, afsus bilan boshimni silkitaman. U yaxshi edi keyin xuddi shunday. . .

Men o'zimni tepaman, u qaragancha Stelaning yuzini to'ldirgan dahshat va dahshat u, meni itarib yuborgan g'azab, bugun millioninchi marta meni ta'qib qilmoqda.

Nega bunday qildim? Men nima deb o'yladim?

Men emas edim. Bu muammo. Stella barcha qoidalarni o'ylab topdi va men qila olmadim shunchaki ularga ergashasizmi? Menga nima bo'ldi? Men qilishim faqat vaqt masalasidir haqiqatan ham ahmoqona narsa. Ikkalamizni ham o'ldiradigan narsa.

Men bu erdan qochib ketaman.

Men o'zimning karavotim ostidan katta dafelimni ushlab, o'zimni stuldan tashlayman. Men tortmalarni oching va kiyimlarimni unga suring, hamma narsani tozalab tashlang iloji boricha tezroq. Uber-ga qo'ng'iroq qilib, o'zimning rasmlarim va eskizlarimni yig'aman xalta, qalam va qog'ozlar hammasi ortidan ichkariga kirib ketishdi muhim narsalar. Men onamdan hoshiyali multfilmni ohista ustiga qo'ydim

sumkamni mahkamlamasdan oldin, mening sumkamga ko'ylak bilan ehtiyotkorlik bilan o'rab qo'ying haydovchi meni sharqiy kiraverishda kutib olish uchun yopib qo'ydi.

Men paltoimni kiydim va xonamdan sirg'alib chiqdim, uni koridorga eshikka bron qildim ikki qavatli eshiklar va liftdan sharqiy qabulxonaga. Bezimni tortib olaman, men Eshikni men tomonim bilan oching va kutish uchun qabulxonaning ichkarisiga kiring.

Men sabrsizlik bilan oyog'imni taqillatganimda, ko'zlarimni qisib, mashinamning holatini tekshiraman eshiklarning narigi tomonidagi harakatga qarang. Stakan tumanga tushadi va men kabi tomosha qilaman qalbni chizish uchun qo'l ko'tariladi.

Stella.

Uni hozir, zulmatda ko'rishim mumkin.

Biz bir-birimizga qarab turamiz, eshik oynasi oramizda. U ichkarida qalin yashil ko'ylagi. Sharf uning bo'yniga mahkam o'ralgan, bir juft qo'lqop kichkina qo'llarida, xalta yelkasiga osilgan.

U tortgan yurakning ichida kaftimni stakanga bosib, yuqoriga ko'taraman.

U meni tashqariga chiqing deb barmog'ini qisib qo'ydi.

Yuragim sakraydi. U nima qilyapti? U ichkariga qaytib kelishi kerak; muzlaydi. Men uni olib ketishim kerak.

Eshikdan ehtiyotkorlik bilan itaraman, sovuq havo yuzimga to'g'ri uriladi. Shlyapamni qulog'imdan pastroqqa tortib, uning izidan yuraman, izim oqning mukammal adyolidan o'tayotganda shovqin-suron siqila boshladi.

"Kelinglar, chiroqlarni ko'raylik", - deydi u yoniga, hovuzning ko'rinmas ishorasi yoniga to'xtaganimda oramizda. U juda xursand. Deyarli manik.

Qancha masofada ekanliklarini bilib, bayram chiroqlari tomon yo'nalaman. "Stella, Bu ikki mil uzoqlikda bo'lishi kerak. Qaytib ichkariga kiring ... "

U mening gapimni kesadi. "Men ketyapman; Men ... moqchiman." Uning ko'zlari men bilan to'qnashadi, qat'iyatli va to'la

ilgari u erda ko'rmagan, yovvoyi narsa. U bilan yoki mensiz. "Men bilan yur."

Men hammam isyonkor bo'lishga tayyorman, lekin bu o'lim tilagiga o'xshaydi. Ikkita bola zo'rg'a ishlaydigan o'pka chiroqlarga qarash uchun bir milya yurish uchun bir milya yurish uchun bir milya yurasizmi? "Stella. Endi isyon ko'taradigan vaqt emas. Bu Po haqida bormi? Gap Po haqida emasmi?"

U menga qaradi. "Gap Po haqida ketmoqda. Gap Ebbi haqida ketmoqda. Bu siz va men haqimizda, Iroda, va biz hech qachon birgalikda qilolmaydigan narsamiz. "

Men unga qarab jim turaman. Uning so'zlari to'g'ridan-to'g'ri kelishi mumkin bo'lganga o'xshaydi mening og'zimdan, lekin men ularni eshitganimda, ular bir xil emas.

"Agar biz faqat shu narsani olsak, uni olaylik. Men qo'rqmas va erkin bo'lishni xohlayman ", deydi u, menga bir qarash, menga jur'at etdi. "Bu shunchaki hayot, Villi. Biz buni bilmasdan oldin hammasi tugaydi ".

* * *

Biz bo'sh piyodalar yo'lidan o'tmoqdamiz, ko'cha chiroqlari boshimiz ustida muzli yamaqlar porlaydi. Biz qadam tashlaganimizda, men undan olti metr uzoqroqda turishga harakat qilaman sekin siljitmaslikka harakat qilsak.

Men nariroqda yo'lga nazar tashlayman, keyin qaytib Stellaga qaytaman. "Keling, Uber olamiz, kamida?" Men allaqachon yo'lda bo'lgan birini o'ylayman.

U ko'zlarini yumadi. "Men yurishni va tunning zavqlanishini istayman", deydi u yonboshlab va qo'limni uning qo'lidan ushladim.

Men orqaga tortdim, lekin u barmoqlarini mening qo'llarim bilan bog'lab, mahkam ushladi. "Qo'lqoplar! Biz yaxshimiz "dedi.

"Ammo biz olti metrga teng bo'lishimiz kerak ..." - deya gapira boshladim u uzoqlashayotganda men, qo'llarimizni cho'zgan holda, lekin qo'yib yubormayapman.

"Besh fut", deya u qat'iyat bilan orqaga qaytadi. "Men buni saqlayman".

Men uni bir lahzaga kuzatib turaman, uning yuziga qarab, barcha qo'rquvga yo'l qo'yaman va asabiylashish eriydi. Nihoyat men kasalxonadan tashqaridaman. Haqiqatdan ham ko'rish uchun boraman unga tomdan yoki derazadan qarash o'rniga bir narsa.

Stella esa mening yonimda. Mening qo'limni ushlab. Va men bilsam ham bu noto'g'ri, men buning qanday bo'lishi mumkinligini ko'ra olmayapman.

Men Uberni bekor qilaman.

Biz qor bilan sayr qilamiz, chiroqlar bizni uzoqdan chaqiradi, park chegarasi asta-sekin yaqinlashib kelmoqda.

"Men hali ham Sistine ibodatxonasini ko'rishni xohlayman", deydi u biz yurganimizda, uning izidan u qorni bosib o'tayotganda qat'iyatli.

"Bu juda yaxshi bo'lardi", - deyman men yelkamni qisib. Bu mening ro'yxatimning yuqori qismida emas, lekin agar u bo'lsa u erga, men ham borar edim.

"Qaerga borishni xohlaysiz?" u mendan so'raydi.

"Deyarli hamma joyda", - deyman men, men sog'ingan, ammo sog'inib ketgan barcha joylarni o'ylab tashqarida. "Braziliya, Kopengagen, Fidji, Frantsiya. Men butun dunyo bo'ylab sayohatga chiqmoqchiman

bu erda men kasalxonada bo'lgan barcha joylarga boraman, lekin hech qachon kirolmayman o'rganmoq. Jeyson, agar men buni qila olsam, u men bilan borishini aytdi.

U qo'limni siqib qo'yadi, bosh irg'ab, tushunadi, qor bizning qo'limizga yopishadi qo'llarimiz va qo'llarimiz va kurtkalarimiz. "Sizga iliq ob-havo yoki sovuq yoqadimi ob-havo? " Men undan so'rayman.

U o'ylab, labini tishlaydi. "Menga qor yoqadi. Ammo, bundan tashqari, men afzal deb o'ylayman iliq ob-havo ». U menga qiziqib qarab qo'yadi. "Sizmi?"

"Men sovuqni yaxshi ko'raman. Garchi u orqali sayohat qilishning ashaddiy muxlisi emas, - deb javob beraman men mening binti va unga jilmayib. Men bir oz qorni yig'ib, egilib qoldim uni birga yig'ish. "Ammo men qor to'plarining ashaddiy muxlisiman".

U qo'llarini ko'tarib, boshini chayqab, jimirlab ketayotganda uzoqlashdi men. "Iroda. Bunday qilma."

Keyin u qartopini topdi va chaqmoqning tezligi bilan meni mahkam ushladi ko'krak qafasi. Men tizzamga qulab tushgancha, unga hayron bo'lib qarayman.

"Meni urishdi!"

U menga javoban boshqasi bilan teg qo'yadi, qo'lim bilan a bilan uradi snayperga o'xshash maqsad. Men uning ortidan quvaman, ikkimiz kulamiz va qorni chayqab kiramiz chiroqlar tomon ketayotganimizda bir-birimizning yo'nalishimiz.

Tez orada, ikkalamiz ham nafas ololmaymiz.

Qarasam, deb o'girilib, bir tepalikni puflaganimizda, men sulh tuzishda uning qo'lidan ushlab olaman oxir-oqibat cho'qqiga chiqqandan keyin hammasiga.

Orqaga qarab turgan qorga qarab, Stella nafas chiqaradi, og'zidan tuman aylanmoqda bizdan ancha orqada bo'lgan kasalxona. "Albatta, orqamizdan yaxshiroq ko'rinadi".

Men unga sochlar va yuzlarga muloyimlik bilan tushayotgan qorni tomosha qilaman. "Bu sizning ishlaringiz ro'yxatida bormi? Iroda bilan ajralib chiqasizmi?" Deb so'radi.

U kuladi, hamma narsaga qaramay, ovoz baxtli, haqiqiy. "Yo'q. Lekin mening ishlarim ro'yxati o'zgardi ».

U qo'llarini keng yoyib, yana tepaga qulab tushdi va qor yo'l berdi uning atrofiga kirib, unga puflagancha yumshoq puflaydi. Men uning qor farishtasini yasashini tomosha qilaman, uning qo'llari va oyoqlari oldinga va orqaga, oldinga va orqaga harakatlanayotganda kuladi. Bajarish kerak emas ro'yxat, bo'g'uvchi kasalxona yo'q, obsesif rejim yo'q, boshqa hech kim tashvishlanmaydi.

U shunchaki Stella.

Men qo'llarimni yoydim va uning yoniga yiqildim, qor tanamga o'xshab shakllanmoqda Men tushaman. Men ham qor farishtasini yasab kulaman, butun vujudim qordan sovuq, ammo lahzadan iliq.

Biz to'xtab osmonga qaraymiz. Yulduzlar uzoqroqqa o'xshaydi. Yorqin biz ularga etib borish va ularni ushlashimiz uchun etarlicha va yaqin. Men qarayman ko'ylagi oldida, bo'rtiqni payqaganimda, u qoshlarini chimirib qo'ydi.

Men qarab turganimdan emas, balki uning ko'kraklari unchalik katta bo'lmagan.

"Bu nima balo?" - deb so'rayman, birakka qarab.

To'ldirilgan pandani ochish uchun paltosini echib, ko'kragiga ohista yotdi. Men jilmayib, ko'zlarini kutib olish uchun yuqoriga qarab. "Men buni eshitishni kutmayapman".

U pandani ko'tarib, ko'ylagi ichidan tortib oladi. «Ebbi buni menga berdi mening birinchi kasalxonaga sayohatim. O'shandan beri har safar yonimda bo'lganman ».

Men uni ko'rayapman, yosh va kichik va qo'rqib, Seynt Greysga kirish uchun keladi birinchi marta, o'sha rat panda ayiqni ushlab. Tomog'imni tozalab kulaman. "Xo'sh, bu yaxshi-ku. "Sababi, men sizga uchinchi boob bu kelishuv deb aytishni xohlamadim to'sar ».

U menga tikilib qaraydi, lekin bu tezda yo'l beradi. U pandani ichkariga qaytaradi, paltoni zaxiralash uchun o'tirish.

"Kelinglar, chiroqlaringizni ko'rib chiqaylik", deyman tik turib. U menga qo'shilishga harakat qilmoqda, lekin orqaga qaytdi zamin. Tiz cho'kib qarayman, uning kamari O 2 ta kontsentratsiya a ildiz. Men belbog'ni echib, qo'lini cho'zdim va uning turishiga yordam beraman zaxira nusxasi. U oladi va men tortaman, uning tanasi yuqoriga ko'tarilib, harakat uni harakatga keltiradi mendan uzoqda.

Men uning ko'zlariga qarayman, bizning og'zimizdan havo aralashib ketgan tanamiz qila olmaydigan narsalarni biladigan narsani qilish bilan oramizdagi kichik bo'shliq. Uning ortida biznikini ko'raman bir-biridan mukammal besh metr masofada joylashgan farishtalar. Men qo'yib yubordim, tezda orqaga qaytdim uni o'pish uchun bosh aylantiruvchi ishtiyoq meni yana bosib oladi.

Biz yurishda davom etamiz, nihoyat parkga va ulkan ko'lmakka etib bordik biroz uzoqroqda chiroqlar. Men oy nuri muzlaganidan miltillaganini kuzataman

orqamdan chiroqli yuzga. Orqaga qarab, Stellani qattiq nafas olayotganini ko'raman,
nafas olish uchun kurashmoqda.

"Siz yaxshisiz?" Bir qadam yaqinlashib so'rayman.

U yonimdan o'tib, ishora qilib bosh iring'adi. - Kelinglar, bir nafas olaylik.

Men orqamdan Stellaning yoniga tirjayib o'girilib, toshli piyodalar ko'prigini ko'rish uchun qarayman
jumboq Biz asta-sekin kichkina ko'prik tomon yuramiz, ehtiyotkorlik bilan qirg'oq bo'ylab
suv havzasining qirg'oq chizig'i.

Stella bir oz to'xtadi, oyog'i muzga tegishi uchun sekin cho'zildi va u
asta-sekin unga tobora ko'proq og'irlik beradi, uni poyabzal ostidan sinab ko'radi.

"Stella, yo'q", - deyman men uning sovuqdan muzdan o'tib ketayotganini tasavvur qilaman
suv ostida.

"Qattiq qotib qoldi. Xo'p! U menga bir ko'z tashlaydi. Hammasini ko'rganim bir xil ko'rinish
bugun tunda: jasur, yaramas, jasur.

Ehtiyotsizlik ham xayolimizga keladi. Ammo men buni chetga surib qo'yaman.

Agar biz oladigan narsa shu bo'lsa, unda uni olaylik.

Shunday qilib, men uning qiyinchiliklarini qabul qilib, chuqur nafas olaman va siljish paytida uning qo'lidan ushlab olaman
birgalikda muz ustiga.

23-BOB

STELLA

Uzoq vaqtdan beri birinchi marta kasal emasman.

Biz muzdek sirg'alib sirg'alib o'tayotgandek Villi qo'llaridan ushlab olaman biz muvozanatni saqlash uchun kurashamiz. Men qo'llarimni qo'yib yuborib, o'zimning qo'limni yo'qotib qo'ydim Men uni o'zim bilan birga pastga tortmayman va dumbaimga qattiq yiqilaman.

"Siz yaxshi?" - so'raydi u qattiqroq kulib.

Men xursand bo'lib bosh irg'ayman. Yaxshidan yaxshiroq. Men u yugurib ketayotganini tomosha qilaman u tizzasida muz bo'ylab siljiydi. Uni tomosha qilish Po-dan azobni kamaytiradi ko'r-ko'rona, yuragimni oxirigacha to'ldiradi, garchi u hali ham parcha-parcha bo'lsa ham.

Mening telefonim cho'ntagimda jiringlaydi va men uni kunning aksariyat qismida bo'lgani kabi e'tiborsiz qoldiraman, ko'lmakni kesib o'tayotganda Uilda uzoqqa ko'z qisib qo'ydi. Telefon nihoyat to'xtaydi va men sekin turaman, lekin keyin u baland ovozda chinqira boshlaydi, matnlar keladi birin-ketin.

Men bezovta bo'lib, ekranimni to'ldirganini ko'rish uchun pastga qarab, telefonimni tortib oldim onamdan, otamdan, Barbdan kelgan xabarlar.

Men Po haqida ko'proq xabarlarini ko'rishni kutmoqdaman, lekin turli xil so'zlar menga otilib chiqadi.

O'pka. ULAR KELGUNIGA Uch soat. QAYERDASIZ???

Stella. Iltimos javob qaytaring! O'pka ularning yo'lida.

Men qotib qoldim, havo hozirgi shafqatsiz o'pkamdan chiqib ketadi. Qarama-qarshi tomonga qarayman Uill atrofidagi hovuz, uning asta-sekin aylanib yurishini tomosha qilmoqda. Bu men xohlagan narsa. Ebbi nimani xohladi. Yangi o'pka.

Ammo men yana ko'lmak bo'ylab B. sefacia kasaliga chalingan o'zim yaxshi ko'rgan bolaga Uillga qarayman va mening oldimda hech qachon imkoniyat bo'lmaydi.

Xayolim girdobga tushib, telefonimga qarayman.

Yangi o'pka kasalxonani va tibbiyotni va davolanishni anglatadi. Bu terapiya degan ma'noni anglatadi va infeksiya ehtimoli va ulkan og'riq. Ammo, eng muhimi, bu men bo'lishni anglatadi irodadan tashqari endi har qachongidan ham ko'proq. B. cepacia-ni uzoqroq tutish uchun hatto izolyatsiya mendan uzoqda.

Men hozir tanlashim kerak.

Yangi o'pka?

Yoki iroda?

Men unga qarayman va u menga shunchalik keng jilmayadiki, bu hatto tanlov ham emas.

Men telefonimni o'chirib qo'ydim va o'zimning sirg'anib siljishim bilan muz tomonga o'tdim to'liq kuch bilan unga qulab tushmasdan oldin, o'tib keting. U zo'rg'a meni ushlaydi ushlab turish va bizni muzga urishdan saqlanish uchun boshqarish.

Tirikligimni his qilishim uchun menga yangi o'pka kerak emas. Men hozir o'zimni tirik his qilyapman. Ota-onam aytdilar mening baxtli bo'lishimni xohladi. Ishonishim kerakki, bu nima ekanligini bilaman. Ular yutqazishadi oxir-oqibat men, va men buni nazorat qila olmayman.

Iroda haq edi. Men butun vaqtimni oqim bo'ylab suzishga sarflashni xohlaymanmi?

Men uni itarib yubordim va aylanishga harakat qilaman, qo'llarimni tashqariga chiqarib, yuzim tomon burildim yulduzli osmon. Silliq muz ustida aylanib-aylanib, uning ovozini eshitaman.

"Xudo, men seni sevaman."

Uning aytishicha, bu juda yumshoq va haqiqiy va eng ajoyib narsa.

Qo'llarim tushadi va men aylanishni to'xtataman, unga yuzlanib, nafasim keladi qisqa nafas olish. U mening nigohimni ushlab turadi va men har doimgiday tuyulganimni his qilaman u, oramizdagi bo'shliqni yopishga jur'at etgan inkor etilmaydigan tortishish kuchi. Qadam bosish har besh santimetr bo'ylab.

Shunday qilib, bu safar.

Men irodamizga yuguraman, tanamiz to'qnashib, oyoqlarimiz yo'lga tushganda yo'l beramiz muz, biz birga tushayotganimizda kulib. Men boshimni suyab, qo'llarini quchoqlayman qor atrofimizga tushganida uning ko'kragi, yuragim shu qadar kuchli urilayapti, deyarli ishonaman u buni eshinishi mumkin. U egilib turganida men unga qarayman. U olgan har bir magnit nafasi meni yaqinroq tortmoqdaman.

"Bilasizmi, men xohlayman", deb pichirladi u va men buni deyarli his qilyapman. Uning lablari uchrashmoqda meniki, qor va muzdan sovuq, ammo mutlaq mukammallik. "Ammo men qila olmayman."

Men boshqa tomonga qarayman va qor tushishini kuzatib, palto ustiga boshimni qo'yaman. Qilolmayapman. Qilolmayapman. Men ko'kragimni tortib olgan tanish tuyg'uni yutaman.

U yana jim, va men uning o'pkalari ko'tarilib, boshim ostiga tushayotganini sezaman, a lablaridan qochib xo'rsindi. - Siz meni qo'rqitdingiz, Stella.

Men qoshimni chimirib unga qarayman. "Nima? Nega? "Degan savollarga javob qaytarishdi.

U mening ko'zlarimga qaraydi, ovozi jiddiy. "Siz meni qila olmaydigan hayotni xohlayman bor. " Men uning nimani nazarda tutayotganini aniq bilaman.

U yuzini mudrab, boshini chayqadi. "Bu men ko'rgan eng dahshatli narsa".

O'ylaymanki, biz uchrashgan paytimiz, keyin u tomning chetida titragan.

U qo'lini uzatgancha, qo'lqopli qo'li yuzimga muloyimlik bilan tegdi, moviy ko'zlari qorayib, jiddiy. "Ehtimol bundan boshqa."

Biz jimmiz, faqat oy nurida bir-birimizga qarab turamiz.

"Bu jirkanch ishqiy", deydi u menga iljaygan tabassum bilan.

"Bilaman", deyman. "Bu menga judayam yoqdi."

Keyin biz buni eshitamiz. Cricck, crack, crick. Muz ostimizdan ingraydi. Biz sakraymiz, kulib, qattiq erga qo'l ushlab birga talashing.

24-BOB

BO'LADI

"Sizning orzu qilgan yashash joyingiz qanday?" Biz undan orqaga sekin yurganimizda so'rayman qo'lqopli qo'lim mening ichimda suyanib, piyodalar ko'prigiga qadar.

Biz ko'prik panjarasidagi yangi qorlarni artib, oyoqlarimizga sakrab chiqamiz bir-biri bilan vaqtni tebranishi.

"Malibu," deydi u, biz tashqariga qarab turib, yonidagi kislorod konsentratorini o'rnatdi hovuzda. "Yoki Santa Barbara."

U Kaliforniyani tanlashi kerak edi.

Men unga bir nazar tashlayman. "Kaliforniya? Haqiqatan ham? Nega Kolorado emas? "

"Villi!" - deydi u kulib. "Kolorado? Bizning o'pkamiz bilan? "

Men Koloradoning go'zal manzarasini tasavvur qilar ekanman, yelka qisib qo'yaman. "Nima mumkin Men aytaman? Tog'lar go'zal! "

"Oh yo'q", deydi u baland ovoz bilan xo'rsindi va ovozi mazax qildi. "Men plyajni va sizni yaxshi ko'raman tog'larni yaxshi ko'raman. Biz mahkum bo'ldik! "

Telefonim jiringlaydi, men kimligimni bilish uchun cho'ntagimga qo'l uraman. U ushlaydi meni to'xtatmoqchi bo'lgan qo'lim.

Men yelkamni qisaman. "Biz hech bo'lmaganda ularga yaxshi ekanligimizni bildirishimiz kerak".

"Sizlar biron bir isyonkor bo'lib chiqdingizlar", dedi u menga qarshi o'q uzib, meni tortib olmoqchi bo'ldi mening qo'limdan telefon. Matnlar bilan to'ldirilgan ekranimni ko'rsam, qotib qotaman onamdan.

Kechga yaqinmi?

Har bir xabarning aynan bir xilligini ko'rish uchun Stellaning qo'lini tortaman: LUNGS FOR STELLA. HOZIR QAYTING.

Men oyoqlarimni silkitaman, sakrab turaman, hayajon meni boshdan oyoq uchigacha to'ldiradi. "Voy Xudoyim! Stella, biz hozir borishimiz kerak! " Men uni tortib olmoqchi bo'lib, uning qo'lidan ushladim to'siqdan. "O'pka - ular uchun o'pka bor!"

U qimirlamaydi. Tezroq qaytib kelishimiz kerak. Nega u harakat qilmaydi? U tushunmaydimi?

Men uning yuziga qarayman, u chiroqlarga tikilib turibdi, men o'zimdan umuman hayratda emasman faqat aytdi. - Men hali chiroqlarni ko'rmadim.

Nima degani?

"Bilasizmi?" - so'rayman, zarba meni traktor tirkamasi singari urib. "Biz nima qilayapmiz? Stella? Bu o'pkalar sizning haqiqiy hayotingiz uchun imkoniyatdir ".

"Yangi o'pka? Besh yil, iroda. Bu ularning yaroqlilik muddati. " U xo'rsindi, menga qarab qo'ydi. «O'pka ishlamay boshlaganda nima bo'ladi? Men haqman kvadratga qaytish. "

Bu mening aybim. Ikki hafta oldingi Stella hech qachon bunday bo'lmaydi ahmoq. Ammo endi, menga rahmat, u hamma narsani tashlamoqchi.

"Besh yil biz kabi odamlar uchun butun umr, Stella!" Men olishga urinib, orqaga baqirdim uni ko'rish uchun. "B. cepacia-dan oldin men yangi o'pka uchun o'ldirgan bo'lardim. Bo'lmang ahmoq ". Men terishni boshlagan cha telefonimni tortib oldim. - Men kasalxonaga qo'ng'iroq qilyapman.

"Villi!" - deb qichqiradi u meni to'xtatish uchun harakat qilib.

Uning kanul trubkasi yana toshdagi bo'shliqni ushlaganini dahshat bilan kuzataman muvozanatni yo'qotganda boshi orqaga tortib, piyoda ko'prigi. U tutmoqchi sirpanchiq panjara pog'onasi, lekin uning qo'li darhol siljiydi va u pastga tushmoqda pastga.

Men uni ushlamoqchiman, lekin u muzga urilib, orqasiga tushdi konsentrator yonida plyonka bilan qo'nmoqda.

"Stella, bok! Yaxshimisan?" Men baqiraman, o'zimni yon tomonga boshlamoqchiman uning harakatsiz tanasi.

Va keyin u kulishni boshlaydi. U zarar ko'rmadi. Oh, xudoga shukur. U zarar ko'rmadi. Men boshimni silkit, ko'ksimni to'ldirib yengillik.

"Bu biroz edi ..."

Qattiq yoriq bor. Men uning chayqalishini ko'rayapman, lekin vaqt yo'q.

"Stella!" Men uning ostidagi muz parchalanib, qorong'ilikka singib ketganida uni chaqiraman uning butun suvini yutayotgan suv.

25-BOB

STELLA

Yer yuziga suzmoqchi bo'lganimda atrofimdagi muzli suvni tashlayman. Mening paltoim juda og'ir, suv unga yopishib olib, meni uzoqroq va uzoqroqqa sudrab boradi chuqur. Yuzlab turgan yamoqlarni ko'rganimda, men uni ochib tashladim uzoqda. Yiqilgan tuynukdagi nurga tikilib qarasam, o'pkam yonadi, kislorod konsentratoridan yupqa shnur sirtga yo'riqnoma.

Ammo keyin yamoqlarga qarayman.

Vujudim tobora chuqurroq cho'kib boradi, sovuq o'pkadan havoni chiqarib yuboradi,

mendan va er yuzidan pufakchalar to'kilmogda.

Men pandaga boraman, unga umidvor holda etib boraman, barmoqlarim uning uchini o'tlatmoqda mo'yna. Men yo'talayapman, oxirgi kislorod tanamdan chiqib ketadi, boshim urilib, va suv o'pkamni to'ldiradi.

Vizyonim xiralashib, qorayadi, suv ko'zlarim oldida asta-sekin o'zgarib turadi qora osmonga aylanib, yorug'likning mayda nuqtalari paydo bo'ladi.

Yulduzlar.

Ebbi chizgan yulduzlar. Ular menga qarab suzishdi, atrofimni o'rab olishdi va atrofimni aylanib chiqaman. Ularning jilvalanishini tomosha qilib, ular orasida suzib yuraman.

Kutmoq.

Bu to'g'ri emas.

Ko'zlarimni pirpiratdim va yana suvga tushdim, tortishish paytida tanamga kuch-quvvat to'ldi ichimdagi hamma narsa yuqoriga ko'tarildi. Menga qo'l uzatadi, mening barmoq uchlari meni suvdan qutulish uchun qutulish paytida uni o'ralash.

Men og'zimni og'dirib u erda yotaman va atrofga qarab o'tiraman.

Iroda qayerda?

Qo'l cho'zib, sochlarimni his qilyapman. Quruq. Men ko'ylagimga va shimimga tegaman. Quruq. Men yotdim sovuqni his qilishni kutib, muz ustida palma tekis. Ammo. . . hech narsa. Nimadir noto'g'ri.

"Bilasizmi, meni sog'inasiz, lekin bu biroz uzoqlashmoqda", - dedi bir ovoz uning yonidan men. Mening jingalak jigarrang sochlarimni, xuddi mennikiga o'xshagan yong'oq ko'zlarini olib, atrofga qarayman tanish tabassum.

Ebbi.

Bu Ebbi.

Tushunmayapman. Ishonch hosil qilish uchun uni quchoqlab, uni quchoqlayman u haqiqiy. U haqiqatan ham o'sha erda. U - kuting.

Men orqaga tortaman va atrofimga, muzlagan ko'lmakka, tosh piyodalar ko'prigiga qarayman. "Ebbi. Menman . . o'likmi?" deb so'radi.

U ko'zlarini qisib, boshini chayqadi. "Eh. . . unchalik emas".

Juda emasmi? Men uni ko'rganimdan juda xursandman, lekin uning so'zlaridan ko'nglim to'ldi men. Men hali o'lishni xohlamayman.

Men aslida o'z hayotimni yashamoqchiman.

Biz ikkalamiz ham uzoqdan biron bir joyda chayqalishni eshitamiz. Men o'girilib, tovush manbai, lekin hech narsani ko'rmaysiz. Bu nima shovqin edi?

Men qulog'imni siqib qo'yaman va o'sha paytda, xuddi shu joyda, aks-sado kabi eshitganimda masofa.

Uning ovozi.

Bu o'tkir, sayoz nafaslar oralig'ida bo'layotgan Villi ovozi. "To'hta, Stella!" Deb yozdi.

Men Ebbiyga qarayman va u ham buni eshitishini bilaman. Ko'kragim boshlanganda pastga qaraymiz asta-sekin kengayish va tushish, kengayish va tushish, qayta-qayta.

Xuddi men CPRni olayotgandek.

"Yo'q. . . hozir. Kel. . . hozir emas. Nafas oling, - deydi uning ovozi, endi aniqroq.

"Nima bulyapti?" Men undan so'rayman, oldimdagi ko'rinish boshlanganini tomosha qilaman sekin o'zgartirish. Iroda. Uning silueti shakllana boshlaydi, tegishi mumkin bo'lgan darajada yaqin.

U jasadga suyanmoqda.

Mening tanam.

Men uning titrab, yo'talayotganini, qulab tusha boshlaganida tanasi chayqalayotganini kuzataman. Har bir nafas nafas olish uchun kurashdir, va men uning nafas olayotganini, harakat qilayotganini kuzataman o'pkasini to'ldirish uchun umidsiz.

Va har bir nafasni u menga beradi.

"U siz uchun nafas olayпти", deydi Abbi, mening ko'ksim yana kengayganida.

U har bir nafasim bilan o'pkamga urilib, oldimda ko'rinish yanada kuchayadi va yanada yorqinroq. Uning yuzi ko'k rangga aylanganini, har bir nafas alamli ekanligini ko'raman.

"Iroda", deb pichirlayman, u mening tanamdan havoni surish uchun kurashayotganini ko'rib.

"U sizni chindan ham yaxshi ko'radi, Stell," deydi Ebbi, tomosha qilib. Sahna keskinlashganda, u xira

Kechqurun meni ushlab turadigan yo'qotishni yana his qilib, g'azablanib, unga murojaat qilaman. The javobsiz savol.

Ebi boshimni silkitib, menga iljaydi, allaqachon mendan ancha oldinda. "Bu zarar bermadi. Men qo'rqmadim".

Men ushlab turgan yengil xo'rsinib, chuqur nafas olaman endi bir yildan ko'proq vaqt. Ko'kragim to'satdan ko'tarilib, yo'tala boshlayman, suv mening og'zimdanda to'kilgan.

Men bir necha metr narida joylashgan tanam xuddi shu narsani qilayotganini kuzataman.

Ebi endi kengroq tabassum qiladi. "Menga yashashing kerak, yaxshimi? Jonli, Stella. Men uchun."

U xira qila boshlaydi va men vahimaga tushaman. "Yo'q! Ketma!" Deb chaqirdi. Men uni ushladim.

U meni bag'riga bosib, mahkam ushlaydi va men iliq hidi sezyapman, uning atirining gulli hidi. U qulog'imga pichirladi: "Men uzoqqa bormayman. Men qilaman har doim bu erda bo'ling. Bir dyuym narida. Va'da beraman."

26-BOB

BO'LADI

Tomog'im yonmoqda.

Mening o'pkam tugadi.

Yana bir marta. Stella uchun.

"Yo'q. . . hozir. Kel. . . hozir emas. Nafas oling, - deb so'rayman unga sovuq urish uning yuzini qo'llarimdan ushlab, butun havosimni o'pkasiga itarayotganimda tanamda.

Achchiq og'riyapti, zo'rg'a dosh berolmayman.

Mening tuyulganim asta-sekin asta-sekin qirg'oqlardan suzib kira boshlaydi Stelaning yuzi qora dengiz bilan o'ralganigacha men hamma narsani quvib o'taman.

Menda berish uchun hech narsa qolmadi. Menda hech narsa qolmadi - yo'q.

Men chugurlashib borayotganimni bilib, yana bir bor qisqa nafasni tortib, umidimni uzaman
bu mening eng so'nggi nafasim bo'lgan ko'ragim.

Va men unga beraman. Men bor narsamni unga sevaman, unga beraman. U
bunga loyiq.

Vujudimdagi har bir zarracha havoni uning o'pkasiga itaraman, uning ustiga qulab tushaman, yo'q
Menga tez yordam mashinasining sirenalarini eshitib, etarli bo'lsa, degan fikr
masofa. Mening qo'lim uni topganida boshimdan suv oqib chiqadi va men oxir-oqibat bunga yo'l qo'ydim
zulmat meni yutadi.

27-BOB

STELLA

Mening qo'limdan nimadir sanchilib turganini his qilyapman.

Ko'zlarim uchib ochiladi, ko'rishim asta-sekin qaytib kelganda boshim aylanmoqda
tepada chiroqlar. Ammo atrofga chiroyli o'ralgan holda, bayram chiroqlari emas
bog'dagi daraxtlar. Ular kasalxonaning lyuminestsentlari.

Keyin yuzlar ularni to'sib qo'yadi.

Onam.

Dada

Men adyol ostidan itarib o'tiraman va Barbni ko'rish uchun atrofga qarayman. U
mening qo'limdan qon olayotgan ER hamshirasi yonida turib.

Men hamshiraning qo'llarini itarib yubormoqchiman, o'rnidan turishga harakat qilaman, lekin juda zaifman.

Iroda.

Iroda qayerda?

"Stella, tinchlaning", - deydi bir ovoz. Doktor Hamid menga suyanadi. "Sizning yangi o'pkangiz
_"

Uni qidirib, kislorod niqobini yulib tashlayman. Doktor Hamid uni qaytarib olishga harakat qilmoqda
Mening yuzim, lekin men uning qo'li yetmay chayqalib, yuz o'giraman. "Yo'q, men ularni xohlamayman!"

Otam meni tinchlantirishga urinib, qo'llarini o'rab oladi. "Stella,
hozir tinchlaning".

"Asal, iltimos," deydi onam, qo'limni ushlab.

"Iroda qani?" Men qichqiraman, lekin uni hech qaerda ko'ra olmayapman. Ko'zlarim skaner qilmoqda
g'azablansa ham, tanam taslim bo'lib, yana gurneyga tushdi.

Ko'rishim mumkinki, uning tanasi mening ustimdan egilib, menga berilgan barcha havosi.

"Stella," men zaif ovozni eshitaman. "Men shu yerdaman."
Iroda.

U tirik.

Men boshimni ovozga qarab buraman, ko'zlarim uning ko'zini topadi.

Biz bir-birimizdan o'n metrdan uzoqlasha olmaymiz, ammo bu har qachongidan ham uzoqroq tuyuladi. Men .. moqchiman unga qo'l tekkizmoq. Uning yaxshi ekanligiga ishonch hosil qilish uchun.

"O'pkangizni oling", deb pichirladi u menga bu erda yolg'iz ekanligimdek qarab.

Yo'q, men qila olmayman. Agar men o'pkani olsam, o'n yilga yaqin umr ko'rishim mumkin. Agar olsam o'pka, u menga har qachongidan ham ko'proq xavf tug'diradi. Ular bizni yo'l qo'ymaydilar bir xil pochta indeksi, xona u yoqda tursin. Va agar men sog'lom bo'lgandan keyin B. cepacia bilan kasallangan bo'lsam barcha CFers o'pkalarini xohlaysizmi? Bu noto'g'ri bo'lar edi. Bu halokatli bo'lar edi.

"Siz o'pkani olib ketayapsiz, Stella," deydi onam yonimda, uning qo'li qo'limni mahkam qisaman.

Men dadamga qarayman, umidsiz qo'lidan ushlab. "Bilasizmi, qancha men CFga yutqazadigan narsalarimmi? Men allaqachon yutqazganmanmi? O'pka bo'lmaydi buni o'zgartiring. "

Charchaganman. Men o'zim bilan kurashishdan charchadim.

Hamma tinch.

"Men Villi-ni yo'qotishni xohlamayman", deyman bu, demak. - Men uni yaxshi ko'raman, dada.

Men otamdan onamga, keyin Barb va doktor Hamidga qarayman. Tayyor ularni tushunish.

"Ularni olib boring. Iltimos, - deydi Uill va u ostidan chiqishga qiynalmoqda shoshilinch adyol, ko'kragi va oshqozon va qorin terisi och ko'k rangda rang. Julie va uning ko'zlari bilan bir ayol uni orqaga surishganda uning qo'llari bo'shashib qoladi pastga.

"Ammo agar shunday qilsam, bu biz uchun hech narsani o'zgartirmaydi, Villi. Bu yanada yomonlashadi », deb aytaman, yangi o'pka meni mukoz fibrozidan xalos qilmasligini bilish.

"Birma-bir qadam," deydi u mening qarashlarimni ushlab. "Bu sizning imkoniyatingiz. Va bu biz ikkalamiz ham xohlagan narsamiz. Yo'qotgan narsangiz haqida o'ylamang. Qancha ekanligini o'ylab ko'ring siz yutishingiz kerak. Yashang, Stella. "

Hovuz yonida meni quchoqlaganicha, Abbi meni bag'rimga bosib turar ekan. qo'limdan keladi hozir Villi aytayotgan so'zlarni aytib, uning qulog'imga ovozini eshiting.

Jonli, Stella.

Men chuqur nafas olaman va o'zim uchun yagona bo'lgan havo uchun tanish kurashni his etaman kun. Men Ebbi bilan bo'lganimda, yashashni xohlaganimni aytdim. Qanday qilib men tashvishlanishim kerak keyin. "Yaxshi", deyman doktor Hamidga bosh irg'ab, qaror qabul qilindi.

Uillning ko'zi yengil bo'lib, u tibbiyotga qo'lini qo'yib, cho'zilib ketadi bizning gurneylarimiz orasida o'tirgan arava. Men qo'limni boshqa tomonga qo'yib, qo'l uzataman. Oramizda zanglamaydigan po'lat bor, lekin bu muhim emas.

Men asta siljiy boshlaganimda uning qo'li hali ham aravada. Yangi o'pkaga. A yangi boshlanish.

Ammo undan uzoqda.

Men orqamdan ota-onamning qadamlarini, Barb va doktor Hamidning qadamlarini eshitaman, lekin men Villiga yana bir bor nazar tashla, uning ko'zlari mening ko'zlarim bilan to'qnashdi. Va men bu ko'rinishda ko'rmoqdaman biz uni birinchi marta koridorda uchratganimizda, barmoqlarini barmoqlari bilan yugurtirdik Soch. Biz uni bosib o'tayotganimizda hovuz nishonining boshqa uchini ushlab turganini ko'raman Keyingi yilga yopishib qolishimni aytib, kasalxona. Men uni kesib o'tganini ko'raman hovuzdagi suv, uning ko'zlaridan yorug'lik raqs tushmoqda. Men uni stolning narigi tomonida ko'raman men uning partiyasida, yuzlaridan yosh oqquncha kulib.

U meni sevishini aytganda, menga bir necha soatgina qaraganini ko'raman oldin, o'sha muzli suv havzasida.

Men uni o'pmoqchi bo'lganini ko'raman.

Va endi u biz bilan birinchi uchrashgan kundan beri o'sha tabassum bilan jilmayadi, bu u ko'zdan g'oyib bo'lguncha ko'zlarini to'ldiradigan tanish yorug'lik. Ammo baribir uning ovozini eshitaman. Men

hali ham Ebbi ovozini eshiting.

Jonli, Stella.

28-BOB

BO'LADI

Men gurneyga zaif qaytib tushaman, butun tanam og'riyapti. U olaypti yangi o'pka. Stella yangi o'pkaga ega. Og'riq orqali yuragim xursand bo'lib uriladi. Julie kislorod niqobini qo'yayotganda onamning qo'li mening qo'limdan yumshoq o'raladi mening yuzim.

Va keyin eslayman.

Yo'q

Men boltni vertikal o'tiraman, yo'lakda qichqirganimda ko'kragim achchiqlanadi. "Doktor Hamid! "Deb yozdi.

Olisda u menga qarash uchun burilib, qoshlarini burishtirib, Barbga bosh irg'ab qo'ydi hamshira Stellani ichkariga o'girayotganda unga ergashish jarrohlik. Men qo'llarimga pastga qarashdan oldin ikkalasiga ham qarayman.

"Men uni og'ziga og'ziga berdim".

Hamma bu nimani anglatishini ko'rib chiqayotganda xona mutlaqo harakatsiz. U ehtimol B. cepacia. Va buning hammasi mening aybim.

"U nafas olayotgani yo'q", - deyman yutinib. "Men ... Majbur edim. Men juda afsusdaman."

Men boshimni ko'tarib, Barbning ko'zlariga, keyin doktor Hamidga qarayman. "Siz yaxshilik qildingiz, Villi," - deydi u menga ishonib, menga bosh irg'ab. "Siz uning hayotini saqlab qoldingiz, maylimi? Va agar u bo'lsa bilan kasallangan B. cepacia, biz buni hal qilamiz. "

U Barbga, so'ngra Juliga, keyin menga qaytib qaraydi. "Ammo biz foydalanmasak bu o'pka, ular behuda. Jarrohlik operatsiyasini olib boryapmiz ".

Ular ketishadi, men asta-sekin hamma narsaning og'irligi bo'lgan gurniga cho'kib ketaman butun vujudimni bosish. Charchoq mening har bir qismimni to'ldiradi. Men titrayapman, mening sovuqdan og'riyotgan qovurg'a qafasi. Julie O qo'yganida men onamning ko'zlarini uchrataman

mening og'zimga qaytib, onam sochlarimni silash uchun qo'lini cho'zayotganini tomosha qilaman u mening yoshligimdagidek.

Men ko'zlarimni yumib, nafas olayotganimda va og'riq va sovuqqa yo'l qo'ydim uxlamoq.

Men soatimga qarayman. To'rt soat. Uni qaytarib olishganiga to'rt soat bo'ldi.

Asabiylashib oyog'imni silkitib, kutish xonasida o'tiraman, xavotirlanib tashqariga qarab turibman qorning oldida oyna. Men o'zimga qaramay titrayapman, suvning muzli zarbasini eslayman bir necha soat oldin. Onam meni o'zimnikiga qaytarishga majbur qilishda davom etdi xona, ko'proq qatlamlarni qo'ying, lekin men bu erda bo'lishni xohlayman. Bu erda bo'lish kerak. Yaqinroq Men bo'lishi mumkin bo'lgan Stella.

Men qadamlarim asta-sekin kelayotganini eshitib, ko'zlarimni derazadan uzoqlashtiraman yaqinroq va yaqinroq. Qarasam, Stellaning onasi ikki o'rindiqla o'tiribdi mendan uzoqda, qo'llarida bir chashka kofe ushlab turardi.

"Rahmat," deydi u nihoyat, ko'zlari mening ko'zlarimga to'qnashdi. "Uning hayotini saqlab qolish uchun".

Men boshimni chayqab, burun kanulasini tuzatdim, kislorod shovqindan chiqib ketdi. "U emas edi nafas olish. Har kimga bo'lardi ..."

"Men o'pkani nazarda tutyapman," deydi u, ko'zlari derazaga qarab. "Uning otasi va Men, biz shunchaki qila olmadik. . ." Uning ovozi to'xtaydi, lekin men uning nima deyayotganini bilaman. U YO'Q eshiklari ustida osilgan soatga qarab boshini chayqadi. "Faqat yana bir necha soat."

Men unga qarab jilmayaman. "Xavotir olmang. U "o'ttiz sakkiz bosqichli o'pka" ni tayyorlaydi Transplantatsiyani tiklash rejasi "qisqa vaqt ichida".

U kuladi va u ketguncha har ikkalamizga qulay sukunat o'rnashadi tushlik qilish uchun ketmoq.

Men yolg'iz o'tiraman, hanuz asabiylashib, Jeyson va Umid bilan sms yozish bilan almashaman devorga qarab, Stellaning boshim atrofida aylanib yurgan suratları, alohida lahzalar so'nggi bir necha hafta ichida menga sakrab tushdi.

Men hammasini chizishni xohlayman.

Birinchi uchrashgan kunimiz, Stella o'zining hazmat kostyumida, tug'ilgan kunida kechki ovqat. Har bir xotira keyingisidan qimmatroq.

Lift eshiklari siljiydi, Barb esa mening fikrlarimni eshitganday, mening san'at buyumlarimning bir qismini ko'tarib chiqadi.

"Devorga qarash birozdan keyin biroz zerikib ketishi mumkin", deydi u hamma narsa menga tegishli.

Men kulaman. Bu haqiqat emas.

"Nima yangiliklar?" Men undan operatsiya qanday o'tayotganini bilishni iltimos qilib so'rayman. Ammo, ko'proq madaniyatning natijalari muhim. Stella B ni bermaganimni bilishim kerak. cepacia. Bu o'pka unga kerakli vaqtni berishi.

Barb boshini chayqadi. "Hali hech narsa yo'q." U OR eshiklariga nazar tashlaydi chuqur nafas. "Ikkinchisini eshitganimni aytaman."

Men eskiz daftarimdagi birinchi bo'sh sahifani ochaman va rasm chizishni boshlayman ko'zlarimda yana jonlanadigan xotiralar. Sekin, peshin keladi, eshik Stellaning ota-onasi qaytib kelganida, Camila va Mya bir necha qadam bosib o'tib ketishdi orqasida, hammomning qo'lida yuqori to'plangan choyxonadagi oziq-ovqat idishlari.

"Villi!" - dedi Mya, yiqilib tushmaslik uchun ehtiyotkorlik bilan meni bir qo'lim bilan quchoqlash uchun yugurib uning ovqatlari. Men siqilmaslikka harakat qilaman, kecha tanam hali ham zaiflashdi.

"Biz nima istashingizni bilmas edik, shuning uchun sendvich olib keldik", - dedi Camila - deydi ularning barchasi mening yonimdagi stullarga o'tirarkan, Stellaning onasi hamyonini ochmoqda plastik bilan o'ralgan xagi olib chiqish uchun.

Men minnatdorchilik bilan tabassum qilaman, ichim uning minnatdorchiligidan o'sadi. "Rahmat."

Men chizgan rasmimdan yuqoriga qarab, ularning hammasini, suhbatlashayotgan paytda tomosha qilaman Stella endi nima qiladi, ularning so'zlari unga bo'lgan muhabbat bilan to'lib toshgan. U elim bu ularning barchasini birlashtirgan. Uning ota-onasi. Camila va Mya. Ularning har biri ularga kerak.

Men ko'zlarimni tortib, chizaman, har bir sahifa bizning boshqa rasmimiz bilan to'ldirilgan hikoya.

Soatlar birgalikda suzishadi - Kamila va Mya ketishadi, Barb va Juli keladi va ketmoqdaman - lekin men rasm chizishda davom etaman, har bir mayda detallar esda qolishini istayman abadiy. Men ota-onasiga qarayman, onasi dadamning ko'krigida uxlab yotgan, uning

uning ko'zlari asta-sekin yumilib turganda, uning atrofiga himoya bilan o'ralgan qo'llar.

Men o'zimga jilmayaman. Ko'rinishidan, Stella ikkinchi imkoniyatni qo'lga kiritadigan yagona odam emas Bugun.

YO'KI eshiklar ochilib, doktor Hamid kichkinagina bilan kirib keladi jarrohlarning atroflari.

Mening ko'zlarim katta bo'lib, men ota-onasini uyg'otib, qo'llarini cho'zaman va biz hammamiz turamiz, ularning yuzlarini xavotir bilan o'rganmoqdalar. U buni amalga oshirdimi? U yaxshimi?

Doktor Xamid jarrohlik niqobini tushirib, jilmayib qo'ydi va biz uchimiz xo'rsindik yengillik bilan.

"Ajoyib ko'rinadi", deydi jarrohlardan biri.

"Oh, xudoga shukur!" Stellaning onasi otasini qattiq quchoqlash uchun tortadi. Men kulaman hammamiz xursand bo'ldik. Stella buni amalga oshirdi.

Stella yangi o'pkaga ega.

• • •

Men mutlaqo eskirgan, lekin har qachongidan ham baxtliroq bo'lgan yotog'imga cho'kdim. Yuqoriga qarab, mening karavotim yonidagi stulda o'tirgan onamning qarashlariga duch kelaman.

"Siz etarlicha iliqmisiz?" u mendan beri millioninchi marta so'raydi kasalxonaga qaytib. Ikki qavatdagi sport shimim va uch qavatimga pastga qarayman uni tinchlantirish uchun kiygan ko'ylaklarim, yuzimga tabassum singib ketdi.

"Hozir deyarli terlayapman". Kaponimning bo'ynidan tortaman.

Eshik taqilladi va Barbning tengdoshlari, u bilan mening ko'zlarimni ko'rishdi test natijalari bilan to'ldirilgan varaqni ushlab turadi. Men sholman; uning ko'zlari bo'shashmayapti eshitmoqchi bo'lgan narsam.

U qog'ozni skanerlashda eshikka suyanib to'xtadi. "Bakterial madaniyatlar o'sishi uchun bir necha kun kerak bo'ladi va uning o'sishi uchun hali ham imkoniyat bor balg'am. Ammo hozirgi kunga kelib. . ." U boshini silkitib menga qarab jilmayadi. "U toza. U tushunmadim. Qanday qilib jahannamda ekanligini bilmayman, lekin u buni bilmagan ».

Voy Xudoyim.

Hozirda u B. cepacia ozod.

Hozircha bu etarli.

"Villi-chi?" - deb so'raydi onam orqamdan. "Tsevaflomalini?"

Men Barbning nigohini uchrataman, oramizdan o'tayotgan tushuncha. U yutadi, uning qo'lidagi qog'ozlarga orqaga qarab, sinov natijalari men allaqachon bo'lganman javobini biling.

"Bu men uchun ishlamayapti, shunday emasmi?" Men so'rayman.

U uzoq xo'rsindi va boshini chayqadi. "Yo'q. Emas."

Qani, bok.

Men onamga qaramaslikka harakat qilaman, lekin uning yuzidagi qayg'uni his qilaman. The qayg'u. Men qo'limni cho'zdim va qo'lini muloyimlik bilan siqib oldim. Birinchi marta, men u kabi men aslida ko'nglim qolgan deb o'ylayman.

Men Barbga pushaymon bo'lib qarayman. "Bularning barchasi uchun juda afsusdaman".

U boshini chayqab, xo'rsindi. "Yo'q, shirinim. . ." U orqaga qaytadi, yelka qisadi va menga zaif jilmayib. "Sevgi bu sevgi"

Barb ketadi va men onamning qo'lidan ushlab turaman, u yig'layotgan paytda, u hamma narsani qilganini bilib turibdi

u qila oldi. Hech kimning aybi yo'q.

U oxir-oqibat uxlab qoladi va men deraza yonidagi stulga o'tiraman
Quyosh ufqqa sekin botadi. Parkdagi chiroqlar Stella hech qachon ko'rmagan
boshqa kun tugashi bilan yoqish.

* * *

Yarim tunda uyg'onaman, bezovtalanmasdan. Oyoq kiyimimga o'tirsam, yashirinib olaman
mening xonam, birinchi qavatga, Stella joylashgan tiklanish xonasiga tushdi
uxlaydi. Men uni ochiq eshikdan kuzatib turaman, uning kichkina tanasi katta-katta bog'langan
uning uchun nafas olish vazifasini bajaradigan mashinalar.

U buni amalga oshirdi.

Nafas olaman, havo o'pkamni iloji boricha to'ldirishiga imkon beradi, tortishish noqulayligi
mening ko'kragim, lekin men ham o'zimni yengil his qilaman.

Stella bir necha soatdan keyin uyg'onadi va kamida beshta bo'lishi kerak
u amalga oshiradigan ishlar ro'yxati bilan to'ldirilgan yanada ajoyib yillar. Va ehtimol,
agar u o'zini qo'rquvda his qilsa, u erda ba'zi narsalar, masalan, bayramni ko'rishga borish kabi
tungi soat birda chiroqlar

Nafas olayotganda, men yana bir narsani his qilaman. O'sha yillarni saqlab qolish zarurati
xavfsiz.

Men jagimni tortaman va garchi ichimdagi hamma narsa unga qarshi kurashmoqchi bo'lsa ham, men bilaman
aynan nima qilishim kerak.

* * *

Xona bo'ylab yig'ilgan oz sonli armiyamga qarayman. Barb, Julie, Jeyson,
Umid, Mya, Kamila, Stellaning ota-onalari. Bu men ko'rgan eng ragtag ekipaji,
u erda turib, mening to'shagimga qo'yilgan qutilarga tikilib, ularning har biri a
alohida, ammo muhim rol. Men murakkab rejamni ko'rsatib, chizilgan rasmimni ushlab turaman

ertalabning ko'p qismini ishlashga sarfladi, har bir detal mukammal hisoblangan va
boshqa odamga va vazifaga to'g'ri keladi.

Stella mag'rur bo'lar edi.

Men koridordan onamning ovozi baland ovozda va qattiq eshitaman va ishlarni bajarmoqda
u o'z vazifasini bajarmoqda.

U menga bu ohangni qachon ishlatishi haqida o'ylab, titrab ketaman.

"Shunday qilib", - deyman ularning hammasiga qarab. "Biz buni birgalikda qilishimiz kerak."

Ko'zlarim umidda tushdi, u Jeyson uni quchoqlaganicha yoshni artib tashlaydi. Men qarayman
uzoqroqda, Julida, Kamilada va Myada, Stellaning ota-onasida.

"Hammasi bormi?"

Julie ishtiyoq bilan bosh irg'adi va kelishuv xori bor. Keyin hamma
jim turgan Barbga qaraydi.

"Oh, jahannam ha! Men ichkaridaman. Men albatta ichidaman, - deydi u ikkalamiz jilmayib
birinchi marta ehtimol shu sahifani.

"Stella qancha vaqtgacha tinchlantiriladi?" Men undan so'rayman.

U soatiga qarab qo'ydi. "Ehtimol, yana bir necha soat." Uning ko'zlari ko'zdan kechirmoqda
barcha qutilar, har bir vazifamizning ro'yxati. "Bizda ko'p vaqt bor".

Zo'r.

Men har bir odamni ishi bilan bog'lab, qutilarni tarqatishni boshlayman. "Hammasi joyida,
Camila va Mya, - deyman ularga vazifalar ro'yxati va qo'shma qutisini berib. "Siz ikkingiz
Jeyson va Umid bilan ishlashda ... »

Onam qo'ng'iroqni tugatdi, xonaga boshini tikib qo'ydi. "Bajarildi. Ular
ha dedi".

HA! Men uning uddasidan chiqishi mumkinligini bilardim. Men boshimni silkitaman. «Siz haqiqatdan qo'rqasiz
ba'zan buni bilasizmi?» deb so'radi.

U menga qarab jilmaydi. "Menda yaxshi amaliyot bor edi".

Qolgan qutilarni tarqataman, hamma koridor tomon yo'l olishadi
hamma narsani tayyorlay boshlang. Onam boshini ichkariga qarab, orqada qoldi
eshik. "Sizga biron bir narsa kerakmi?"

Men boshimni silkitaman. "Men tez orada boraman. Yana bitta narsani qilishim kerak birinchi".

Eshik yopiladi va men bir juft lateks qo'lqopni va tortib, stolimga o'girildim rangli qalamlarni olib chiqish. Men xuddi shu rasmda qolib ketdim. Chizma Men unga sevishimni aytishdan bir necha daqiqa oldin, muzli suv havzasida aylanib yurgan Stellaning uni.

Har bir mayda-chuyda narsalarni to'g'ri bajarishga harakat qilaman. Oy nurlari uni yoritib turardi yuz. Aylanayotganda uning orqasida sochlari. Har bir xususiyatni to'ldiradigan sof quvonch.

Chizilgan rasmga tikilib turganimda ko'z yoshlarim to'ladi va ularni ko'zlarim bilan artib tashlayman bir marta, men mutlaqo to'g'ri ish qilyapman, deb bilaman.

* * *

Men yana Stellaning ostonasida turib, uning barqaror ko'tarilishini va tushishini kuzataman bintli ko'krak, uning yangi o'pkalari mukammal ishlaydi. Endi qurigan panda tiqilib qoldi xavfsiz tarzda uning qo'ltig'iga, uxlayotganida yuzi tinch.

Men uni sevaman.

Ilgari men doim biron narsani qidirib yurardim. Har bir tomdan qidirish menga maqsad beradigan narsa.

Va endi men buni topdim.

"U uyg'onmoqda", - deydi otasi Stella qo'zg'alishni boshlaganda.

Onasi xonani kesib o'tayotganda men boshimni ko'taraman, uning ko'zlari u bilan suvlana boshladi menga qaraydi. "Rahmat, Villi."

Qo'lqopli qo'l bilan sumkamga kirib, o'ralgan joyni tortib olayotganda bosh irg'ayman paket. -U uyg'onganida unga bering?

Onasi olib, menga kichkina va g'amgin tabassum qiladi.

Keyin men Stellaga yana bir bor qarayman, chunki uning qovoqlari titray boshlaydi. Men .. moqchiman qolish. Men o'sha eshik oldida va uning yonida qolishni xohlayman. Har doim besh bo'lsa ham fut masofada.

Olti metr, hatto.

Ammo aynan shu sababdan nafasimni chiqaraman va ichimdagi barcha narsalar bilan men aylanaman va ketmoq.

29-bob

STELLA

Men ko'zlarimni ochaman.

Shiftga tikilib qarayman, hamma narsa diqqat markaziga kiradi, jarrohlik amaliyotidan azob chekadi

butun vujudim bo'ylab nur sochmoqda.

Iroda.

Men atrofga qarashga harakat qilaman, lekin juda zaifman. Bu erda odamlar bor, lekin men ko'rmayapman uni. Men gapirishga harakat qilaman, ammo shamollatish vositasi tufayli gapira olmayapman.

Ko'zlarim onamning yuziga tushadi va u qo'lida bir qadoqni ushlab turadi. "Asalim?" mening - deb pichirladi onam menga uzatib. "Bu siz uchun."

Sovg'a? Bu g'alati.

Men qog'ozni yirtib tashlashga qiynalaman, lekin tanam zaif. U yordam berish uchun yonboshladi ichkarida qora eskizlar daftarini ochaman, old qismida "Besh FEET APART."

Bu Willdan.

Men sahifalarimni varaqlayapman, bizning hikoyamizning multfilmidan keyin multfilmga qarab ranglar menga sakrab tushmoqda. Men pandani ushladim, ikkalamiz turdik hovuz nishonining har ikki tomoni, biz suv ostida suzib yuramiz, uning tug'ilgan kunida to'ldirilgan stol ziyofat, men muzli suv havzasida aylanib yuraman.

So'ngra, oxirgi sahifada ikkalamiz. Mening kichkina multfilm qo'limda shar, yuqori yorilib, undan yuzlab yulduzlar otilib chiqib, sahifa bo'ylab aylanmoqda irodasiga.

U qo'lida varaq va kvilingni ushlab turibdi, ustiga "Vasiyatnomaning asosiy ro'yxati" deb yozilgan.

Va pastda, bitta element.

"# 1: Stellani abadiy seving."

Men tabassum qilaman va xonadagi barcha yuzlarga atrofga qarayman. Unda nega u bu erda yo'q?

Juli oldinga qadam qo'yib, mening tizzamga iPad qo'ydi. Men hayron bo'lib, qoshimni burishtirdim.

U o'ynashni bosadi.

"Mening chiroyli, xo'jayinim Stella," deydi Uill, uning yuzi ekranda ko'rinadi, uning odatdagidek maftunkor sochlari, har doimgidek jilmaygan tabassumi.

«O'ylaymanki, sizning bu kitobingiz aytganlari rost - ruh vaqtini bilmaydi. Bular o'tgan bir necha hafta men uchun abadiy qoladi». U bilan jilmayib, chuqur nafas oladi o'sha ko'k ko'zlar. "Mening yagona pushaymonligim shundaki, siz hech qachon chiroqlaringizni ko'rmaysiz."

Xonamdagi chiroqlar birdan o'chib ketganda, men hayron bo'lib, yuqoriga qarayman. Men Julini ko'raman kalit yonida turibdi.

To'satdan mening tiklanish xonamning derazasi tashqarisidagi hovli yonib ketdi bog'ning miltillovchi bayram chiroqlari bilan to'lgan butun maydon, burish chiroqlar va daraxtlar atrofida. Ular mening xonamga nur sochishganda, men nafas ololmayman. Barb va Julie karavotning qulfini ochib, uni derazaga qaratib oldilar.

Va u erda, stakanning narigi tomonida, ularning soyaboni ostida turgan chiroyli chiroqlar, bu Will.

Nimalar bo'layotganini anglaganimdan ko'zlarim kattaroq.

U ketmoqda. Villi ketmoqda. Men choyshabni boshqa og'riq turi sifatida ushlayman egallaydi.

U menga qarab jilmayadi, pastga qarab telefonini chiqarib oldi. Mening orqamda, mening telefon jiringlay boshlaydi. Julie uni karnayga qo'yib, menga olib keladi. Men ochaman og'zaki gapirish, biror narsa aytish, unga qolishni ayt, lekin hech narsa chiqmaydi.

Shamollatish naychasi shivirlaydi.

Men unga qandaydir tarzda qarashim orqali ketmaslikni aytishga harakat qilaman. U menga kerak.

U menga engil tabassum qiladi va men uning ko'k ko'zlarida yoshni ko'rmoqdaman. "Nihoyat, oldim sen tilga o'jizsan, - deydi u ovozi telefondan chiqib.

U qo'lini deraza oynasiga qo'yib ko'taradi. Men kuchsizman meniki ko'taring, uni ustiga qo'ying, stakan bizni ushlab turadigan eng so'nggi narsa alohida.

Men qichqirmoqchiman.

Qol.

«Filmlardagi odamlar har doim:« Birovni etarlicha sevis kerak ularni qo'yib yuboringlar. - U yutmoqchi bo'lib, gapirishga qiynalib boshini chayqadi. "Men doimo bu shunchaki shafqatsizlik deb o'yladim. Ammo seni ko'rish deyarli o'lishni. . . »

Uning ovozi ketmoqda, mening barmoqlarim xohlagancha salqin derazaga o'ralgan uni sindirish, lekin men zarbani epchillik bilan boshqarishim mumkin. «O'sha daqiqada boshqa hech narsa yo'q men uchun muhim edi. Hech narsa yo'q. Sizning hayotingiz bundan mustasno. »

U ham qattiqroq bosadi, davom etayotganda ovozi titrab ketdi. "Men yagona narsa xohish - siz bilan birga bo'lish. Ammo men sizga xavfsiz bo'lishingiz kerak. Mendan xavfsiz! "

U davom ettirish uchun kurashadi, yuzlaridan yosh oqmoqda. "Men ketishni istamayman sen, lekin qolish uchun seni juda yaxshi ko'raman. " U ko'z yoshlari bilan kuladi, ko'z yoshlarini silkitadi bosh. "Xudo, freakinning filmlari to'g'ri edi".

U mening qo'lim suyanadigan derazaga boshini suyadi. Men buni his qilaman, hatto stakan orqali. Men uni his qilyapman.

"Men seni abadiy yaxshi ko'raman", deydi u va ikkalasi ham yuzma-yuz bo'lishimiz uchun yuqoriga qarab biz jimgina bir-birimizning ko'zlarimizda bir xil og'riqni ko'rmoqdamiz. Yuragim asta yorilib ketadi yangi chandiq ostida.

Nafasim stakanni qoplaydi va yana bir bor titrab turgan barmoqni ko'targanimda, yurak chizish.

"Iltimos, ko'zlaringizni yumangizmi?" - deb so'raydi uning ovozi buzilib. "Men qilolmayman agar menga qarab tursangiz, sizdan uzoqlasha olaman ».

Lekin men rad qilaman. U mening yuzimdagi bo'ysunishni ko'rib, yuqoriga qaraydi. Ammo aniqlik u meni hayratda qoldiradi.

"Men uchun tashvishlanmang", deydi u ko'z yoshlari bilan jilmayib. "Agar to'xtasam ertaga nafas oling, shuni bilingki, men hech narsani o'zgartirmasdim ».

Men uni sevaman. Va u mening hayotimni abadiy tark etishi kerak, shunda men umr ko'rishim mumkin yashash.

"Iltimos, ko'zlaringizni yumangiz", deb iltijo qiladi u jag'ini qisib. "Ketishimga ruxsat bering."

Men uning yuzini, har bir dyuymini yodlash uchun bir lahza vaqt ajrataman va nihoyat o'zimni majbur qilaman Ko'zlarim yumilib, hansirashlar vujudimni siqib chiqaradi, shamollatish apparati bilan kurashadi.

U ketmoqda.

Villi ketmoqda.

Ko'zlarimni ochsam, u yo'q bo'lib ketadi.

Uning yuzidan ancha uzoqlashayotganini sezganimda, ko'z yoshlarim oqadi biz kelishgan besh metr. Bu har doim oramizda bo'lgan.

Men ko'zlarimni asta ochaman, ba'zi bir qismim u boshqa tomonda bo'lishiga hali ham umidvor stakan. Ammo men ko'rganim - hovlidagi miltillagan chiroqlar va shahar mashinasi uzoqdan kechgacha g'oyib bo'lmoqda.

Barmoqlarim uchlari yuqoriga ko'tarilib, titrab turibdi, derazada uning labiga bosilgan izga tegishim kerak. Uning oxirgi bo'sa xayr.

Sakkiz oydan keyin

30-BOB

BO'LADI

Aeroport terminalidagi karnay jonlantiradi, bo'g'iq ovoz ertalabki suhbatni buzish va chamadon g'ildiraklari ustiga yopishish plitka bilan qoplangan zamin. Darvozadan xavotirlanib, ovozni eshitish uchun quloqchinimning birini tortib oldim o'zgarishi va aeroportga bir juft o'pka bilan borishi kerak. "Sizning Iltimos, Icelandair kompaniyasining 616-sonli reysi bilan Stokgolmgaga yo'lovchilar. . ."

Men qulog'imni orqaga qaytarib qo'ydim. Mening parvozim emas. Men shu paytgacha Shvetsiyaga bormayman Dekabr.

Kresloga qaytib, millioninchi marta YouTube-ni ochaman, odatdagidek Stellaning so'nggi videosiga boraman. Agar YouTube kuzatib borgan bo'lsa Shaxsiy qarashlar, politsiya hozirgacha mening uyimga jo'natilgan bo'lar edi, Men shunday ta'qib qiluvchiga o'xshayman. Lekin menga ahamiyati yo'q, chunki bu video biz haqimizda. Va men o'yinni bosganimda, u bizning voqeamizni aytib beradi.

"Insonga tegish. Bizning birinchi aloqa shaklimiz, - deydi u baland ovozda va aniq. U chuqur nafas oladi, yangi o'pkalari ajoyib tarzda ishlaydi.

Bu nafas butun videoning mening sevimli qismim. Hech qanday kurash yo'q. Yo'q xirillash. Bu mukammal va silliq. Zo'rsiz.

"Xavfsizlik, xavfsizlik, farovonlik, bularning barchasi barmoqni yumshoq silashida yoki cho'tkasida lablar yumshoq yonoqqa, - deydi u va men iPad-dan olomonga qarayman atrofimdagi aeroport, odamlar kelib-ketayotgani, og'ir yukxalta, lekin shunga qaramay, u to'g'ri. Kelish paytida uzoq quchoqlashishdan tortib, yelkada taskin beruvchi qo'llarga qadar xavfsizlik chizig'i, hattoki yosh er-xotin, bir-birlarini bag'riga bosib kutishmoqda darvoza, teginish hamma joyda.

"Bizga sevgan kishining bu teginishi, deyarli havoga muhtoj bo'lganimiz kabi kerak nafas oling. Men hech qachon teginishning muhimligini, uning teginishini tushunmadim. . . mengacha ega bo'la olmadi. "

Men uni ko'rayapman. Mendan besh fut narida, o'sha kecha hovuzda, ko'rish uchun piyoda yuribdi chiroqlar, stakanning narigi tomonida, kecha har doim shu qadar intiladi oraliqni yopish uchun oramizda.

Men uni qabul qilish uchun videoni pauza qilaman.

U ko'rinadi. . . Men uni shaxsan ko'rganimdan ko'ra yaxshiroq. Portativ yo'q kislorod. Uning ko'zlari ostida qorong'u doiralar yo'q.

U men uchun doim chiroyli edi, lekin endi u ozod. U tirik.

Men har kuni o'zimni hali ketmasligimni istab, shu daqiqani eslayman Mening oyoqlarim tsement bloklari singari orqaga magnit kabi tortilib ketayotganimdan uning derazasi. O'ylaymanki, bu tortishish, shikastlanish doimo mavjud bo'ladi. Lekin men qilishim kerak bo'lgan narsa bunga million marta arziydiganligini bilish uchun uni shunday ko'rayaptimi?

Uning ilovasidan mening ekranimda xabarimni olishimni aytadigan xabarnoma paydo bo'ladi tonggi medlar. Men raqsga tushadigan hap shishasi emojisiga qarab tabassum qilaman. Bu ko'chma narsaga o'xshaydi Men har doim yonimda bo'lgan Stella, yelkamga qarab, buni eslatib turaman mening muolajalarim. Menga ko'proq vaqt muhimligini eslatib turish.

"Siz borishga tayyormisiz, yigit?" - dedi Jeyson, ular boshlash uchun eshikni ochishayotganda meni silkitib samolyotni Braziliyaga yuklash. Men unga katta tabassum beraman, medim quriganidan keyin sirg'alaman pillbox qutichani orqaga qaytarib, sumkamga qaytarib oldi.

"Tayyor tug'ilgan".

Nihoyat orzu qilgan joylarimni tomosha qilaman.

Har bir shaharda mening tekshiruvim bor, bu mening onamning uchta shartidan biri edi meni qo'yib yuborishdan oldin joyiga qo'ying. Qolgan ikkitasi oddiy edi. Men uni yuborishim kerak iloji boricha ko'proq rasmlarni, va har dushanba kuni kechqurun unga Skype yozing nima. Bundan tashqari, men nihoyat o'zim xohlagan tarzda yashashim mumkin. Va bir marta, bu uning yonida jang qilishni o'z ichiga oladi.

Nihoyat biz til topishdik.

Portativ kislorod tasma-sini uzoqroqqa tortayotganimda, chuqur nafas olaman yupqa yelkamda. Ammo nafas mening tomog'imga tushadi nafas olayotganda. Chunki aeroportdagi barcha suhbat va tartibsizlik orqali, yuqorida joylashgan o'pkamdagi shilimshiqning shitirlashi, men dunyodagi eng sevimli ovozimni eshitaman.

Uning kulishi. Qo'ng'iroqlar singari miltillashadi va men darhol telefonimni tortib olaman Men videoni cho'ntagimda o'ynatib qo'ydim. Ammo ekran qorong'i va ovoz qalay yoki uzoq emas.

Bir necha metr narida.

Oyoqlarim faqat borishim kerakligini, parvozimga o'tirishimni va harakatimni davom ettirishimni bilishadi. Ammo mening ko'zlarim allaqachon qidirmoqda. Men bilishim kerak.

Uni aniqlash uchun menga olti soniya kerak bo'ladi va men bunga hayron ham emasman men qilsam, uning nigohi menikida.

Meni har doim birinchi bo'lib Stella topardi.

31-BOB

STELLA

- Stella, uni qanot bilan urish nima bo'ldi? Buni "Abby Style" bilan bajarish ", deydi Mya, meni o'ynoqi bilan silkitdi.

Men o'zimning marshrutimdan yuqoriga qarab, ehtiyotkorlik bilan buklab qo'yganimda kulib qo'ydim mening orqa cho'ntagim. "Rim bir kunda qurilgani yo'q". Men mag'rurlanib, unga va Kamilaga jilmayaman mening Vatikan shahri hazilim. "Uni olish? Rim? "Deb so'radi.

Camila ko'zlarini olib qochib kuladi. "Yangi o'pka, ammo yangi hazil tuyg'usi emas".

Men uning so'zlaridan chuqur nafas olaman, o'pkam zo'r berib kengaymoqda va shartnoma. Hali ham shunchalik ajoyibki, ishonishim qiyin. O'tgan sakkizta oylar, hech bo'lmaganda, achchiq edi. Mening yangi o'pkalarim juda ajoyib jarrohlikning jismoniy og'rig'i asta-sekin yangi hayotga yo'l ochib beradi. Ota-onam yana birga bo'ldik va biz ham oxir-oqibat tuzatishni boshladik. Mening yangi o'pkalarimga o'xshab, u buzilgan hamma narsani tuzatmadi. Ebbi va Poning yo'qotishlari men azob chekmoqda Men hech qachon butunlay tuzalaman deb o'ylamang. Xuddi men bilganimdek, nima bo'lishidan qat'iy nazar, ba'zilari mening bir qismim Hech qachon Villi ustidan g'alaba qozonolmaydi. Va bu yaxshi.

Og'riq ularning bu erda ekanliklarini, mening tirikligimni eslatadi.

Will tufayli men bundan ham ko'proq hayotga ega bo'laman. Ko'proq vaqt. Chetga uning sevgisidan, bu men olgan eng katta sovg'a edi. Va men ishonolmayman endi men buni deyarli qabul qilmadim.

Men aeroport atrofida baland shiftlar va keng derazalarga qarayman, 17-darvozaga uchish uchun yurish paytida tomirlarimdan hayajon o'tmoqda Rim. Men nihoyat sayohat qila olaman. Vatikan shahri va Sistin cherkovi va birinchi navbatda men qilishni va ko'rishni istagan narsalar. Bu Ebbi bilan emas va men albatta Uillning chelaklar ro'yxatidagi ushbu elementni kesib o'tmaydi, lekin shunchaki davom etadi men ularga yaqinroq his qilaman.

Kamila va Mya tez yurib borayotganimni anglab etdim orqada. Men bir necha oy oldin juda ko'p yurishni istardim, lekin endi xuddi davom etishim mumkinligi seziladi.

"Hamma rasm uchun!" Mya, biz uni ushlab turgan darvozamizni topganimizda telefonni birga siqib olsak, kamera uchun katta tabassum.

Chaqqoqdan keyin biz ajralib turamiz va rasmni ko'rish uchun telefonimga qarayman dadamning onasidan nonushta qilayotgani, uning tuxumlari va a shaklida bekon
HAMMA SIZNI SOG'INING, YO'Q! Rasmlarni yuboring!

Men kulaman, Myani titrab. "Hoy, buni ota-onamga yuborganingizga ishonch hosil qiling; ular bor allaqachon suratlarni to'xtovsiz so'ragan. . . "

Uning shokdan og'zi ochilganini va u tikilib turganini ko'rganimda ovozim to'xtaydi Camilada.

"Nima? Bu narsani yana yuzim bilan qildimmi? "Deb so'radi. - so'raydi Camila baland xo'rsinib. "Nima uchun bunday jilmayishimni bilmayman ..."

Mya uni kesib tashlash uchun qo'lini ko'tarib, ko'zlari zudlik bilan kattagacha miltilladi samolyotga chiqishni kutayotgan bir guruh odamlar, nihoyat diqqatini bir narsaga qaratmoqdalar orqamda. Camila keskin nafas oladi.

Men uning nigohiga ergashaman, bo'ynimdagi sochlar tik turardi oxir-oqibat mening ko'zlarim odamlarning uzun safi bo'ylab yurganida.

Ko'zlarim Jeysonga tushganda yuragim tezroq ura boshlaydi.

Va keyin bilaman. Men uni ko'rishdan oldin ham u erda ekanligini bilaman.

Iroda
U tufar joyimda qotib qoldim, u yuqoriga qaraganida va ko'zlarimiz qulflanganda, tanish ko'k rang shuncha vaqtdan beri orzu qilganim, deyarli oyog'imdan yiqitmoqchi edi. U hali ham kasal, ko'chma kislorod yelkasiga osilgan, yuzi charchagan va charchagan. Bu deyarli uni bunday ko'rish uchun jismoniy og'riq, uning imkoni bo'lmaganda o'pkamni yangi to'ldirishini his qilish.

Ammo keyin uning og'zi o'sha kulgan tabassumga aylanib, dunyo eriydi uzoqda. Bu iroda. Bu aslida u. U kasal, ammo tirik. Biz ikkalamiz.

Men chuqur, to'siqsiz nafas olaman va roppa-rosa oltitani to'xtatib, uning yoniga bordim undan uzoqroqda. U meni qabul qilayotganida uning ko'zlari iliq. Portativ kislorod yo'q, nafas olish qiyin emas, burun kanülü yo'q.

Men deyarli boshqacha Stellaman.

Faqat bitta narsa bundan mustasno.

Men unga qarab jilmayaman va o'g'irlangan qadamni yana besh qadam qo'yguncha tashlayman alohida.

Sinov jarayonida ishtirok etadigan Cevaflomalin preparati - bu xayoliy ijod.
Umud qilamizki, bir kun kelib bunday muolaja topiladi.

MA'RUZAT

Rachael

Avvalo, bu kitob atrofdagi minglab shaxslar uchun kistik fibroz bilan dunyo. Men buni butun qalbim bilan umid qilamanki, bu xabardorlikni oshiradi CF uchun va sizning har biringizga eshitilgan his qilishingizga yordam beradi.

Menga ishonganingiz uchun Mikki Daughtry va Tobias lakonisga minnatdorman chiroyli ssenariy va Villi va Stellaning hikoyasi. Qodir bo'lish sharaf edi ikkovingiz bilan ishlash uchun.

Imkoniyat uchun Simon & Schusterdan juda minnatdorman va mening ajoyib muharriri, o'z ishida juda zo'r bo'lgan Alexa Pastor.

Mening agentim Reychel Ekstrom Jasoratga "Folio Literary" da katta rahmat Uning yordami uchun boshqarish.

Shuningdek, eng ajoyib ustozlar Siobhan Vivianga.

Mening eng yaqin do'stim Lianna Rana, Larrining Dushanba kuni kechki trivia ekipajiga Qonun, Alyssa Zolkevich, Kayl Rixter va Kat Loh va Judi Derrikka: Sizning qo'llab-quvvatlash va sevgining mo'lligi juda katta bo'ldi. Men buni qila olmadim Sensiz.

Tug'ilgan kunimdan beri menga ishongan onamga alohida rahmat. Siz yolg'iz ota-ona bo'lish nimani anglatishini shunchaki qayta aniqlaysiz va men abadiyman yillar davomida sizning kuchingiz va jasoringiz va g'amxo'rliğingiz uchun minnatdormiz.

Va, nihoyat, mening sevgimga, Alisson Derrik. Rahmat, rahmat, rahmat aynan kimliğingiz uchun. Siz nurning o'zi.

Mikki va Tobias

Ushbu hikoya Claire Wineland va hali ham jasur bo'lgan barcha CFers-ga bag'ishlangan kist fibrozisiga qarshi kurash. Klerning jasorati va qat'iyati uning umrbod kasalligi yuzi hammamizga ibrat bo'lishi kerak. Urushishda davom eting jilmayib, tinchlaning. Biz uni qisqa vaqt ichida bilardik, ammo uning biznikiga ta'siri hayot kunlarning qolgan qismida davom etadi. Uning ushbu hikoyaga qo'shgan hissasi bo'ldi ulkan. Uning insoniyat haqidagi hikoyalari qo'shgan hissasi shunday edi va shunday bo'ladi, cheksiz.

Javob uchun hech qachon "yo'q" deb qabul qilmaydigan Justin Baldoniga. Jastinning sadoqati, haydash va rahm-shafqat bizni har tomonlama ilhomlantirdi. Uning o'zgarmas vizyoni Ushbu loyiha bizni qobiliyat, diqqat va ambitsiya bilan katta narsalar qilish mumkinligini o'rgatdi sodir bo'lmoq. Biz unga chin yurakdan minnatdormiz.

Yigirma to'rt soatlik qo'ng'iroq qilish hech qachon bo'lmagan Keti Shulmanga Keti bilimi, tajribasi va ijodkorligidan ko'ra ko'proq zarur donolik har bir sahifani, har bir manzarani yuksaltirdi. Uni tomosha qilish sharaf va quvonch edi ish. Va u bizni Oskarni ushlab qolishimizga imkon berdi. Endi bu juda hayajonli edi!

Terri Press, Mark Ross, Shon Ursani va butun CBS Films jamoasiga. Biz har qadamda yo'l ko'rsatuvchi qo'llari uchun o'zimizni juda baxtli hisoblaymiz. Hech biri bu ularning ushbu loyihaga ishonishisiz mumkin bo'lar edi. Biz ishlashimiz kerak haqiqiy orzu jamoasi bilan va har kuni biz o'zimizni ishonib bo'lmaydigan darajada baxtiyor his qildik.

Va Rachael Lippincottga, uning Herkulning ushbu hikoyani romanlashtirishga bo'lgan urinishlari tomosha qilish ajoyib va o'qish yanada hayratlanarli edi. Rahmat, rahmat, rahmat!

Hammaning tinimsiz sa'y-harakatlari bo'lmasa, yo'q bo'lar edi ssenariy. Hech qanday kino bo'lmaydi. Hech qanday kitob bo'lmaydi. Bularning barchasi uchun, biz abadiy minnatdormiz.

Mualliflar haqida

Rachael Lippincott Filadelfiyada tug'ilgan va Baksda o'sgan Pensilvaniya okrugi. Universitetining ingliz tili bo'yicha yozma diplomiga ega

Pitsburg. Ayni paytda u Pensilvaniya shtatining Pitsburg shahrida vaqtini taqsimlab istiqomat qiladi shengri bilan oziq-ovqat yuk mashinasini yozish va boshqarish o'rtasida.

Mikki Daughtry Atlanta shahridan, Jorjiya shtatidan. U bitirgan U teatr san'atini o'rgangan Brenau universiteti. U endi ssenariy muallifi Los-Anjelesda yashash.

Tobias Iakonis Germaniyada amerikalik otadan va a Nemis onasi. U yaqin Haverford kollejida ingliz adabiyotini o'rgangan Filadelfiya va hozirda o'zi yashaydigan Los-Anjelesda ssenariy muallifi sifatida ishlaydi xotini va o'g'li bilan.

[Bizga \[simonandschuster.com/teen\]\(http://www.simonandschuster.com/teen\) sahifasida tashrif buyuring](http://www.simonandschuster.com/teen)

[Mualliflar.SimonandSchuster.com/Rachael-Lippincott](http://www.SimonandSchuster.com/Rachael-Lippincott)

[Mualliflar.SimonandSchuster.com/Mikki-Daughtry](http://www.SimonandSchuster.com/Mikki-Daughtry)

[Mualliflar.SimonandSchuster.com/Tobias-Iaconis](http://www.SimonandSchuster.com/Tobias-Iaconis)

Simon & Schuster yosh kitobxonlarga mo'ljallangan kitoblar

Simon & Schuster, Nyu-York

SIMON & SCHUSTER BFR

Simon & Schuster bolalar nashriyoti bo'limining izi

1230 Amerika qit'asi, Nyu-York, Nyu-York 10020

www.SimonandSchuster.com

Ushbu kitob fantastika asaridir. Tarixiy voqealar, haqiqiy odamlar yoki haqiqiy joylarga har qanday havoladan foydalaniladi uydirma. Boshqa ismlar, belgilar, joylar va hodisalar muallifning tasavvur mahsulidir va har qanday narsa tirik yoki o'lik haqiqiy voqealar yoki joylarga yoki odamlarga o'xshashlik butunlay tasodifdir.

Matn mualliflik huquqi © 2018 CBS Films, Inc.

© 2018 Liza Perrin tomonidan mualliflik huquqining mualliflik huquqi

Barcha huquqlar, shu jumladan to'liq yoki qisman har qanday shaklda ko'paytirish huquqi, shu jumladan, himoyalangan. Simon & Schuster, Inc. kompaniyasining savd

SIMON & SCHUSTER BFR

Ommaviy xaridlar uchun maxsus chegirmalar haqida ma'lumot olish uchun iltimos, murojaat qiling

Simon & Schuster maxsus sotuvlari 1-866-506-1949 yoki business@simonandschuster.com.

Simon & Schuster ma'ruzachilar byurosi mualliflarni sizning jonli tadbiringizga jalb qilishi mumkin.

Qo'shimcha ma'lumot olish yoki tadbirni bron qilish uchun Simon & Schuster ma'ruzachilar byurosiga 1-866-248- raqamiga murojaat qiling. 3049 yoki bizning veb-saytimizga tashrif buyuring www.simonsspeakers.com.

Lizzi Bromli tomonidan ko'ylagi dizayni

Xilari Zarikining ichki dizayni

Ko'ylak rasmlari mualliflik huquqi © 2018 Liza Perrin tomonidan

Kongress kutubxonasi - nashrdagi ma'lumotlar

Ismlari: Lippincott, Rachael, muallif. | Daughtry, Mikki, muallif. | Iakonis, Tobias, 1971 - muallif.

Sarlavha: Besh metr masofada / Rachael Lippincott; Mikki Daughtry bilan Tobias Iaconis bilan.

Tavsif: Nyu-York, Nyu-York: Simon va Shusterning yosh kitobxonlar uchun kitoblari, 2018. | Xulosa: Kist fibrozisi bilan og'rikan o'n etti yoshli Stella va Uill tirik qolishning yagona yo'lini tushunadilar bir-biridan ajralib qolish uchun, lekin ularning bir-biriga bo'lgan muhabbatlari jismoniy va hissiyot chegaralarini asta-sekin oshirmoqda xavfsizlik.

Identifikatorlar: LCCN 2018029446 (chop etish) | LCCN 2018037927 (elektron kitob) | ISBN 9781534437333 (hardback) | ISBN 9781534437357 (elektron kitob)

Mavzular: | CYAC: Kistik fibroz - Fantastika. | Sevgi - fantastika.

Tasnifi: LCC PZ7.1.L568 (elektron kitob) | LCC PZ7.1.L568 Fi 2018 (chop etish) | DDC [Fic] —dc23

LC yozuvi <https://lcn.loc.gov/2018029446> saytida mavjud

